

UTOROK, 25. SEPTEMBRA 2007

PRESEDAJÚCI: PÁN MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredseda

1. Otvorenie rokovania

(Schôdza sa začala o 9:00 h.)

2. Predložené dokumenty: pozri zápisnicu

3. Rozhodnutie o naliehavom postupe

Návrh nariadenia Rady, ktorým sa stanovuje odchýlka od nariadenia (ES) č. 1782/2003, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov, pokiaľ ide o vyňatie pôdy z produkcie stanovené na rok 2008 (KOM(2007)0523 - C6-0302/2007 - 2007/0194(CNS))

Neil Parish (PPE-DE). – Pán predsedajúci, včera usporiadal môj výbor mimoriadnu schôdzu, aby preskúmal návrh Komisie a žiadosť o prístup k tomuto návrhu ako naliehavému. Môj výbor súhlasil s tým, že žiadosť o naliehavý postup by mala byť schválená. Návrh bol schválený jednohlasne. Komisia navrhuje stanoviť pre rok 2008 povinné percento pre vyňatie pôdy z produkcie vo výške 0 %. Tento návrh musí byť prijatý čo najskôr – teda do konca tohto mesiaca – aby sme poľnohospodárom umožnili rozhodnúť sa ohľadom pestovania plodín na pôdach vyňatých z produkcie v roku 2008. Dotyčná pôda musí byť vrátená späť do výrobného procesu, pretože zlá úroda v roku 2008 v spojení s 10 % pôdy vyňatými z produkcie vystaví vnútorný trh potenciálnym závažným rizikám.

Trh s obilninami je na začiatku hospodárskeho roku 2007/08 charakterizovaný historicky najvyššími cenami v rámci Spoločenstva aj celosvetovo. Úroda na rok 2007 ostáva pravdepodobne na podobnej úrovni ako v predchádzajúcom roku, čo do konca hospodárskeho roku 2007/08 povedie k ďalšiemu znižovaniu súkromných zásob obilnín v EÚ. Predpokladá sa, že v celosvetovom meradle klesnú konečné zásoby v období 2007 – 2008 na historicky nízku úroveň, najmä v krajinách, ktoré sú hlavnými vývozcami. V tejto súvislosti by bežná úroda na rok 2008 s výnosmi zodpovedajúcimi trendom a s odchýlkou pre vyňatie pôdy z produkcie na rok 2008 v Európskej únii umožnila iba čiastočnú obnovu súkromných zásob, takže žiadam o naliehavé prerokovanie.

(Parlament schválil naliehavý postup)⁽¹⁾

*

* *

Martin Schulz (PSE). – (DE) Pán predsedajúci, chcel by som sa zmieniť o včerajšej plenárnej schôdzi a o jednominútových prejavoch, ktoré boli prednesené na jej začiatku. Počas týchto jednominútových prejavov došlo k incidentu. Jeden poľský poslanec (neviem, do ktorej skupiny patrí), kritizoval nášho predsedu spôsobom, ktorý je v tomto Parlamente nepatričný. Obhajoval som predsedu nášho Parlamentu tak, ako som považoval za potrebné. Mal som dojem, že mnoho kolegov vidí veci rovnako ako ja. V dôsledku toho môj kolega poslanec Markus Ferber neskôr vyslovil na moju adresu poznámku, ktorej jadrom bolo to, že si privlastňujem právo komentovať v tomto Parlamente všetko, čo ale rozhodne nie je pravda. Lutujem, že nemám právo to robiť, ale všetko nekomentujem. V dôsledku toho som urazil pána Ferbera v celkovej vypätej situácii dvoma nemeckými výrazmi, ktoré by som tu nerád opakoval a ktoré takisto nie sú pravdivé. Preto ich beriem späť a vyslovujem svoje poľutovanie a by som bol vďačný, ak by ste oznámili môjmu kolegovi poslancovi pánovi Ferberovi, že by mal moje ospravedlnenie prijať a že ho inak považujem za veľmi zábavného kolegu poslanca.

(potlesk)

(1) Viac podrobností: pozri zápisnicu.

Predsedajúci. – Pán Schulz, zahrnieme Vaše poznámky do zápisnice z rokovania a vezmeme ich na vedomie.

4. Reštrukturalizácia cukrovarníckeho priemyslu – Spoločná organizácia trhov v sektore cukru (rozprava)

Predsedajúci. – Ďalším bodom programu je spoločná rozprava o

- správe, ktorú vypracovala Katerina Batzeliová v mene Výboru pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka o reštrukturalizácii cukrovarníckeho priemyslu (KOM(2007)0227 - C6-0176/2007 - 2007/0085(CNS)), a

- správe, ktorú vypracovala Katerina Batzeliová v mene Výboru pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka o spoločnej organizácii trhov v sektore cukru (KOM(2007)0227 - C6-0177/2007 - 2007/0086(CNS)).

Mariann Fischer Boel, členka komisie. – Pán predsedajúci, dovoľte mi, aby som sa najprv poďakovala pani Batzeliovej a členom Výboru pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka za všetku prácu, ktorú vykonali v súvislosti s týmto návrhom. Teraz uvediem tento návrh do širších súvislostí.

Ako viete, po pomerne sľubnom prvom roku nespĺnil reštrukturalizačný fond v druhom roku reštrukturalizačného obdobia naše očakávania.

Ako si možno spomínate, očakávali sme, že v prvom roku sa podniky v rámci kvót vzdajú približne 1,5 milióna ton a v druhom roku viac než 3 miliónov ton. V skutočnosti sa za prvé dva roky zriekli celkovo iba 2,2 miliónov ton oproti očakávaným 4,5 milióna ton.

Som stále presvedčená, že reštrukturalizačný fond je v podstate dobrý nástroj, ktorý by mal byť posilnený a vylepšený s prihliadnutím na skúsenosti, ktoré sme doteraz získali.

Čo sa týka návrhu, ktorý máme prerokovať dnes, rada by som jasne povedala, že nerokujeme znova o cukrovarníckej reforme z roku 2005. Vzhľadom na nedostatočný výsledok dosiahnutý v rámci reštrukturalizačného fondu za posledné dva roky jeho fungovania je cieľom dosiahnuť úspešné pôsobenie tohto fondu v posledných dvoch rokoch jeho existencie. Inak v roku 2010 dôjde ku konečnému nevykompenzovanému zníženiu kvót.

Tento návrh sa usiluje predložiť veľmi lákavú ponuku tým podnikom a pestovateľom, ktorí sa chcú vzdať výroby v rámci kvót v hospodárskom roku 2008/09, a zároveň v zásade zachovať bezo zmeny podmienky platné v minulom roku reštrukturalizačného obdobia. Po prvýkrát budú môcť pestovatelia spustiť reštrukturalizačný proces, no iba po hranicu vo výške 10 % kvóty, ktorá danému podniku patrí. Percento reštrukturalizačnej pomoci vyhradené pre pestovateľov bude určené na 10 % a táto platba bude neskôr doplnená doplňujúcou čiastkou vo výške 237,5 EUR na tonu kvóty cukru, pričom v súvahe to bude 300 EUR na tonu.

Myslím, že je to pre pestovateľov veľmi zaujímavá ponuka, a nemyslím si, že je potrebné ísť ešte ďalej. Preto nebudem môcť podporiť pozmeňujúce a doplňujúce návrhy v správe o reštrukturalizačnom fonde, ktorá žiada o zmeny vyplácaných súm, napríklad 6, 7 a 12, alebo zmeny percenta, ktoré je určené poľnohospodárom: konkrétne ide o pozmeňujúci a doplňujúci návrh 8.

Prvok spätnej platnosti zaisťuje, že tie podniky a tí pestovatelia cukrovej repy, ktorí sa už zúčastňujú na reštrukturalizačnom programe, nie sú a nebudú za túto účasť znevýhodnení.

Ako sa požaduje v pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 9, bude v konečnom znení výslovne uvedená oprávnenosť nárokov výrobcov inulínového sirupu a pestovateľov čakanky na platby so spätnou platnosťou. Navyše podnikom, ktoré budú reštrukturalizované v hospodárskom roku 2008/09, by mohli byť odpustené reštrukturalizačné poplatky uplatňované na množstvo podľa preventívneho stiahnutia v roku 2007/08, ak sa príslušným spôsobom zrieknu svojej kvóty. V neposlednom rade bude ďalšou motiváciou pre podniky to, že sa vezme do úvahy aj ich individuálne reštrukturalizačné úsilie v prípade povinného konečného zníženia kvót.

Aby sa uľahčilo dosiahnutie rovnováhy na trhu počas reštrukturalizačného obdobia, navrhuje sa urobiť z preventívneho stiahnutia trvalý nástroj, a to nielen na dobu reštrukturalizačného obdobia, presne ako to navrhuje pani Batzeliová vo svojej správe.

Predložené návrhy nariadenia sa usilujú vytvoriť bezpečné prostredie a odstrániť zo systému prítomné prekážky. Všetky tieto zlepšenia by mali zaisťovať úspešnosť fondu v treťom roku jeho existencie bez toho, aby

zmenila spoločnú organizáciu trhu pre cukor, ktorá vychádza z reformy, na ktorej sme sa dohodli v roku 2005. Navrhované opatrenia sú vyvážené tak, aby vytvorili silné pohnutky pre všetky strany, ktoré sa zúčastňujú tohto reštrukturalizačného procesu.

Chcem sa vám poďakovať za vašu dobrú spoluprácu, ktorá nám umožňuje dodržať napätý harmonogram, podľa ktorého musíme pracovať, a zaistiť, aby bol tento omnoho efektívnejší systém uplatňovaný v hospodárskom roku 2008/09. Viem, že tento fond musí byť vylepšený, aby splnil svoj účel, a ak to nie je možné, som si celkom istá, že z toho nikto nevyjde víťazne. Všetci iba prehrajú, a preto som veľmi vďačná za podporu, s ktorou som sa stretla zo strany Výboru pre poľnohospodárstvo a zo strany poslancov.

Katerina Batzeli (PSE), spravodajkyňa. – (EL) Pán predsedajúci, pani komisárka, dovoľte mi najprv pripomenúť, že v svojom pôvodnom stanovisku týkajúcom sa spoločnej organizácie trhu (SOT) v sektore cukru Európsky parlament uviedol, že návrhy Komisie by mali prispieť k základnej životaschopnosti nového systému a k ochrane pestovateľov cukrovej repy, pracovníkov v cukrovaroch a v oblasti výroby, ktorí budú všetci postihnutí zrušením kvót. To bola naša politická úloha a politická dohoda, na ktorej základe sme dali svoj súhlas Komisii.

Konečné rozhodnutia, ktoré Rada prijala v roku 2005 v záujme preskúmania sektoru cukru, však nemohli tieto veľké očakávania splniť. Tento sektor je zvlášť dôležitý pre vyrovnávanie trhu s kultúrnymi plodinami, dodávky európskeho cukru a továrne na biolieh a takisto pre presadzovanie nového rámca politik pre zmenu ďalších spoločných organizácií trhu, ktoré sú preskúmané v rámci novej spoločnej poľnohospodárskej politiky. Zdalo sa, že rozhodnutia Rady sú už od začiatku odsúdené na krátky život a na vytlačenie na okraj, pretože neboli ničím iným než zmesou národných požiadaviek a zložitých mechanizmov.

Toto rozhodnutie a spôsob, akým je uplatňované na národnej úrovni, viedol k tomu, že dosiaľ nebola výroba znížená o viac než 2,2 milióna ton, zatiaľ čo cieľom je zníženie o približne 6 miliónov ton do roku 2010. Rada by som vám pripomenula, že za akékoľvek zníženie výroby po roku 2010 nezískajú produkujúce regióny, pracovníci a výrobcovia žiadnu kompenzáciu z reštrukturalizačného fondu, ktorý je financovaný celkom samostatne.

Takýmito dôležitými politickými otázkami sme sa teda zaoberali vo Výbore pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka, keď sme museli rozhodovať o správe, s ktorou ste už oboznámení.

Pani komisárka, vo Výbore pre poľnohospodárstvo sme uskutočnili významné vylepšenie pre bezproblémové uplatňovanie rozhodnutí Spoločenstva na vnútroštátnej úrovni. Neusilovali sme sa radikálne zmeniť spoločnú organizáciu trhu s cukrom, čo napokon aj uvádzate vo svojej správe. Nechceli sme navrhnúť viacrýchlostný prieskum, lebo v mnohých regiónoch, napríklad v Írsku, už bola výroba cukru čiastočne znížená alebo úplne zrušená.

Okrem toho odhadujeme, že aktuálne rozpočtové úspory sú približne 3 milióny EUR. Ak nebudú tieto prostriedky využité, nebudú investované späť do tohto sektora, ale budú použité na financovanie iných projektov alebo budú vyplatené naspäť.

A napokon tiež vzhľadom na zásadu proporcionality a rovnosti vo vzťahu k pestovateľom cukrovej repy musíme všetci súhlasiť so zásadou spätnej platnosti navrhovaných opatrení, aby sme nevytvorili nespravodlivé prostredie pre výrobcov, cukrovary a regióny, ktoré už vstúpili do nového systému.

Rada by som takisto poukázala na to, že nás znepokojuje neúčinnosť spôsobovaná veľkým rozsahom flexibility a subsidiarity členských štátov. Táto flexibilita sa stala neoficiálnou nacionalizáciou opatrení: členské štáty majú voľnosť uplatňovať novú spoločnú organizáciu trhu, ako sa im zapáči, a zmierňujú tlak, ktorý sa na ne vyvíja zo strany kolektívnych orgánov a regionálnych úradov. Spôsobom, akým členské štáty zaobchádzajú s koncepciou a politikou flexibility, by sme sa mali zaoberať v budúcich preskúmaniach, rovnako ako otázkou toho, ako má byť táto politika uplatňovaná v rámci rozhodnutia o kontrole.

Pani komisárka, musíme teraz prejsť od politických otázok k technickým otázkam, ktoré tiež rozhodnú o priebehu preskúmania spoločnej organizácie trhu. Pokiaľ ide o pozmeňujúci a doplnujúci návrh k nariadeniu č. 318/2006, domnievame sa, že je potrebné spravodlivejšie uplatňovať záverečné lineárne znížovanie kvót v roku 2010. Ak panuje názor, že je v roku 2010 potrebné priame zníženie kvót, náš výbor sa domnieva, že toto zníženie by malo byť realizované v dvoch fázach. Počas prvej fázy by malo byť realizované lineárne zníženie o 13,5 %. Počas druhej fázy by mal byť realizovaný návrh Komisie; v súlade s tým by boli tie členské štáty a tie podniky, ktoré sa zriekli kvót v priebehu reštrukturalizačného režimu, oslobodené od súvisiaceho zníženia. Toto oslobodenie bude v súlade so snahami vynaloženými na národnej úrovni.

Rada by som však oznámila Komisii a Rade, ktorá sa na dnešnej rozprave nezúčastňuje, že musíme pamätať na znížený príspevok podnikov, ktoré buď dobrovoľne znížili svoje kvóty účasťou na reštrukturalizačnom režime, alebo sa zúčastnili mechanizmu preventívneho stiahnutia. Navrhujeme širšie a dlhodobejšie uplatňovanie preventívneho stiahnutia, čo pomôže k hladšiemu prispôsobeniu sektoru voči budúcim náročným podmienkam. Pretože téma preventívneho stiahnutia dosiaľ nebola v kompromise na úrovni Rady obsiahnutá, rada by som ju zahrnula, ak s tým, pani komisárka, súhlasíte.

Čo sa týka pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu k nariadeniu č. 320/2006 o reštrukturalizačnom režime, ktorý je v každom prípade ústredným aspektom reformy, moja správa navrhuje:

- po prvé, zvýšiť paušálnu sumu 237 EUR za tonu, ktorú výrobca dostane, na sumu 260 EUR za tonu. Na tomto trváme aj napriek vášmu nesúhlasu, pani komisárka, pretože sa domnievame, že je to významnou motiváciou pre výrobcov, aby prešli na koncepciu 10 % dobrovoľného zrieknutia sa;
- po druhé, zvýšiť na 50 % jednorázovú sumu kompenzácie pre výrobcov z reštrukturalizačnej pomoci, ktorá je v súčasnosti stanovená vo výške 10 %. Tento nárast je politickým záväzkom Európskeho parlamentu; ukazuje, že by dotácie mali byť poskytované najmä výrobcom. Účel je skôr politický než finančný;
- po tretie, kompenzácia vyplatená podnikom na výrobu bioliehu by mala byť zvýšená z 35 % na 100 %, lebo podľa nášho názoru by mala byť zaistená významná motivácia k prispievaniu do sektora obnoviteľných zdrojov energie;
- po štvrté je tu otázka, ktorá je zvlášť dôležitá pre regióny, a síce zachovanie pomoci pre diverzifikáciu v regiónoch, v ktorých boli cukrovary zrušené: mala by ostať na úrovni 109,5 EUR za tonu zníženia výroby cukru až do obdobia 2009 – 2010. Pani komisárka, čiastočne sa usilujeme zlepšiť financovanie, aby sme znížili vplyv na regióny a takisto aby sme poskytli ďalšie motivujúce pohnútky. Účelom prieskumu nie je pozmeniť niektoré všeobecné ustanovenia, ale posilniť motivačné pohnútky;
- po piate by zrieknutie sa 10 % kvót malo platiť v prvom rade pre malých alebo menej konkurencieschopných výrobcov;
- po šieste musí byť zvýšená reštrukturalizačná pomoc za čiastočné zrušenia, a to z 218,75 EUR na 625 EUR pre obdobie 2008 – 2009. Musím pripustiť, že stanovisko spravodajkyne je pri podporovaní záležitostí tohto druhu zvlášť významné.

Rada by som ako spravodajkyňa uviedla, že niektoré návrhy Výboru pre poľnohospodárstvo by mali byť preskúmané, aby sa našla správna miera. Z tohto dôvodu sa domnievam, že by sme mali vziať do úvahy financovanie z reštrukturalizačného fondu a tiež ďalšie financovanie z Európskeho poľnohospodárskeho podporného a záručného fondu.

Ako spravodajkyňa by som preto rada podporila pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 27 až 30, ktoré zavádzajú tri základné princípy:

- po prvé, spätnú platnosť, pretože výrobcovia, podniky a regióny, ktoré spĺnali požiadavky postupne už od začiatku novej spoločnej organizácie trhu, nemôžu byť trestaní;
- po druhé, suma pomoci musí byť primeraná a prijateľná pre všetky strany (a nie 625 EUR na jeden rok);
- po tretie je dôležité zvýšiť so spätnou platnosťou, a to až do konca prechádzajúceho obdobia, sumu pomoci poskytovanú cukrovarom za čiastočné zrušenie výroby.

Na záver mi dovoľte vysloviť varovanie. Rokovania, ktoré Komisia vedie s krajinami AKT v rámci dohody o hospodárskom partnerstve, pokračujú. Zdá sa, že Komisia je pripravená zrušiť bezpečnostné klauzuly, čo sa týka celkového množstva cukru, ktoré môžu do Spoločenstva doviesť jednotlivé partnerské krajiny, a klauzulu o minimálnej cene dovážaného cukru. Okrem toho sa tiež navrhuje, aby bol prístup na trh Spoločenstva liberalizovaný podobným spôsobom pre šestnásť krajín, ktoré podpísali Protokol o cukre.

Pani komisárka, domnievam sa, že sa od nás žiada, aby sme vykonali významný kus práce. Takéto rozhodnutia mimo inštitucionálny rámec by nemali byť platné: spochybňovali by politickú a inštitucionálnu úlohu, ktorú plní Európsky parlament.

László Surján (PPE-DE), spravodajca Výboru pre rozpočet požiadateľného o stanovisko. – (HU) Pán predsedajúci, ďakujem Vám za možnosť vyjadriť sa. Výbor pre rozpočet tento návrh v zásade podporuje. Dovoľte mi tiež osobne zablahoželať pani spravodajkyňu. Za každých okolností je veľmi náročné chcieť presvedčiť pestovateľov

v určitom sektore, aby znížili svoju produkciu. Ani v očiach európskych občanov nás to nestavia do veľmi dobrého svetla, keď podporujeme a financujeme takúto vec.

No ak sa stane, že je nevyhnutné takto zasiahnuť, a navyše to nemá výraznejší vplyv na celkový rozpočet Európskej únie než súčasné opatrenia, potom je namieste, aby to bolo lepšie zacielené a aby bola určitá kompenzácia a podpora venovaná tým, ktorí skutočne podnikajú nejaké kroky v tejto veci v oblasti výroby, ako je tomu v tomto prípade.

Je však veľkým problémom, že existujú prípady, keď sa krajiny už zriekli niektorých zo svojich kvót, a neskôr zistili, že sa predpisy následne zmenili. Táto správa navrhuje spôsoby, ako to vyriešiť, a ja žiadam Parlament, aby ich v tejto podobe podporil. Ďakujem vám za vašu láskavú pozornosť.

Albert Deß, v mene skupiny PPE-DE. – (DE) Pán predsedajúci, pani komisárka, dámy a páni, rád by som tu predniesol stručnú rekapituláciu poslednej reformy. Mnohí pestovatelia cukrovej repy sa pýtajú, prečo je vôbec potrebná reforma tejto regulácie trhu, ktorá obstála v skúške času po celé desaťročia. Existujú dva hlavné dôvody, prečo táto reforma bola a je potrebná. Po prvé, pred niekoľkými rokmi bolo rozhodnuté, vzápätí po iniciatíve týkajúcej sa zbraní, že od roku 2009 sa do Európy môže dodávať z najchudobnejších krajín všetko okrem zbraní. To sa týka tiež odvetvia cukru.

Druhým dôvodom je to, že existuje určité rozhodnutie Svetovej obchodnej organizácie a my musíme odstraňovať prebytky. To znamená znížiť výrobu o viac než 6 miliónov ton cukru. Pani komisárka, v roku 2005 sme predložili návrhy Parlamentu a vy ste práve povedali, že reštrukturalizačný fond nesplnil naše očakávania. Dnes by som tu chcel povedať, že keby sa Komisia a Rada v roku 2005 riadili návrhmi Parlamentu pozornejšie, došlo by pravdepodobne k dobrovoľnému zrieknutiu sa väčších objemov výroby cukru.

Teraz máme možnosť vykonať nápravu tak, aby boli zaistené lepšie motivačné pohnutky. Ja môžem iba požiadať Komisiu a Radu, aby sa týmito návrhmi riadili. Rád by som sa poďakoval spravodajkyňi pani Batzeliovej za správu, ktorú predložila. Výbor pre poľnohospodárstvo sa týmito návrhmi z veľkej časti riadil – s malými opravami – a som presvedčený, že ak sa bude Komisia týmito návrhmi riadiť, budú motivačné pohnutky zvýšené do takej miery, že dôjde k dobrovoľnému zrieknutiu sa omnoho väčších objemov výroby cukru. Rád by som uviedol, pani komisárka, že je tu mnoho členov poľnohospodárskeho výboru, ktorí pozorne počúvajú pestovateľov cukrovej repy. Som presvedčený, že ak budú stanovené požiadavky splnené, bude táto reforma úspešná.

Csaba Sándor Tabajdi, v mene skupiny PSE. – (HU) Pani Fischer-Boelová, myslím si, že správa Kateriny Batzeliovej a názor Surjána László sú technicky solídne a politicky správne. Je dôležité obnoviť rovnováhu na trhu a my máme ešte stále ďaleko k tomu, aby sa nám podarilo dosiahnuť rovnováhu na trhu v roku 2010, pokiaľ ide o európsku výrobu cukru a pestovanie cukrovej repy.

Nezávidím Komisii ani Parlamentu, pretože nie je jednoduché vytvoriť poriadok a rovnováhu v deformovanom, nadmerne komplikovanom a prehnane dotovanom systéme. Toto odvetvie bolo napokon milovaným dieťaťom spoločnej poľnohospodárskej politiky v porovnaní s inými, menej zvýhodňovanými odvetviami.

Úplne súhlasím s tým, že je potrebné zaistiť vyrovnanie. Ak uskutočníme ďalšie 10 % zníženie, v systéme bude stále nadbytok 2,1 milióna ton, a ak sa nám to nepodarí vyriešiť do roku 2010, budeme musieť uskutočniť ďalšie zníženie o 14 %.

Domnievam sa, že je to nespravodlivé – a chcel by som požiadať pani komisárku a Komisiu, aby to starostlivo zvážili – že krajiny, ktoré už uskutočnili veľké zníženia, najmä Taliansko, Portugalsko a Fínsko, budú musieť uskutočniť spoločne so všetkými ostatnými ďalšie zníženie o 10 %. To nie je spravodlivé.

Tiež súhlasím s tým, že by sme sa mali viac usilovať ochraňovať záujmy malých a stredných pestovateľov, pretože pravidlo „kto prv príde, ten prv berie“ ich stavia do informačnej nevýhody v porovnaní s nadnárodnými podnikmi. V Maďarsku ukončil prevádzku každý piaty cukrovar. Najlepší výrobca cukru ukončil činnosť, ale ani výrobca ani pestovatelia z toho nevyšli zle. Jedinou vecou, ktorá nebola v predchádzajúcom nariadení dostatočne vyriešená, bola kompenzácia pre zamestnancov, myslím kompenzácia pre zamestnancov výrobcu cukru.

Na záver by som chcel povedať, že si myslím, že je veľmi dôležité, aby podniky nemuseli platiť reštrukturalizačný poplatok, ak svoju kvótu znížia. V tomto zmysle bola vznesená požiadavka. Žiadam pani Fischer-Boelovú, aby ju podporila, lebo by to napomohlo ďalšie zníženie a pomohlo by to obnoviť rovnováhu

na trhu. Znova by som chcel zopakovať, že pomoc malým a stredným pestovateľom je preto veľmi dôležitá, lebo má na európskych pestovateľov cukrovej repy významný sociálny vplyv. Ďakujem vám za pozornosť.

Andrzej Tomasz Zapalowski, v mene skupiny UEN. – (PL) Pán predsedajúci, reforma odvetvia výroby cukru je vo svojej súčasnej podobe neprijateľná. Zasahuje najmä výrobcov repy a pracovníkov cukrovarov. Výnimočná aktivita, ktorú prejavili európske koncerny pri skupovaní cukrovarníckych podnikov vo východnej Európe pred ich prístupom k EÚ, vyvoláva podozrenie, že táto reforma bola plánovaná už vtedy, pričom majiteľom cukrovarov, ktorí ich budú zatvárať, budú vyplatené v podobe odškodnení obrovské sumy.

V nových členských štátoch poľnohospodári v období po prístupí investovali veľké sumy do modernizácie svojich poľnohospodárskych podnikov vrátane výroby repy. O dva roky neskôr sa ukázalo, že výroba musí byť obmedzená, pričom hlavnými príjemcami kompenzácie za zrušenie výroby cukru budú noví majitelia cukrovarov. Odhaduje sa, že iba v Poľsku bude zrušených približne desať cukrovarov.

Navrhované úpravy, ktoré pridelujú vysoké sumy z reštrukturalizačného fondu pestovateľom, sú dobré. Zmocňujú sa ma však pochybnosti ohľadom podpory výrobcov, ktorí skupovali v posledných niekoľkých rokoch cukrovary: nemôže to byť tak, že ich kupovali s cieľom, aby ich mohli so ziskom zrušiť?

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, v mene skupiny Verts/ALE. – (DE) Pán predsedajúci, pani komisárka, regulácia trhu s cukrom nie je práve výkladnou skriňou Komisie a Rady! Pán Deß už povedal, že keby ste iba trochu viac vypočuli návrhy Parlamentu, niektoré problémy by nenastali.

Keď máme nástroj ako je napríklad kvóta, musíme ho používať, a nie ho ohrozovať pre rok 2010, a musíme realizovať paušálne alebo odstupňované zníženie a poskytovať za ne kompenzáciu. Váš spôsob, ktorým to realizujete, teda prostredníctvom cien, skončil neúspechom, pretože ste potom zrazu zvýšili kvótu o milión ton tým, že ste premenili cukor C na cukor, na ktorý sa vzťahujú kvóty. Ďalej financovanie prostredníctvom spotrebiteľov pomocou cien viedlo k tomu, že cukrovarnícky priemysel nemal žiaden záujem o reštrukturalizáciu. Vývozné dotácie neboli radikálne znížené. To bolo takisto potrebné.

Tieto chyby by mali byť konkrétne vymenované a ani teraz sa nenapravujú. Reštrukturalizačný fond a reštrukturalizačná pomoc v podstate predstavujú ukončenie. Regióny, odborové zväzy aj pestovatelia sú proti nim. Nebola prijatá žiadna diverzifikácia, ako Parlament požadoval, s cieľom ochrániť spoločensko-ekologický rozvoj regiónov. Ani všetky tieto chyby sa v súčasnosti nenapravujú. Preto liečime nesprávne symptómy.

Ďalším dôležitým bodom je to, že teraz chcete obmedziť reštrukturalizačnú pomoc určenú pre pestovateľov na 10 %. Bývalo to tak, že krajiny si mohli stanoviť vyššiu cenu. Predkladáme tu ďalší návrh a ja dúfam, že tentokrát ho s referenčným nástrojom Parlament prijme, pretože sľuby, ktoré ste nám dali pri poslednom hlasovaní, ste nedodržali, ale teraz sa k nim vraciate.

Diamanto Manolakou, v mene skupiny GUE/NGL. – (EL) Pán predsedajúci, nové nariadenie pre odvetvie cukru prijaté v roku 2006, ktoré je už uplatňované, je horkou pilulkou a už si vyžiadalo svoje prvé obete.

My sme proti nej samozrejme hlasovali, a to právom: cukrovary sú zatvárané a mnohí pestovatelia cukrovej repy skončili ako nezamestnaní. Dostávajú ničotné odškodnenie, ktoré má umlčať ich nesúhlas a protesty.

V mojej krajine, v Grécku, pestovanie cukrovej repy prv zaručovalo, že ľudia boli sebestační, čo sa týka cukru; dávalo to mnohým robotníkom a poľnohospodárom prácu a vdychovalo to hospodársky život do zanedbávaných regiónov. Dnes sú dva z piatich cukrovarov zrušené, výroba klesla o 50 %, nezamestnanosť v tomto odvetví stúpla, poľnohospodári sú zbadačení a celé regióny boli zdevastované.

Pozmeňujúce a dopĺňujúce návrhy, ktoré sa dnes predkladajú, si kladú za cieľ uplatňovanie nového nariadenia v plnom rozsahu. Nemá dôjsť k žiadnemu zastaveniu poklesu výroby, stanovenému na 2,2 milióny ton a plánovanému na 6 miliónov ton.

To predstavuje ešte väčší vplyv, než akého sme dosiaľ boli svedkami. Víťazne z toho vyjdú potravinárski priemyselníci, ktorí budú dovážať lacný cukor; prehrajú zamestnanci cukrovarníckeho priemyslu, lebo sa zavrie viac cukrovarov a budú vymazané ďalšie rady malých a stredných pestovateľov cukrovej repy.

Nesúhlasíme s tým a budeme hlasovať proti ďalším opatreniam: urýchľujú dokončenie základnej regulácie a sú iba ďalším zločinným krokom v ťažení proti európskemu cukrovarníckemu priemyslu a jeho zamestnancom.

Hélène Goudin, v mene skupiny IND/DEM – (SV) Pán predsedajúci, európsky cukrovarnícky priemysel je umelo udržiavaný pri živote. Respirátor, ktorým je v súčasnosti EÚ, každý rok vynakladá milióny eur v podobe priamej pomoci a intervencie v prospech európskych pestovateľov cukrovarníckych plodín. Daňoví poplatníci EÚ financujú zastaraný systém, ktorého časy sa už pominuli. Nanešťastie návrhy výboru znamenajú vyššie náklady a pomalšie tempo reformy, čo je presný opak prispôsobenia sa trhu, čo je to, čo toto konkurencieschopné odvetvie toľko potrebuje.

Krajinám mimo EÚ vyrábajúcim cukor musí byť poskytnutý prístup na vnútorný trh bez obmedzení. Medzinárodný obchod založený na spravodlivejších podmienkach je prostriedkom pre menej rozvinuté krajiny, ako konkurovať na globálnom trhu. Liberalizácia cukrovarníckeho priemyslu by takisto prospela európskym spotrebiteľom. Nemuseli by svojimi daňami financovať umelý systém podpory výrobcov a navyše by sa dočkali nižších cien v obchodoch. Prospech by z toho mal každý.

Jean-Claude Martinez, v mene skupiny ITS. – (FR) Pán predsedajúci, pani komisárka, spoločná organizácia trhu s cukrom fungovala. Bola lacná a umožňovala krajinám z oblasti Afriky, Karibiku a Tichomoria prístup na náš trh.

Pri rokovaní Svetovej obchodnej organizácie však Thajsko, Austrália a najmä Brazília trvali na cukrovom monopole. Zároveň poskytol Pascal Lamy, ktorý bol vtedy európskym komisárom pre obchod, aby získal spojenca počas kola rokovaní z Dauhy, zrušenie cieľ pre 49 najmenej rozvinutých krajín v rámci programu Všetko okrem zbraní. V rokoch 2009 – 2010 sa Európa dočká dovozu cukru, ktorý teoreticky pochádza z chudobných krajín, avšak ktorý bol vyrobený v Sudáne alebo inde za použitia kapitálu z Kuvajtu, Saudskej Arábie alebo iného podobného kapitálu.

Európski pestovatelia repy a výrobcovia cukru v najodľahlejších regiónoch preto musia byť obetovaní v prospech Brazílie a iných krajín, preto táreforma v roku 2006. To isté platí pre obilniny a mlieko. Čoskoro to bude platiť pre víno. Naši výrobcovia zmiznú, čo v Európe nazývame „reštrukturalizáciou“.

Samozrejme, platíme pestovateľom obilnín, aby prestali pestovať svoje plodiny: nazývame to „reštrukturalizačná pomoc“, rovnako ako platbu za vyňatie pôdy z produkcie alebo prémie za klčovanie.

No 18 mesiacov po tom, čo bol tento program pomoci spustený, už nefunguje. Pani komisárka, vy nám tu hovoríte tie isté staré výroky o horách zrna a jazerách mlieka. Vravíte, že v rokoch 2007 – 2008 bude nadbytok vo výške 4 miliónov ton, a preto sa dnes predkladajú dva návrhy na reguláciu, aby sme sa zbavili nadbytku, ktorý pravdepodobne tvorí takmer 4 milióny ton cukru. Zvyšujeme finančné motivačné pohnutky a každoročné sťahovanie a ďalšie platby a dotácie. Samozrejme, táto pomoc sa skončí po roku 2010 a naši poľnohospodári budú zrušení, rovnako ako výrobcovia z krajín Afriky, Karibiku a Tichomoria, nevraviac o robotníkoch. Jedinými víťazmi budú dovozcovia.

Táto **maltuziánska politika** bola od roku 1993 uplatňovaná na obilniny. O deviatej hodine nám pán Parish povedal, že je nedostatok pšenice, že ceny raketovo rastú a že sa musíme zrieknuť pôdy vyňatej z produkcie. Takže máme aspoň nejakú nádej: v roku 2011 bude prijaté nové nariadenie, ktoré nám bude hovoriť, že existuje nedostatok cukru a že musíme znova začať pestovať cukrovarnícke plodiny!

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Dámy a páni, ako poslankyňa za Českú republiku, ktorá už svoj trh s cukrom reštrukturalizovala, nemôžem súhlasiť s predkladanými zmenami. Sú nesystémové a nespravodlivé.

Ako sa ukazuje, reforma nevedie k selekcii ekonomicky nekonkurencieschopných podnikov. Vedie k disproporciám, z ktorých profitujú výhradne veľké európske cukrovarnícke spoločnosti, ale už vôbec nie spotrebiteľia a pestovatelia.

Nedokážem vysvetliť občanom, ako je možné, že mnoho krajín vôbec neodovzdalo svoje cukrové kvóty alebo iba v malom rozsahu a my ostatní im teraz máme zaplatiť za nedodržanie dohôd viac peňazí.

Konkrétne: po prvé, zásadne nesúhlasím s navýšením podpory v prípade čiastočnej reštrukturalizácie na úroveň podpory pre plnú reštrukturalizáciu. Po druhé navýšenie časti reštrukturalizačnej podpory z 10 % na 50 % určené pre pestovateľov cukrovej repy a zmluvných poskytovateľov strojov je úplne neodôvodnené. Po tretie nepodporujem zvyšovanie dodatočnej platby pre pestovateľov a akékoľvek zvyšovanie dočasnej reštrukturalizačnej čiastky a takisto nepodporujem rozšírenie dodatočnej platby pre dodávateľov. Po štvrté za dokonale absurdný považujem návrh, aby demontáž zariadení, ktorá prebehla v minulom roku, bola považovaná za uskutočnenú v tomto hospodárskom roku a ďalších rokoch.

Dámy a páni, za kľúčové naopak považujem, aby bolo zohľadnené odovzdávanie kvót po celú dobu reštrukturalizačného procesu v celkovej výške. V žiadnom prípade nepodporujem zmenu, podľa ktorej by sa mali zohľadniť iba kvóty, ktorých sa podniky vzdali od hospodárskeho roku 2008 – 2009.

Domnievam sa, že ak Komisia nemá v úmysle upustiť od rýdzo administratívneho a navyše veľmi nespravodlivého spôsobu riadenia cukrovej reformy, bude najlepšie presadiť čo najrýchlejšie zrušenie kvót cukru a liberalizovať cukrový trh.

Kyösti Virrankoski, v mene skupiny ALDE. – (FI) Pán predsedajúci, politika EÚ týkajúca sa cukru je v čudnej situácii. Kvóty cukru boli znížené o 2,2 milióna ton, avšak Komisia zároveň predáva milióny ton nových kvót. Čisté zníženie teda predstavuje iba jeden milión ton, zatiaľ čo cieľom je šesťnásobok tohto čísla.

Zároveň krajiny s veľkými výrobcami iba zvýšili svoju výrobu. Napríklad Nemecko zvýšilo svoju výrobu z približne 240 000 ton za rok a Francúzsko z približne 350 000 ton za rok. Výrobu znížili predovšetkým malé krajiny. Z najväčších krajín znížilo svoju výrobu výrazne iba Taliansko. Výsledkom je, že svoju výrobu cukru museli znížiť malé krajiny a tie krajiny, ktoré sú na tom horšie z hľadiska svojich prírodných podmienok.

Súčasne sa v reštrukturalizačnom fonde znova nahromadilo viac než 3 miliardy EUR – tri tisíc miliónov EUR – z ktorých v súčasnosti zostáva neminutých približne asi 2 000 EUR. Tieto peniaze pochádzajú predovšetkým od spotrebiteľov, pretože spotrebiteľské ceny klesajú pomalšie než výkupné ceny výrobcov, a tento rozdiel sa nahromadil vo fonde. Na druhej strane pochádzajú tiež od poľnohospodárov, ktorých výkupné ceny, ktoré im platia výrobcovia, klesli. Tieto prostriedky boli a sú vyplácané predovšetkým do dotyčného priemyslu, a to v podobe masívnych kompenzačných súm približne 730 EUR za tonu, zatiaľ čo zároveň iba 10 %, maximálne 20 %, sa z tejto hotovosti vynakladá za zmenu priemyselnej štruktúry a na demoláciu tovární.

Celá politika v oblasti cukru je varovným príkladom toho, čo sa môže stať, keď začneme uplatňovať poľnohospodársku politiku podľa podmienok, ktoré si diktuje daný priemysel. Tomuto priemyslu sú vyplácané obrovské čiastky v podobe kompenzácií a my za to dostávame iba veľmi málo. Je potrebné dúfať, že v budúcnosti bude poľnohospodárska politika praktizovaná ako poľnohospodárska, a nie ako priemyselná politika.

Mimoriadnu pozornosť by sme mali zamerať na význam solidarity. Tá by sa mala tiež vziať do úvahy, pretože všetky krajiny vrátane tých, ktoré znížili svoju výrobu cukru, stále musia za cukor platiť ceny, ktoré sú vyššie než ceny na globálnom trhu, avšak nie je im jednoducho dovolené cukor vyrábať, pretože sa tak priemysel rozhodol.

Rovnako budeme musieť v budúcnosti zaistiť, aby sme nezačali uplatňovať podobný systém v iných oblastiach poľnohospodárskej výroby.

Neil Parish (PPE-DE). Pán predsedajúci, musím sa pánovi podpredsedovi Frattinimu poďakovať za jeho slová. Rád by som tiež veľmi poďakoval pánovi Dešovi za to, že fungoval pre túto správu ako tieňový spravodajca pre skupinu PPE-DE.

Myslím, že to bola Margaret Thatcherová, ktorá raz povedala „trhom nemôžete vzdorovať“ a problém s celým režimom cukru spočíva v tom, že to je presne to, o čo sme sa celé tie roky usilovali.

Chválim pani komisárku a jej prácu, pretože stojíme pred veľmi zložitou situáciou, ktorú musíme vyriešiť. Musíme vziať viac cukru z tohto systému a musíme zaistiť, aby bola Európa vo výrobe cukru omnoho konkurencieschopnejšia. Celá hnacia sila reformy spoločnej poľnohospodárskej politiky je teraz zameraná na to, aby bola poskytovaná poľnohospodárom podpora z ekologických dôvodov, avšak tiež veľmi výrazne k tomu, aby ich dotlačila k výrobe pre trh.

Myslím, že tohtoročná reforma odvetvia cukru bude možno jednoduchšia než v predchádzajúcich rokoch, a to z toho jednoduchého dôvodu, že teraz sme zaznamenali ceny obilia, ktoré sú trikrát vyššie, než boli v minulom roku. Preto sa niektorí výrobcovia cukru možno rozhodnú, že si vezmú peniaze poskytnuté v rámci reštrukturalizácie a že môžu pestovať obilniny alebo repku olejnú a že sa tým môžu dobre živiť. Pretože nech už urobíme s cukrom čokoľvek, musíme si byť istí, ako som povedal, že postupujeme smerom k zníženiu množstva produkovaného v Európe – avšak zároveň musíme poľnohospodárom umožniť, aby ich pôda užívala.

Takisto musíme myslieť nielen na vyváženú výrobu cukru v Európskej únii, ale aj na skutočnosť, že tu existujú krajiny AKT, z ktorých dovážame cukor. V mojej krajine, vo Veľkej Británii, firma Tate & Lyle dováža viac

než jeden milión ton cukru. Veľmi sa usiluje zaistiť, aby mohla získať prístup k tomuto cukru zároveň s tým, ako znižujeme a reformujeme cukrový poriadok. Rád by som požiadal pani komisárku, aby hľadala so súcitom aj na argumenty na tejto strane.

María Isabel Salinas García (PSE). – (ES) Pán predsedajúci, pani komisárka, pred takmer dvoma rokmi bol prijatý pre reformu odvetvia cukru legislatívny balík s cieľom prispôsobiť toto odvetvie globalizovanému trhu, ktorý skutočne dal našim poľnohospodárom iba málo možností.

Ako si dobre pamätáte, pani komisárka, bola to traumatická reforma a bolo ťažké dosiahnuť ohľadom nej v Parlamente zhodu. Teraz sa zdá, že ciele týkajúce sa znižovania kvót nie sú dosahované; preto Komisia predkladá tento nový návrh, ktorého účelom je napraviť situáciu, skôr ako bude príliš neskoro.

Domnievame sa, že v zásade je návrh Komisie pozitívny, lebo do určitej miery poskytuje poľnohospodárom príležitosť, aby sa chopili iniciatívy a zriekli sa kvót. Domnievame sa však takisto, že v niektorých aspektoch, pani komisárka, je tento návrh nedostatočný a že môže v niektorých krajinách, napríklad v Španielsku, viesť k nežiaducim účinkom.

Preto by som rada zdôraznila dva body, o ktorých sa domnievam, že sú veľmi dôležité. Po prvé by som rada zdôraznila význam pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov predložených Socialistickou skupinou a rada by som sa poďakovala našej spravodajkyni Katerine Batzeliovej za jej prácu týkajúcu sa potreby – v niektorých prípadoch – rozšíriť dodatočnú pomoc za stiahnutie pre poľnohospodárov na hospodársky rok 2009 – 2010. Domnievame sa, že táto zmena je životne dôležitá, aby toto opatrenie nesklamalo a aby boli očakávania výrobcov naplnené.

Po druhé by som rada upozornila na pozmeňujúci a doplňujúci návrh, ktorý bol prijatý vo výbore mojim menom a ktorý sa na plenárnu schôdzu dostáva ako pozmeňujúci a doplňujúci návrh 11. Týka sa toho, že zariadenia upravené na výrobu bioliehu budú považované za kompletne zdemontované. Toto opatrenie má dvojaký účel: na jednej strane podporuje zrieknutie sa kvót a poskytuje týmto zariadeniam cestu na iné trhy a na strane druhej podporuje sektor biopalív v čase, keď sa toľko hovorí o potrebe zvýšiť ponuku.

Pani komisárka, táto reforma už bola traumatická pre mnoho krajín, napríklad pre moju krajinu; myslím, že by mali byť dané k dispozícii prostriedky a príležitosti na udržanie príjmov poľnohospodárov, ktorí si prajú zrieknuť sa kvóty, avšak tiež predovšetkým pre poľnohospodárov, ktorí si prajú pokračovať.

Janusz Wojciechowski (UEN). – (PL) Pán predsedajúci, reforma trhu s cukrom je jednou z tých reforiem, ktorých zmysel je veľmi ťažké vysvetliť poľnohospodárom v Európskej únii vrátane poľnohospodárov v mojej krajine, v Poľsku. Administratívny a finančný tlak na zníženie výroby cukru z 18 na 12 miliónov ton nie je presvedčivo odôvodňovaný. Hovorí sa tu o potrebe solidarity s poľnohospodármi na iných kontinentoch, hoci je jasné, že tu nejde o ich záujmy: nejde ani tak o záujmy poľnohospodárov, ako o globálne záujmy veľkých koncernov. V mene týchto záujmov sa Európska únia pod záštitou po sebe idúcich „reforiami“ postupne zbavuje svojho poľnohospodárstva a vydáva sa po veľmi nebezpečnej ceste vytvorenia závislosti od dodávok potravín zvonka. Táto politika vedie k strate istoty dodávok potravín, čo je istota, ktorá má pre budúce generácie veľký význam. Obávam sa, že onedlho budú všetci, a nie iba poľnohospodári, ľutovať tieto nezodpovedné reformy, ktoré dnes prebiehajú a ktorých škodlivé dôsledky všetci čoskoro pocítíme.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Ako je dobre známe, k tejto reforme odvetvia cukru sa stavíme veľmi kriticky. Vždy presadzujeme potravinovú samostatnosť, a preto si myslíme, že je neprijateľné, aby musela krajina ako Portugalsko, s jedinou továrňou na cukor v Coruche a jednou malou továrňou v São Miguel na Azorských ostrovoch, ktorá ťažko pokrýva polovicu spotreby v krajine, čeliť povinnosti znížiť svoju kvótu cukru vyrábaného z cukrovej repy.

Je jasné, aké následky to bude mať: poľnohospodári a podniky zrušia výroby, čím vytvoria vyššiu nezamestnanosť a nepriaznivo ovplyvnia rozvoj vidieckych oblastí. Je preto potrebné – ako 17. septembra, keď v Portugalsku zasadala Rada v zložení pre poľnohospodárstvo a v uliciach Porta protestovali tisíce malých a stredných poľnohospodárov – zmeniť politiku tak, aby bola zohľadnená špecifická situácia v každom členskom štáte a jeho vlastné potreby, čo sa týka výroby a spotreby, a musia sa zaistiť príjmy poľnohospodárom a rozvoj vidieckych oblastí. To pani komisárke znova navrhujeme.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Pán predsedajúci, než začnem, rada by som všetkým pripomenula, že toto nie je otázka repy alebo obilia. V Írsku bola repa pestovaná v rámci obojstranne prospešného striedania s pšenickou.

Pani komisárka, reštrukturalizácia odvetvia cukru v Írsku bola katastrofa. Spoločnosť Greencore i náš minister poľnohospodárstva ju veľmi nezvládli. Mnohí z občanov v mojom volebnom obvode utrpeli ujmu a došlo k významným nepriaznivým sociálnym vplyvom, čo je dôvod, prečo to najmenšie, čo môžeme urobiť, je znova týmto ľuďom venovať pozornosť a týchto ľudí odškodniť.

Naplnenie našej nádeje na to, že budeme mať racionálny priemysel s biopalivami, ktorý by bol začlenený do výroby potravín, skôr než aby výrobe potravín konkuroval, bolo pozdržané o celé roky, pokiaľ nebola táto nádej priamo zmarená. Keď som sa obrátila na Komisiu a usilovala sa katastrofu odvrátiť, bolo mi povedané, že plán je už daný a že keby sa do neho zasahovalo, hoci z dobrého dôvodu, celá vec by sa rozpadla. Avšak teraz ten plán plátame. Nie je možné v tejto fáze úprav urobiť niečo s tou spúšťačou, ktorá bola zanechaná v Írsku?

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Pán predsedajúci, pani komisárka, pani Batzeliová a pán Deß, všetci vieme, že predkladané pozmeňujúce a doplňujúce návrhy k nariadeniu o spoločnej organizácii trhu s cukrom sa usilujú urobiť účasť na cukrovom priemysle Spoločenstva lákavejšou v rámci reštrukturalizačného režimu tak, aby bol dosiahnutý cieľ v podobe zníženia výroby cukru v Spoločenstve. Dovoľte mi k tomu vyjadriť tri poznámky.

Po prvé: prístup Komisie je pozitívny. Platí to najmä pre jej návrh poskytnúť – dokonca so spätnou platnosťou – zvýšenú podporu príjmom, ktorí už splnili požiadavky nariadenia č. 318/2006, a umožniť im získať pocit, že s nimi nebolo nespravodlivo zaobchádzané, hoci k reštrukturalizácii tohto odvetvia prispeli ako prví.

Po druhé sa domnievam, že bolo úplne jasne povedané, že ak sa nedosiahne žiaduce zníženie objemu výroby, budú budúce opatrenia pre lineárne zníženie platiť iba pre tie členské štáty, ktoré nevyvalovali snahu tento cieľ dosiahnuť. Na druhej strane toto nariadenie zohľadní tie krajiny, ktoré uskutočnili významné zníženie a ktorých zostávajúce priemyselné zariadenia teraz dosiahli kritickú úroveň. Je to zvlášť dôležité pre krajiny ako je tá moja, aby mali istotu, že na toto stanovisko sa nezabudne, keď budeme rokovať o budúcnosti spoločnej organizácie trhu s cukrom pre obdobie po roku 2010.

Po tretie by som sa rád zmienil o otázke bioliehu. Využime túto príležitosť na to, aby sme sa vážne zaoberali možnosťou, že nakoniec možno naše nadšenie pre biolieh opadne a že mnohé z tovární, ktoré ho vyrábajú, možno nakoniec nebudú životaschopné. Akú budú mať potom budúcnosť pracovníci z tohto priemyslu a čo sa stane s poľnohospodármi? Budeme si musieť znova poradiť s armádou nezamestnaných?

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Ďakujem vám, pán predsedajúci. Pani komisárka, dámy a páni, reštrukturalizácia trhu s cukrom žiaľ neprinesla výsledky, v ktoré sme dúfali. Pri pozmeňovaní reštrukturalizačného plánu je potrebné vziať do úvahy, že niektoré členské štáty sa už zriekli podstatnej časti svojej kvóty. Maďarsko sa zrieklo 27 % svojej kvóty, zatiaľ čo priemer pre Európsku úniu ako celok tvorí iba 10,5 %.

Prihovám sa preto za to, aby sa pri stanovovaní konečných znížení kvót vzal do úvahy rozsah výroby v každom členskom štáte. Nebolo by správne, keby bolo rovnaké zníženie predpísané súčasne pre všetky členské štáty Európskej únie, lebo charakteristiky výroby sú v každej krajine iné.

Navyše zmena reštrukturalizačného plánu by nemala mať negatívny vplyv na tie členské štáty, ktoré už uskutočnili nadpriemerné zníženie kvóty. Z tohto dôvodu nesúhlasím, aby boli pri výpočte pomeru kvóty, ktorej sa daný štát zriekol, k pôvodnej kvóte, zlúčené kvóty pre repu a izoglukózu. Súčasne by tiež mala byť poskytnutá maximálna suma reštrukturalizačnej pomoci v prípadoch, keď nie sú zariadenia demontované, ale upravené pre alternatívne použitie ako je napríklad výroba biomasy alebo bioetanolu. Ďakujem vám za pozornosť.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Pán predsedajúci, skutočnosť, že v rámci reformy trhu s cukrom klesla v posledných dvoch rokoch ponuka cukru o 0,2 milióna ton, čo je množstvo, ktoré sa značne líši od navrhovanej úrovne, by nemala nikoho prekvapiť. Poľskí poslanci Európskeho parlamentu tento výsledok predvídali, o čom svedčia naše prejavy pred Výborom pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka, ako aj na plenárnej schôdzi Európskeho parlamentu.

Nedosaiahnutie zamýšľaných cieľov ukazuje, že neboli zaistené dostatočná motivácia a pohnútky vrátane príležitostí pre pestovateľov repy, aby sa pustili do inej výroby. Výbor pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka toto uznal, keď okrem iného navrhol zvýšiť sumu pomoci vyhradenú pre pestovateľov a subjekty poskytujúce služby z 10 % na 50 % pomoci pridelenej cukrovarníckemu priemyslu a zvýšiť dodatočnú platbu

pre pestovateľov na hospodársky rok 2008/09 zo sumy 237,50 EUR na 260 EUR za tonu kvóty, ktorej sa zriekli.

Je takisto potrebné poukázať na to, že Komisia v súčasnosti neuplatňuje princípy reformy, ktorej cieľom je zachovať výrobu v najviac konkurencieschopných regiónoch. Tieto navrhované zmeny nerobia nič v súvislosti s dotýčnými problémami, a už vôbec ich neriešia; tieto navrhované zmeny situáciu zhoršujú.

PRESEDA: MECHTILD ROTHE

podpredsedníčka

Carmen Fraga Estévez (PPE-DE). – (ES) Pani predsedajúca, veľmi ďakujem pani komisárke za to, že je tu dnes prítomná. Myslím si, že pani komisárka, pani spravodajkyňa a ďalší z rečníkov poukázali na problémy, ktoré existujú v súvislosti s realizáciou reformy odvetvia cukru z roku 2005, a na skutočnosť, že rušenie výroby je poznamenané časovým sklzom, ktoré spôsobuje, že ešte zďaleka nebolo dosiahnuté plánované zníženie výroby o 6 miliónov ton, ktoré je obsiahnuté v cieľoch tejto reformy.

Preto sa domnievam, že všetci vítame návrh, ktorý Komisia teraz predkladá a ktorý dodá nový podnet na zrušenie výroby. Aj toto odvetvie, predovšetkým odvetvie pestovania repy, sa teší tomu, že je reštrukturalizácia urýchľovaná, vzhľadom na to, že – ako tiež uviedla pani komisárka – inak by došlo v roku 2010 k paušálnemu zníženiu kvót, za ktoré nebude vyplatená žiadna finančná pomoc v rámci kompenzácií.

Myslím, že pozmeňujúci a doplňujúci návrh, ktorý som predložila v mene skupiny Európskej ľudovej strany (Kresťanskí demokrati) a Európskych demokratov je v súlade s touto filozofiou a týmto novým návrhom. Mám na mysli pozmeňujúci a doplňujúci návrh 31, ktorý požaduje vypracovanie správy hodnotiacej reformu a v prípade potreby predloženie návrhov na predĺženie existencie tohto pomocného fondu o jeden rok, teda o hospodársky rok 2010/11. Pôvodne bol tento fond plánovaný na obdobie štyroch rokov; toto opatrenie by vykompenzovalo počiatočný časový sklz v realizácii tejto reformy, ako som sa už zmienila.

Je to vec, ktorú vyžadujú výrobcovia, a myslím, že by mala byť podporená, najmä kvôli k tomu, že tento fond je financovaný výhradne príslušným odvetvím, a preto nemá žiadny finančný vplyv na rozpočet Spoločenstva.

Pani komisárka, žiadam, aby tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh Komisia schválila, a samozrejme aj moji kolegovia poslanci.

Na záver by som sa ešte rada poďakovala pani Batzeliovej za jej prácu, jej správy a za vylepšenie, ktoré navrhla s podporou celého Výboru pre poľnohospodárstvo, a za návrh predložený Komisiou.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Dámy a páni, niet pochyb o tom, že odvetvie cukru v Európskej únii musí prejsť rozsiahlymi reformami, ak si chce udržať svoju úspešnú budúcnosť. Súčasťou týchto reforiem je aj nevyhnutné znižovanie produkcie. Toto znižovanie by však malo postihnúť predovšetkým ekonomicky nekonkurencieschopné podniky. Skutočnosť je však bohužiaľ často iná.

Napríklad v mojej materskej krajine, Českej republike, došlo k uzavretiu nových, výkonných a ekonomicky prosperujúcich cukrovarov a odovzdaniu kvót do rúk nadnárodných producentov. Samozrejme s veľmi negatívnym vplyvom na domácich pestovateľov a spotrebiteľov.

Chcel by som preto vyzvať Komisiu, aby pri nevyhnutných reformách cukrovarníckeho priemyslu zohľadňovala omnoho viac než doposiaľ princípy ekonomickej konkurencieschopnosti a omnoho viac než doposiaľ venovala pozornosť aj rozvoju sektora biopalív. Tu sa podľa môjho názoru objavuje pre pestovateľov cukru nová možnosť realizácie a tým zároveň aj vyhliadka novej budúcnosti.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Pani predsedajúca, pani komisárka, reforma trhu s cukrom, ktorá začala v roku 2005 nedosahuje očakávané výsledky, navzdory obrovským finančným výdavkom. Napriek veľkým finančným motivačným opatreniam vo výške 730 EUR za tonu zníženia výroby cukru klesla výroba cukru v Spoločenstve ako celku maximálne o 1,1 milión ton, namiesto očakávaných 6 miliónov. Ďalší súbor zmien vo fungovaní trhu s cukrom, ktorý navrhuje Komisia, nielenže situáciu nezlepšuje, ale dokonca ju zhoršuje, pretože tieto zmeny nie sú v súlade s hlavným princípom tejto reformy, inými slovami s udrzaním výroby cukru v tých najviac konkurencieschopných regiónoch.

Podľa mňa je potrebné, po prvé, vytvoriť podmienky pre stabilný rozvoj najviac konkurencieschopných výrobcov cukru v Spoločenstve s cieľom umožniť výrobe EÚ konkurovať na stále otvorenejšom svetovom trhu.

Po druhé, musíme maximálne využiť potenciál pre vývoz cukru v rámci limitu dohodnutého so Svetovou obchodnou organizáciou.

A konečne, po tretie: pokiaľ tieto riešenia neprinesú výrazné zlepšenie na trhu s cukrom, bude potrebné znížiť výrobu, avšak pri použití lineárneho koeficientu, ktorý je rovnaký pre všetky členské štáty.

Vladimír Železný (IND/DEM). – (CS) Vážená pani predsedajúca, som poslancom za krajinu, ktorá vynašla kocku cukru. Kvalitný cukor patril k našej pýche a túto pýchu nám Európska únia bezohľadne vzala.

Pokiaľ by bolo nariadenie 320 uplatnené, potom by Česká republika bola okrem iného potrestaná za to, že sa správala korektne voči zahraničným investorom z pôvodných krajín EÚ a umožnila im ovládnuť cukrovarnícky priemysel v našej krajine. Nariadenie je nesytemovým pokusom, ktorý vychádza v ústrety záujmovým skupinám veľkých európskych cukrovarníckych spoločností a ignoruje záujmy tradičných pestovateľských a producentických krajín.

Je preto potrebné, ako uvádza pozmeňujúci a doplňujúci návrh kolegu Fajmona a ďalších, umožniť členským štátom odstrániť body a) a b) a ponechať na členskej krajine riešenie kritickej situácie, ktorá by vznikla poklesom kvóty o 20 % a viac. Inak hrozí, že sa Česká republika po stáročiach nezmyselne stane dovozcom svojho tradičného produktu.

Až raz budú naše vnučky a naši vnuci zhromažďovať dôvody, prečo má Česká republika vystúpiť z Európskej únie, bude politika v oblasti cukru a nariadenia, o ktorých rokujeme, na popredných miestach zoznamu.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Pani predsedajúca, pani komisárka, chápem veľmi dobre, že kvóty cukru musia byť ďalej znížené a súhlasím s tým. Taktiež chápem, vzhľadom na číselné údaje, ktoré máme k dispozícii, že predchádzajúca reforma nebola úspešná.

Otázkou však zostáva, ako bude táto budúca reforma realizovaná. Mala by byť spravodlivá voči všetkým členským štátom a pokiaľ to zväzíme z hľadiska mojej krajiny, Fínska, tak napríklad tu boli dva cukrovary a predchádzajúce zníženie kvót, v praxi zníženie o 40 %, viedlo k ukončeniu prevádzky jedného z nich. Pokiaľ by malo v rámci tejto reformy dôjsť k ďalšiemu zníženiu o 13 %, v najhoršom prípade by to znamenalo, že celá výroba vo Fínsku by skončila, pretože by museli byť zavreté oba cukrovary.

To je zjavne nespravodlivá situácia pre fínskych pestovateľov cukrových plodín a pre fínsky cukrovarnícky priemysel. Preto podporujem pozmeňujúci a doplňujúci návrh, ktorý predložil môj kolega pán Fajmon a v ktorom sa uvádza, že tento návrh by sa nemal žiadnym spôsobom vzťahovať na členské štáty, pri ktorých boli kvóty už znížené o viac ako 20 %, pokiaľ sa tieto štáty samé nerozhodnú inak.

Budem dúfať, že aj pani komisárka pochopí situáciu, v ktorej sa nachádzajú malé krajiny. Kým tu teraz diskutujeme o téme zníženia pomoci pre juh krajiny podľa článku 141 Zmluvy o prístupí, dôvera vidieckej populácie v Európsku úniu je veľmi slabá. Je potrebný určitý záblesk nádeje a predovšetkým to, aby boli tieto reformy vykonané spravodlivo tak, aby sa voči všetkým členským štátom pristupovalo rovnakým spôsobom.

Mariann Fischer Boel, členka komisie. – – Pani predsedajúca, po prvé, chcela by som sa Vám poďakovať za Vaše cenné komentáre. Myslím, že z komentárov, ktoré tu dnes zazneli, vidíme zložitú túto problematiku. Rada by som k tomu vyslovila len zopár poznámok.

Po prvé, som presvedčená, že to, čo sa tu navrhuje – a čo by som označila za „veľkú repu“ pre dotyčné odvetvie – bude fungovať. Táto „repa“ je dosť lákavá, pretože teraz dávame poľnohospodárom možnosť získať 10 % reštrukturalizačného fondu a reštrukturalizačný fond na rok 2008/09 tvorí 625 EUR. Takže 62,5 EUR plus doplnenie, ktoré platíme z reštrukturalizačných peňazí – 237,5 EUR – je celkom 300 EUR za tonu, ktoré poľnohospodári posielajú späť Komisii.

Za najdôležitejšie považujem to, že poľnohospodári môžu prvýkrát spustiť reštrukturalizačný fond. To predtým nebolo možné. Predtým to mohol uskutočniť len priemysel. Teraz môžu poľnohospodári povedať: „Chcem odísť a chcem svojich 300 EUR za tonu a k tomu dostanú ešte kompenzáciu za zníženie cien“. A to nie je jednorazová platba: to pokračuje.

Úplne súhlasím s pánom Parishom. Myslím si, že alternatíva k výrobe cukrovej repy je momentálne oveľa atraktívnejšia, než bola v posledných desaťročiach, s ohľadom na ceny obilia a ceny repky olejnej. Preto predpokladám, že poľnohospodári uskutočnia svoje výpočty a pozrú sa na výnosnosť toho najlákavejšieho spôsobu, ako si zariadiť svoju budúcu výrobu.

Keď som o tom prvýkrát hovorila, zmienila som spätnú platnosť. Spätná platnosť je tu preto, aby tí, ktorí už od samého začiatku plnili plán, neboli trestaní a obdržali kompenzáciu. Platí to pre pestovateľov repy, pre výrobcov inulínového sirupu a pre pestovateľov čakanky. Nie je teda žiadny rozdiel medzi rôznymi druhmi repnej výroby.

Som si teda istá, a som veľmi vďačná za rýchlu reakciu Parlamentu, ktorý nám, ako dúfam, umožní nájsť zajtra v Rade politickú dohodu, aby sme mohli vyslať jasný signál odvetvi pestovateľom repy, aby mohli začať plánovať svoju budúcu pestovateľskú sezónu.

Som si úplne istá, že toto bude prospešné pre celý sektor, pretože – ako to tu už dnes bolo zmienené – alternatívou k nevyužití tejto možnosti bude lineárne zníženie bez kompenzácie. Takže som si dosť istá, že na rôznych farmách a v oblastiach, kde to môže byť lákavé, bude uskutočnených veľa výpočtov a dosiahne sa zníženie produkcie o toľko ton, koľko potrebujeme na dosiahnutie rovnováhy v našom odvetví cukru.

Ešte raz vám veľmi ďakujem – najmä spravodajkyni pani Batzeliovej – za celú prácu, ktorú ste odvedli pri tejto obťažnej záležitosti.

Predseda júca. – Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa bude konať zajtra.

Písomné vyhlásenia (článok 142)

Béla Glattfelder (PPE-DE), písomne. – (HU) Pani predsedajúca, v rámci svojho súčasného preskúmania reforiem v odvetví cukru Európska komisia požaduje od európskych poľnohospodárov a od európskeho cukrovarníckeho priemyslu, aby podstúpili ešte ďalšie neprimerané obete v snahe obnoviť rovnováhu na trhu s cukrom. Vo svojom stanovisku k správe Európskeho parlamentu, ktorého návrh bol vypracovaný pred určitou dobou v mene Výboru pre medzinárodný obchod, som poukázal na to, že nebude možné dosiahnuť žiadanú rovnováhu na európskom trhu s cukrom, kým nebude existovať legislatíva umožňujúca účinnú ochranu pred dovozom. Vo svojej správe Európsky parlament predložil taktiež návrhy Európskej komisii a Rade ministrov poľnohospodárstva EÚ, aby bol obmedzený dovoz cukru z tretích krajín. Nakoniec zákonodarcovia tieto návrhy do záverečného dokumentu nezačlenili.

Súhlasím s predloženým pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom k súčasnému návrhu, ktorý navrhuje, aby tie členské štáty, ktoré sa už zriekli najmenej 20 % svojich kvót, nemuseli uskutočňovať ďalšie zníženie kvót. To by bolo spravodlivé a fér voči krajinám, ktoré už vynaložili veľkú snahu realizovať reformy v odvetví cukru.

Zároveň sa však domnievam, že je dôležité, aby preskúvanie reforiem v sektore cukru zahŕňalo aj opatrenia, ktoré zvýšia konkurencieschopnosť cukrovarníckeho priemyslu. S touto myšlienkou som predkladal pozmeňujúci a doplňujúci návrh poskytujúci členským štátom voľnosť pri rozhodovaní, či sa zrieknu práva na prepravu repy a umožnia to skôr menším, menej konkurencieschopným pestovateľom cukrovej repy. To je významná výhoda pre menších, horšie informovaných pestovateľov repy, avšak súčasne to pomôže európskemu cukrovarníckemu priemyslu, aby sa taktiež zvýšila jeho medzinárodná konkurencieschopnosť.

Mairead McGuinness (PPE-DE), písomne. – Je poľutovaniahodné, že sa Komisia vrátila v takom krátkom čase s druhým balíkom na reštrukturalizáciu odvetvia cukru, aby o ňom Parlament hlasoval. Pôvodný balík spôsobil zánik írskemu cukrovarníckemu priemyslu na úkor Írska, poľnohospodárov a pestovateľov.

Nanešťastie, balík kompenzácií sa dodnes nedostal v plnom rozsahu dole až na úroveň poľnohospodárov alebo dodávateľov.

Nesúhlasím so snahou Komisie obmedziť kompenzácie vyplácané pestovateľom a dodávateľom v súčasnom balíku na skromných 10 % – prideliť zvyšných 90 % spracovateľom sa mi zdá byť neprimerané.

V pôvodnom pláne reštrukturalizácie bolo pestovateľom a dodávateľom pridelených minimálne 10 %, pritom členským štátom bola poskytnutá možnosť rozhodnúť sa o presnom podiele, avšak týmto balíkom Komisia veľmi striktné stanoví, ako by mala byť kompenzácia pridelená.

Je jasné, že na dosiahnutie cieľov Komisie sú potrebné vyššie objemy reštrukturalizačnej pomoci. Víтам iniciatívu, na základe ktorej bude zvýšený objem reštrukturalizačnej pomoci vyplatený tým, ktorí už výrobu repy ukončili.

Rada by som vás naliehavo vyzvala, aby boli kompenzačné sumy splatné írskym poľnohospodárom a dodávateľom urgentne vyplatené – táto sága už pokračuje príliš dlho.

Witold Tomczak (IND/DEM), písomne. – (PL) Pán predsedajúci, pravidlá spoločnej poľnohospodárskej politiky sú na mnohých trhoch tohto priemyselného odvetvia už určitý čas flagrantne porušované. Trh s cukrom je len ďalším hanebným príkladom. Reforma tohto trhu, prijatá sotva pred dvoma rokmi, obsahovala nespravodlivé riešenie pre nové členské štáty, pretože zvýhodňovala len niekoľko starých členských štátov, ktoré vyrábajú nadbytky v takzvaných B kvótach, ktoré sú pre daňového poplatníka nákladné. Jedným z cieľov tejto reformy bolo zlepšiť v tomto odvetví konkurencieschopnosť. Tí, ktorí by mali zostať na trhu, patria medzi najviac konkurencieschopných. Zmena, ktorá je teraz navrhovaná, je zameraná na potrestanie tých, ktorí sú najviac konkurencieschopní. Toto sa nakoniec dosiahne zavedením nových faktorov a zvýšenej kompenzácie so spätnou platnosťou. Je možné v tom, čo sa tu deje, nájsť nejakú logiku?

Keď sú ohrozené záujmy starej EÚ, na zásady sa zabúda. Solidarita alebo rovnaká šanca konkurovať už nič neznamenajú.

To platí pre celé poľnohospodárske odvetvie, v ktorom bohatšie krajiny dostávajú väčšie dotácie. Všetky snahy odstrániť diskrimináciu chudobnejších nových členských štátov narážajú na odzbrojujúcu úprimnosť zástupcov starších štátov – máte pravdu, hovoria, ale my Pandorinu skrinku nebudeme otvárať. Avšak teraz, v súvislosti s odvetvím cukru, môže byť mechanizmus, ktorý bol schválený pomerne nedávno, zmenený! Len preto, že sa týka záujmov starších členských štátov a veľkých koncernov.

5. Nebezpečné hračky vyrobené v Číne (rozprava)

Predsedajúca. – Ďalším bodom programu je vyhlásenie Komisie o nebezpečných hračkách vyrobených v Číne.

Prehovorí dvaja komisári.

Günter Verheugen, podpredseda Komisie. – (DE) Pani predsedajúca, dámy a páni, hračky nie sú obyčajné výrobky. Sú určené pre tú najzraniteľnejšiu skupinu spotrebiteľov zo všetkých a je preto úplne jasné, že na hračky, kde ide o bezpečnosť detí, musíme mať tie najväčšie nároky. Boli tu už zmienené mnohé veľmi závažné otázky súvisiace s poslednými akciami pre stiahnutie výrobkov jedného amerického výrobcu, ktorý zo svojej vlastnej iniciatívy stiahol nevyhovujúce výrobky z trhu.

Najskôr by som chcel povedať, že oba tieto prípady sa týkajú výrobkov, ktoré nie sú licencované podľa európskych právnych predpisov pre európsky trh. Hračky s farbou obsahujúcou olovo sú v Európe samozrejme už dlho zakázané, na rozdiel od Spojených štátov amerických. Hračky s magnetickými súčiastkami alebo inými nebezpečnými komponentmi, ktoré by sa mohli uvoľniť, sú samozrejme v Európe taktiež už dlho zakázané. Nejde tu teda o problém rozhodného práva (aj keď neskôr sa k rozhodnému právu dostanem, pretože je to oblasť, v ktorej musia byť uskutočnené zmeny), ale ide o problém týkajúci sa uplatňovania a dodržiavania rozhodného práva.

Výrobky, s ktorými prichádzame každý deň do styku, nemôžu byť na sto percent bezpečné. Ani ten najlepší zákonodarca na svete nemôže zaručiť, že vo výrobe nedôjde k žiadnym chybám. Ani ten najlepší zákonodarca na svete nemôže zaručiť, že dodávateľské reťazce, ktoré sú teraz organizované na globálnom základe, nenarazia v ktorúkoľvek chvíľu na nejaký problém. A rovnako ani najlepší zákonodarca na svete nemôže zabrániť obchodovaniu so zločinnými alebo podvodnými úmyslami.

Rád by som vám pripomenul jeden prípad z Grécka, kde zomreli tri osoby po používaní chybnéj naparovacej žehličky. Táto žehlička nielenže obsahovala európske označenie CE, ale mala aj špecifický nemecký symbol bezpečnosti. Tento spotrebič však nebol bezpečný, pravdepodobne preto, že bol sfaľovaný. Žiadny zákonodarca na svete nemôže nič urobiť pre to, aby tomu zabránil. To je zodpovednosť výrobcu a zodpovednosť tých, ktorí musia zaisťovať, aby výrobcovia dodržiavali existujúce predpisy. Existujú orgány členských štátov pre dohľad nad trhom. Neexistuje žiadny systém pre dohľad nad európskym trhom. Toto patrí výhradne do zodpovednosti členských štátov.

Rád by som poukázal na to, že v skutočnosti sa tu stretávame s problémom, ktorý je veľmi úzko prepojený s ekonomickou globalizáciou. Dnes to znamená, že sa musíme zaoberať celosvetovými dodávateľskými reťazcami. Musíme sa zaoberať spoločnosťami, ktoré prevádzkujú svoju činnosť pod tlakom na znižovanie nákladov, čo znamená, že aj na svojich dodávateľov neustále vyvíjajú tlak kvôli znižovaniu nákladov, a tým prispievajú k neustálemu znižovaniu cien. Existuje veľmi veľké riziko, že v určitom okamihu bude tento tlak na znižovanie nákladov vyvíjaný na úkor bezpečnosti.

Preto neustále opakujeme, že čím medzinárodnejší a rozsiahlejší je reťazec dodávateľov, tým väčšia je povinnosť firiem zaistiť, aby boli existujúce predpisy dodržiavané v každej jednotlivé fáze dodávateľského reťazca. Tak to napríklad nebolo v prípade olovnatej farby na hračkách vyrobených americkým výrobcom. Čínsky dodávateľ dodal farbu, ktorá nemala byť dodaná. To je pravdivé jadro tohto prípadu.

Prvoradá je zodpovednosť firiem. Firmy nesú zodpovednosť za to, aby bol ich výrobok v súlade s aktuálnymi európskymi predpismi. Potom prichádza na rad zodpovednosť členských štátov. Musia zaistiť, aby fungoval dozor nad trhom. A potom je to na európskych zákonodarcoch. My musíme zaistiť, aby bola naša legislatíva aktuálna a aby boli možné riziká včas rozpoznané a zohľadnené v právnych predpisoch.

Preto Komisia začala pred viac než dvoma rokmi dôkladné preskúvanie existujúcich smerníc o bezpečnosti hračiek. Smernica o bezpečnosti hračiek je jednou z najstarších smerníc vychádzajúcich z „nového prístupu“ Je jasné, že trh s hračkami sa v posledných 20 rokoch dramaticky zmenil, a táto nová smernica sa preto bude zaoberať celou škálou nedávno rozpoznávaných rizík a nebezpečenstvom a veľmi prísny predpismi – napríklad o používaní chemických látok v hračkách – zaistiť, aby sa tomuto nebezpečenstvu zabránilo. Táto smernica bude zákonodarnému zboru predložená do konca tohto roku.

Na začiatku tohto roku sme vám už predložili celý balík opatrení na posilnenie dohľadu nad trhom pre lepšiu ochranu označenia CE. Dovoľte mi v tejto chvíli povedať niečo o označení CE. Označenie CE znamená, že výrobca (či už európsky výrobca alebo výrobca mimo európsky, ktorý chce predávať v Európe) poskytuje absolútnu záruku, že jeho výrobok je v plnom súlade s predpismi platnými v Európe. Toto výrobca zaručuje označením CE. Takýto je význam označenia CE.

V mnohých prípadoch nie je výrobcovi dovolené používať symbol CE na základe jeho samostatného vyhlásenia a jeho vlastných dôkazov, ale výrobok musí byť certifikovaný tretím orgánom, najmä vtedy, keď môžu byť užívatelia ohrození nesprávnym fungovaním výrobku. Certifikácia tretím orgánom je momentálne vo všetkých takýchto prípadoch povinná. Spôsob, akým fungujú tieto orgány, ktoré nazývame orgány pre posudzovanie zhody, možno výrazne zlepšiť. Predložili sme príslušné návrhy, ktoré máte ako európski zákonodarcovia k dispozícii.

V súvislosti s hračkami je teraz potrebné rozhodnúť o otázke, ktorá je pre Komisiu a pre vás ako zákonodarný zbor veľmi ťažká: či chceme pristúpiť k tomu, aby sa nechávala každá jedna hračka prichádzajúca na trh certifikovať tretím orgánom, alebo to chceme ponechať tak, že výrobcovia poskytnú záruku za použitie označenia CE a tým tiež prijímajú zodpovednosť – k čomu musím tiež dodať, že výrobcovia musia byť schopní kedykoľvek preukázať a predložiť kompletnú dokumentáciu podľa dnes platných predpisov, o tom že používajú označenie CE v súlade so zákonom? Alebo chceme snáď ísť treťou cestou a stanoviť určité typy hračiek v novej smernici o bezpečnosti hračiek, pre ktoré určíme povinnú certifikáciu tretím orgánom?

Nechcem skrývať svoje pocity, že k naposledy zmienenému riešeniu prechovávam veľké sympatie. Rád by som vám predstavil príklad: čo robíme so všetkými hračkami, ktoré obsahujú čipy? Keď ich deti strčia do úst, čipy sa stanú nebezpečným predmetom. Musí preto existovať záruka, že tieto súčasti hračiek nemôžu za žiadnych okolností predstavovať pre deti hrozbu. Pokiaľ nechceme deťom vziať elektronické hry typu Game Boys – a nemyslím si, že by to mal niekto v úmysle – tak je potom jediná možnosť pre tento okamih zaviesť povinnú certifikáciu tretím orgánom. Myšlienky Komisie sa uberajú týmto smerom a aj ja očakávam, že z tejto diskusie získam dojem o tom, ako o tejto problematike premýšľa Parlament.

Posledným bodom, o ktorom by som sa chcel zmieniť, je žiadosť adresovaná výrobcom a spotrebiteľským organizáciám. Výrobcovia si musia byť vedomí skutočnosti, že tlak na znižovanie nákladov, nech je akokoľvek veľký, ich nezbavuje zodpovednosti za kompletnú kontrolu každej jednej časti výrobného procesu a ich dodávateľského reťazca. Čím medzinárodnejšie sa výroba a reťazce dodávateľov stávajú, tým väčšia je zodpovednosť firiem pôsobiacich na trhu.

Ďalej by som chcel povedať, že spotrebiteľské organizácie by vykonali veľký čin, keby vytvorili povedomie o tom, že lacné neznamená to isté ako dobré. To nie je len otázka bezpečnosti, ale taktiež aj otázka kvality, pretože ako často by ste chceli byť svedkami nepríjemnej udalosti – napríklad s hračkami, ktoré si dieťa

rozbalí pod vianočným stromčekom –, ako sa dieťa s hračkou pohrá len raz a potom sa rozbije. Hračka bola síce lacná, ale nebola dobrá! Lacné teda neznamená vždy, že je vec aj dobrá a rovnako tiež lacné neznamená vždy bezpečné. To znamená, že spotrebiteľ si musí uvedomovať, že cena výrobku má priamy vplyv na kvalitu a bezpečnosť výrobku. V súvislosti s ideológiou nízkych cien, ktorá sa šíri prinajmenšom v niektorých členských štátoch, je táto téma naďalej znepokojivá.

Na záver by som chcel povedať, že európske zákony sú dnes v každom prípade lepšie než zákony, ktoré vidíme v iných častiach sveta, a že môžu byť vylepšené a sú vylepšované a že pokiaľ ide o hračky, sú a musia byť pri nich uplatňované tie najprísnejšie kritériá.

Meglana Kuneva, členka Komisie. – Pani predsedajúca, je to pre mňa skutočne česť a potešenie, stáť tu s pánom podpredsedom Verheugenom a prihovárať sa k Parlamentu o kriticky dôležitej problematike nebezpečných výrobkov a bezpečnosti výrobkov. Ako vidíte, Komisia je v riešení tejto otázky jednotná a rada vám poskytne svoje stanovisko z dvoch vzájomne sa dopĺňujúcich uhlov pohľadu.

Naša otvorená spoločnosť a naša otvorená ekonomika ponúka občanom široké možnosti výberu tovaru, čo bolo pre predchádzajúcu generáciu takmer nepredstaviteľné a zároveň aj finančné nedostupné. To je veľký pokrok, avšak s ním prichádza aj určitá výzva, ako sme zaznamenali v posledných mesiacoch. Narážam samozrejme na obavy o bezpečnosti výrobkov a predovšetkým o bezpečnosti detských hračiek. Občania potrebujú vedieť, že ich bezpečnosť je podoprená solídnymi predpismi, efektívnymi a energickými orgánmi a zodpovedným podnikaním.

Začnem toto stručné expozé niekoľkými slovami o zákonoch a ich vymáhaní, pretože toto je kľúčový problém. Som presvedčená, že súčasný rámec právnej úpravy pre bezpečnosť spotrebiteľských výrobkov v EÚ je v zásade solídny a bude ešte posilnený prerokovaním návrhov Komisie o smerniciach týkajúcich sa nového prístupu. Narážam konkrétne na smernicu o všeobecnej bezpečnosti výrobkov s ich systémom RAPEX založeným v zásade na solídnom základe. Už máme právny rámec na to, ako sa vyrovnáť s nebezpečnými výrobkami vyrobenými v Číne alebo kdekoľvek inde. Úloha zaistenia vnútorného trhu s bezpečným tovarom spočíva predovšetkým v účinnom vymáhaní súčasného právneho rámca a pokiaľ si zmienu smernicu znovu pozorne prečítame, táto právomoc vymáhania spadá do kompetencie členských štátov. Orgány členských štátov pre dohľad nad trhom a colnou kontrolou majú za povinnosť zaisťovať, aby neboli na trh uvedené nebezpečné výrobky alebo aby boli stiahnuté z obchodov alebo od zákazníkov. Členské štáty musia mať platné, účinné, primerané a odradzujúce tresty za porušenie predpisov a v článku 7 smernice o všeobecnej bezpečnosti výrobkov sa píše, že túto zodpovednosť majú skutočne členské štáty.

Samozrejme, vymáhania zo strán štátnych orgánov sú len doplnkom k tomu, aby podniky rešpektovali svoje zákonné a etické povinnosti, ako pred niekoľkými minútami uviedol pán komisár Verheugen. Je povinnosťou výrobcov, dovozcov a distribútorov zaisťovať, aby sa na trh dostávali len bezpečné výrobky a aby sa prijali potrebné opatrenia v prípadoch, keď sa dozvedia o rizikách pre bezpečnosť spotrebiteľov.

Len niekoľko slov o niektorých prípadoch stiahnutia nevyhovujúcich výrobkov, čo je samozrejme predmetom nášho veľkého záujmu. V súvislosti s týmito prípadmi stiahnutia nebezpečných výrobkov: Komisia by bola viac znepokojená, keby zostalo po akcii ticho, našťastie nastala aktivita a transparentnosť, čo budí dôveru. Preto môžem vyzvať národné orgány, aby posilnili svoj dozor a informovali Komisiu o nebezpečnom produkte a nemlčali z toho či onoho dôvodu, napríklad z toho dôvodu, že nechcú obťažovať ľudí pred Vianocami alebo že sa snažia problém vyriešiť v tichosti.

Určité otázky samozrejme zostávajú. Oznamujú prevádzkovatelia problémy dostatočne rýchlo a sú ich interné audity bez poškvrny? Ako môžeme zaisťovať včasný a účinnejší zásah zo strany orgánov pre dohľad nad trhom a lepšiu kontrolu nad sťahovaním výrobkov z trhu? Posledné prípady stiahnutia výrobkov ukázali, že je možné uskutočniť zlepšenie, a že by zlepšenie malo byť realizované v celom dodávateľskom reťazci na dodávanie výrobkov, čo okrem iného zahŕňa projektovanie výrobkov, subjektmi zaisťujúce vedenie dodávateľov, ďalej kontroly výrobného procesu a testovanie hotových výrobkov.

Rada by som chvíľku hovorila o vzťahoch s Čínou a Spojenými štátmi. Komisia taktiež pochybuje o tom, či Čína podniká dostatočné kroky. Počas mojej nedávnej návštevy v Číne bolo mojim hlavným poslanstvom to, že Európa nerobí a nebude robiť kompromisy v oblasti bezpečnosti spotrebiteľov. Toto som zdôraznila a získala záväzný sľub od čínskych predstaviteľov ohľadom konkrétnych cieľov pre dosiahnutie pokroku. Zo strany trhu neexistuje žiadny argument, ktorý by mohol byť pádnejší než bezpečnosť výrobkov a bezpečnosť ľudských životov. Som pripravená ich pokarhať, ak nespĺnia svoje sľuby. V októbri očakávam správu od čínskych úradov a skutočne urobím všetko možné, aby som ich uistila, že nebudem váhať podniknúť príslušné opatrenia, pokiaľ svoje sľuby nespĺnia.

Konstruktívna spolupráca s Čínou už priniesla svoje výsledky – zrušenie vývozných licencií na určité podradné výrobky. Musím povedať, že som strávila v Číne štyri dni a v priebehu týchto štyroch dní došlo k odobratiu licencií dvom najväčším výrobcam hračiek. To stavia Európu do prednostného postavenia pred ostatné rozvinuté krajiny, ktoré sa stretávajú s podobnými problémami. Ako viete, pracovná skupina zriadená prezidentom USA, vydala 16. septembra správu obsahujúcu veľmi podobné opatrenia, ako sú tie, ktoré Európa už podnikla, aby zaistila bezpečnosť a bezchybnosť tovaru. Rovnako zostávame aj v kontakte s úradmi USA pre bezpečnosť spotrebiteľských výrobkov a s tvorcami politik s cieľom vzájomného posilňovania nášho posolstva, ktoré dávame čínskej vláde. Už som hovorila s predsedníčkou Výboru pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa, pani McCarthyovou, o výsledkoch ich návštevy v Spojených štátoch. Budúci týždeň, až budem v USA, zistím, ako by sme mohli spolupracovať. Naším cieľom je dať Číňanom úplne jasný signál. Dostatočné záruky bezpečnosti nebudú fungovať ako argument dohadovania sa pri vzťahoch s tým či oným hospodárskym blokom; sú bezpodmienečne nutné pre prístup k obom blokom.

Rada by som uzavrela svoj prejav informáciami o tom, aké ďalšie kroky plánujeme. Komisia je zrejme pevne rozhodnutá vynaložiť veľkú snahu, aby zaistila, že hračky predávané počas vianočnej sezóny nespôsobili nepríjemné prekvapenia, a toto rozhodnutie je veľmi silné. Možno potrebujeme akúsi vianočnú zmluvu s výrobcami, s dovozcami, so všetkými úradmi v členských štátoch, ktoré by mali zaistiť energické uplatňovanie predpisov, a aj so spotrebiteľskými organizáciami. Komisia bude Parlament pravidelne informovať o vývoji, najmä o ukončení inventúry mapujúcej silné a slabé stránky súčasného mechanizmu pre zaistovanie bezpečnosti spotrebiteľských výrobkov v polovici novembra a po nadchádzajúcom samite EÚ – Čína na konci novembra. Na začiatku budúceho mesiaca, tretieho, sa bude v Bruseli konať stretnutie všetkých národných orgánov, na ktorom budeme konfrontovať svoje názory o tom, ako sú v jednotlivých krajinách uplatňované smernice o bezpečnosti. Už sme mali rozsiahle rozhovory so všetkými výrobcami hračiek vrátane spoločnosti Mattel, ohľadom spoločných postupov. Ako som nedávno informovala Výbor pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa, nie je vhodná doba pre unáhlené reakcie. Spoločne s podpredsedom Verheugenom a s ďalšími kolegami komisármi zaistíme potrebnú, primeranú a vhodnú reakciu na problémy, ktoré sa vynorili v súvislosti s dôverou verejnosti v správu globálnej bezpečnosti výrobkov.

Napriek tomu, že pán komisár Verheugen podal vo svojom exozé vcelku vyčerpávajúce vysvetlenie, dovoľte mi povedať, že čo sa týka prepracovania takzvaného balíčku pre nový prístup, vynaloženie zvláštnej starostlivosti o zdravie a bezpečnosť európskych občanov, vyžaduje, aby sme zachovali špecifický a úspešný systém riadený smernicou o všeobecnej bezpečnosti výrobkov. Do konca tohto roku vypracujeme prvú zo správ, ktorú sme povinní vypracovávať podľa tejto smernice každé tri roky, a uvidíte, že tento mechanizmus je skutočne účinný a založený na spolupatričnosti, solidarite a proporionalite. Som rovnako presvedčená o správnosti Vášho názoru týkajúceho sa požiadavky, aby bola bezpečnosť uprednostnená pred paušálnym zefektívňovaním a aby bol priaznivo posúdený návrh nariadenia tak, ako ho pôvodne navrhovala Komisia.

Taktiež musíme pamätať na to, že sa to nestalo prvýkrát. Keď to porovnáte s tým, aké nepríjemné udalosti sme zažili a zažívame a aké sa dejú na trhu vzhľadom na bezpečnosť potravín, môžeme skutočne vylepšiť naše inštitucionálne porovnanie a vynaložiť maximálnu snahu v oblasti bezpečnosti výrobkov, pretože v tomto globalizovanom svete nemôžeme byť len ostrovom samým pre seba. Musíme uplatňovať kontrolu a uisťovať európskych občanov o tom, že pozornosť zo strany orgánov Spoločenstva je všade rovnaká a dopĺňa snahy členských štátov.

Malcolm Harbour, v mene skupiny PPE-DE. – Pani predsedajúca, existuje jedno japonské príslovie (a kvôli súvislostiam s touto problematikou zdôrazňujem, že je japonské, a nie čínske): „Problém je hora pokladov“.

Myslím, že problémy spoločnosti Mattel skutočne vyvolali zameranie pozornosti na dôležitú prácu, ktorú v tomto Parlamente vykonávame, a predovšetkým moji kolegovia z Výboru pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa, v oblasti, ktorá je tradične považovaná za takpovediac suchopárnu, a to jest v oblasti týkajúcej sa regulácie výrobkov, dohľadu nad trhom a hodnotením zhody. Takže v súčasnosti verejnosť vie, prečo je to dôležité, a dúfam, že sa na to bude naďalej zameriavať.

Chcem poďakovať obom členom Komisie za to, že sem dnes prišli, ale rád by som im ešte pripomenul, že bola predložená otázka na ústne zodpovedanie, ktorú myslím očakávali, a odpovedali na väčšinu našich otázok, avšak taktiež si myslím, že sme pred nimi trochu napred. Zajtra sa zoznámite s uznesením, o ktorom budeme hlasovať, čo si vyžaduje široký prehľad o problematike bezpečnosti výrobkov, najmä hračiek, v globálnom kontexte.

Je tu veľa bodov adresovaných obom členom Komisie. Som potešený, že pán komisár Verheugen nám potvrdil, že smernica o hračkách tu bude na konci roka, o to sme žiadali. Som potešený, že trochu nadvihol pokrievku a ukázal niečo zo spôsobu uvažovania, avšak naďalej naňho apelujeme, aby sa s nami podelil o

trochu viac informácií. Nie je nám celkom jasné, akým smerom sa uberá. Snáď hovorí o určitých diferencovaných normách pre konkrétne oblasti. Chcel by som ho pred tým varovať. Nie som úplne presvedčený, že napríklad hračka obsahujúca mikročip je nebezpečnejšia než bicykel, ale nechám ho o tom premýšľať.

Dovoľte mi len zdôrazniť niektoré body, ktorými sa chceme zaoberať. Po prvé, je veľkým sklamaním tohto rána, že tu nie je nikto z Rady. Pritom – ako vieme – plní veľmi dôležitú úlohu čo sa týka zhody výrobkov a hodnotenia.

Po druhé, súhlasím s hodnotením obidvoch členov Komisie, že výrobcovia musia niesť hlavnú časť zodpovednosti za vedenie dodávateľského reťazca, v ktorom uskutočňujú kontroly kvality, a že oni zaisťujú to, aby sa vyrábali výrobky, ktoré budú dôsledne spĺňať vysoké bezpečnostné požiadavky.

Na záver chcem povedať, že si myslím, že spotrebitelia majú nárok na viac informácií a na lepšie informácie. Nedokážem pochopiť, prečo sa tak zdráhame povedať spotrebiteľom, kde sú výrobky vyrábané. V súčasnosti Rada prerokováva návrh vo vybraných oblastiach. Domnievam sa, že hračkársky priemysel sa musí skutočne vážne zaoberať označením bezpečnosti hračiek, ktorú si sám vytvorí a bude ho spravovať tak, aby spotrebitelia skutočne dostali uistenie o tom, že keď si prídu kúpiť hračky pred tohtoročnými Vianocami, tieto budú bezpečné a kvalitné.

Evelyne Gebhardt, v mene skupiny PSE. – (DE) Pani predsedajúca, domnievam sa, že sme v Európskej únii vo všetkých smeroch dosiahli veľmi vysokú úroveň bezpečnosti výrobkov. Súhlasím s pánom Verheugenom, keď hovorí, že nikdy nemôžeme dosiahnuť 100 % bezpečnosť, avšak našim cieľom v Európe musí byť dosiahnutie najvyššej možnej úrovne bezpečnosti. a tento cieľ sme doposiaľ nedosiahli. Stále je pred nami ešte mnoho práce, ktorú musíme vykonať, aby sme tento cieľ uskutočnili. Tieto akcie na stiahnutie výrobkov (nejde len o spoločnosť Mattel, v posledných mesiacoch boli tieto akcie uskutočňované aj v iných firmách) ukazujú, že v Európskej únii existuje veľmi veľká nutnosť podniknúť kroky s cieľom zaručiť bezpečnosť výrobkov, ktorá bude zaručená na tej najvyššej možnej úrovni.

Tri mesiace pred Vianocami samozrejme starostlivo sledujeme hračky, pri ktorých je potrebné, aby boli obzvlášť bezpečné. Naše deti sú naša budúcnosť, preto musíme venovať obzvlášť veľkú pozornosť ich bezpečnosti. Preto sme už veľmi znechutení tým, že Európskej komisii trvá prepracovanie smernice o hračkách tak dlho. Dúfam, že je pravda, že táto smernica bude prepracovaná koncom tohto roku alebo dokonca skôr než koncom tohto roku, aby sme ju mohli skutočne v plnom rozsahu aktualizovať. Rovnako s veľkou netrpezlivosťou očakávam návrhy, ktoré budú predložené, pretože doposiaľ je to stále veľmi nejasné.

Je tu ešte ďalší bod, ktorý je dosť dôležitý, a to uplatňovanie tohto zákona. Členovia Komisie sa týmto už tiež zaoberali a aj toto predstavuje istý problém. V pondelok som mala možnosť navštíviť certifikačný inštitút, pozrieť si ho a spýtať sa, aké problémy sa tam objavujú. Jeden veľmi zreteľný problém, na ktorý bolo poukázané, je to, že označenie CE neobsahuje to, čo vlastne sľubuje. Na tom musíme pracovať, a preto požadujeme, aby rovnako existovalo ďalšie bezpečnostné označenie, najmä pre hračky, aby mohla byť zaručená aj ich bezpečnosť.

Nestačí uskutočňovať kontroly, keď sú výrobky už v predajniach; tieto kontroly musia byť uskutočnené vopred. Potrebujeme tieto kontroly realizovať vopred a tieto kontroly musia byť tiež povinné v prípadoch, keď je to nevyhnutné, a to platí v prípade hračiek dvojnásobne.

A tretí, záverečný bod: je potrebné vylepšiť systém RAPEX. Keď sa pozrieme na číselné údaje, vidíme, že aktivity v tejto oblasti sa medzi jednotlivými členskými štátmi značne líšia. Myslím si, že musíme v tomto smere na členské štáty apelovať, aby tento systém vylepšili a presadzovali to, aby sme boli skutočne schopní uskutočňovať potrebné stiahnutie výrobkov a rovnako uplatňovať zákazy výrobkov.

Toine Manders, v mene skupiny ALDE. – (NL) Pani predsedajúca, som potešený, že sú tu dvaja členovia Komisie. Je to dôkazom dynamického prístupu k nedávnomu problému v súvislosti s firmou Mattel. Tento problém je samozrejme dvojaký, o čom teraz svedčí skutočnosť, že je menej závažné, keď sa dotýka Číny, a taktiež skutočnosť, že rovnako sa aj firma Mattel dopustila chyby. Ako som povedal, tento problém je dvojaký. Po prvé, domnievam sa – a tu by som rád zopakoval Clintonove slová – že politici musia najskôr myslieť a až potom konať. To boli slová prezidenta Clintona, ktoré predniesol minulý rok na predvolebnom stretnutí, na ktorom rovnako povedal, že nemusíme byť hneď vystresovaní, keď sa stlačí tlačidlo, ako v prípade hračiek. Ja sám sa tohto občasa dopúšťam. Keď sa niečo stane, my politici sa dostávame do stresu a chceme ihneď prísnejšie opatrenia a náročnejšie predpisy. Domnievam sa, že najskôr musíme popremýšľať, a až potom podniknúť nejaké kroky. Našťastie sme v tomto prípade uznesenia postupovali takto.

To ma privádza k druhému bodu, teda k tomu, prečo má problém s firmou Mattel rovnako aj pozitívni dôsledok; konkrétne ide o to, že cielene zvažíme význam označenia CE, kvalitatívneho označenia, ktoré vypovedá o bezpečnosti, a spôsobe, ako môžeme toto označenie vylepšiť.

Plne súhlasím s tým, čo hovorí pán komisár Verheugen o tom, že 100 % bezpečnosť a istota nemôžu nikdy byť dosiahnuté; napriek tomu – a teraz nadväzujem na pani Gebhardtovú – sa o dosiahnutie 100 % bezpečnosti musíme usilovať. Pokiaľ je na výrobku označenie CE, vynára sa tým otázka 100 % zodpovednosti, čo je samozrejme pre spotrebiteľa veľmi dôležité. Keď je na výrobku označenie CE, tak spotrebiteľ vie, že keď nebude s výrobkom, ktorý si zakúpil, niečo v poriadku, vždy sa bude môcť na výrobcu alebo dovozcu obrátiť so žiadosťou o nápravu.

Uznesenie, o ktorom budeme zajtra hlasovať, pani predsedajúca, sa týka najmä tejto záležitosti. Mám dojem, že sme vypracovali výborné uznesenie; pokiaľ ide o dohľad – a v tomto absolútne súhlasím s pani komisárkou Kunevovou, ktorá hovorí, že nepotrebujeme viac legislatívy, ale že skôr musíme regulovať existujúcu legislatívu účinnejšie a efektívnejšie – tam existuje priestor na zlepšenie. Nemôžeme ponechať na jednotlivých členských štátoch, aby uskutočňovali kontrolu v tretích krajinách. Domnievam sa, že koordinovaný európsky prístup v spolupráci s členskými štátmi je nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa, a dúfam, že Komisia vynaloží veľkú snahu s cieľom zaviesť takýto mechanizmus.

Ďalej, pani predsedajúca, musí byť aj spotrebiteľom jasné, aké označenia existujú. Máme označenie CE a v uznesení požadujeme taktiež aj označenie bezpečnosti hračiek, prinajmenšom ako náhradu za všetky jestvujúce národné označenia. Cieľom nie je vytvoriť viacero označení, pretože to by viedlo k tomu, že by spotrebiteľ už nemohol kvôli stromom rozoznať les, a preto by už nebol schopný jasného výberu; mám dojem, že tým by sme strieľali mimo bránu. Veci musia byť jasnejšie vďaka menšiemu počtu predpisov, tie však budú vylepšené. Domnievam sa, že toto je veľmi dôležité. Ďalej dúfam, že sa nám podarí zaviesť toto označenie na báze dobrovoľnosti, pretože si to trh sám vyžiada. Pokiaľ budeme vytvárať povinnosti, my ako úrad musíme uskutočňovať aj kontrolu nad dodržiavaním a myslím si, že trh, spotrebiteľ, bude uprednostňovať predovšetkým bezpečnosť a jasné označenie. Pokiaľ by k tomuto došlo, moja skupina a ja by sme boli s rozhodnutím úplne spokojní. Tešíme sa na prepracovanú verziu smernice o hračkách, ktorú ste už zmienili.

Hiltrud Breyer, v mene skupiny Verts/ALE. – (DE) Pani predsedajúca, kontroly a množstvo nových symbolov – to mieri úplne mimo jadra problému! Kontroly sú dobré, zákony sú ešte lepšie! Nepotrebujeme viac pseudobepečnostných alebo viac pseudopolitických akcií pre ďalšie akcie, ale lepšie zákony a lepšie normy. Z detských hračiek doposiaľ neboli odstránené látky, ktoré sú karcinogénne, mutagénne alebo toxické pre reprodukciu. Hračky by sa nemali stať toxickou pascou na deti. Jed nepatrí do rúk deťom, ani v malých množstvách.

Pán Verheugen, považujem za netolerovateľné, ak ospravedlňujete svoje vlastné zlyhanie tým, že kárate výrobcov a spotrebiteľov. My vieme, že právny základ a smernice o hračkách neposkytovali po celé roky deťom žiadnu ochranu pred toxickými hračkami. Komisia toto vie. Zo svojej vlastnej správy z roku 2004 môžete získať informácie, ktoré sú pre vás zvučnou fackou na tvári. V tejto správe sa uvádza čierne na bielom, že smernice o hračkách zlyhali. Posielame pripomienky na prepracovanie tejto smernice už od roku 2001 a tieto pripomienky sú opakovane zakladané ad acta. Nie je pravda, že je olovo v hračkách zakázané. Olovo samo osebe jednoducho podľa smernice o hračkách zakázané nie je! Alebo nám snáď môže Komisia vysvetliť, prečo neiniciovala žiadnu akciu na stiahnutie výrobkov na základe zákona a prečo došlo k dobrovoľnej akcii na stiahnutie výrobkov, ktorú uskutočnili výrobcovia hračiek?

Nemali by sme už teda spotrebiteľom tvrdiť, že máme problém pod kontrolou. Potrebujeme lepšiu ochranu. To musí celkom jasne znamenať, že musíme zmeniť základy a nahradiť chýbajúce normy jasnými zákonmi a zákazmi. Je priamo absurdné, že je dovolené, aby sa karcinogénne látky dostali do rúk deťom. Preto nám tu lepšie kontroly nijako nepomôžu. Teraz však musíme sprísniť zákony a potom uskutočňovať lepšie kontroly. Nemali by sme dopustiť, aby sa naše deti pri hraní otrávil jedmi!

Eva-Britt Svensson, v mene skupiny GUE/NGL. – (SV) Pani predsedajúca, v rozprave o dotyčnom stiahnutí hračiek často zaznelo, že zodpovednosť za skutočnosť, že sú nebezpečné hračky na trhu, padá na krajiny výroby, teda v tomto prípade na Čínu. Lutujem, že sa rozprava nezamerala viac na zodpovednosť, ktorú majú firmy, ktoré zadávajú výrobu do krajín ako je Čína, teda v tomto prípade ide o firmu Mattel. Nechcem sa v tejto kritike zameriavať len na túto konkrétnu firmu, pretože aj do iných krajín zadáva výrobu veľké množstvo firiem. Konajú tak, pretože chcú udržať ceny čo najnižšie. Chcú zvýšiť zisky.

Avšak zodpovednosti, ktorú nesú tieto firmy, musíme venovať omnoho viac pozornosti. Tieto firmy sa snažia udržať náklady na čo najnižšej úrovni a zároveň nepreberať žiadnu zodpovednosť ani za bezpečnosť spotrebiteľov, ani za zamestnancov, ktorí pracujú s týmito nebezpečnými výrobkami. Musíme vyvinúť tlak na firmy, aby sme ich primáli k tomu, aby pochopili, že ako spotrebiteľia požadujeme bezpečné výrobky, ktorým môžeme dôverovať. Taktiež požadujeme, aby boli výrobky vyrábané v slušných pracovných podmienkach bez rizík ohrozujúcich zdravie a bezpečnosť zamestnancov.

Je to samozrejme obzvlášť tragické, ak nebezpečné výrobky ublížia deťom. Je jasné, že musíme spojiť svoje sily, aby sme s tým skoncovali.

Bastiaan Belder, v mene skupiny IND/DEM – (NL) Pani predsedajúca, Európska únia a Čína sú významnými obchodnými partnermi, ktorí spolu vzájomne obchodujú. To znamená, že od Číny môžeme požadovať, aby sa zodpovedala za kvalitu dodávaných výrobkov. Európska únia nemôže pristúpiť na nebezpečné odevy alebo nebezpečné hračky. Únia by nikdy nemala dopustiť, aby jej ekonomické záujmy v Číne prevážili nad záujmami európskeho spotrebiteľa. Táto rozprava znovu ukazuje, že európsky spotrebiteľ stojí nielen o nízke ceny, ale omnoho viac o kvalitu a bezpečnosť, ako to uviedol aj pán komisár Verheugen. To platí ešte viac, keď ide o bezpečnosť detí.

V tejto rozprave by som sa chcel zaoberať nielen dovozcami, ale aj čínskymi výrobcami. Bezpečnosť sa nestáva problémom len vtedy, keď výrobky dorazia do Európy. Prihliadnutie na bezpečnosť musí tvoriť základný princíp už v čo najranejšej fáze výrobného reťazca. Koniec koncov, bezpečnosť nie je luxusom alebo pekným prívlastkom, ani tu a ani v Číne. Vyzývam Radu a Komisiu, aby toto posolstvo odovzdali našim čínskym obchodným partnerom jasne a energicky, a predovšetkým slovami pani komisárky Kunevej ma naplňujú istotou, že k tomu skutočne dôjde; prajem jej k tejto ťažkej úlohe veľkú vytrvalosť.

Luca Romagnoli, v mene skupiny ITS. (IT) Pani predsedajúca, dámy a páni, Čína vedela a vie o nebezpečnosti mnohých svojich výrobkov, nielen hračiek. Čína nás mnohokrát uisťovala, že drvivá väčšina jej vyváženého tovaru je v súlade s európskymi normami, avšak spotrebiteľia veľmi nedôverujú čínskym výrobkom.

Správa Komisie z roku 2006 o nebezpečnosti výrobkov dôrazne poukazuje na nárast prípadov nebezpečného porušenia predpisov v oblasti hračiek, fénov na vlasy a zapaľovačov. Hračky predstavujú v skutočnosti výrobky s najväčším počtom chýb a škodlivín a Čína je krajinou s najväčšom počtom porušenia predpisov. Pani komisárka Kunevová varovala, že ak Čína nezareaguje na požiadavky EÚ, bude ďalším krokom zákaz dovozu niektorých čínskych výrobkov.

Domnievam sa, že by sme mali posilniť colné bariéry, pretože EÚ by mala chrániť nielen spotrebiteľov, nielen svoj priemysel, nemala by len podporovať slobodnú hospodársku súťaž prostredníctvom rovnakých príležitostí pre prístup na trh, ale mala by tiež podnikáť kroky zo sociálnych a ekologických dôvodov pokiaľ ide o veľmi špekulatívnu produkciu čínskeho priemyslu.

Potrebujeme kontrolné mechanizmy zamerané nielen na konečnú kvalitu výrobkov, ale taktiež na jasné označenie pôvodu, teda potrebujeme uskutočňovať dohľad ešte predtým, než sa rozbehne distribúcia čínskych výrobkov na vnútornom trhu, a taktiež kontrolné mechanizmy zamerané na bezpečnostné normy a podmienky, v ktorých sú výrobky vyrábané v miestach pôvodu, inak zostanú inštitúcie spolupáchateľmi ekologických katastrof, sociálneho vykorisťovania a nekalej súťaže uskutočnenej čínskym priemyslom.

Jim Allister (NI). – Pani predsedajúca, je nesporné správne, že firma Mattel tieto nebezpečné hračky stiahla z trhu. Vyvoláva to však celý rad ďalších otázok.

Po prvé, napriek tomu, že v prípade všetkých našich zákonov na ochranu spotrebiteľa to nebola EÚ, ani iný orgán EÚ, ktorý toto nebezpečenstvo zistil, ale materská firma výrobcu v USA. Nevypovedá to o čomsi dôležitom o efektívnosti a spoľahlivosti našich vlastných ochranných mechanizmov?

Po druhé, na náš vlastný domáci priemysel kladieme vo všetkých oblastiach prísne normy a požiadavky, počnúc zdravím a bezpečnosťou až po emisie CO₂. A napriek tomu otvárame dvere čínskemu tovaru, ktorý je výsledkom žalostných pracovných podmienok, ktorý ani zďaleka nespĺňa to, čo požadujeme od našich tovární, a ktorý pochádza z tovární vypúšťajúcich emisie tak, ako keby mal zajtra nastať koniec sveta. Niet divu, že sme spôsobili to, že taká veľká časť výroby bola presunutá na Ďaleký východ! Ja sa však pýtam, s akým globálnym ziskom? V rámci spravodlivosti pre pracovníkov a spotrebiteľov v Európe je načas, aby sme do nášho prístupu vniesli určitý zmysel a poriadok. Ak by sme neboli bývali zdecimovali svoj vlastný výrobný priemysel trestajúcimi predpismi, tak by sme možno teraz neboli takí závislí od Číny a jej podradného tovaru.

Marianne Thyssen (PPE-DE). – (NL) Pani predsedajúca, členovia Komisie, nedávna akcia týkajúca sa stiahnutia výrobkov, ktorú uskutočnil výrobca hračiek zapôsobila ako poplašný alarm, a to právom. Teraz je na nás, aby sme sa s týmto problémom vyrovnali racionálnym a premysleným spôsobom. Už tu existovali mnohé roky snahy dosiahnuť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov, a aj pokiaľ ide o bezpečnosť výrobkov, a my sme stále z času na čas konfrontovaní so situáciou, v ktorej je tovar nespĺňajúci príslušné predpisy vyrábaný, dovážaný a uvádzaný na trh, tak to samozrejme nie je ideálna situácia. Možno však nie je celkom možné zabrániť tomu, aby sa toto stávalo. Napriek tomu však môžu od nás európski občania a európski spotrebiteľia očakávať, že naďalej budeme vyvíjať maximálne úsilie, aby sme tomuto urobili prietrz.

V prípade, ktorý sa stal bezprostrednou príčinou tejto rozpravy, sú dotyčné výrobky – hračky z Číny. Napriek tomu by som rada apelovala na to, aby sme sa neobmedzovali na túto skutočnosť – na to, že pochádzajú z Číny, pretože nebezpečný tovar prichádza na trh taktiež aj z iných krajín. V niektorých prípadoch tento tovar vyrábame aj my sami. Je lepšie dospieť k účinným dohodám, než začať protekcionistické kampane. Taktiež sa nesmieme zameriavať iba na hračky, aj keď hračky tvoria jednu štvrtinu výrobkov, pri ktorých je zistená chyba. Musíme zaistiť, aby bola bezpečnosť výrobkov zaručená na globálnej úrovni. Nemusíme vynachádzať nový prístup ako taký; skôr musíme vyplniť medzery v existujúcom systéme. Snažíme sa toto dosiahnuť pomocou návrhov z balíka vnútorného trhu pre tovar. Rada by som všetkým jasne povedala, že tieto návrhy boli vypracované s cieľom umožniť vnútornému trhu účinnejšie fungovanie. Do týchto návrhov vždy zapracovávame ako cieľ vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa a teraz sa zdá, že tomu tak skutočne je. Vnútorný trh a ochrana spotrebiteľov nie sú také protichodné záležitosti, skôr sú celkom v súlade a toto je cesta, po ktorej musíme ďalej kráčať.

Mám na Komisiu len jednu otázku, pani predsedajúca: v našom spoločnom uznesení požadujeme, aby bolo vykonané hodnotenie s cieľom preskúmať, či je k dispozícii iné dobrovoľné označenie bezpečnosti okrem označenia CE. Rada by som sa spýtala členov Komisie, aká je ich reakcia na toto.

Erika Mann (PSE). – (DE) Pani predsedajúca, vážení členovia Komisie, dámy a páni, zabávala som sa tým, že som vkladala slová „hračky“ a „Čína“ do Google. Odporúčala by som vám to všetkým tiež urobiť. Získate tak celý zoznam dodávateľov, subjektov čínskeho dodávateľského priemyslu a čínskych výrobcov a uvidíte, čo všetko si tam môžete kúpiť. 80 % hračiek z Číny končí na internetových stránkach Komisie a opačne. Európsky trh dováža 80 % svojich hračiek z Číny. Keď si dáte tieto dve čísla dohromady, získate predstavu o tom, aký je rozsah problematiky, ktorou sa tu zaoberáme.

Samozrejme, je potrebné vidieť, že na jednej strane sa teraz nachádzame v medzinárodnom kontexte, keď sa svetová ekonomika prepája a európsky priemysel a európske pracovné miesta sú prirodzene závislé od dodávok z Číny. Na druhej strane je však potrebné tiež povedať, že toto celosvetové prepojenie v priemysle funguje len vtedy, keď existuje dôvera. Táto dôvera je založená na určitých aspektoch, ktoré taktiež musia byť zachovávané.

Dôvera rastie, keď prebieha spravodlivá hospodárska súťaž. Spravodlivá hospodárska súťaž sa dosiahne vtedy, keď sa získa ubezpečenie od Číňanov a taktiež od výrobcov a dodávateľského priemyslu, že majú príslušné know-how a sú skutočne schopní uskutočňovať všetky potrebné kontroly pre vývoz svojich výrobkov do Európy podľa kritérií európskeho trhu.

Dôvera však samozrejme rastie a spravodlivú hospodársku súťaž je možné vytvoriť len vtedy, keď výrobcovia, a v tomto prípade konkrétne čínska vláda, zaručia, že Číňania budú taktiež postupne zavádzať v rovnakom rozsahu ekologické, sociálne a pracovné podmienky, aké máme my, pretože inak sa dostaneme do situácie nekalej hospodárskej súťaže.

Nekalá hospodárska súťaž má vždy vplyv na schopnosť tejto krajiny vykonávať kontroly. Vidíme to, pretože všetky údaje ukazujú na to, že väčšina problémov, ktoré máme s nebezpečnými hračkami z Číny, nevzniká nevyhnutne u výrobcov veľkých značiek, ale aj u tých, ktorí sú zapojení do dodávateľských reťazcov, ktoré sa nevyznačujú bezpečnosťou. Preto musia Číňania tento kontrolný mechanizmus výrazne rozvinúť.

Vážení členovia Komisie, aj my si samozrejme musíme zamiesť pred vlastným prahom a domnievam sa, že v Európe je ešte veľa vecí v neporiadku. Nechcela by som opakovať to, čo už povedali moji kolegovia poslanci, ale namiesto toho by som rada zmienila niekoľko bodov týkajúcich sa Výboru pre medzinárodný obchod a najmä povinnosti európskych dovozcov zaviesť pohraničné kontroly, ďalej potreby začať akcie na stiahnutie výrobkov zo zákona a otázky, kedy pristúpiť k paušálnym zákazom dovozu a dovozným obmedzeniam a za akých podmienok. Čoskoro budeme mať problémy – prinajmenšom v určitých odvetviach, napríklad v textilnom odvetví – pretože platnosť ochranných mechanizmov, ktoré v súčasnosti máme, sa blíži ku koncu. Potom budeme mať ďalšie problémy prinajmenšom v tomto odvetví.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Pani predsedajúca, aké poučenie by sme si mali odniesť z udalostí, ktoré sa stali firme Mattel? Musím na začiatku vysloviť určitú poznámku, ktorá bude iste odbočením, avšak je to dôležité, ako som to už povedala. Pokiaľ má táto obchodná sága šťastný koniec, je tomu tak čiastočne vďaka zmyslu pre zodpovednosť, ktorý prejavili riaditelia tejto firmy, ktorí prijali potrebné rozhodnutia: masové stiahnutie a účinná komunikácia.

Po druhé, rada by som pogratalovala pani komisárke Kunevovej, ktorá splnila naše očakávania tým, že požaduje účinné využívanie systému RAPEX, ktorý by samozrejme mohol byť ďalej vylepšovaný, a tým, že vyslala jasný signál čínskym predstaviteľom.

Po tretie, rada by som vyjadrila svoju frustráciu. V skutočnosti je záležitosť s firmou Mattel takmer príbehom o predvídateľnom zlyhaní: o zlyhaní dohľadu nad výrobkami s označením CE v Európskej únii, v tomto prípade hračiek, avšak týka sa to nielen týchto výrobkov. V roku 2004 sme počas rozpravy o smernici o ekodizajne výrobkov ja aj ďalší poslanci, ktorí sú tu dnes ráno prítomní – vidím Karin Scheeleovú, Petra Lieseho, Clauda Turmesa – kritizovali prítomnosť ďalších nebezpečných výrobkov s označením CE na európskom trhu.

Naše spoločné uznesenie určite obsahuje zaujímavé možnosti: prepracovanie už existujúcich smerníc, zlepšenie spolupráce – v tomto prípade s Čínou – viac prostriedkov vyčlenených pre colné orgány a pre orgány národného dozoru. Dvaja členovia Komisie, ktorí sú tu dnes prítomní, tento dôležitý bod zdôraznili. Priala by som si, aby tu bol dnes ráno niekto z Rady: potrebovali by sme ich tu.

Na záver by som chcela povedať, že ak si Európa želá ochrániť zdravie a bezpečnosť spotrebiteľov, musí vypátrať a odsúdiť podvodníkov, tak ako to robí, ale zakázať tiež predaj spotrebiteľských výrobkov obsahujúcich nebezpečné látky akými sú napríklad karcinogénne a mutagénne látky, látky toxické na reprodukciu a látky narušujúce funkciu žliaz s vnútorným vylučovaním.

PRESEDÁ: PÁN BIELAN

podpredseda

Heide Rühle (Verts/ALE). – (DE) Pán predsedajúci, vítam význam, aký dnes Komisia prikladá tejto téme. Skutočnosť, že s prejavom vystúpili dvaja členovia Komisie, jasne ukazuje, že konečne dokonca aj Komisia chápe, že musíme konať. Pretrvávajú však pochybnosti vzhľadom na tie výroky, ktoré sa zmieňujú v prvom rade o zodpovednosti členských štátov a výrobcov. Členské štáty iste nesú veľký diel zodpovednosti a dohľad nad trhom bol v posledných rokoch v mnohých členských štátoch oslabený. To je nesprávna reakcia na výzvy, ktoré globalizácia prináša. No samo osebe to nestačí.

Je naliehavo potrebné prepracovať smernicu o bezpečnosti hračiek. Keď si uvedomíme, že táto akcia pre stiahnutie výrobkov je už štvrtá od novembra 2006, vyvoláva to otázky, ako napríklad: kto v skutočnosti kontroluje situáciu po vykonaní týchto akcií? Čo dosahujú sankcie v členských štátoch a zákon o zodpovednosti dovozcov a výrobcov? Naliehavo potrebujeme prepracovať smernicu o bezpečnosti hračiek, čo bude celkom namieste, vzhľadom na nové výzvy. Táto smernica na tieto nové výzvy nereaguje.

Musíme sa zaoberať témami ako je napríklad zákon o hromadnej žalobe. Pán Verheugen, správne ste uviedli skutočnosť, že musíme dať spotrebiteľom jasne najavo, že kvalita je rovnako dôležitá a že toto sa musí odrážať v cenách a kvalite. No tiež sa samozrejme sama seba pýtam, prečo už nemajú spotrebiteľia k dispozícii možnosti, napríklad podľa európskeho zákona o hromadnej žalobe, na to, aby trvali na tom, že niečo by sa tu malo v súvislosti s nákladmi zmeniť?

Rada by som sa ďalej venovala téme označenia CE. Diskutovali sme o tom už rozsiahlo a komplexne a sme oboznámení s neúspechmi a obmedzeniami tohto označenia CE. Myslím si, že je nesprávne, keď je spotrebiteľom naznačované, že označenie CE je jasným signálom, že je výrobok bezpečný. Označenie CE je predovšetkým prehlásením o tom, že táto značka je v súlade s európskymi smernicami. Môže sa týkať určitých častí výrobku, môže sa týkať celého výrobku, ale nehovorí nič o bezpečnosti výrobku ako celku. Tu máme nedostatok, ktorý treba naliehavo odstrániť novou smernicou o bezpečnosti hračiek.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Pán predsedajúci, 65 % hračiek dovážaných do Európskej únie sa vyrába v Číne. V auguste jedna konkrétna hračkárska firma z USA stiahla z celého sveta približne 18 miliónov hračiek vyrobených v Číne.

Problémom je vysoký obsah olova vo farbách používaných v týchto hračkách. To vyvoláva vážnu otázku, akú budúcnosť chceme pre svoje deti. Nadnárodné firmy vo svojom zúfalom úsilí znížiť výrobné náklady ignorujú škodu, akú to spôsobuje zdraviu verejnosti.

Pani komisárka Kunevová uviedla, že uvažuje o prepracovaní právnych predpisov o hračkách. Gratulujem jej k tejto iniciatíve, avšak súčasne ľutujem skutočnosť, že Komisia je opäť vyzývaná, aby zavrela dvere po tom, čo kôň utiekol, namiesto toho, aby takýmto nešťastným incidentom preventívne zabraňovala.

Andreas Mölzer (ITS). – (DE) Pán predsedajúci, keď počujeme o toxických látkach v obrúskoch pre deti, v odevoch a hračkách pre deti alebo aj v samozapaľovacích batériách, je jasné, že náš systém kontrol nefunguje správne. Takmer všetci európski výrobcovia si nechávajú prinajmenej časť svojich výrobkov vyrobiť v Číne alebo iných nízkonákladových krajinách, kde sú používané lacnejšie výrobky, aby sa dosiahol väčší zisk, aj napriek vyšším cenám surovín a vyšším mzdám. Je samozrejme povinnosťou dovozcov zaistiť súlad so zákonnými požiadavkami a toto teda závisí od ich noriem a kontrol.

Máme tu nebezpečný problém týkajúci sa mentality, keď je zodpovednosť prenášaná na výrobcov niekoľkými málo slovami, a výrobcovia radšej zaplatia pokutu, než aby spustili akcie na stiahnutie výrobkov. To je podľa môjho názoru oblasť, kde by EÚ mala začať, možno zvýšením pokút tak, aby predstavovali väčší trest, ak nie je informácia okamžite odovzdaná ďalej a výrobky nie sú stiahnuté. Okrem toho sa musia podľa môjho názoru označenie CE stať niečím viac, než iba samoreguláciou realizovanou priemyslom.

Robert Sturdy (PPE-DE). – Pán predsedajúci, žijeme a pracujeme v globálnom trhovom hospodárstve a nemôžeme očakávať, že zavedieme právne predpisy, ktoré toto budú narušovať. Pani komisárka Kunevová, nemám nič, čo by som mohol povedať k tomu, čo ste už povedali. Celkom súhlasím so všetkým, čo ste povedali – gratulujem; iba zaistite, aby to bolo uskutočnené.

Čo sa týka pána komisára Verheugena, musím s ľútosťou povedať, že táto vec má svoje medze a že pre Komisiu je síce veľmi dobré, že naďalej deleguje zodpovednosť na členské štáty či inak, ale v skutočnosti vy musíte uplatňovať právne predpisy, ktoré schvaľuje tento Parlament. Preto sa domnievam, že je povinnosťou vášho rezortu zaistiť, aby výrobky, ktoré prichádzajú do Európskej únie, boli prinajmenej také bezpečné, ako výrobky, ktoré v Európskej únii vyrábame. Pani Breyerovej, členke výboru pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín, ktorá celkom správne hovorí o právnych predpisoch: nemá príliš zmysel zavádzať v Európskej únii právne predpisy, keď to jediné, čo robíme, je dovoz výrobkov, ktoré nespĺňajú normy, ktoré presadzujeme v Európskej únii. Napríklad sme zaviedli právne predpisy o barometroch. Koľko detí je barometre? A aj tak sme výrobu barometrov zastavili. Približne pred 10 minútami sme zastavili výrobu cukru v Európskej únii a hovoríme, že musíme podporovať firmu Tate & Lyle, ktorá ho dováža. Máme záležitosti ako je slintavka a katarálna horúčka, ktoré sa dostávajú do Európskej únie, pretože žijeme v prostredí globálneho trhu, a aj tak nevynucujeme dodržiavanie právnych predpisov v dovoznom prístave dostatočným spôsobom tak, aby sme zaistili bezpečnosť výrobkov.

Skutočne žijeme v prostredí globálneho trhu a to posledné, čo by som chcel zažiť, sú právne predpisy, ktoré budú obchodne obranné. Musíme akceptovať skutočnosť, že k nám prichádzajú výrobky z ostatného sveta, avšak musia byť na rovnakej úrovni. Chcem zabezpečiť bezpečnosť občanov z môjho volebného obvodu – detí a vnukov ľudí, ktorí ma zvolili – keď si idú kúpiť svoje vianočné hračky; chcem zaistiť a zaručiť, že nezomrú na nejakú olovnatú farbu.

Na záver by som rád vyslovil jednu myšlienku. Ako poľnohospodár som videl účinky olovnatej farby, ktorú dobytok zlízal a ktorá tam bola po celé roky, a tá farba ho jednoducho zabíja veľmi pomalým a škaredým spôsobom. Zaistite a zaručte, pán komisár, že moje deti a moji vnuci a deti a vnuci mojich voličov budú v bezpečí.

Anna Hedh (PSE). – (SV) Pán predsedajúci, ako rodič, ktorý má sám mladé deti, považujem túto záležitosť za veľmi dôležitú. Uprimne povedané, nerozmýšľam vždy o tom, aké chemické látky hračka obsahuje alebo akú normu bezpečnosti spĺňa, keď kupujem hračky pre svoje deti. Pre mňa je samozrejme, že hračky, ktoré kupujem vo Švédsku, Bruseli alebo Štrasburgu, sú bezpečné. Možno si myslíte, že som naivná, ale nie som sama. Keď som pred tromi týždňami urobila prehliadku škatule s hračkami svojej dcéry a vytiahla z nej niektoré veci, opýtala som sa susedov na svojej ulici, čo si o tom myslia, keď kupujú hračky. Všetci povedali, že ak sú hračky predávané v hračkárskych obchodoch a majú označenie CE, nemali v podstate žiadne obavy.

Takže naši spotrebitelia sú uspaní do falošného pocitu bezpečia. Teraz je našou povinnosťou zaistiť, aby tento pocit bezpečia už nebol naďalej falošný. Preto vyzývam Komisiu, aby preskúmala smernicu o bezpečnosti hračiek čo najskôr. Čo môže mať vyššiu prioritu než naše deti? Okrem iného musíme zaistiť, aby hračky

neobsahovali karcinogény. Musíme zaviesť zákaz všetkých karcinogénnych a iných toxických látok. Mnoho takýchto látok sa v tele hromadí. Deti, ktoré sú vystavené týmto látkam, ich budú mať vo svojich telách do konca života. Táto zodpovednosť nemôže byť ponechaná na rodičoch. My nemáme potrebné odborné znalosti. Kto by si kúpil hračku s vedomím, že obsahuje karcinogény?

Musíme zmeniť a posilniť systém označenia CE. Spotrebiteľia sa dnes domnievajú, že označenie CE znamená, že je výrobok bezpečný, avšak ak to tak má byť, musíme mať dobre rozvinutý systém dohľadu nad trhom a jednotný testovací systém. Musíme tiež zaistiť, aby maloobchodní predajcovia a dodávatelia nebezpečných výrobkov niesli plnú zodpovednosť. Takisto vítam preskúmanie systému RAPEX. Po tom, ako som hovorila so švédskymi poradcami pre záležitosti spotrebiteľov, je mi jasné, že je to veľmi dôležitý nástroj a že je bežne využívaný. Nebude však úplný, kým ho nebudú všetky krajiny EÚ naplno využívať a naplno do tohto systému prispievať.

Na záver chcem znova zdôrazniť, že naši spotrebiteľia musia byť uprednostnení, pretože bez spotrebiteľov, ktorí majú bezpečie a istotu, nebudeme mať prosperujúci vnútorný trh.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Pán predsedajúci, dámy a páni, vytvorením vnútorného trhu EÚ predovšetkým sa maximálne efektívne uskutočňuje slobodný pohyb tovarov. EÚ uplatňuje smernicu nového prístupu s cieľom ochraňovať spotrebiteľa. Smernica o bezpečnosti hračiek je jedna z nich. Výrobcovia EÚ nesú zodpovednosť za bezpečnosť tovaru, ktorý vyrábajú. Nesú za bezpečnosť tovaru zodpovednosť dovozcovia?

Situácia na európskych a globálnych trhoch s hračkami sa veľmi líši. Iba v priebehu minulého augusta firma Mattel, výrobca hračiek so sídlom v USA, stiahla viac než 19 miliónov hračiek vyrobených v Číne. Hračky značky Mattel sa predávajú aj v EÚ. V roku 2006 polovicu všetkých výrobkov predávaných v EÚ, ktoré boli považované za nebezpečné pre zdravie, tvorili výrobky vyrobené v Číne.

Rovnaké bezpečnostné požiadavky by mali platiť nielen pre výrobcov EÚ, ale tiež pre vývozcov v krajinách mimo EÚ, ktorí chcú predávať svoje výrobky na vnútornom trhu EÚ. Domnievam sa, že výrobcovia, ktorí presúvajú výrobu z EÚ do Číny, môžu urobiť veľa, aby ovplyvnili túto problematiku, a musia prebrať plnú zodpovednosť. Nemôžu jednoducho iba tak využívať lacnú pracovnú silu v Číne, ale mali by tiež postupovať čestne voči svojim spotrebiteľom – občanom ich krajín.

Rada by som vyzvala Komisiu, aby smernicu o bezpečnosti hračiek preskúmala čo najskôr, zaviedla jasné kritéria pre bezpečnosť hračiek a kontrolu označení CE a ochránila naše deti pred nebezpečnými hračkami dodávanými na trh EÚ.

Ďalej by som ešte k téme certifikácií inštitúcií chcela povedať, že sa domnievam, že by výrobcovia a dovozcovia mali povinne prísť o certifikáciu svojej výroby, ak je pri výrobkoch, ktoré dodávajú na trh, uznané, že sú nebezpečné, teda ak dôjde k strate dôvery.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Pán predsedajúci, kupujeme hračky pre naše deti, aby si s nimi mohli užiť zábavu a aby bol stimulovaný ich vývoj. Rodičia bez výnimky očakávajú, že spoločnosť bude deti chrániť, avšak súčasná legislatíva nám umožňuje vkladať do rúk našich detí toxické bomby. Pán Verheugen hovorí, že olovo je v hračkách zakázané, avšak pravdou je, že zákon povoľuje príjem 0,7 mikrogramov denne. Zákon však ponecháva na priemysel, aby určil normy pre to, ako má byť bezpečnosť dosiahnutá, a to je tá oblasť, kde prestáva existovať ochrana našich detí.

Norma hovorí, že údaje o toxicite z roku 1985 sú dostatočné. Vlastní odborníci Komisie chcú jej aktualizáciu. Norma hovorí, že celý denný príjem môžu pokryť hračky. Odborníci hovoria, že hračkám treba pripisovať maximálne 10 %, čo by znamenalo, že požiadavka by mala byť desaťkrát prísnejšia. Norma predpokladá, že žiadne dieťa nezje z hračky viac než 8 miligramov. Odborníci si myslia, že je to absurdné. Norma požaduje, aby bola testovaná iba jedna hračka z každej kategórie, nie každý výrobok. Odborníci si myslia, že je to absurdné.

Vlastní odborníci Komisie považujú túto ochranu za katastrofu a to je iba začiatok. Tridsať štyri vôní, ktoré sú zakázané v kozmetike, sú pri hračkách povolené. Karcinogény, mutagény a látky toxické pre reprodukciu, ktoré sú zakázané v kozmetike, sú pri hračkách povolené. Tiež alergény sú pri hračkách povolené. Komisia vie o tomto probléme desať rokov. Teraz chceme legislatívu, zákon, ktorý ochráni naše deti na papieri aj v skutočnosti. Prečo tieto dokumenty dostáva hračkársky priemysel a vlády, nie však Parlament?

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Pán predsedajúci, 65 % hračiek distribuovaných v Európe, predávaných v Európe, je vyrobených v Číne, a prítomnosť našich dvoch členov Komisie ukazuje, nakoľko

závažný tento problém je. Nie je to iba otázka bezpečnosti, ale aj otázka zdravia, ktorá sa týka špecifickej skupiny spotrebiteľov, a síce našich detí. Keď ide o veľmi malé deti, je problém ešte závažnejší.

Nemôžeme robiť kompromisy v oblasti bezpečnosti, najmä vtedy, keď ide o výrobky určené pre malé deti. Zvlášť ma znepokojuje, že členské štáty nerobia potrebné kontroly.

Vieme, že mnoho výrobkov vyrábaných v Číne je nebezpečných, avšak to sa netýka iba hračiek, ale aj textílií a teraz aj vozidiel. Je to preto obrovský problém a Európska komisia sa musí touto problematikou riadne zaoberať.

Preto súhlasím so sprísnením bezpečnostných noriem – onoho slávneho bezpečnostného označenia CE – aby sme mohli znížiť riziko, že budú vo výrobkoch prichádzajúcich z Číny obsiahnuté nebezpečné látky. Mám na mysli najmä chemikálie, o ktorých sme rozsiahlo diskutovali.

Je to otázka zodpovednosti firiem, hoci firma Mattel ukázala, že túto zodpovednosť prijíma. Zodpovednosť členských štátov je ešte dôležitejšia: je ešte dôležitejšia z toho dôvodu, že som hlboko znepokojená tým, čo sa stane s predajom cez internet. Ako si môžeme byť istí, že hračky stiahnuté firmou Mattel nebudú predávané európskym spotrebiteľom cez internet? Akú kontrolu máme?

Informovanosť spotrebiteľov je dôležitá: spotrebiteľia musia vedieť o rizikách spojených s kupovaním týchto výrobkov a musia si uvedomiť, že nízke ceny a lacné výrobky nejdú ruka v ruku so zdravím a bezpečnosťou.

Je takisto dôležité, aby sme zaviedli kontroly – kontroly vo výrobných zariadeniach, kontroly uskutočňované nezávisle a samostatne – a aby sme zabránili tomu, aby tieto zásoby chybných výrobkov zaplavili trh a napáchali ďalšie škody.

Karin Scheele (PSE). – (DE) Pán predsedajúci, pán komisár Verheugen povedal, že téma, ktorá nás dnes zamestnáva, je hlavne problém nedodržania platných zákonov. To je pravda iba čiastočne. My ako Európsky parlament by sme mali vyslať jasný signál členským štátom, že nemôžeme požadovať stále prísnejšie európske zákony a potom si nezabezpečiť doma dostatok peňazí na zaistenie ich uplatňovania.

Bolo však takisto povedané, že by sme mali v sektore hračiek uplatňovať tie najprísnejšie normy. To je oblasť, v ktorej musí byť prepracovaná smernica o bezpečnosti hračiek, ktorá už existuje dlhú dobu. Až bude táto smernica prepracovaná, očakávam jasné stanovisko v tom zmysle, že budú uplatňované tie najprísnejšie normy a chemické látky klasifikované ako karcinogénne, mutagénne a toxické pre reprodukciu budú zakázané. Dnes dúfam, že v Európskom parlamente budeme toto stanovisko v rozhodnutiach, ktoré prijímame, dodržiavať.

Nielen táto diskusia o hračkách poskytuje dôkaz, že označenie CE je zavádzajúce, tieto dôkazy poskytujú takisto mnohé diskusie s našimi občanmi, ktoré s nimi vedieme doma. Podľa mňa dúfame, že budeme mať k dispozícii buď informácie o pôvode alebo prinajmenej určitú úroveň kvality. Myslím, že v rámci tohto prepracovania by sme mali znova uvažovať o tom, ako menej mylíť svojich občanov.

Môžem priamo povedať, že nedokážem celkom pochopiť ani dobrovoľné označenie bezpečnosti. V Európe a Európskej únii sa musíme zlepšiť v dodržiavaní predpisov, avšak nedáva žiaden zmysel vytvárať špecifické označenie ako odmenu za skutočnosť, že už dlho dodržiavame existujúce zákony. Môj postoj k tomu je veľmi skeptický a domnievam sa, že je dôležitejšie zamerať sa na kontrolu uplatňovania prísnych pravidiel.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Pán predsedajúci, členovia Komisie, ako predseda delegácie pre vzťahy s Čínskou ľudovou republikou by som rád povedal, že spolupráca medzi Európskou komisiou a Čínou má samozrejme výnimočný význam a že sledujeme aktivity Komisie čo najpozornejšie. Takisto by som sa ale rád opýtal na aktivity našich čínskych kolegov v Číne. Môžem vám povedať, že je tu náhodou tento týždeň čínska delegácia, lebo zajtra a pozajtra sa koná naše medziparlamentné stretnutie, a že jedným z bodov programu rokovania je práve bezpečnosť výrobkov a spôsob, ako môžeme v tomto smere účinnejšie spolupracovať. Ak by pani komisárka mala nejaké ďalšie návrhy na body programu rokovania – zhodou okolností sme už v tomto ohľade dostali od Komisie memorandum – samozrejme tieto návrhy privítame, lebo je samozrejme jasné, že spolupráca medzi Čínou a Európou je zvlášť dôležitá. Rád by som poukázal na to, že pani komisárka už počas leta vynaložila v tomto zmysle určité úsilie a že ďalšie následné kroky sú očakávané v októbri. Čo sa týka spolupráce v rámci nášho systému RAPEX, v ktorom si vymieňame informácie s Číňanmi a čínskymi predstaviteľmi Generálnej správy pre dohľad nad kvalitou, inšpekciou a karanténami, musia záležitosti ísť čo najbezproblémovjšie. Nemôže to však dôjsť do situácie, keď my – teda štátne orgány, štátna správa – prevezmeme zodpovednosť za výrobky. Ak máme kontrolovať každý výrobok, výrobcovia by mali byť schopní povedať „len nech sa do toho pustia a urobia to, my vieme, čo dodávame na trh“.

Zodpovednosť musí ostať na bedrách výrobcu. To sa tiež celkom jasne ukázalo v prípade firmy Mattel. Výrobcovia musia pomôcť výskumu a kontrole zaistiť, aby boli ich výrobky bezpečné. Navyše musíme zaistiť, aby boli tieto kontroly uskutočňované čo najúčinnejšie v rámci celej Európy a Číny a aby sme mohli zistiť, čo sa deje, za pomoci kontrol uskutočňovaných priamo na mieste.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Pán predseda, pán podpredseda, pani komisárka, dámy a páni, táto dnešná ranná rozprava je skutočne veľmi pokojná. Veľmi to vítam, avšak je to veľmi problematická téma. Celkovo máme tri problémy so spotrebiteľskými výrobkami a hlavne s hračkami a o týchto problémoch sa už rozsiahlo diskutovalo. Po prvé ide o dohľad nad trhom – a vy, pán komisár Verheugen, ste uviedli skutočnosť, že na žehličke boli neprávom dve rôzne označenia bezpečnosti na európskom vnútornom trhu. To je samo osebe dosť zlé, avšak najhoršie je, že jeden členský štát sa dozvedel o tejto žehličke a ostatné členské štáty o nej informoval až o rok neskôr. To je potrebné zmeniť, hlavne v Rade.

Po druhé, ide o zodpovednosť dovozcov, ktorá už bola riešená. Môžem iba podporiť to, čo tu zaznelo.

Domnievam sa však, že kriticky dôležitý problém – a to je môj tretí bod – spočíva v skutočnosti, že máme na európskej úrovni rôzne prístupy. Na jednej strane máme smernicu o celkovej bezpečnosti výrobkov, ktorá platí pre všetok spotrebiteľský tovar, a na druhej strane máme nový prístup. Tento rôzny prístup k spotrebiteľským výrobkom nie je stále vo všetkých bodoch celkom bezchybný. Preto sa domnievam, že potrebujeme označenie CE, ktoré platí v novom prístupe ako základ bezpečnosti a pre všetky výrobky vstupujúce na vnútorný trh, a že potrebujeme ďalšiu certifikáciu pre všetkých tých výrobcov na európskom vnútornom trhu i mimo neho, ktorá musí byť dobrovoľná a ktorá poskytne európskym výrobcom možnosť zvýšiť požiadavky ako celok v globálnej konkurencii – pretože európsky vnútorný trh je celosvetovo najväčší vnútorný spotrebiteľský trh, väčší než v USA a väčší než všetky ostatné v tomto výrobnom odvetví. Toto riešenie – dobrovoľné riešenie so základným princípom, legislatívne upraveným nariadením na európskej úrovni – poskytuje spotrebiteľovi istotu toho, že vie, čo bolo priradené výrobku daným certifikátom. Takto máme riešenie prívetivé k vnútornému trhu i riešenie pre vysporiadanie sa s globalizáciou.

Jeden ďalší bod ohľadom hračiek. Existuje mnoho druhov hračiek. Je mi úplne jasné, že plyšový medvedík, ktorého si deti pchajú do úst, musí samozrejme spĺňať iné podmienky, než počítačová klávesnica, a že by sme toto rozlíšenie mali takisto zohľadniť v uplatňovaní právnych predpisov. Preto vyzývam našich poslancov: premýšľajme o tom, že by sme označenie CE vzali ako základ pre všetok tovar prichádzajúci na vnútorný trh a že by sme pre spotrebiteľský tovar zaviedli ďalšiu, dobrovoľnú certifikáciu.

Béatrice Patrie (PSE). – (FR) Členovia Komisie, dámy a páni, stiahnutie niekoľkých miliónov hračiek vyrobených v Číne, ktoré uskutočnil výrobca hračiek Mattel so sídlom v USA, je významné z troch dôvodov. Po prvé, potvrdzuje naliehavú potrebu prepracovať smernicu o hračkách z roku 1988. Po druhé, táto udalosť ukazuje na to, že je potrebné zaviesť väčšiu kontrolu a dohľad nad trhom a že je potrebné urobiť z označenia CE povinné označenie a zaistiť, aby bolo toto označenie skutočne vierohodné. A po tretie, máme právo, aby v nás neúspechy súčasného obchodného globalizačného modelu vyvolávali pochybnosti a aby sme sa sami seba pýtali, ako to, že celosvetovo popredný výrobca hračiek nemohol pracovať so spoľahlivými subdodávateľmi.

Európska únia musí byť nesmierne ostražitá z hľadiska noriem pre zdravie a bezpečnosť, ako aj z hľadiska dodržiavania základných pracovných noriem Medzinárodnej organizácie práce vo všetkých krajinách, ktoré podpísali partnerské dohody, dohody o spolupráci alebo dohody o voľnom obchode.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Pán predseda, najprv ďakujem pánovi podpredsedovi Verheugenovi a pani komisárke Kunevovej za to, že sú tu a obohacujú túto rozpravu.

Ak obchodná a hospodárska politika má skutočne významnú úlohu, je touto úlohou práve bezpečnosť našich detí. Detské hračky v posledných desaťročiach stále zlacnievajú a čím lacnejšia hračka je, tým je väčšia pravdepodobnosť, že nebola vyrobená v EÚ. Musím povedať aj ako liberál, že existujú dôvodné pochybnosti o tom, či rodičia pri nákupe hračiek vždy najlepšie vedia, čo je dobré pre ich deti. Sortiment je obrovský a nezvládnutelný. Kvalitné hračky vyrábané v Európe ako je napríklad Lego, Playmobil, Märklin, drevené vláčiky Brio alebo umelohmotné hračky Wader sú takisto zodpovedajúcim spôsobom drahé.

Hospodárska súťaž si žiada ľudí, ktorí môžu a chcú prevziať zodpovednosť. Každý, kto svojim deťom kupuje tie najlacnejšie, podradné a netestované hračky, nechce túto zodpovednosť! Takisto musíme zvažovať, či by Komisia nemala pre takýchto rodičov spustiť informačnú kampaň. Áno, som za voľný obchod, avšak nie za každú cenu! Ako Európania máme určité požiadavky a – čo sa tu opakované hovorilo – musíme ich jasnejšie uplatňovať.

V tomto okamihu by som rád znova upozornil na kampaň „Vyrobené v ...“. Po súčasných udalostiach možno nastal čas zaviesť povinné označenie pôvodu, prinajmenej pri hračkách. Poznám úsilie pani komisárky Kunevovej v tejto záležitosti a môžem ju v tom len podporiť. Označenie na výrobku musí byť dostatočne veľké. Napriek tomu, že nie sme schopní zmeniť výrobné podmienky v Číne, takto by aspoň občania boli o tejto záležitosti informovaní na dostatočnej úrovni.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). – (BG) Pán predsedajúci, pani komisárka Kunevová, pán komisár Verheugen, kolegovia, rád by som nadviazal tam, kde predchádzajúci rečník skončil.

Domnievam sa, že všetci v tomto Parlamente sa zhodnú na tom, že najlepšie ochránený spotrebiteľ je iba informovaný spotrebiteľ. Ak je pre nás pre všetkých prioritou bezpečnosť výrobkov dodávaných na trh, je bezpečnosť detských hračiek dvojnásobne dôležitá, pretože deti sú tou najzraniteľnejšou skupinou spotrebiteľov.

Všetci by sme radi videli na trhu iba bezpečné detské hračky, a preto sa často spoliehame na označenie CE. Väčšina výrobcov mimo Európsku úniu pochopila, že európski dovozcovia už nebudú riskovať tým, že by ponúkali na trhu výrobky, ktoré nie sú v súlade s týmto označením. Súčasne naši občania pevne veria, že toto označenie je zárukou kvality a hlavne zárukou bezpečnosti.

Práve v tomto zmysle, pán predsedajúci, má pre nás všetkých uznanie presného významu označenia CE mimoriadny význam. Mnoho prieskumov odhaľuje, že nanešťastie mnohí spotrebiteľia, najmä v nových členských štátoch, nepoznajú skutočný význam tohto označenia. Preto by som rád vyzval Komisiu k nasledujúcemu:

Usporiadať osvetovú kampaň pre verejnosť po tom, ako Európsky parlament prijme rozhodnutie o novom prístupe, informovať európskych občanov o skutočnom význame označenia CE, pretože jedným z najlepších spôsobov ako ochrániť práva 500 miliónov spotrebiteľov na európskom trhu, je zvýšiť ich informovanosť, pretože iba informovaný spotrebiteľ je najlepšie chránený spotrebiteľ.

Joan Calabuig Rull (PSE). – (ES) Pán predsedajúci, stiahnutie nebezpečných hračiek v auguste a septembri vyvolalo medzi verejnosťou zdesenie. Nemyslím si však, že by sme mali toto zdesenie ešte viac stupňovať, pretože celkovo sú hračky predávané v Európe iste tými najbezpečnejšími na svete. Realita nám však ukazuje, že musíme zlepšiť európske bezpečnostné normy, najmä pre tie výrobky, s ktorými spotrebiteľia prichádzajú priamo do styku, pokiaľ ide napríklad o hračky alebo textilné výrobky.

Situácia, ktorá vznikla, by mala viesť k väčšiemu dohľadu nad trhom, k väčšej kontrole a k zákazu alebo stiahnutiu nebezpečných výrobkov. Niekedy je však jedinou prioritou zvyšovanie ziskových marží, vytváranie rastúceho tlaku na podniky a zvyšovanie rizík. Musíme požadovať, aby Čína zlepšila bezpečnosť, avšak pre dosiahnutie týchto cieľov je potrebné s nimi spolupracovať.

Pred vianočným obdobím, keď sa v Európe kupujú milióny hračiek, musia všetky zúčastnené subjekty od Komisie až po miestne úrady a takisto firmy vyrábajúce a predávajúce hračky postupovať zodpovedne, maximálne sprísniť preventívne opatrenia a klásť dôraz vo svojej činnosti na zaručovanie bezpečnosti hračiek. Je záujmom nás všetkých, aby bola európskym spotrebiteľom poskytovaná transparentnosť, bezpečnosť a dôvera.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Vážená pani komisárka, musíme vrátiť dôveru rodičom v európsky trh. A pretože ide o zdravie detí, tak chceme čo najrýchlejšiu akciu. Teraz diskutujeme o tom, ako.

Dámy a páni, nemyslím si, že keď sa objaví problém, tak máme hneď mať nový zákon alebo dokonca novú značku. Najskôr musíme priviesť krajiny k tomu, aby preverili svoje kontrolné mechanizmy na bezpečnosť výrobkov. A po druhé, musíme rokovať s tretími krajinami, aby aj ony zaviedli štandardy bezpečnosti pre výrobky, ktoré vyvážajú do našej Únie.

Čoskoro nám Komisia predloží analýzu, ktorá odhalí trhliny v kontrole bezpečnosti výrobkov v členských štátoch; možno sa dozvieme, prečo napríklad Dánsko či Rakúsko málo zachytávajú nebezpečné výrobky na rozdiel od Nemecka, a to i napriek tomu, že majú totožné zákony.

Pani komisárka, nesmierne oceňujem, ako ste nekompromisne začali rokovanie s čínskou vládou; to je konečne ten správny smer a ja iba dúfam, že si aj ostatní komisári z neho vezmú príklad.

Ale naspäť do Európy. Apelujem na Komisiu, aby sa zamerala na prevenciu pred zneužívaním značky, ktorá informuje občanov, že kupujú bezchybný výrobok. To nevyrieši nová značka kvality. Potrebujeme iba

dostatočné sankcie za zneužitie súčasnej značky CE. Tým bez veľkých nákladov docielime, že výrobcovia zlepšia vnútornú kontrolu a tak urýchlíme stiahnutie ďalších nebezpečných výrobkov z trhu. Nielen hračiek. Napríklad Slovensko má v zákone o hračkách vysokú sankciu. Česká republika nie. Ale aj podľa všeobecných zákonov majú štáty ukladať pokuty za nepravdivé údaje na hračkách či obuvi a ďalších výrobkoch.

Preto žiadam Komisiu, aby členské štáty k tejto zodpovednosti dôrazne priviedla.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Téma, o ktorej sa tu dnes diskutuje, bola na programe rokovania stále odvtedy, keď gigant Mattel so sídlom v USA stiahol 21 miliónov hračiek, pretože boli nebezpečné. Dnes by som rada pogratalovala pani komisárke za jej prísľub pevnosti a činov. Len dúfam, že bude postupovať účinne predtým, než kombinácia silného eura a vianočného obdobia spôsobí, že bude európsky trh zaplavený nebezpečnými dovezenými hračkami.

Stále však potrebujeme jasné odpovede na dve otázky. Po prvé, ak by nedošlo k afére firmy Mattel, môže nás Komisia uistiť, že by bola bezpečnosti európskych spotrebiteľov venovaná takáto pozornosť? Aké konkrétne poučenie si Komisia odnáša z tejto záležitosti ohľadom významu označenia „CE“, ohľadom zodpovednosti za kontrolu delegovanú na výrobcov a dovozcov a celkovo ohľadom účinnosti vynucovacích mechanizmov na európskom trhu?

Po druhé chcem povedať, že toto nie je krátkodobý problém. To, čo sa deje s hračkami, sa deje tiež s odevmi a mnohými ďalšími výrobkami. Vysoké normy Európskej únie, pokiaľ ide o životné prostredie, zdravie a kvalitu, sú v praxi neustále porušované dovozmi, subdodávateľskými zákazkami a sťahovaním európskych podnikov. Ako chce Komisia prekonať tento zásadný rozpor na dnešnom globálnom trhu? Ďakujem vám.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Hračky sú tým najcitlivejším tovarom, ktoré vplývajú na zdravie ľudí už od ich ranného veku.

Správa, že americký výrobca hračiek Spoločnosť Mattel sťahuje z trhu milióny čínskych hračiek pre vysoký obsah olova a odpadávanie malých magnetov, ma ako tvrdí zástankyňa ochrany spotrebiteľa veľmi znepokojila, ale zároveň aj povzbudila k legislatívnej práci. Problematiku magnetiek, podotýkam, že ide o nové riziko nebezpečnosti, ktoré by sa malo urýchlene riešiť aj v smernici na bezpečnosť hračiek, je potrebné bez dlhšieho meškania predložiť do Európskeho parlamentu.

V systéme Rapex je potrebné vyjasniť jeho cieľ tak, aby bol chápaný rovnako všetkými členskými štátmi. Ide o to, jasne deklarovať, či Rapex má prioritne za cieľ informovať o riziku konkrétneho nebezpečného výrobku alebo je jeho prednostným cieľom informovať o zistených tokoch, ktorými prichádzajú nebezpečné výrobky na jednotný európsky trh, čo je časovo veľmi náročné. Prax ukazuje, že značka zhody CE nedáva dostatočnú istotu, že ide skutočne o bezpečný výrobok. U hračiek je situácia zložitejšia aj z toho dôvodu, že výrobca nemusí vydávať vyhlásenie o zhode. Označenie CE je pre orgán dohľadu jediným ukazovateľom, či zhoda, *de facto* bezpečnosť, bola posúdená.

V diskusii, či je žiaduce podporiť alebo zrušiť ďalšie používanie značky CE, podporujem jej udržanie za podmienky systematického sledovania oprávnenosti, jej značenia orgánmi dozoru členských štátov. Podotýkam, že spotrebiteľská verejnosť začína túto značku vnímať ako určitý technický cestovný pas pre všetky výrobky vstupujúce na jednotný európsky trh. Pri príprave legislatívneho balíčka revízie smerníc nového prístupu známeho ako Goods Package, na ktorom sa intenzívne podieľam ako jedna z tieňových spravodajcov za našu politickú skupinu EPP-ED, je potrebné ešte dôkladne prediskutovať nutnosť uvádzať na výrobky ďalšie značky, napr. už používanú značku kvality K-market, prípadne nové značky, ktoré by na podnikateľov, hlavne malé a stredné podniky, kladli priveľké bremeno a zároveň pre konečného spotrebiteľa by mohli byť zmätočné. Verím, že spoločne sa nám podarí vytvoriť účinné a efektívne nástroje, aby tento rok všetky deti dostali na Vianoce len bezpečné hračky.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Pán predsedajúci, posledné dobrovoľné stiahnutie nebezpečných výrobkov vyrobených v Číne vyvoláva závažné otázky týkajúce sa správneho uplatňovania európskych právnych predpisov o ochrane spotrebiteľov.

Na týchto výrobkoch sa nachádza označenie CE, čím sa uľahčuje čínskym výrobcom vývoz týchto hračiek na európsky trh. Mnohí spotrebiteľia nesprávne chápú význam tohto označenia a domnievajú sa, že tento symbol je zárukou toho, že tieto výrobky boli vyrobené v Európe. No vzdať sa označenia CE nie je reálne riešenie, pretože predstavuje výhodu pre európskych výrobcov v medzinárodnom obchode. Je potrebné nájsť ďalšie označenie, ktoré by existovalo vedľa už existujúceho označenia a ktoré by zaviedlo povinné kontroly a drastické pokuty pre subjekty zneužívajúce označenie CE.

Aby sa zabránilo budúcemu dodávaniu potenciálne nebezpečných výrobkov na trh, je dôležité, aby národné orgány pre ochranu spotrebiteľa zlepšili svoje opatrenia v oblasti kontrolovania a vyšetrovania súladu s právnymi predpismi EÚ. Národné orgány navyše musia uistiť spotrebiteľov, že majú právo na to, aby im boli vrátené peniaze za nebezpečné výrobky, ktoré si kúpili.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Pán predsedajúci, väčšina udalostí, ktoré boli spájané so stiahnutím hračiek čínskej výroby, sa zameriavala na nadmerne vysoký obsah olova. Krátkodobé riešenie tohto problému je stiahnuť *post factum* všetok tovar, ktorý dáva dôvod na znepokojenie. No to je riešenie, ktoré je účinné krátkodobo, a navyše riešenie s mnohými tragickými dôsledkami, ako bola napríklad samovražda šéfa jednej zo spoločností, ktorá tieto hračky vyrába.

Omnoho lepšie a omnoho perspektívnejšie riešenie je stanoviť bezpečný limit pre množstvo olova pri výrobe hračiek a iného tovaru. Predchádzajúce mechanizmy boli založené na odporúčajúcom vzorci, ktorý mal zanedbateľnú platnosť, ako o tom svedčia veľké rozdiely medzi povolenými množstvami olova v rôznych členských štátoch. Musíme zaviesť skutočne záväzné limity, ktoré budú platiť pre všetky krajiny EÚ.

Ďalej by som chcel povedať, že navzdory tomu, ako veľmi schvaľujem systém RAPEX, zastávam názor, že tou najdôležitejšou vecou v súvislosti s bezpečnosťou dovážaných hračiek je zamerať sa na koordináciu činností na úrovni celého Spoločenstva.

V súvislosti s tým by som rád poukázal na to, že by EÚ mala uskutočňovať dôkladné sledovanie všetkých výrobkov dovážaných z Číny. Téma hračiek je iba jedným prvkom v širšej problematickej oblasti.

Rád by som využil túto debatu na to, aby som upozornil na niečo, na čo sa zrejme zabudlo. Nepočujem príliš veľa hlasov hovoriacich o bezpečnosti detí v Číne. Deti z tejto krajiny sú často vykorisťované a využívané na prácu v neľudských podmienkach. Zamestnávanie detí, ktoré majú často menej než desať rokov, sa deje všade, ide napríklad o prácu v tehelniach. Je to mimoriadne živá záležitosť, najmä vzhľadom na nadchádzajúce olympijské hry. Podľa správy Medzinárodnej konfederácie odborových zväzov je továrňam vyrábajúcim veci pre tieto olympijské hry dovoľované porušovať zákony o zamestnaní vrátane využívania malých detí ako otrokov. Napriek tomu, že medzinárodné organizácie ako napríklad Fair Play Alliance sa zameriavajú na podmienky výroby suvenírov pre olympijské hry, ktoré sa majú konať na budúci rok, zastávam názor, že Európsky parlament by mal k tejto záležitosti zaujať stanovisko.

Christel Schaldemose (PSE). – (DA) Pán predsedajúci, rada by som povedala týmto dvom členom Komisie, že súhlasím s vašim názorom, že tu máme problém s dohľadom nad trhom. Ten dnes predstavuje slabinu na vnútornom trhu. Iniciatívy členských štátov týkajúce sa dozoru nad trhom jednoducho nie sú dosť dobré. Napríklad v mojej krajine, v Dánsku, došlo k zníženiu finančných prostriedkov vyčlenených na sledovanie všeobecnej bezpečnosti výrobkov. Naliehavo žiadam, aby ste použili všetky finančné prostriedky, ktoré máte k dispozícii, aby ste vyvinuli tlak na členské štáty, aby konali viac v oblasti dozoru nad trhom. Je životne dôležité, aby sme tento dohľad zaistili a posilnili.

Samotný dohľad nad trhom však nestačí. Potrebujeme takisto lepšie predpisy a to je niečo, na čom v súčasnosti pracujeme; patrí medzi to balík pre výrobky pre vnútorný trh a následne smernica o hračkách. Potrebujeme určité minimálne predpisy pre dohľad nad trhom. Potrebujeme zaviesť prísnejšie požiadavky na výrobcov a dovozcov a musíme vynucovať vyvodzovanie dôsledkov z nedodržania predpisov platných pre daný trh. Pracujeme však na tom a dúfame, že sa to čoskoro začne uplatňovať v praxi.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Pán predsedajúci, je dobré, že ako Parlament pozdvihujeme svoj hlas v diskusii, ktorá už prebieha v médiách, lebo bezpečnosť výrobkov sa priamo týka našich občanov a našich detí.

Pán predsedajúci, zastávam pozitívny postoj, pretože medzinárodný obchod prispieva k lepšej prosperite, tu aj inde vo svete. Čína je významným obchodným partnerom. Z tohto dôvodu musíme investovať do silných kontaktov a spravodlivých obchodných vzťahov, ktoré prospievajú Číne a taktiež našim občanom v Európe. Preto nemôžeme a nesmieme tolerovať, keď výrobky našich obchodných partnerov nespĺňajú bezpečnostné požiadavky, ktoré sme stanovili v právnych predpisoch. Približne polovica varovaní ohľadom nebezpečných dovážaných výrobkov sa týka výrobkov z Číny, a to nielen hračiek, ale aj zubnej pasty, pletového mlieka, postelí, prelivov, krmiva pre psy a mačky a dokonca aj srdcových stimulátorov.

Pán predsedajúci, v Európe musíme zlepšiť poriadok v našich predpisoch a kontrolách a vynaložiť príslušné úsilie tak, aby boli v Číne a tretích krajinách vyrábané bezpečné výrobky. To je samozrejme jedna z povinností samotných výrobcov, ktorí sa nesmú usilovať iba o čo najnižšiu cenu, avšak je to tiež povinnosť nášho

komisára pre obchod, pána Mandelzona. Mám dojem, že je chvályhodné, že sú tu prítomní dvaja členovia Komisie, avšak poprosila by som vás, aby ste tiež zaistili, aby pán komisár Mandelson prikladal na programe rokovaní obchodných konferencií omnoho väčší význam bezpečnosti výrobkov, pretože práve na týchto konferenciách môžeme vymáhať opatrenia a musíme bojovať. Musíme samozrejme tiež poskytnúť technickú pomoc, avšak bezpečnosť výrobkov musí napríklad s Čínou predstavovať významný prvok v obchodných dohodách. V prípade potreby tu máme motivačnú pohnútku – inými slovami sankciu.

Preto, pani komisárka Kunevová, zaujmite pevné stanovisko tiež v našich obchodných vzťahoch; zapojte do toho pána komisára Mandelzona, pretože on dosiaľ nanešťastie neprejavil uznanie významu tejto témy.

David Martin (PSE). – Pán predsedajúci, jeden z prvých prejavov, ktoré som v tomto Parlamente pred 23 rokmi predniesol, sa týkal návrhu smernice o bezpečnosti hračiek. Teraz vítam plány na posilnenie tejto smernice. Povedzme si to však jasne: problém firmy Mattel by nás takmer iste stretol s posilnenou smernicou o bezpečnosti hračiek i bez nej.

Domnievam sa, že musíme podniknúť kroky na troch frontoch, o ktorých sa dnes ráno už zmienili iní kolegovia. Po prvé, musíme tlačiť na výrobcov, aby sa väčšmi zaujímali o svoj dodávateľský reťazec a v prípade potreby musíme uplatniť penalizačné opatrenia proti tým, ktorí sa o to zaujímať nebudú. Po druhé potrebujeme, aby Komisia zjednotila členské štáty v tom, aby zaisťovali prísnejšie kontroly v Európe, aby zaisťovali dostatočnú colnú kontrolu a aby zaisťovali uplatňovanie zákonov Európskej únie.

V prípade Číny vieme, že nereaguje na obavy týkajúce sa zdravia a bezpečnosti, avšak reaguje na ekonomické hrozby. Mali by sme zväziť zákaz používania označenia CE na všetkých výrobkoch z Číny, dokiaľ Čína nezriadi jasne nezávislé, kvalitné akreditačné a testovacie stredisko či strediská v Číne. Iba potom môžeme mať určitú dôveru v tovar, ktorý prichádza z Číny, a na takéto kroky bude Čína reagovať.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Pán predsedajúci, členovia Komisie, dámy a páni, firma Mattel v lete stiahla 20 miliónov hračiek z Číny, čím znova otvorila debatu o hodnote označenia CE a o sankciách proti subjektom, ktoré nespĺňajú európske normy. Čo je potrebné na to, aby EÚ zareagovala? Brazília už dovoz zakázala. Spojené štáty a Kanada začínajú vyšetrowanie. Pokiaľ ide o nás, my debatujeme.

Komisia musí konať. To znamená: prepracovať do Vianoc právne predpisy EÚ o hračkách, trvať na nutnosti maximálnej harmonizácie; zaistiť, aby výrobcovia dodržiavali bezpečnostné normy i sociálne a ekologické normy – prečo nezaviesť nové európske označenie a tak posilniť označenie CE?; preskúmať účinnosť kontrol a v prípade potreby potrestať výrobcov; vyjasniť povinnosti výrobcov a dovozcov; zintenzívniť dohľad nad trhom prostredníctvom skutočnej colnej spolupráce medzi členskými štátmi.

V hre je zodpovednosť a vierohodnosť EÚ v očiach spotrebiteľov. Ako môžeme chcieť od spotrebiteľov, aby mali pozitívnu predstavu o Európe, keď nedokážeme obnoviť ich dôveru?

Anne Ferreira (PSE). – (FR) Pán predsedajúci, členovia Komisie, dámy a páni, na celom svete je množstvo bezškrupulózných výrobcov a riaditeľov firiem, ktorí obchodujú v rámci Svetovej obchodnej organizácie. Nezáleží im na životnom prostredí o nič väčšmi než na zdraví svojich zamestnancov a zákazníkov alebo na tom, že ich zákazníkmi môžu byť deti.

Podľa nich musia byť zisky dosiahnuté za každú cenu. Nejde iba o čínske firmy a nepredávajú iba hračky. Musia byť konfrontovaní s inštitúciami a legislatívou schopnou skončiť s ich podvodnými – dokonca zločineckými – praktikami.

Musíme uznať slabosť našich kontrolných systémov a skúmať význam označenia CE na výrobkoch predávaných v Európe. Toto označenie by malo znamenať, že výrobky sú v súlade s európskou legislatívou, a nie že sú možno v súlade s touto legislatívou, čo je pre spotrebiteľa zavádzajúce. Označenie CE je bezvýznamné, ak nevychádza zo skutočnej bezpečnosti výrobku. To je to, čo požadujú európski spotrebiteľia, rovnako ako požadujú, aby bolo ich zdravie uprednostňované pred záujmami trhu. S týmto cieľom musí byť Európska únia vo svojich rokovaniach so Svetovou obchodnou organizáciou pevnejšia.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Pán predsedajúci, dnes tu reagujeme na kritickú situáciu, lebo máme strach o život a zdravie našich detí. V navrhovanom uznesení sa sústreďíme hlavne na bezpečnosť výrobku, pričom týmto výrobkom je hračka. Usilujeme sa o to, aby bol tento výrobok vyrobený podľa európskych noriem. Chceme lepšiu kontrolu, chceme bezpečný výrobok, pretože európski spotrebiteľia, či už sú veľkí alebo malí, sa musia cítiť bezpečne. To však nie je jediná možná reakcia.

Kolegovia poslanci, hračka nie je iba trhovým výrobkom a pozeráť sa na ňu iba z hľadiska bezpečnosti a ceny nestačí. Hračka je niečo omnoho viac než druh tovaru – utvára myšlienky dieťaťa, pomáha mu rozvíjať sa, má vplyv na jeho vzdelávanie – preto požadujem od Komisie, aby pri preskúvaní smernice o bezpečnosti hračiek pamätala aj na tieto veci.

Pani komisárka, využívame toto preskúmanie na to, aby sme našim deťom poskytli niečo viac než čínsky produkt odrážajúci americkú pop kultúru. Naše deti musia mať širší výber hračiek vrátane hračiek, ktoré pre ne majú európskeho ducha. Zaslúžia si to.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Pán predsedajúci, pani komisárka, dámy a páni, pri mnohých hračkách dovezených z Číny sa ukazuje, že nie sú bezpečné. To si vyžaduje spoluprácu s čínskymi úradmi. Je potrebné zamerať prácu na začiatok výrobného reťazca, kde k tomuto dochádza. Nadnárodné firmy nie sú bez viny. Investujú do určitej krajiny z dôvodu lacnej pracovnej sily. Očakávam, že Komisia prijme komplexnú a kvalitnú politiku pre bezpečné výrobky, ktorá bude založená na nasledujúcich opatreniach. Súhlasím s tým, čo povedali moji kolegovia poslanci, pokiaľ ide o zavedenie prísnej prepracovanej verzie legislatívy týkajúcej sa označenia CE, súčasne s predpismi o zodpovednosti dovozcov a výrobcov a o sankciách pre tých, ktorí tieto predpisy porušia. Firma Mattel vyhlásila, že sa dopustila chyby, a preto očakávam, že Komisia udelí firme Mattel prísne napomenutie. Musí byť uzatvorená dohoda v rámci Svetovej obchodnej organizácie o boji proti nebezpečným výrobkom z Číny alebo iných krajín, a to aj pri výrobkoch určených na ďalší vývoz. Je potrebný väčší rozsah cezhraničnej spolupráce zo strany úradov pre dohľad nad trhom a colných orgánov. To si vyžaduje politickú vôľu a finančné prostriedky. Tie už existujú pre bezpečnosť na pracovisku a pre bezpečnosť potravín, tak prečo nie tiež pre bezpečnosť výrobkov?

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Pán predsedajúci, dámy a páni, v posledných rokoch sa prístup uplatňovaný voči „voľnému“ obchodu celkom ideologizoval: ide o jediné dogmu globalizácie laissez-faire. Teraz sa ocitáme v situácii, keď sa stretávame s problémami, ako sú nebezpečné výrobky, čo je zvlášť znepokojujúce v tom, že ide o hračky.

Je tu problém s Čínou? Áno! Ide o záručné predpisy, ktoré musia byť dodržiavané. A aj tak uvažujeme o účinnom záručnom označení, ktoré by existovalo vedľa označenia CE, a pre výrobky pochádzajúce z iných než európskych krajín dokonca uvažujeme o možnosti rozpoznávacieho označenia, teda označenia „vyrobené v“.

Je tu však tiež problém so západnými nadnárodnými firmami, ktoré vyrábajú výrobky v Číne alebo inde a ktoré nesú veľkú zodpovednosť za bezpečnosť a kontrolu, okrem onoho aj v prípade hračiek; tiež je tu ten problém, že výrobky, o ktorých sa vyhlasuje, že sú vyrobené v Európe, by skutočne mali byť vyrobené v Európe. Nemôžeme požadovať od Číny, aby dodržiavala pracovné práva a ekologické normy, a zároveň skrývať skutočnosť, že naše nadnárodné firmy sa takisto dopúšťajú podobných porušení.

Meglena Kuneva, členka Komisie. – Pán predsedajúci, bola to skutočne veľmi zaujímavá a veľmi hlboká diskusia a som vám všetkým vďačná. Táto diskusia priniesla mnoho pochybností a mnoho konkrétnych opatrení, ktoré Komisia určitým spôsobom už anticipovala. Som rada, že to môžem povedať, pretože – ako môžeme potvrdiť – na týchto opatreniach prebiehajú práce spoločne s Parlamentom.

Domnievam sa, že či už vyšleme akékoľvek signály, ako je napríklad uznesenie, ktoré ste vypracovali, alebo návrhy Komisie, alebo sa budeme usilovať zasiahnuť do referenčných kritérií zo strany Komisie s cieľom porovnať, ako v teréne pracujú rôzne členské štáty, môžeme uspieť iba vtedy, keď bude existovať spoločná vízia pre budúcnosť, vízia, ktorá je založená na otvorených spoločnostiach a voľnom trhu a ktorá v prvom rade – keď hovoríme o spotrebiteľoch – nebude robiť kompromisy v oblasti bezpečnosti spotrebiteľov.

Na záver by som rada ešte raz zopakovala, že toto je pre mňa veľmi dôležité a že v tejto otázke nebudem pristupovať na kompromisy.

Niektorí z vás sa zmienili o systéme RAPEX. Systém RAPEX funguje 24 hodín denne, 7 dní v týždni, čo znamená, že pri oznámení prostredníctvom systému RAPEX nedochádza k žiadnemu odkladu. A bola by som rada, keby ste hovorili so svojimi miestnymi občanmi, aby ste propagovali RAPEX, pretože prostredníctvom týchto oznámení sme už mnohými spôsobmi zabránili dodaniu nebezpečného tovaru na trh. Je veľmi dôležité zopakovať, že stiahnutím tovaru ekonomické subjekty plnia povinnosť vyplývajúcu z európskej legislatívy. Nie je to otázka dobrej vôle: je to tak preto, že v európskych právnych predpisoch existuje celková bezpečnosť výrobkov. Olovnatá farba v prípade firmy Mattel bola zistená po prvý raz pri testoch uskutočňovaných pre európskeho distribútora. Nikdy by sme preto nemali podceňovať efektívnosť nášho systému RAPEX. Takisto rozšírieme systém RAPEX o Čínu, čo je veľmi dôležité.

Ešte predtým, než skončím, by som vás chcela informovať, že som sa spýtala firmy Mattel, čo urobila so stiahnutými hračkami. Konkrétne som myslela na internet a na to, ako by tento tovar mohol byť dostupný prostredníctvom internetu. Chcela by som vám povedať, že všetky tieto hračky boli zničené, čo mi firma Mattel potvrdila.

Myslím, že všetci z nás by sme si mali plniť svoje povinnosti a jedine týmto spôsobom môže Spoločenstvo postupovať.

Günter Verheugen, *podpredseda Komisie*. – (DE) Pán predsedajúci, dámy a páni, najprv by som rád predniesol dve ďalšie faktické objasnenia. Po prvé: európske predpisy o kvalite výrobkov a bezpečnosti výrobkov platia pre každý výrobok, bez ohľadu na to, kde je vyrobený. Bez ohľadu na to, či je výrobok vyrobený v Číne či Európe, pokiaľ je dodaný na európsky trh, rovnaké predpisy platia na 100 %, lebo tu sa vôbec nijako nerozlišuje. To je samozrejme.

Po druhé by som chcel ešte raz povedať: je jasné, že aj stará existujúca smernica o bezpečnosti hračiek zakazuje dovoz nebezpečných hračiek. Hračky, ktoré firma Mattel stiahla, neboli v súlade s európskymi predpismi a nemohli byť v Európe predávané.

Teraz sa dostávam k dvom významným a zložitým otázkam, ktoré zohrali v tejto rozprave kriticky dôležitú úlohu. Po prvé ide o smernicu o bezpečnosti hračiek. Komisia, ktorej som členom, oznámila na začiatku roku 2005 prepracovanie tejto smernice. Na začiatku roku 2005! Odvtedy je to súčasťou legislatívneho programu Komisie. Tento legislatívny program bol prerokúvaný v tomto Parlamente. Nepočul som, že by ktorýkoľvek poslanec Parlamentu požadoval, že musí byť nová smernica o bezpečnosti hračiek zavedená skôr. Ani by to nebolo možné. Ide o taký komplikovaný a nesmierne obrovský trh, že s tým nemožno prísť len tak zo dňa na deň.

Znova ubezpečujem: táto nová smernica o bezpečnosti hračiek bude zavedená do konca roka. Strategické pokyny úradníkom, ktorí na nej pracujú, sú tieto: najprísnejšie možné predpisy pre bezpečnosť hračiek, „najprísnejšie možné“. To napríklad výslovne zahŕňa – pretože niekoľko ľudí to tu povedalo – skutočnosť, že som vydal pokyny, a je tomu už dlho, nestalo sa to, až teraz, že karcinogénne a mutagénne chemické látky a chemické látky toxické pre reprodukciu by nemali byť v hračkách používané. Ešte stále ich existuje viac než 900. O tom všetkom už bolo rozhodnuté.

Potom je tu otázka dohľadu nad trhom a označenie CE. Chcel by som povedať, pán Sturdy, že skutočne nie je správne vyčítať Komisii, že rešpektuje v zákonoch zakotvenú deľbu práce medzi európsku úroveň a členské štáty. Dohľad nad trhom je výhradne v kompetencii členských štátov. Čo môžeme urobiť – a to tiež robíme – je posilňovať a zlepšovať spoluprácu, avšak nemôžeme preberať zodpovednosť.

Bol tu vznesený celý rad žiadostí ohľadom toho, ako by sme mohli systém zlepšiť. Som týmito žiadosťami veľmi potešený, pretože ukazujú presne na to, čo vám Komisia predložila na začiatku tohto roku v súvislosti s reformou vnútorného trhu. Požadovala, aby členské štáty boli povinné uskutočňovať dohľad nad trhom vnútorne i na vonkajších hraniciach – a to je presne obsiahnuté v našich návrhoch. Členské štáty by mali byť prinútené poskytnúť k dispozícii príslušné prostriedky – to je obsiahnuté v našom návrhu. Členské štáty by mali byť povinné vymieňať si dôležité informácie bezodkladne – to je obsiahnuté v našom návrhu. A na záver chcem povedať, že bolo navrhnuté, aby boli proti tým, ktorí tieto predpisy porušia, uplatnené prísne pokuty a sankcie – to je takisto obsiahnuté v našom návrhu.

Preto vás, Európsky parlament a Radu, ktorá tu nie je prítomná, naliehavo žiadam, aby ste bezodkladne prerokovali a schválili návrhy Komisie zo začiatku tohto roku. Potom bude už uskutočnená veľká časť z toho, čo tu bolo dnes právom požadované.

(potlesk)

Predsedajúci. – Dostal som päť návrhov uznesenia⁽²⁾ predložených v súlade s článkom 103 ods. 2 rokovacieho poriadku.

Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa bude konať v stredu 26. septembra 2007.

Písomné vyhlásenia (článok 142)

(2) Pozri zápisnicu.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písomne. – (PL) Pán predseda, pohyb tovaru je samoregulačným systémom. Nebezpečné hračky vyrobené v Číne predstavujú problém pre nás všetkých. Milióny týchto hračiek sa dostali z Ázie do Európy a USA. Kto je za to zodpovedný? Výrobca? Subdodávateľ? Dovožca? Všetci? Alebo nikto?

V dnešnej ére progresívnej globalizácie neexistuje nič horšie ako názor, že sa nás problémy ostatných netýkajú.

EÚ sa usiluje čeliť týmto výzvam, a preto navrhla nariadenie o dodávaní tovaru na trh. Do konca tohto roka malo byť tiež navrhnuté preskúmanie smernice o bezpečnosti hračiek.

Podľa môjho názoru je problém s dodávaním výrobkov na trh spojený s niekoľkými ďalšími otázkami, ktoré je potrebné zdôrazniť:

- informácie pre spotrebiteľa o tovare, ktorý kupuje; dobré informácie sú tou najlepšou ochranou spotrebiteľa,
- dozor nad trhom vykonávaný členskými štátmi,
- lepšia spolupráca medzi štátmi,
- nový prístup k označeniu CE, ktoré je symbolom bezpečného výrobku spĺňajúceho požiadavky EÚ.

To sú len niektoré z mnohých návrhov na zlepšenie súčasnej situácie vzhľadom na dodávanie výrobkov na trh a ochranu spotrebiteľa. Stojíme na začiatku dlhej cesty, na konci ktorej je trh bez nekontrolovaného a nebezpečného tovaru. Pred nami je ešte veľa práce, ale právne predpisy EÚ sú tou správnou cestou vpred a dávajú nám nádej, že budúcnosť bude bez nebezpečenstva spojeného s predmetmi každodennej potreby a že nebudú ohrozovať nás ani naše deti.

Gábor Harangozó (PSE), písomne. – Bezpečnosť spotrebiteľov vyvoláva medzi našimi občanmi vážne znepokojenie, keď je vidieť riziká, ktoré ohrozujú tých najzraniteľnejších, naše deti. Preto by sme mali tieto obavy riešiť rýchlo a transparentne, pretože kompromisy nemôžu existovať tam, kde ide o bezpečnosť spotrebiteľov. Európska únia by mala skutočne dôkladne zabezpečiť dodržiavanie svojich prísnych noriem pri dovoze tovaru z krajín s nižšími normami kvality výroby, ako je napríklad Čína. V tejto súvislosti je veľmi dôležitá úloha systému RAPEX, systému rýchlej výmeny informácií o nebezpečných nepotravinových spotrebiteľských výrobkoch (vrátane nebezpečných hračiek), pretože dovoz z krajín ako Čína je obrovský. Preto potrebujeme podrobné a pravidelné správy a svojim partnerom musíme poskytovať potrebné požiadavky týkajúce sa bezpečnosti spotrebiteľov, aby mohli účinne vyhľadať prípadné nebezpečné výrobky. Dôvera spotrebiteľov je nevyhnutná, a preto sa musíme ďalej zameriavať na prevenciu, mechanizmy rýchlej reakcie a účinné vynucovanie požiadaviek stanovených normami Únie.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písomne. – Nedávne stiahnutie miliónov hračiek vyrobených firmou Mattel, ktorá má sídlo v USA, zo zdravotných dôvodov vrátane obsahu olova rozozvučalo poplašné sirény na celom svete. Táto otázka sa týka všetkých, pretože ide o zdravie a bezpečnosť verejnosti. Na ochranu našich domácich záujmov a zdravia detí je veľmi dôležité prijať aktualizovanú smernicu.

Vyzývam Komisiu, aby prijala príslušné opatrenia v súvislosti s problémom nebezpečných výrobkov a uvažovala o alternatívnom regulačnom prístupe. Čínske orgány musia prijať príslušné opatrenia, aby zlepšili úroveň svojej výroby, rovnako dôležitá je však povinnosť zaistiť dodržiavanie bezpečnostných noriem týkajúca sa hračkárskeho podnikov, ktoré objednávajú výrobky z Ďalekého východu, aby využili nižšie náklady. Bezpečnosť výrobkov je otázkou zdravia verejnosti a vyžaduje si okamžitú pozornosť.

PREDSEDA: HANS-GERT PÖTTERING

predseda

6. Hlasovanie

Predseda. – A teraz pristúpime k hlasovaniu.

(Výsledky a ďalšie podrobnosti hlasovania sú uvedené v: zápisnici.)

6.1. Dohoda ES/Panama o určitých aspektoch leteckých služieb (hlasovanie)

– **Správa: Paolo Costa (A6-0306/2007)**

6.2. Dohoda ES/Kirgizsko o určitých aspektoch leteckých služieb (hlasovanie)

– Správa: Paolo Costa (A6-0305/2007)

6.3. Dohoda ES/Jordánsko o určitých aspektoch leteckých služieb (hlasovanie)

– Správa: Paolo Costa (A6-0304/2007)

6.4. Dohoda o vedecko-technickej spolupráci medzi ES a Izraelom (hlasovanie)

– Správa: Angelika Niebler (A6-0316/2007)

6.5. Účasť Bulharska a Rumunska na dohode o spolupráci a colnej únii medzi EHS a San Marínom (hlasovanie)

– Správa: Helmuth Markov (A6-0324/2007)

6.6. Vnútroštátna pomoc poskytnutá Fínskom na osivo a osivo obilnín (hlasovanie)

– Správa: Neil Parish (A6-0311/2007)

6.7. Spotrebná daň z rumu (hlasovanie)

– Správa: Gerardo Galeote (A6-0318/2007)

6.8. Držadlá pre spolucestujúcich na dvojkoľosových motorových vozidlách (kodifikované znenie) (hlasovanie)

– Správa: Hans-Peter Mayer (A6-0331/2007)

6.9. Stojany pre dvojkoľosové motorové vozidlá (kodifikované znenie) (hlasovanie)

– Správa: Hans-Peter Mayer (A6-0332/2007)

6.10. Zadná registračná tabuľka dvoj- alebo trojkoľosových motorových vozidiel (hlasovanie)

– Správa: Hans-Peter Mayer (A6-0329/2007)

6.11. Uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže na železničnú, cestnú a vnútrozemskú vodnú dopravu (hlasovanie)

– Správa: Hans-Peter Mayer (A6-0333/2007)

6.12. Spätné zrkadlá pre koľosové poľnohospodárske alebo lesné traktory (hlasovanie)

– Správa: Hans-Peter Mayer (A6-0330/2007)

6.13. Ochranné konštrukcie kolesových poľnohospodárskych alebo lesných traktorov, chrániacich pri prevrátení (hlasovanie)

– Správa: Hans-Peter Mayer (A6-0334/2007)

6.14. Štatistika vzdelávania a celoživotného vzdelávania (hlasovanie)

– Správa: Nikolaos Sifunakis (A6-0307/2007)

6.15. Rozvoj železníc Spoločenstva (hlasovanie)

– Správa: Georg Jarzembowski (A6-0314/2007)

6.16. Certifikácia rušňovodičov rušňov a vlakov (hlasovanie)

– Správa: Gilles Savary (A6-0315/2007)

6.17. Práva a povinnosti cestujúcich v železničnej preprave (hlasovanie)

– Správa: Dirk Sterckx (A6-0313/2007)

6.18. Reštrukturalizácia cukrovarníckeho priemyslu (hlasovanie)

– Správa: Katerina Batzeli (A6-0309/2007)

– Pred hlasovaním o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 8:

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, (Verts/ALE). – (DE) Pán predseda, tento návrh sa týka podielu poľnohospodárov do reštrukturalizačného fondu a výbor schválil znenie: „... 50 % príslušnej reštrukturalizačnej pomoci ...“ Rád by som to zmenil na 25 %. Úprava bola dohodnutá s ostatnými skupinami a dúfam, že bude prijatá.

(Ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh bol prijatý.)

– Pred hlasovaním o legislatívnom uznesení:

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, (Verts/ALE). – (DE) Pán predseda, v mene našej skupiny by som rád v súlade s článkom 168 ods. 2 rokovacieho poriadku požiadal o vrátenie návrhu do výboru. Dôvodom je, že sme práve odsúhlasili 25 % príspevok pestovateľov cukrovej repy do reštrukturalizačného fondu, ale Komisia trvá na 10 %.

V najnovšej verzii mohli členské štáty tento podiel prekročiť. Teraz bolo zrušené aj to. Už minule sme uvažovali o tom, či nepožiadame o vrátenie do výboru a uspokojili sme sa s 10 %. Nemali by sme to opäť pripustiť. Vzhľadom na prebiehajúci konzultačný postup, jedinou našou možnosťou ako vstúpiť do diskusie s Komisiou je vrátiť správu späť a rokovať s Komisiou a Radou.

Neil Parish (PPE-DE), Výbor pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka. – Pán predseda, myslím si, že nie je správne vrátiť správu výboru. Myslím si, že chceme prijať rozhodnutie. Je potrebné, aby sme pokračovali v reštrukturalizácii, a preto by som ju nerád vracal výboru a obávam sa, že som proti tomu, čo chce urobiť pán Graefe zu Baringdorf.

Katerina Batzeli (PSE), spravodajkyňa. – (EL) Pán predseda, nesúhlasím s návrhom pána Graefe zu Baringdorf. Rada by som Parlamentu vysvetlila svoje stanovisko: odhlasovali sme návrh, na základe ktorého poskytnú prvýkrát všetci výrobcovia celkovú sumu 260 EUR plus 25 EUR. Celková výška dotácie je teda takmer 400 EUR.

Z finančného hľadiska je to vyrovnané a domnievam sa, že to pomôže odvetviu ako celku.

(Návrh na vrátenie správy do výboru bol odmietnutý).

6.19. Spoločná organizácia trhov v sektore cukru (hlasovanie)

– Správa: **Katerina Batzeli (A6-0310/2007)**

– Pred hlasovaním o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 1:

Katerina Batzeli (PSE), spravodajkyňa. – (EL) Pán predseda, dovoľte mi preskočiť čítanie technického znenia pozmeňujúceho návrhu, samozrejme za predpokladu, že nesúhlasíte s politickou otázkou, ktorú vám predkladám:

Čl. 10 ods. 2 nariadenia č. 318/2006 sa týka zavedenia prípadného ďalšieho zníženia kvót cukru na obdobie po roku 2010. Výbor pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka predložil pozmeňujúci a doplňujúci návrh v predstihu, skôr, ako sme mohli poznať výsledky uplatňovania novej spoločnej organizácie trhu v členských štátoch a v podnikateľskom prostredí. Podstatou pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu je lineárne zníženie podielu v období po roku 2010 o 13,5 %. Problém bude, ak napríklad Komisia navrhne zníženie 10 % podielu v období po roku 2010.

Cieľom môjho ústneho pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu bol len vyslať správu a poskytnúť základnú metodológiu, ktorá by mala byť prijatá na obdobie po roku 2013 v prípade ďalšieho znižovania. Pozmeňujúci a doplňujúci návrh zohľadní riadenie podnikania, t.j. aký rozsah obchodov sa prispôbil danému stavu a situácii v členských štátoch.

(Ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh nebol prijatý.)

6.20. Plán pre obnoviteľnú energiu v Európe (hlasovanie)

– Správa: **Britta Thomsen (A6-0287/2007)**

– Pred hlasovaním o legislatívnom uznesení:

Britta Thomsen (PSE), spravodajkyňa. – Pán predseda, rada by som len povedala, že dúfam, že všetci budú hlasovať za toto uznesenie, pretože je veľmi dôležité, aby sme všetci tu v Európskom parlamente zaujali k tejto otázke jednotné stanovisko.

7. Vysvetlenie hlasovania

– Správa: **Angelika Niebler (A6-0316/2007)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písomne. Hlasoval som za správu svojej nemeckej kolegyne Angeliny Nieblerovej, ktorá sa týkala návrhu rozhodnutia výboru o uzavretí dohody o vedecko-technickej spolupráci medzi Európskym spoločenstvom a štátom Izrael. Úprimne blahoželám Európskej komisii k uzavretiu tejto dohody, ktorá sa zakladá na princípoch spoločných výhod a vzájomných možností zapojiť sa do programov a aktivít jednotlivých strán v oblastiach, ktoré dohoda zahŕňa, na zásadách nediskriminácie, skutočnej ochrany duševného vlastníctva a spravodlivého vlastníctva práv duševného vlastníctva.

– Správa: **Gerardo Galeote (A6-0318/2007)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písomne. – (FR) Hlasoval som za správu svojho španielskeho kolegu Gérarda Galeoteho, týkajúcu sa návrhu rozhodnutia Rady, podľa ktorého bude mať Francúzsko právo uplatniť nižšiu spotrebiteľskú daň na tzv. tradičný rum vyrábaný v zámorských departmánach, ktorým sa ruší rozhodnutie Rady z 18. februára 2002.

Podľa uvedeného návrhu bude mať Francúzsko právo uplatniť od 1. januára 2007 do 31. decembra 2012 nižšiu potravinovú daň na veľkú časť tzv. tradičného rumu vyrábaného v zámorských departmánach. Rozširuje rozsah a dobu platnosti súčasného daňového režimu týkajúceho sa tradičného rumu, pretože sa v posledných rokoch situácia zhoršila. To je veľmi dobrá správa pre odvetvie reťazca trstina – cukor – rum, ktorý má zásadný význam pre zachovanie hospodárskej a sociálnej rovnováhy v týchto oblastiach.

Som rád, že toto hlasovanie v prvom čítaní bez pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov otvára cestu k rýchlemu prijatiu uvedeného návrhu a vítam prácu, ktorú tu vykonala moja francúzska kolegyňa Margie Sudreová pri obhajobe tejto otázky vo Výbore pre regionálny rozvoj.

Margie Sudre (PPE-DE), písomne. – (FR) Nový daňový režim berie do úvahy skutočnosť, že od roku 2001 sa podstatne zhoršila konkurencieschopnosť tradičného rumu v zámorských departmánach a to, že pre hospodársku a sociálnu rovnováhu v týchto regiónoch je nevyhnutná podpora reťazca trstina – cukor – rum.

Opatrenie je úmerné vyšším nákladom, ktoré musí tento reťazec uhradiť v súvislosti s nevýhodami spojenými s ich štatútom najodľahlejších regiónov, ako je predovšetkým odľahlosť, obmedzený trh a problematický terén, ktoré vysvetľujú vyššiu cenu cukrovej trstiny.

Komisia správne zohľadnila skutočnosť, že na 5 500 farmách tam je 40 000 pracovných miest priamo či nepriamo závislých od pestovania cukrovej trstiny. Nový daňový režim by mal taktiež prispieť k udržaniu 10 liehovarov na Guadeloupe, 9 na Martiniku, 3 na ostrove Réunion a 1 na Francúzskej Guyane, a približne 22 000 pracovných miest priamo súvisiacich s výrobou rumu.

Európska pomoc umožní zabezpečiť obchodný odbyt rumu zo zámorských departmánov, ktorý odolá konkurencii výrobcov z krajín AKT a pomôže miestnym výrobcom, ktorí čakali na pozitívne znamenie, a pritom si dobre uvedomujú extrémne problémy, ktorým budú čeliť v nasledujúcich rokoch predovšetkým v súvislosti s ničivým cyklónom Dean, ktorý sa pred mesiacom prehnal cez Antily.

Lars Wohlin (PPE-DE), písomne. – (SV) Dnes som hlasoval proti správe Gerarda Galeotea (A6-0318/2007). Je nevyhnutné, aby Francúzsku nebolo dovolené podporovať výrobcov rumu v zámorských departmánach prostredníctvom daní nižších ako je povolené. Najlepší spôsob pomoci poľnohospodárstvu v najmenej rozvinutých krajinách sú clá na poľnohospodárske výrobky zo všetkých krajín a zrušenie spoločnej poľnohospodárskej politiky. Okrem toho spotrebná daň podporuje cieľ znížiť spotrebu alkoholu. Škodlivý vplyv alkoholu je úplne rovnaký, či sa alkohol vyrába na Guadeloupe, Martiniku alebo kdekoľvek inde.

– **Správa: Hans-Peter Mayer (A6-0331/2007)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písomne. – (FR) Hlasoval som za správu nášho nemeckého kolegu, pána Mayera, týkajúcu sa zmeneného a doplneného návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorý sa týka stojanov dvojkolesových motorových vozidiel (kodifikované znenie).

Toto vysvetlenie hlasovania využívam na kritiku toho, ako meškajú práce na kodifikácii európskeho práva. Táto záležitosť sa začala už 23. marca 2003, kedy Európska komisia predložila návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa kodifikuje smernica Rady č. 93/32/EHS o držadlách pre spolucestujúcich na dvojkolesových motorových vozidlách. V stanovisku z 26. júna 2003 pracovná skupina právnych služieb vytvorená na základe medziinštitucionálnej dohody z 20. decembra 1994 o zrýchlenej pracovnej metóde pre úradnú kodifikáciu právnych textov vyhlásila, že vyššie uvedený návrh sa obmedzuje len na samotnú kodifikáciu bez zmeny podstaty dotknutých predpisov. A o tejto kodifikácii hlasujeme až v septembri 2007. To je nezvyčajné. Vyzývam Európsku komisiu, aby urýchlila proces kodifikácie európskeho práva.

– **Správa: Hans-Peter Mayer (A6-0332/2007)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písomne. – (FR) Hlasoval som za správu nášho nemeckého kolegu pána Mayera týkajúcu sa zmeneného a doplneného návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o stojanoch pre dvojkolesové motorové vozidlá (kodifikované znenie).

Toto vysvetlenie hlasovania využívam na kritiku toho, ako meškajú práce na kodifikácii európskeho práva. Táto záležitosť sa začala už 28. marca 2003, keď Európska komisia predložila návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa kodifikuje smernica Rady č. 93/31/EHS o stojanoch pre dvojkolesové motorové vozidlá. V stanovisku z 26. júna 2003 pracovná skupina právnych služieb vytvorená na základe medziinštitucionálnej dohody z 20. decembra 1994 o zrýchlenej pracovnej metóde pre úradnú kodifikáciu právnych textov vyhlásila, že vyššie uvedený návrh sa obmedzuje len na samotnú kodifikáciu bez zmeny podstaty dotknutých predpisov. A o tejto kodifikácii hlasujeme až v septembri 2007. To je nezvyčajné. Vyzývam Európsku komisiu, aby urýchlila proces kodifikácie európskeho práva.

– **Správa: Hans-Peter Mayer (A6-0329/2007)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písomne. – (FR) Hlasoval som za správu nášho nemeckého kolegu pána Mayera týkajúcu sa zmeneného a doplneného návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorý sa týka miesta na montáž zadnej registračnej tabuľky dvoj- alebo trojkolesových motorových vozidiel (kodifikované znenie).

Toto vysvetlenie hlasovania využívam na kritiku toho, ako meškajú práce na kodifikácii európskeho práva. Táto záležitosť sa začala už 5. septembra 2006, keď Európska komisia predložila návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa kodifikuje smernica Rady č. 93/94/EHS z 29. októbra 1993 o mieste na inštalovanie zadnej registračnej tabuľky dvoj- alebo trojkolesových motorových vozidiel. Nezistil som, či v tejto súvislosti bola konzultovaná poradná pracovná skupina právnych služieb vytvorená na základe medziinštitucionálnej dohody z 20. decembra 1994 o zrýchlenej pracovnej metóde na úradnú kodifikáciu právnych textov. V každom prípade o tejto kodifikácii hlasujeme až v septembri 2007. To je nezvyčajné. Vyzývam Európsku komisiu, aby urýchlila proces kodifikácie európskeho práva.

– **Správa: Nikolaos Sifunakis (A6-0307/2007)**

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) Vieme, že za posledných desať rokov sa štatistika Spoločenstva o vzdelávaní a celoživotnom vzdelávaní tvorila na základe neformálnej dohody medzi členskými štátmi ako reakcia na uznesenie Rady z 5. decembra 1994 o podpore štatistiky vzdelávania a odbornej prípravy v Európskej únii.

Komisia (Eurostat) na základe dobrovoľnosti zhromažďuje od členských štátov ročné údaje o vzdelávaní prostredníctvom spoločnej aktivity so štatistickým úradom pri UNESCO a s Organizáciou pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (OECD), ktorá sa obyčajne označuje ako zber údajov UOE. Okrem údajov o odbornej príprave v podnikoch Komisia (Eurostat) zhromažďuje tiež údaje o vzdelávaní, odbornom vzdelávaní a celoživotnom vzdelávaní prostredníctvom ďalšieho skúmania.

V súčasnosti sa snaží získať nový právny rámec na úpravu a formalizáciu tvorby štatistiky Spoločenstva, ak to má byť funkčne schopný systém na vytváranie štatistiky v týchto oblastiach, ale existujú tu medzery a nejasnosti, ktoré je nevyhnutné v parlamentnej rozprave vysvetliť. Konečný text by mal preto zabezpečiť väčšiu transparentnosť; dúfame tiež, že v súvislosti s uplatnením smernice nevzniknú zbytočné administratívne alebo finančné náklady.

Milan Gaľa (PPE-DE), písomne. – Gratulujem pánovi poslancovi Nikolaosovi Sifunakisovi za dobre pripravenú správu. Vo svojom hlasovaní som jednoznačne podporil predložený dokument. Ako spravodajca za Výbor pre kultúru a vzdelávanie k návrhu na vytvorenie Európskeho kvalifikačného rámca pre celoživotné vzdelávanie vítam túto legislatívnu iniciatívu Komisie.

Považujem za dôležité, aby pri úsilí, ktoré vynakladáme na zdôrazňovanie vzdelávania, odbornej prípravy a tiež celoživotného vzdelávania v kontexte cieľov Lisabonskej stratégie, existovala aj tzv. spätná väzba – ako odozva na toto úsilie a konkrétne kroky v oblasti vzdelávania v Európskej únii.

Porovnateľná štatistika zavedie životaschopný systém do zhromažďovania štatistických dát pre oblasť vzdelávania a celoživotného vzdelávania. Budeme mať k dispozícii štatistické údaje s čo najväčšou výpovednou hodnotou, ktoré nám pomôžu sústrediť pozornosť na nedostatky alebo chybné stanovené ciele pri realizácii politik Spoločenstva pre oblasť vzdelávania.

Héline Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písomne. – (SV) Strana Junilistan súhlasí s návrhmi Komisie a pozmeňujúcimi a doplňujúcimi návrhmi Európskeho parlamentu za predpokladu, že európske inštitúcie zohľadnia skutočnosť, že vzdelávacia politika je vnútroštátna otázka.

V pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 7 Výboru Európskeho parlamentu pre kultúru a vzdelávanie sa však objavuje návrh, aby bol odkaz zahrnutý aj v Listine základných práv Európskej únie. Nič podobné. Členské štáty EÚ neprijali žiadnu takú listinu. Odkaz na uvedený dokument sa objavil v návrhu ústavnej zmluvy, ktorá bola v rámci demokratického procesu odmietnutá. Na druhej strane všetky členské štáty EÚ podpísali Európsky dohovor o ľudských právach Rady Európy. To znamená, že všetci občania EÚ môžu uplatňovať svoje základné slobody a práva pred Európskym súdom pre ľudské práva.

Listina EÚ predstavuje opak „menšej, ale horlivejšej“ EÚ, o ktorej sa často hovorí v slávnostných prejavoch o subsidiarite. EÚ by sa mala sústrediť na cezhraničné otázky a nemala by sa miešať do otázok, o ktorých môžu rozhodovať samotné členské štáty, alebo ktoré už riešia iné medzinárodné dohovory.

Z toho vyplýva, že Listina základných práv Európskej únie by mala byť zamietnutá, samozrejme, s „novou“ Zmluvou o EÚ.

Andreas Mölzer (ITS), písomne. – (DE) Štatistika dokazuje to, čo všetci vieme: dobré vzdelanie je prísľubom vyššieho príjmu a ochranou proti nezamestnanosti. Z tejto stránky je od EÚ nezodpovedné, že stále umožňuje príriv obrovského počtu nekvalifikovaných prisťahovalcov, ktorí sú odsúdení na život v nezamestnanosti a

práci načierno, čo spôsobuje, že odvetvie s nízkymi príjmami je pod ešte väčším tlakom, ktorý vedie ku kriminalite alebo „len“ zaťažuje sociálny štát.

A pokiaľ je skutočne nedostatok kvalifikovanej pracovnej sily, mali by sme svojich ľudí primerane vzdelávať namiesto toho, aby sme na ich miesta lákali lacnejšiu pracovnú silu zo zahraničia so zelenými alebo modrými kartami, ktoré tlačia príjmy nadol. V tomto zmysle je dôležité mať štatistické údaje, aby sme mohli reagovať na nežiaduce tendencie.

– **Správa: Georg Jarzembowski (A6-0314/2007)**

Andreas Mölzer (ITS), písomne. – (DE) Pán predseda, zdržal som sa hlasovania o správe pána Jarzembowského, pretože v posledných rokoch sa v Európe rozšírili vysokorýchlostné trate, predovšetkým medzi veľkými mestami, a na kratšie trate sa trestuhodne zabúdalo napriek tomu, že 90 % ciest je na kratšie vzdialenosti. Brusel na jednej strane žiada, aby boli ľudia mobilnejší a cestovanie chce presunúť z ciest na železnicu, ale na druhej strane sa snaží prostredníctvom svojho zaklínadla privatizácie zaviesť úplne protikladný trend.

Je nevyhnutné, aby EÚ prostredníctvom spoločných noriem a systémov zjednodušila cezhraničné cestovanie železnicou a v rámci hlavných tepien zabezpečila podporu veľkých projektov. Je však nevyhnutné pochopiť, že súkromní investori nemyslia na blaho krajiny a jej obyvateľov, ale skutočne len na svoj prospech a návratnosť svojich investícií.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Pán predseda, dámy a páni, hlasoval som za správu Georga Jarzembowského tiež preto, lebo som dúfal, že náš skvelý spravodajca vypočuje dôchodcov v Ríme, ktorí mi, keď videli, že odchádzam do Štrasburgu, kde sa bude o tejto správe hlasovať, povedali: „Pán Fatuzzo, ale už dlho ste nevysvetľovali svoje hlasovanie. Chceli by sme, aby ste to Európskemu parlamentu povedali, aj keď pri vašom prejave všetci odídu a budú myslieť na svoje záležitosti a budú sa rozprávať, chceli by sme, aby ste pánu predsedovi, ktorý vás pozorne počúva, povedali, že by sa konečne mali vydať preukazy pre dôchodcov na voľný pohyb po celej Európe, aby mohli cestovať a na vlastné oči vidieť Európu, po všetkých tých rokoch, ktoré strávili prácou na jej vybudovaní.“

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písomne. – (PT) Výsledkom rokovania Európskeho parlamentu a Rady o tom, čomu sa eufemisticky hovorí rozvoj železnice Spoločenstva, je začatie liberalizácie medzinárodnej osobnej železničnej dopravy od 1. januára 2010.

Radi by sme zdôraznili, že v predchádzajúcom čítaní v Parlamente sme predložili návrhy na zamietnutie tejto iniciatívy Európskej komisie. Väčšina poslancov však hlasovala za urýchlenie liberalizácie (a privatizácie) osobnej železničnej dopravy a pokúsila sa zahrnúť služby vnútroštátnej osobnej železničnej dopravy od roku 2017. Tento pokus však nebol úspešný a nezískal väčšinu nevyhnutnú na prijatie.

Liberalizácia železničnej dopravy je pokus predať (najvýnosnejšie) trate veľkým súkromným záujmom prostredníctvom privatizácie prevádzky týchto tratí (predovšetkým prostredníctvom koncesií) a podpory vytvorenia monopolov za štátne peniaze.

Železničná doprava je strategické odvetvie pre rozvoj krajiny, pretože hrá dôležitú úlohu v pohybe tovaru a mobilite pracovných síl a všeobecne obyvateľov, a je veľkou výhodou pre životné prostredie a spoločenskú a územnú súdržnosť. Je nevyhnutné podporiť rozvoj verejných železničných systémov v rôznych krajinách, a nie ich privatizáciu.

Preto sme hlasovali proti.

Jörg Leichtfried (PSE), písomne. – (DE) Hlasoval som za liberalizáciu medzinárodnej prepravy od roku 2010.

Najneskôr dva roky po tom, ako zákon vstúpi do platnosti, by Európska komisia mala preskúmať vplyv smernice a diskutovať o jej ďalšom otvorení.

Hospodárska súťaž tak bude možná len v obmedzenom rozsahu a vnútroštátni poskytovatelia nebudú ohrození.

Uľavilo sa mi, že sa Európsky parlament vyslovil proti automatickej liberalizácii vnútroštátnych železníc od roku 2017.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písomne. – (PL) Hlasujem za správu pána Georga Jarzembowského o spoločnom návrhu, schválenom zmierovacím výborom, smernicou Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 91/440/EHS o rozvoji železníc Spoločenstva a smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES o pridelení kapacity železničnej infraštruktúry a vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry.

Tretí železničný balík je dôležitým prvkom nariadenia o dopravných službách. Je nevyhnutné, aby sa otvorili medzinárodné osobné dopravné siete a aby Európska komisia vykonala analýzu situácie na trhu s medzinárodnou osobnou dopravou, aby mohla rozhodnúť o ďalšej liberalizácii, ktorá zahŕňa aj vnútroštátnu dopravu.

Lars Wohlin (PPE-DE), písomne. – (SV) Víтам možnosť cezhraničnej železničnej dopravy, ale aby trh riadne fungoval, je nevyhnutné, aby hospodárska súťaž fungovala za rovnakých podmienok. Preto je nevhodné, že EÚ presadzuje právne predpisy, podľa ktorých majú štáty, ktoré ešte nederegulovali svoju železničnú dopravu, dostať právo súťažiť s prevádzkovateľmi na deregulovanom trhu, pokiaľ ide o medzinárodnú železničnú dopravu. V praxi dáva tento návrh štátom podporovaným železničným spoločnostiam možnosť súťažiť na trhu, kde je voľná súťaž, čo z dlhodobého hľadiska znamená riziko prerušenia trhových mechanizmov. Preto budem hlasovať proti tejto správe. Štátom dotované železničné spoločnosti by nemali dostať možnosť súťažiť na trhu, kde vládne voľná hospodárska súťaž.

– Správa: Gilles Savary (A6-0315/2007)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písomne. – (PT) Návrh smernice o certifikácii rušňovodičov rušňov a vlakov v železničnom systéme Spoločenstva je súčasťou tretieho železničného balíka, ktorý je zameraný predovšetkým na liberalizáciu medzinárodnej osobnej železničnej dopravy.

Aj tu je potrebné zdôrazniť predovšetkým skutočnosť, že základným cieľom tejto smernice bude prostredníctvom harmonizácie odstrániť všetky prekážky liberalizácie medzinárodnej osobnej železničnej dopravy, ktoré by mohli byť spôsobené rôznymi normami týkajúcimi sa odborných požiadaviek na pracovníkov v tomto odvetví v jednotlivých krajinách. Opatrenie podporí tiež mobilitu pracovných síl v odvetví.

Okrem mnohých otázok, ktoré takáto smernica vyvoláva, je nevyhnutné zdôrazniť, že prijatie harmonizovaných pravidiel na úrovni Spoločenstva v súvislosti s certifikáciou pracovníkov v železničnom odvetví nijako neohrozí progresívnejšie práva alebo normy, ktoré už jednotlivé členské štáty prijali, ani neodoprie výsadu každého členského štátu prijať tieto práva alebo normy.

Skutočnosť aj tu ukazuje, že práva zamestnancov ohrozila práve liberalizácia a privatizácia železničnej dopravy, ktoré tiež spôsobili zníženie počtu pracovných miest v železničnom odvetví, s vážnymi následkami na úrovni poskytovaných služieb.

Jörg Leichtfried (PSE), písomne. – (DE) Hlasujem za štandardizovanú certifikáciu rušňovodičov.

Harmonizácia odborného vzdelávania pre rušňovodičov aj v budúcnosti zabezpečí vyššiu bezpečnosť v železničnej doprave. V súčasnosti je podmienkou prijatia na miesto rušňovodiča na medzinárodných železničných tratiach povinný minimálny vek 20 rokov a príslušné školské vzdelanie a jazyková príprava. Zjednotené vzdelanie je nevyhnutné na vytvorenie európskeho železničného priestoru. Certifikát pre rušňovodičov, ktorý vydá jeden členský štát, v budúcnosti uznajú všetky ostatné členské štáty.

– Správa: Dirk Sterckx (A6-0313/2007)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písomne. – (PT) Tretí železničný balík, cieľom ktorého je predovšetkým podporiť liberalizáciu medzinárodnej osobnej železničnej siete, obsahuje nariadenie o právach a povinnostiach cestujúcich v železničnej doprave.

Predovšetkým by sme mali stanoviť, že hlavným cieľom nariadenia je odstrániť všetky prekážky liberalizácie medzinárodnej osobnej železničnej dopravy, ktoré by mohli byť spôsobené rozdielnymi pravidlami týkajúcimi sa práv a povinností cestujúcich v jednotlivých krajinách.

Okrem zdôraznenia prvého bodu, ktorý je najdôležitejší, sa rozhodne domnievame, že je veľmi dôležité zabezpečiť práva cestujúcich, počínajúc právom na verejnú železničnú dopravu, ktorú v každej krajine zabezpečuje štátny podnik.

Skutočnosť ukazuje, že liberalizácia a privatizácia ohrozujú práva cestujúcich: spôsobili zhoršenie služieb poskytovaných verejnosti a podmienok mobility cestujúcich a zvýšenie cien cestovného; znamenali stratu stoviek kilometrov tratí, uzatvorenie staníc, zníženie počtu zamestnancov železničnej dopravy a ohrozenie ich miezd a pracovných práv.

Je to deštruktívna politika, ktorá je proti zamestnancom a verejnosti.

Ian Hughton (Verts/ALE), písomne. – Podporil som správu o dohode zmierovacieho výboru o nariadení o právach a povinnostiach cestujúcich v medzinárodnej železničnej doprave. Pôvodne sa mala týkať len cestujúcich v medzinárodnej doprave a som rád, že sme boli pozorní a pravidlá sa teraz budú týkať aj vnútroštátnej dopravy.

Od roku 2009 bude platiť primeraný súbor základných práv vrátane práva na dostupnú dopravu pre osoby so zníženou pohyblivosťou. Ďalej vítam zavedenie plánu náhrad v prípade meškania.

Jörg Leichtfried (PSE), písomne. – (DE) Hlasoval som za nové nariadenie týkajúce sa cestujúcich od roku 2009.

Toto nariadenie upravuje okrem iného aj náhrady v prípade veľkého meškania, zodpovednosť spoločností za cestujúcich a ich batožinu, prepravu invalidných osôb a informácie, ktoré musí železničná spoločnosť poskytovať. Z praktického hľadiska to znamená, že keď sa v budúcnosti vyskytne meškание cezhraničnej dopravy od 60 do 119 minút, zákazníci budú mať právo na vrátenie 25 % z cestovného. Tento podiel sa zvýši na 50 %, ak je meškание dlhšie ako dve hodiny.

Z toho bude vyplývať viac právnych nárokov, ale tiež väčšia istota pre zákazníkov.

Teraz je na členských štátoch, aby tieto pravidlá rozšírili na svoje vnútroštátne dopravné siete čo najskôr, a nie až o 15 rokov.

Catherine Stihler (PSE), písomne. – Mali by sme privítať túto správu o právach a povinnostiach cestujúcich v železničnej doprave.

Lars Wohlin (PPE-DE), písomne. – (SV) Aj keď posledný návrh neprináša také prísne požiadavky týkajúce sa prevádzkovateľov železničnej dopravy ako predchádzajúce návrhy, stále zahŕňa mnoho veľmi obsiahlych ustanovení, počínajúc predajom cestovných lístkov (telefonicky, prostredníctvom internetu a automatov), po zodpovednosť prevádzkovateľov za škody na batožine cestujúcich. Sú tu tiež podrobne uvedené rôzne formy odškodnenia v prípade meškania (úrovne odškodnenia, nároky na stravu atď.) a minimálne požiadavky týkajúce sa informácií o tom, čo môže byť príčinou meškania.

Rozhodol som sa hlasovať proti návrhu, pretože prevádzkovatelia musia mať možnosť rozvíjať svoje služby na základe ochrany, ktorú žiadajú sami cestujúci (a sú pripravení za to zaplatiť vo forme vyššieho cestovného). Okrem toho predpisy veľkého rozsahu nie sú úmerné pridanej hodnote, ktorá vznikne nahradením predpisov, ktoré už existujú na úrovni členských štátov v krajinách, ktoré si už zvolili prijatie vnútroštátnych právnych predpisov.

– **Správa: Jarzembowski (A6-0314/2007), Savary (A6-0315/2007) a Sterckx (A6-0313/2007)**

Mathieu Grosch (PPE-DE), písomne. – (DE) Liberalizácia železníc nie je sama osebe cieľom, musí poslúžiť užívateľom a zlepšiť efektívnosť. Liberalizácia medzinárodnej dopravy je prirodzená, pretože žiadna krajina sa nemôže uzatvárať pred ostatnými. Vo vnútroštátnej preprave nemôže byť zmysel ani účel v tom, aby sa ziskové trate počas liberalizácie vystavili konkurencii a stratové trate sa pritom ponechali bez kompenzácie štátnemu sektoru. V tomto zmysle s napätím očakávam uplatnenie nedávno prijatého nariadenia týkajúceho sa verejnej osobnej dopravy.

Parlament dokázal odolávať členským štátom a železničným spoločnostiam a zastať sa práv cestujúcich, čo je veľký úspech pre občanov EÚ. Predovšetkým v tranzitných krajinách ako je Belgicko, by nemalo zmysel rozlišovať medzinárodnú od vnútroštátnej dopravy, nebolo by to spravodlivé.

V tomto zmysle znamená tretí železničný balík krok správnym smerom, aj keď určite nebude posledný.

Brian Simpson (PSE), písomne. – Budem hlasovať za kompromis, ktorý dosiahli naši spravodajcovia s Radou ministrov, pretože sa domnievam, že je to krok smerom k železničnému priemyslu celej Európskej únie a je to najlepšia dohoda, ktorú má Parlament v súčasnosti k dispozícii.

Pomalé tempo práce železničného priemyslu však nie je len frustrujúce, ale funguje tiež ako veľmi účinná brzda radikálneho postupu, ktorý sa vyžaduje na oživenie železníc v mnohých našich členských štátoch.

Medzi železnicami napríklad vo Francúzsku a Nemecku, a tiež v Bulharsku a Rumunsku existuje hlboká priepasť. Ak skutočne chceme rozvinúť celoeurópsky systém železníc, je potrebné túto priepasť vyplniť.

A nakoniec, aj keď vítam dohodu o tom, že za 15 rokov by mali byť dostupné všetky železnice, nie je smutnou skutočnosťou a obžalobou nášho odvetvia železničnej dopravy, že mnoho ľudí s obmedzenou pohyblivosťou nemá v 21. storočí prístup k železničnej doprave? Železničné odvetvie sa riadi heslom „nedá sa“ namiesto „dá sa“.

Dúfam, že tento balík opatrení nás aspoň vytrhne z negativity a začne pozitívnejšie obdobie našich železníc.

(Vysvetlenie hlasovania skrátené podľa článku 163)

– **Správa: Katerina Batzeli (A6-0309/2007) a (A6-0310/2007)**

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Vyjadrili sme sa k zmenám predchádzajúcej reformy trhu s cukrom v EÚ. Táto reforma bola vypracovaná v roku 2005 a mala na tomto trhu zabezpečiť rovnováhu.

Žiaľ, mal som pocit, že všetky tieto návrhy podstatne obmedzili pestovanie cukrovej repy, aby vzniklo miesto pre cukrovú trstinu. Zásadne som proti tomu. Nemôžeme pripustiť, aby sa v Európskej únii zrušila produkcia tradičnej cukrovej repy a výroba cukru.

Myslím, že nový návrh, ktorý Európska komisia predložila v máji 2007 a ktorý by mal poskytnúť stimuly na vyčlenenie minimálne 3,8 miliónov ton cukru z trhu EÚ, tiež nepriniesol očakávané výsledky. Pokiaľ bude ohrozené povinné zníženie kvót v roku 2010, nemôžu obmedzenia zohľadňovať zmeny týkajúce sa objemu kvót, ktorých sme sa dobrovoľne vzdali aj na základe platieb do reštrukturalizačného fondu, pretože v súlade s cieľom reformy sa po prijatí primeraných finančných kompenzácií znížila výroba v najmenej konkurencieschopných regiónoch.

Jan Březina (PPE-DE). – (CS) Pán predseda, navrhnutá cukrová reforma, žiaľ, neprináša výsledky. Zdanlivo sa totiž zakladá na hospodárstve, ale pri úvahách o odchode z trhu hrajú úlohu iné, nie hospodárske faktory.

V Českej republike, ktorá vyrába cukor hospodárne, sme napriek tomu odovzdali 22 % kvóty. Túto kvótu vlastní západoeurópski vlastníci. Navrhované opatrenia, žiaľ, môžu negatívne zasiahnuť Českú republiku. To, čo je našou výhodou pri hospodárnej výrobe cukru, teda väčšia priemerná výmera jednotlivých pestovateľov repy, sa navrhnutým spôsobom môže prejavovať ako nevýhoda, ak aj poľnohospodári budú mať právo iniciovať odchod z trhu. Neželáme si predsa, aby z trhu odišli tí, ktorí by na ňom bez dotácie prežili. Z tohto hľadiska beží reforma opačným smerom.

Preto som hlasoval proti obidvom správam pani spravodajkyne Batzeliovej.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Dámy a páni, v dnešnom hlasovaní som, rovnako ako ďalší poslanci Občianskej demokratickej strany z Českej republiky, hlasoval proti správam pani spravodajkyne Batzeliovej o reforme cukrového režimu. Doterajšia reforma cukrového režimu spôsobila v Českej republike škody v podobe mnohých zatvorených cukrovarov a znehodnotenej techniky a technológie. Moja krajina bola dlhé stáročia tradičným výrobcom a exportérom cukru a teraz sa na základe zlej politiky Európskej únie a nekompetentných úradných rozhodnutí z Bruselu stávame len dovozcom cukru. Česká republika už znížila svoju produkciu cukru o viac ako 20 % a teraz sú na rade ostatné štáty Európskej únie, najmä tie, ktoré doteraz vôbec neznížili svoju produkciu. Preto som hlasoval proti reforme.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Dámy a páni, je nevyhnutné uskutočniť reštrukturalizáciu cukrovárskeho priemyslu a zmeny v organizácii trhov v cukrovárskom odvetví. Je však možné, že návrh Komisie daný problém nevyrieši, ale dokonca spôsobí nové problémy v krajinách s cukrovárskym trhom.

Ak krajina nie je schopná sama stanoviť prioritné poradie kritérií prijatia žiadostí pestovateľov vzhľadom na produktivitu farmy a objem produkcie, je možné, že cukrovú repu prestanú produkovať nielen farmy s najnižšou produktivitou, ale aj konkurencieschopní pestovatelia. Cukrovary v Litve musia čeliť nedostatku surového cukru, čo sa negatívne prejaví v hospodárskej a sociálnej oblasti.

Okrem toho Komisia nezhľadela návrh Litvy na zníženie kvóty do roku 2010 vzhľadom na to, či členský štát dobrovoľne znížil výrobnú kvótu, ale tiež či nakúpil ďalšie výrobné kvóty.

Chcela by som Komisii odporučiť, aby vzala do úvahy tieto pripomienky. Mimochodom, zdržala som sa hlasovania o tejto otázke.

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh a Inger Segelström (PSE), *písomne*. – (SV) My, švédski sociálni demokrati, sme hlasovali proti správe Parlamentu o spoločnej organizácii trhu v sektore cukru (A6-0310/2007).

Náš postoj k reforme cukrovárskeho odvetvia v Spoločenstve je v zásade kladný. Nedomnievame sa však, že navrhované pozmeňujúce a doplňujúce návrhy Parlamentu sú pre návrh Komisie pozitívne. Domnievame sa, že predstavujú riziko zvýšenia nákladov v poľnohospodárskom odvetví, ktoré sú už teraz príliš vysoké, a to švédski sociálni demokrati nemôžu podporiť.

Okrem toho sa domnievame, že je nevyhnutné dlhodobo úplne odstrániť dotácie na vývoz cukru. Dotácie, ktoré sa ďalej vyplácajú poľnohospodárstvu, by sa mali poskytovať vo forme priamej pomoci, úplne oddelene od výroby.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), *písomne*. – (FR) Európska únia chcela v rámci reformy spoločnej organizácie trhu v odvetví cukru pomôcť rafinériám prispôbiť sa reštrukturalizácii európskeho cukrovárskeho priemyslu, a to prostredníctvom prechodnej pomoci vo výške 1 50 miliónov EUR.

Mala som to potešenie podporiť túto iniciatívu, ktorá by mala pomôcť marseillskej rafinérii Saint-Louis Sucre, aby sa mohla vyrovnáť s novými podmienkami na trhu s cukrom a nemusela prepúšťať zamestnancov.

Zároveň som však upozornila kompetentné francúzske a európske orgány na nedostatočnú transparentnosť kritérií pridelovania tejto pomoci, čo je v kompetencii členských štátov.

Dnes sa táto pomoc neposkytuje s úmyslom udržať rafinérsku činnosť a zachovať pracovné miesta. Nič tiež nemôže zaručiť, že táto pomoc nebude využitá ako stimul na presídlenie do krajín mimo EÚ.

Táto nová reforma by sa mala využiť na objasnenie tejto otázky.

Žiaľ, nie je tomu tak.

Záležitosť je v rukách Rady. Vyzývam ju, aby konala čo najobozretnejšie, a predovšetkým francúzske orgány, aby sa konečne riadne ujasnila táto otázka, ktorá sa týka pracovných miest našich občanov.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), *písomne*. – (SV) Strana Junilistan podporuje radikálnu reformu trhu s cukrom v EÚ, aby sa uskutočnila rýchla liberalizácia a aby krajiny mimo EÚ, ktoré vyrábajú cukor, mali možnosť súťažiť za spravodlivých podmienok.

Pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktoré v tejto správe predložil Výbor pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka Európskeho parlamentu, je len ďalším pokusom čo najviac zabrániť postupu reformy, aby mohla pokračovať ochranná politika trhu. Pozmeňujúce a doplňujúce návrhy by zároveň zaznamenali zvýšenie nákladov na priemyselnú reštrukturalizáciu existujúcich rafinérií, ktorú by chcela reforma dosiahnuť, a taktiež vyššie priame kompenzácie pre subjekty na trhu s cukrom.

Junilistan nemôže podporiť správu, ktorá marí ciele reforiem trhu s cukrom v EÚ a ktorá by tieto reformy nevyhnutne zmiernila a ohrozila by ich dokončenie. Sme proti nehanebným pokusom porušiť záväzky, ktoré sme dali menej rozvinutým krajinám.

Preto hlasujeme proti tejto správe.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písomne*. – (PT) Realita ukázala, že v tomto aj inom odvetví má presvedčanie malých pestovateľov, aby sa vzdali kvót a prestali vyrábať, ako sa navrhuje v prípade pestovateľov cukrovej repy a výrobcov cukru s cieľom podporiť konkurenciu, opačný účinok; zdôraznia sa tak nerovnosti vo vývoji a zvýši sa chudoba a odliv obyvateľstva z vidieka. Preto vystupujeme proti návrhom Európskej komisie a zdôrazňujeme nevyhnutnosť zmeniť túto politiku a vziať do úvahy konkrétnu situáciu členských štátov a ich výrobných potrieb.

Preto podporujeme potravinovú suverenitu a považujeme za neprijateľné, aby musela krajina ako Portugalsko, ktorá má len obmedzenú produkciu cukru sotva pokrývajúcu polovicu spotreby v krajine, čeliť povinnosti znížiť svoju kvótu cukru vyrábaného z cukrovej repy. Domnievame sa, že je nevyhnutné zmeniť liberalizujúce tendencie, ktoré vidíme v postupných reformách spoločnej poľnohospodárskej politiky, a tiež je nevyhnutné prijať opatrenia na podporu pestovania cukrovej repy v jednotlivých krajinách, čím sa podporí

poľnohospodárstvo, ktoré sa v podstate zameriava na výrobu potravín, a prispeje to k zachovaniu výroby aj pracovných miest.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), písomne. – (CS) Európsku úniu často oprávnené kritizujú za zasahovanie v mnohých odvetviach. Zvlášť kontroverzné sú zásahy v oblasti potravinárstva. Je pravda, že niektoré problémy si spôsobili členské štáty. Typickým príkladom je kľčovitá snaha mnohých štátov strednej a východnej Európy zlikvidovať v poľnohospodárstve prosperujúce poľnohospodárske družstvá.

V Českej republike smerovalo k tomuto cieľu niekoľko noviel zákona o družstevníctve. Mnoho družstiev sa rozpadlo, ďalšie sa transformovali na iné právnické subjekty. Pritom bola znížená výroba v mnohých odvetviach, okrem iného aj v pestovaní cukrovej repy. Zároveň sa podarilo veľmi nešťastne odtrhnúť realizovanú privatizáciu spracovania od prvovýroby. Cukrovary tak úplne získali zahraničné subjekty a jedným z výsledkov je doslova katastrofálny stav cukrovárskeho priemyslu v Čechách. Zisky z tejto tragickej situácie získavajú zahraničné subjekty, straty zostávajú českým subjektom. Týka sa to viac ako 20 % zníženia výroby cukru v krajine, ktorá vyvážala cukor 150 rokov. Teraz ho musí začať dovážať, a zároveň hľadať nové uplatnenie poľnohospodárskych podnikov, ktoré sa doteraz zaoberali pestovaním cukrovej repy. Správy Kateriny Batzeliovej tento neudržateľný stav neriešia. Preto sme hlasovali za, lebo aspoň upozorňujú na neuspokojivý stav. Chcel by som varovať tých, ktorí považujú dnešnú dohodu za riešenie problému. Verím, že k cukru sa opäť vrátíme a že výsledok bude bližší potrebám našich poľnohospodárov.

David Martin (PSE), písomne. – Podporujem správu o reforme v cukrovárskom priemysle, aj keď ma v tejto správe znepokojujú niektoré veci. Nesúhlasím so správou, pokiaľ ide o zámer uplatniť postup stiahnutia nadbytkov cukru v rafinériách. Je to v protiklade s návrhom Komisie vyradiť rafináciu cukru z uvedeného postupu stiahnutia. Vzhľadom na skutočnosť, že rafinérie nie sú priamou súčasťou režimu reštrukturalizácie, nemalo by mať zníženie tradičnej potreby zásobovania rafinérií stiahnutím vplyv na zníženie prebytkového cukru na trhu v EÚ, pretože EÚ musí ďalej dodržiavať medzinárodnú povinnosť dovážať stanovené množstvá surového cukru z krajín AKT. Pozmeňujúci a doplnujúci návrh by však smeroval k oslabeniu vplyvu opatrenia na základe podnecovania spracovateľov cukrovej repy, aby zatvorili svoje podniky.

Brian Simpson (PSE), písomne. – Budem hlasovať za správu pani Batzeliovej, pretože je jasné, že reštrukturalizácia cukrovárskeho priemyslu je nevyhnutná.

Moja jediná obava sa týka pozmeňujúceho a doplnujúceho návrhu 31, ktorý, pokiaľ by prešiel, by spôsobil, že Európska komisia by si zachovala existujúci fond do roku 2011 a mal by negatívny vplyv na postup reštrukturalizácie.

Táto správa síce nie je dokonalá, ale zahŕňa potreby výrobcov a jasnú potrebu reformy tohto odvetvia. Moje jediné obavy sa týkajú vplyvu, ktorý by mala akákoľvek reštrukturalizácia na producentov cukrovej trstiny v rozvojových krajinách. V každom prípade sa musíme vyhnúť reštrukturalizácii, ktorá chráni producentov cukrovej repy na úkor producentov trstiny a rád by som mal nádej, že Komisia zabezpečí, aby sa to nestalo, a pritom by to bolo stále spravodlivé voči našim poľnohospodárom.

Catherine Stihler (PSE), písomne. – Pri hlasovaní o poľnohospodárskych správach ako je táto správa o cukre, by mali členské štáty, ktoré na tom majú finančný záujem, oznámiť túto skutočnosť, alebo by sa mohli vzdať hlasovania.

– Správa: Britta Thomsen (A6-0287/2007)

Bernadette Bourzai (PSE), písomne. Musíme podporiť snahu Európskej únie dosiahnuť do roku 2020 ambiciózne cieľ, podľa ktorého bude 20 % celkovej spotrebovanej energie v Európe pochádzať z obnoviteľných zdrojov. Obnoviteľné zdroje energie znamenajú pre Európu mnoho výhod: nižšie emisie CO₂, zníženie závislosti Európy a prínos k tvorbe pracovných miest a rastu.

Je však nevyhnutné monitorovať rozvoj všetkých obnoviteľných energií z hľadiska udržateľnosti, a samozrejme v závislosti od schopností členských štátov, a ďalej je nevyhnutné myslieť na úsporu energie prostredníctvom nižšej spotreby a vyššej energetickej účinnosti.

Lutujem, že podľa smernice o podpore elektrickej energie vyrábanej z obnoviteľných zdrojov energie nie je kombinovaná výroba tepla a elektrickej energie povinná a výsledkom bude vytvorenie obrovských elektrární využívajúcich biomasu bez kombinovanej výroby tepla a elektrickej energie, ktoré nie sú z energetického hľadiska výkonné a destabilizujú trh s drevom na priemyselné a energetické účely. Môžem ukázať príklady vo svojom vlastnom regióne Limousin.

Preto som rada, že Európsky parlament požiadal, aby centrom záujmu budúcej rámcovej smernice o obnoviteľných zdrojoch energie bola otázka kombinovanej výroby tepla a elektrickej energie, a preto som hlasovala za správu pani Thomsenovej.

Edite Estrela (PSE), písomne. – (PT) Hlasovala som za správu pani Thomsenovej (A6-0287/2007) o časovom pláne pre obnoviteľnú energiu v Európe, pretože sa domnievam, že rozsiahlejšie investície do obnoviteľných energií sú nevyhnutné na zníženie externej energetickej závislosti Európskej únie, zníženie emisií CO₂, a tým na pomoc v boji proti zmenám klímy.

Táto správa zdôrazňuje význam udržateľného využitia biopalív v odvetví dopravy, aby sa znížila závislosť od ropy, emisie skleníkových plynov a zmiernil sa vplyv na životné prostredie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) Je to veľmi nevyrovnaná správa aj napriek niektorým pozitívnym zmenám v porovnaní s predchádzajúcou správou, najmä v súvislosti so skutočnosťou, že pripúšťa možnosť nevyhnutného vyčerpania zdrojov fosílnych palív v blízkej budúcnosti – napriek tomu, že tu nie je žiadna zmienka o vysokých cenách ropy – a že sa uznáva, že nedávno superlatívami označované biopalivá poškodzujú životné prostredie a spôsobujú sociálne problémy.

Zabúda však na nevyhnutnosť stanovenia rôznych priorít energetickej politiky zameraných na zníženie nákladov pre spotrebiteľov, racionalizáciu spotreby s cieľom jej zníženia (a nielen prostredníctvom energetickej účinnosti), menej znečisťujúcu verejnú dopravu a verejnú politiku, ktorá je skutočne v záujme občanov.

Myšlienka vytvorenia spoločnej európskej energetickej politiky je pokus o nájdenie spôsobov väčšej podpory súkromných finančných skupín, ktoré fungujú v tomto odvetví, presahujúca suverénne práva každého členského štátu na stanovenie svojej vlastnej energetickej politiky.

Chýba tu tiež analýza plyných biopalív, nie je tu zdôraznená nevyhnutnosť podpory výskumu a vývoja bioplynu a nenájdeme tu zmienku o programe Cieľ 2020.

Françoise Grossetête (PPE-DE), písomne. – (FR) Hlasovala som za správu, ktorá vyzýva členské štáty, aby prijali opatrenia na zvýšenie podielu obnoviteľných energií vo svojom zložení energetických zdrojov.

Obnoviteľné zdroje sa musia stať odrazovým mostíkom na dosiahnutie cieľa zvýšiť bezpečnosť dodávok a zároveň znížiť emisie skleníkových plynov.

Cieľ energetickej účinnosti by sa nemal považovať za podmienku nevyhnutnú na dosiahnutie cieľa 20 % obnoviteľných energií do roku 2020, ale za podmienku samu osebe.

Vzniknú tak nové pracovné miesta a podporí sa výskum a inovácia v energetickom odvetví. Mám na mysli napríklad hľadanie širšieho prístupu k ekologickým materiálom na stavbu domov.

Obnoviteľné zdroje sú jedným z najlepších spôsobov ochrany spotrebiteľov a priemyslu pred vplyvom zvýšenia vývozu energií a zvýšenia cien palív.

A nakoniec vítam možnosť slobodnej voľby najvhodnejšieho obnoviteľného zdroja energie, pretože potenciál vytvárania niektorých energetických zdrojov sa odlišuje na základe špecifických geologických, hydrologických a klimatických podmienok v každom členskom štáte.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písomne. – Podporil som správu pani Thomsenovej a skutočne sa domnievam, že je potrebné vyvinúť väčšie úsilie na podporu obnoviteľných zdrojov energie. V mojej krajine, v Škótsku, je v oblasti obnoviteľných energií obrovský potenciál a škótska vláda nedávno oznámila svoj úmysel podporiť čo najširšiu škálu obnoviteľných technológií. Domnievam sa, že úsilie Škótska má zásadnú úlohu v cieľoch EÚ na získanie obnoviteľných technológií.

Hlasoval som proti stanoveniu 10 % cieľa pre rastlinné palivá a pre úplné posúdenie vplyvu skôr, ako sa bude uvažovať o akomkoľvek možnom cieľi v oblasti biopalív.

Výroba biopalív môže urýchliť globálne otepľovanie, pretože sa budú rýchlejšie ničiť lesy, rašeliniská, zdravá pôda a ďalšie ekosystémy, ktoré predstavujú ubúdanie uhlíka a napomáhajú reguláciu klímy.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), písomne. – (CS) Mám rád laické vystúpenia. Nezáleží na tom, v akom odbore sa pohybuje laik s ideologickými klapkami na očiach. Výsledok je vždy rovnaký. Čierno-biely opis reality,

nadšené závery odtrhnuté od reality tohto sveta. V niektorých oblastiach okrem toho obrovské náklady a „nečakané problémy“.

Mimoriadne očarujúce sú vystúpenia niektorých kolegov v takej lákavej oblasti, ako je biomasa a biopalivá. Elementárnou pravdou preverenou praxou je v tejto oblasti skutočnosť, že doprava surovín, ich spracovanie a distribúcia produktov sa spája s vysokou energetickou náročnosťou.

Na zníženie týchto nákladov je potrebné budovať malé výrobné jednotky, ktoré zásobujú blízke okolie alternatívnym palivom. Predpokladám, že z týchto poznámok je jasné, že nie je možné, aby tieto zdroje riešili zásobovanie energiami. Je to relatívne malé zlepšenie súčasnej bilancie.

Podobnú hodnotu majú rýchlo sa rozširujúce kolektory na predhrievanie teplej úžitkovej vody a niektoré iné obnoviteľné zdroje energie.

V nasledujúcich 10 rokoch bude pre zásobovanie veľkých miest a priemyslu podstatná veľká výroba elektrickej energie a dodávky zemného plynu. Ak chceme plniť záväzky Kjótskeho protokolu, je nevyhnutné, aby sa v krajinách s vysokým rastom HDP budovali tiež veľké zdroje elektrickej energie. A to môžu byť len ďalšie bloky jadrových elektrární. V opačnom prípade sa Európska únia už skoro stane silne závislou od dovozu elektrickej energie. Romantické blúznenie laikov na tom nič nezmení.

Romano Maria La Russa (UEN), písomne. – (IT) Podporil som správu pani Thomsenovej, ktorá potvrdzuje nevyhnutnosť dosiahnuť do roku 2020 20 % podiel energií z obnoviteľných zdrojov. Bude to veľká výzva pre všetky európske krajiny a nesmieme sa jej už ďalej vyhýbať alebo žiadať, aby ju plnili len najčestnejšie a najopatrnnejšie krajiny.

Myslím si, že je nevyhnutné určiť odlišné vnútroštátne ciele, rovnomerne rozdelené so zreteľom na existujúce úrovne obnoviteľných energií, zloženie energetických zdrojov a rôznych potenciál rozvoja, ktorý vyplýva z rôznych klimatických, geologických a územných podmienok v členských štátoch. Obnoviteľné zdroje sú budúcnosťou. Bude nevyhnutné vložiť obrovské investície do inovácií a technológií, aby Európa mohla v primeranom čase vyriešiť problém energetickej závislosti a zároveň zabezpečiť prijateľné ceny pre užívateľov.

Domnievam sa však, že by sme mali uvažovať pragmaticky a vyhnúť sa tomu, aby sme podľahli pokrytectvu. Myslieť si, že výroba obnoviteľných energií nám sama osebe umožní splniť tieto ambiciózne ciele je nereálne, aj keď nás o opaku môžu presvedčať predsudky a často ideologické názory niektorých ľavicových a zelených politikov.

Zo strednodobého hľadiska môže Európu zachrániť zmiešané zloženie energetických zdrojov, ktoré bude zahŕňať aj nie celkom obnoviteľné energetické zdroje, ako napríklad jadrovú energiu, ktoré, či chceme alebo nie, tvoria tretinu produkcie elektrickej energie v Európe.

(Vysvetlenie hlasovania skrátené podľa článku 163 rokovacieho poriadku)

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), písomne. – (NL) So zreteľom na skutočnosť, že naša strana, holandská Socialistická strana, prisudzuje veľký význam obnoviteľným zdrojom energie a cíti, že je nevyhnutné vykonať viac na širšej úrovni, nehlasovali sme proti návrhu. Obsahuje však niekoľko veľmi negatívnych bodov. Úplne odmietame jadrovú energiu ako udržateľný a obnoviteľný zdroj energie. Okrem toho nesúhlasíme s myšlienkou, že je nevyhnutné liberalizovať energetické trhy na európskej úrovni. A nakoniec sa domnievame, že slnečná, veterná a vodná energia sú lepšie alternatívy ako biopalivá.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), písomne. – (EL) Návrh Komisie stanoviť 20 % cieľ výroby energie z obnoviteľných zdrojov, ktorý musia dosiahnuť všetky členské štáty a ktorý musí byť začlenený do národných akčných plánov, by bol prijateľný, keby bol zameraný na splnenie potrieb obyvateľov, zníženie energetickej závislosti, úsporu energie, ochranu životného prostredia a keby potvrdil, že energetické produkty sú verejným majetkom a nie komoditou.

Hlavné tendencie EÚ však smerujú k rentabilite pre investorov a využitiu obnoviteľnej energie na vydláždenie cesty pre súkromný kapitál, a pritom bude zaručená rentabilita obnoviteľnej energie. Nech sú obnoviteľné zdroje akokoľvek prirodzené a nevyčerpatelne a prispievajú k zníženiu využitia znečisťujúcich látok, životné prostredie je naďalej devastované v mene zisku. Príkladom je nekontrolovaná podpora veterných elektrární na súkromný zisk, a to aj v oblastiach, ktoré sú pod ochranou programu NATURA.

Životné prostredie je teda pokrytecká zámienka maskujúca liberalizáciu energetického odvetvia a jej vplyv na záujmy obyvateľov. S energiou sa zaobchádza skôr ako s komoditou, nie ako s bežným aktívom.

A v súvislosti s biopalivami je provokujúce využívať potravinové produkty na výrobu energie, a nie na nasýtenie miliónov ľudí, ktorým hrozí smrť hladom.

Andreas Mölzer (ITS), písomne. – (DE) Aj keď je požiadavka obnoviteľných energií dôležitá, nesmie slúžiť na to, aby v súvislosti s Ústavou pre Európu boli postrannými cestičkami ešte viac obmedzené suverénne práva členských krajín. Musím správu odmietnuť, pretože tento bod si zatiaľ nenašiel cestu do tejto správy, ani nebolo poskytnuté vysvetlenie tejto skutočnosti.

Zameranie na nákladné jadrové elektrárne zabrzdiло rozvoj ostatných energetických technológií na veľmi dlhú dobu. Rozpočet na výskum v oblasti jadrovej energetiky je stále sedem- až osemkrát vyšší ako sumy určené na obnoviteľné zdroje energie a energetickú účinnosť. Ak to Európska únia myslí s obnoviteľnými zdrojmi energie vo svojom pláne vážne, musí zabezpečiť spravodlivejšie rozdeľovanie dotácií, ale v správe, o ktorej hlasujeme, nie je o tom ani zmienka.

Luis Queiró (PPE-DE), písomne. – (PT) Zvýšenie spotreby je známkou celkového (aj keď nie vždy vyrovnaného) zlepšenia životných podmienok. Opatrenia zamerané na boj proti negatívnym vplyvom zvyšujúcej sa spotreby by mali myslieť na to, že jedným z faktorov rovnováhy je, že rast sa nesmie zmeniť. To potom poskytuje možnosť konať v dvoch smeroch: racionalizovať spotrebu a zvyšovať účinnosť (predovšetkým energetickú účinnosť) toho, čo vyrábame. To znamená, že mnoho z toho, čo sa musíme pokúsiť dosiahnuť, závisí od výskumu a inovácií.

Schválené uznesenie úplne oprávnené zdôrazňuje, že obnoviteľné zdroje energie sú základným prvkom udržateľného zmiešaného energetického zloženia, ktoré prispievajú k: zníženiu dovoznej závislosti a diverzifikácii zloženia používaného paliva; zníženiu emisií CO₂ a iných emisií; rozvoju nových inovačných technológií; a poskytovaniu príležitostí na zamestnanie a regionálny rozvoj; z toho okrem iného vyplýva, že by sa mali viac využívať programy EÚ v oblasti výskumu a vývoja s cieľom podporiť rozvoj technológií využívania energie z obnoviteľných zdrojov.

Takže keď to zhrnieme: súhlasím s prijatým prístupom a podporujem vyššie investície na tieto účely. To je hlavný dôvod, prečo som hlasoval za správu.

Lydia Schenardi (ITS), písomne. – (FR) Úplne podporujeme presadzovanie obnoviteľných energií, či to bude na dopravu, vykurovanie budov alebo výrobu elektrickej energie. Ako všetci naši kolegovia tu v nej vidíme spôsob, ako chrániť životné prostredie, ale tiež znížiť našu energetickú závislosť.

Nemôžeme však podporiť správu pani Thomsenovej. Hlavne preto, že jej skutočný cieľ nie je ekologický alebo hospodársky, ale dogmatický: Ako sa uvádza v odôvodnení, cieľom je na európskej úrovni zaviesť spoločnú energetickú politiku a tento cieľ musí mať prednosť pred všetkým ostatným. Energetická politika, otázka suverenity a nezávislosti však musí byť len vo vnútroštátnej kompetencii. V žiadnom prípade to nesmie brániť spolupráci a solidarite.

Okrem toho nepovažujeme návrhy uvedené v správe za dostatočné na zabezpečenie toho, aby sa skutočne zohľadňovali národné osobitosti: nielen zemepisné vlastnosti, ale tiež špecifické hospodárske obmedzenia. Dokument tiež neuvádza nič o spôsobe pomoci krajinám, ktoré sú v tejto oblasti najmenej rozvinuté, aby mohli dosiahnuť záväzný univerzálny cieľ.

Súhlasím s obnoviteľnými energiami, ale nie ako so zámkou na rozšírené právomoci Európskej únie.

Brian Simpson (PSE), písomne. – Obnoviteľná energia je v Európe dôležitou otázkou, ktorej sa, podľa mňa, nevenuje taká pozornosť, akú by si zaslúžila. V tomto období energetickej krízy, globálneho otepľovania a znižujúcich sa zásob najtradičnejších fosílnych palív je správne, že Parlament bude skúmať lepšie využitie obnoviteľnej energie. Rád by som však zdôraznil, že v Európe máme stále veľké zásoby uhlia a s rozvojom čistých technológií si kladiem otázku, či nebolo predčasné, že sme upustili od využitia uhlia ako zdroja energie.

Správu podporím, ale myslím si, že musíme byť realisti v súvislosti s tým, čo je možné dosiahnuť prostredníctvom veternej energie alebo energie vln, najmä ak v EÚ čelíme stále rastúcim energetickým požiadavkám. Myslím si, že je správne žiadať od Komisie, aby vypracovala akčné plány zahŕňajúce obnoviteľné energie vrátane vetra, vln a slnka a aby rozvíjala stratégie pre biopalivá. V súvislosti s touto otázkou však musíme zabezpečiť, aby sme nezachraňovali ekologicky planétu a pritom sa nepozerali na to, ako ľudia umierajú hladom, preto je správna požiadavka výboru dosiahnuť spravodlivú rovnováhu medzi produkciou potravín a výrobou energie.

Kathy Sinnott (IND/DEM), písomne. – V mojej krajine, Írsku, je podiel energie spojený s bývaním približne 25 % celkovej energetickej spotreby. Veľká časť tejto počítanej energie bola spojená so spotrebou energie na vykurovanie. Energetická spotreba v domácnostiach je vyššia ako je nevyhnutné, pretože ľudia, ktorí žijú v nehospodárnych obydliach, musia spotrebovať viac energie na vykurovanie.

Energetickú účinnosť bývania je možné zvýšiť niekoľkými jednoduchými a nie veľmi nákladnými krokmi, ako napríklad namontovaním termostatov na radiátory alebo používaním spotrebičov s nižšou spotrebou. Ďalšie opatrenia zahŕňajú inštaláciu systémov ústredného kúrenia, izoláciu dutých stien alebo podkrovia. Posledná uvedená možnosť môže byť z krátkodobého hľadiska problém, ale jej účinok je dlhodobý.

Chcela by som vyzvať vlády, aby propagovali izoláciu domov a ďalšie opatrenia, ktoré som uviedla. Prostredníctvom podpory týchto opatrení sú možné úspory nákladov na energiu a je možné pomôcť životnému prostrediu. Vlády by mohli podporiť zníženie DPH na stavebné úpravy. Lepšia izolácia by mohla znížiť spotrebu energie v domácnostiach až o 5 %.

Peter Skinner (PSE), písomne. – Budem hlasovať za túto správu a domnievam sa, že jej celkové ciele sa dobre vyrovnávajú s horizontom trvalých obáv o energetickú bezpečnosť. Energia z obnoviteľných zdrojov je významnou stránkou našej výroby elektrickej energie v budúcnosti, ale v súčasnosti musíme stále pracovať s existujúcou výrobou energií. Ak Európska únia dokáže zdôrazniť technológie, ktoré ju prenesú do 21. storočia, bude tiež v budúcich rokoch využívať konkurenčné výhody v tomto odvetví.

Bart Staes (Verts/ALE), písomne. – (NL) Správa o Pláne pre obnoviteľnú energiu v Európe je vynikajúca vec. Jasne hovorí, že nasledujúce roky sú veľmi dôležité a že potrebujeme právny rámec na podporu postupu spolurozhodovania, aby sa v roku 2020 zvýšil súčasný podiel energie z obnoviteľných zdrojov v zložení využívaných energií zo 7 % na 20 %.

Správa správne poukazuje na nesmierny potenciál pobrežných zdrojov využívajúcich energiu vetra: tá by mohla do roku 2020 tvoriť 15 % celkového energetického dopytu EÚ, v súvislosti s tým by sa prípadne vytvorilo tiež 368 000 nových pracovných miest. Oprávnené nevyhnutná je tiež otázka rozvoja biopalív, samozrejme vzhľadom na nevyhnutnosť trvalo udržateľných výrobných postupov a primeranej rovnováhy medzi výrobou potravín a energie. Skupina Verts/ALE by to povedala dôraznejšie, a preto žiada vykonať spoľahlivú analýzu týkajúcu sa vplyvu biopalív na klímu, životné prostredie, sociálnu štruktúru a zabezpečenie dodávok potravín.

Škoda, že cieľ týkajúci sa biopalív ostal v správe nezmenený na hodnote 10 %. Ďalším mínusom správy je odôvodnenie E, v ktorom záujmové skupiny z jadrového odvetvia navrhujú jadrovú energiu ako tzv. premostovacia technológia. Skupina zelených s tým nesúhlasí, a preto predkladáme pozmeňujúci a doplnujúci návrh 2. Celkovo to je dôkladná správa, ktorá si zaslúži našu podporu.

8. Opravy hlasovania a zámery pri hlasovaní: pozri zápisnicu

(Zasadnutie bolo prerušené o 12.35 hod. a pokračuje o 15.00 hod.)

PRESEDA: Diana WALLIS

podpredsedníčka

9. Schválenie zápisnice z predchádzajúceho rokovania: pozri zápisnicu

10. SKVýkonanie rozhodnutia Rady, ktoré sa týka moratória o treste smrti (rozprava)

Predsedajúca. – Ďalším bodom je vyhlásenie Rady týkajúce sa vykonania rozhodnutia Rady upravujúceho moratórium o treste smrti.

Manuel Lobo Antunes, úradujúci predseda Rady – (PT) Pani predsedajúca, s veľkou radosťou sa dnes vyjadrím k otázke, ktorá je stredobodom našich spoločných európskych hodnôt. Boj proti trestu smrti je neoddeliteľnou súčasťou politiky ľudských práv EÚ a bol cieľom prvých hlavných smerov Európskej únie v oblasti ľudských práv. Dámy a páni, ako dobre viete, tieto smernice určili v roku 1998 hlavné charakteristiky postoja Európskej únie k tejto otázke a vtedy sa vykryštalizoval aj náš dobre známy záporný postoj k otázke trestu smrti.

Mohli by sme pripomenúť ciele Únie v otázke trestu smrti, ako sú uvedené v usmerneniach. Prvým cieľom je snaha o všeobecné zrušenie trestu smrti, čo je politický postoj, ktorý schválili všetky členské štáty EÚ a prísne ho dodržiavajú.

Druhým cieľom je požiadavka postupného zrušenia trestu smrti v krajinách, v ktorých ešte existuje, a aby sa tak stalo podľa minimálnych medzinárodných noriem. S veľkou radosťou vás tu chcem dnes oboznámiť s najnovším vývojom v našom boji za zrušenie trestu smrti. Ako viete, nedávno sme začali dôležitú iniciatívu na podporu týchto cieľov EÚ. Odvolávam sa, pochopiteľne, na rozhodnutie Rady z 18. júna tohto roka, v ktorom sa Európska únia zaviazala, že na 62. Valnom zhromaždení OSN zavedie uznesenie proti trestu smrti ako súčasť medziregionálnej aliancie.

V dvoch uzneseniach prijatých vo februári a apríli tohto roka Parlament vyzval Európsku úniu, aby sa v tejto súvislosti chopila iniciatívy. Keďže sa rýchlo blíži tretie zasadnutie Valného zhromaždenia OSN, uvedomujem si, že chcete vedieť, ako sa Rada pripravila na tento okamih. Teraz vám poviem niečo o tom, čo sme doteraz urobili.

Najskôr mi dovoľte krátko zhrnúť takmer desaťročné obdobie, ktoré nasledovalo od prijatia usmernení týkajúcich sa trestu smrti. Rád by som tiež zdôraznil, že od roku 1998 sme vykonali skutočne veľký kus práce. V našej kampani proti trestu smrti sme vytvorili mnoho nástrojov, od politického rokovania prostredníctvom demaršov, vyhlásení a viacstrannej diplomacie po finančnú podporu prostredníctvom Európskej iniciatívy pre demokraciu a ľudské práva, ktorá vznikla predovšetkým vďaka úsiliu Európskeho parlamentu.

Napríklad od 1. júla 2006 do 30. júna 2007 Európska únia podala všeobecné demarše týkajúce sa trestu smrti v 28 krajinách od Bahrajnu po Zambiu; podali sme tiež demarše v konkrétnych prípadoch v rôznych krajinách od Jemenu po Irán; okrem toho sa touto otázkou zaoberalo mnoho vyhlásení EÚ. Uvediem príklad, ktorým sa zaoberali médiá: v auguste tohto roka vydala Európska únia vyhlásenie k 400. poprave v Texase. Rád by som tiež upozornil na skutočnosť, že trest smrti je tiež na programe diskusií o ľudských právach a konzultácií, ktoré sme viedli s tretími krajinami, a nevyhýbame sa diskusii o tejto otázke pri stretnutí s predstaviteľmi ktorejkoľvek tejto krajiny. Naša dôvera k účinnému multilaterálnemu prístupu má tiež formu neúnavného rokovania proti trestu smrti v rámci Spojených národov a iných medzinárodných orgánov.

Od roku 1997 do roku 2005 Európska únia každoročne predkladala Komisii OSN pre ľudské práva uznesenia týkajúce sa trestu smrti. V decembri 2006 sme sa vrátili k tejto činnosti a na Valnom zhromaždení Spojených národov predložila EÚ vyhlásenie týkajúce sa trestu smrti, ktoré malo na začiatku 85 podpisov a nakoniec ho podpísalo 10 ďalších krajín. Predsedníctvo Európskej únie toto vyhlásenie z decembra 2006 zopakovalo pri otvorení štvrtého zasadnutia Komisie pre ľudské práva v marci 2007.

Aj napriek neustálym obavám týkajúcim sa uplatnenia trestu smrti s radosťou konštatujeme všeobecnú tendenciu tento trest zrušiť alebo naň uplatňovať moratórium. Viac ako polovica krajín sveta už zrušila trest smrti prostredníctvom zákona, alebo v praxi: podľa Amnesty International tak urobilo 133 krajín. Rád by som veril, že Európska únia vrátane Európskeho parlamentu zohrala v súvislosti so zrušením hoci aj malú úlohu, a to vďaka našej mnohoročnej systematickej a vytrvalej činnosti. Heslovitý zoznam činností Európskej únie proti trestu smrti je dôkazom nášho záväzku v tejto veci a dovoľte mi, aby som zdôraznil, že uznávame, že Európsky parlament bol naším lojálnym spojencom v našej práci, a tým sa vraciam opäť k aktuálnemu bodu tohto rokovania, ktorým je uznesenie pre Valné zhromaždenie Spojených národov vyzývajúce na prijatie moratória a zrušenie trestu smrti.

Táto iniciatíva potvrdzuje, že Európska únia je na čele celosvetového úsilia o zrušenie a bude stáť proti trestu smrti vo všetkých prípadoch a za všetkých okolností, pretože ho považuje za krutý a nehumánny trest. Prostredníctvom tejto iniciatívy môžeme mnoho získať, ale tiež mnoho stratiť, ak neuspějeme. Nesmieme zabúdať, že po našich dvoch neúspešných pokusoch v rokoch 1994 a 1999 je toto náš tretí pokus, opakujem, náš tretí pokus o dosiahnutie toho, aby Valné zhromaždenie prijalo uznesenie týkajúce sa trestu smrti.

V stávke nie je nič viac a nič menej ako naša dôveryhodnosť ako hlavných predstaviteľov svetového úsilia o zrušenie trestu smrti. Rada preto považovala za nevyhnutné dobre sa pripraviť a mať dostatok času na medziregionálnu dohodu. To nebolo možné počas 61. Valného zhromaždenia, ako by si niektorí z vás želali. To nebol názor len expertov Rady. Mnoho mimovládnych organizácií, ktoré sa tiež angažujú v tejto oblasti, ako napríklad Koalícia proti trestu smrti, nás žiadalo, aby sme sa s predložením uznesenia neúnáhlili, ale aby sme počkali dostatočne dlho a zabezpečili tak jeho úspech. Práve touto cestou sme sa vydali. Rozhodnutie Rady z 18. júla predložiť uznesenie na 62. Valnom zhromaždení Spojených národov označilo začiatok novej etapy v multilaterálnej oblasti.

Pri zavedení rozhodnutia Rady do praxe hrala svoju úlohu Rada, predsedníctvo aj členské štáty. Pracovná skupina pre ľudské práva Spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky ešte pred letnými prázdninami rozhodla o nevyhnutnom postupe, t.j. že členské štáty najprv schvália návrh textu a v druhej fáze nájdu spoluautorov z rôznych častí sveta; keď sa to podarí, koncom augusta sa uskutoční prvé stretnutie všetkých spoluautorov v New Yorku. Dohoda o znení textu bola dosiahnutá za dva týždne. Teraz začíname lobistickú kampaň, aby sme našli spoluautorov návrhu uznesenia. V tejto chvíli hľadajú naše veľvyslanectvá na celom svete prípadných podporovateľov našej iniciatívy. Robím všetko, čo je v mojich silách, aby sme získali maximálnu podporu a naše uznesenie uspelo.

V tomto zmysle vás, dámy a páni, žiadam o dôveru a podporu, aby sme mohli realizovať tento proces. Určite si uvedomujete, aké zložité môžu byť politické rokovania. Preto určite pochopíte, že predsedníctvo potrebuje určitú úroveň pružnosti a manévrovacieho priestoru na prípravu vhodného harmonogramu pre takúto zložitú iniciatívu, pretože to bude medziregionálna iniciatíva a spoluautori musia revidovať text a stratégiu uznesenia; okrem toho musíme čo najskôr osloviť veľký počet možných spolusponzorov, aby táto iniciatíva získala dôležitosť.

Začali sme kampaň, ktorá je tiež veľkou výzvou, ale som presvedčený, že ak naše konanie bude zosúladené, naša iniciatíva bude úspešná.

Laima Liucija Andrikienė, v mene skupiny PPE-DE. – (LT) Pani predsedajúca, pán komisár, pán štátny tajomník, dámy a páni, dnes sa v Európskom parlamente vraciame k otázke moratória na trest smrti. Touto otázkou sme sa za posledný rok zaoberali už dvakrát a boli prijaté dve uznesenia týkajúce sa celosvetového moratória na trest smrti (z 1. februára a 26. apríla).

Môžeme len ľutovať, že v prípade týchto uznesení Európsky parlament požiadal Radu, aby ich predložila Valnému zhromaždeniu OSN, ale ona to neurobila. Rada to mohla urobiť pred začatím 62. Valného zhromaždenia OSN a uznesenia mohli byť prijaté do konca roka.

Trest smrti je krutý a nehumánny trest porušujúci jedno zo základných ľudských práv, právo na život. A my skutočne nemôžeme tolerovať skutočnosť, že v Iráne, Číne a ďalších krajinách sú každoročne popravené tisíce ľudí. Preto je uplatnenie celosvetového moratória na trest smrti usilujúce o jeho úplné zrušenie jedným z najdôležitejších politických cieľov, a preto v tejto súvislosti požadujeme nielen konsenzus našich parlamentných skupín, ale tiež konsenzus všetkých členských štátov.

Som si istá, že prijatím tohto uznesenia by Európsky parlament mohol dokázať mimoriadnu solidaritu a schopnosť konsenzu aj napriek rozdielnosti názorov, a to napríklad aj tým, že vyhlási 10. február za Európsky deň proti trestu smrti.

Prostredníctvom prijatia rozhodnutia o politickej otázke, ktorá má jasnú pridanú hodnotu, má Európsky parlament cennú možnosť dokázať Rade svoju súdržnosť a solidaritu. Politiky bez hodnoty sú len lacným politikárčením a populizmom, zatiaľ čo ľudský život je cenný pre nás všetkých, bez ohľadu na zemepisné alebo kultúrne rozdiely.

Úprimne vyzývam všetkých svojich kolegov vo všetkých skupinách, aby prijali toto dôležité uznesenie.

(potlesk)

Martin Schulz, v mene skupiny PSE. – (DE) Pani predsedajúca, štátny tajomník Lobo Antunes tu presvedčivo ukázal, aké úsilie Rada vynakladá. K slovám pána ministra nemám čo dodať. Naša skupina plne podporuje vaše úsilie jasne dokázať, že Európska únia chce poskytnúť silnú podporu nielen moratóriu, ale aj cieľu zrušiť trest smrti na celom svete.

Ako už povedala moja predrečníčka, Európsky parlament to v tomto roku povedal už dvakrát: tento parlament je priekopníkom v boji za zrušenie trestu smrti. Pre nás Európskych sociálnych demokratov sa trest smrti nachádza úplne na dne ľudskej morálky. Pochádzam z krajiny, v ktorej je ľudská dôstojnosť zahrnutá v prvom článku ústavy. Povinnosťou každého vládneho nariadenia je chrániť a obhajovať ju. To je poslanstvo ústavy mojej krajiny. Na základe tohto poslanstva sme v Európskej únii zostavili Listinu základných slobôd, ktorej základné poslanstvo znie: ľudská dôstojnosť je najdôležitejším vedúcim princípom Európskej únie.

Trest smrti je však opakom ľudskej dôstojnosti. Je to poníženie ľudskej bytosti na najnižší bod jej existencie. Povinnosťou každého demokrata, ktorý sa riadi morálkou, je zavrhnúť ho. Bojujeme za to, aby Európska únia podporila toto moratórium. Prečo teda v tejto záležitosti neexistuje konsenzus v Rade?

V Rade je jeden členský štát, ktorý bojkotuje spoločné uznesenie Európskej únie. Bez rozpakov tu verejne poviem, o ktorú krajinu ide. Je to poľská vláda, ktorá nechce, aby sme vydali toto rozhodnutie. Spája otázku trestu smrti s inými otázkami a hovorí: keď iní spájajú svoj názor na túto otázku s otázkou potratov a eutanázie, potom aj my budeme pripravení argumentovať proti trestu smrti. To je zámienka. Prečo? Veľmi rád to poviem. Chcel by som vám prečítať citát z rozhovoru, ktorý sa vysielal v rádiu tento rok 28. júla. Citujem: „Ja osobne som bol, som a budem zástancom trestu smrti. Návrat k tomuto trestu dnes nie je možný, ale domnievam sa, že v budúcnosti budú v EÚ priaznivejšie okolnosti.“ Lech Kaczyński, prezident Poľskej republiky.

To je dôvod, prečo Európska rada dodnes nevydala uznesenie k tomuto memorandu. Poľský prezident je zástancom trestu smrti a dúfa, že v Európe nastanú priaznivejšie okolnosti na jeho opätovné zavedenie. Preto hovorím: tento parlament je tu na to, aby zabezpečil, že okolnosti v Európe budú naďalej proti trestu smrti. To je zásadný bod.

(potlesk)

Pokiaľ máme my ako európski socialisti vplyv, musíme konať takto. Rád by som však položil Rade jednu otázku: Pán Lobo Antunes, nepýtam sa vás osobne, ale vás ako hláv štátov a vlád ostatných 26 krajín. Ako dlho budú najvyšší predstavitelia štátov a vlád ostatných 26 krajín toto znášať a mlčať o tom, že jeden zástanca trestu smrti, ktorý to o sebe spokojne vyhlasuje, dokáže v súvislosti s touto otázkou paralyzovať Európsku radu? Aj na túto otázku potrebujeme odpoveď.

(potlesk)

Marco Pannella, v mene skupiny ALDE. – (IT) Pani predsedajúca, dámy a páni, vyhlásenia, ktoré za posledný rok urobilo predsedníctvo pred týmto Parlamentom, by sa zdali – ak by sme boli taký parlament ako je napríklad britský alebo parlament USA – ako urážky nielen pravdy, ale aj Parlamentu.

Nie, pán úradujúci predseda, myslím si, že ste dostali nesprávne informácie od aparátu a štruktúry, ktoré za vami stoja a ktoré majú od roku 1994 hanebný a nepochopiteľný prístup, za ktoré sú zodpovedné predsedníctva, ktoré sa striedajú každých šesť mesiacov.

V roku 1994 sme takmer zvíťazili. Prehrali sme o 8 hlasov, pretože 20 európskych krajín, ktoré sú dnes členmi Európskej únie, sa spolu dohodlo a zdržalo sa hlasovania. Na celom svete by mohlo byť vyhlásené všeobecné moratórium a nevznikla by taká hanba, ktorú sa nám nedarí odstrániť: 20 hlasov zo strany Európy sa zdržalo hlasovania v roku 1994, aj s Radou, ktorá bola úplne a pokrytecky spoluvinná.

Vy, pán úradujúci predseda Rady, ste mali toľko drzosti, že ste v roku 1999 – keď by sme podľa všetkých európskych veľvyslancov vyhrali, pretože vládla absolútna väčšina – povedali ráno pred hlasovaním, že z Bruselu prišiel telegram, ktorý nám nariadil, aby sme sa stiahli. To bolo nevysvetliteľné! V roku 2003 vyhlásil taliansky minister zahraničných vecí, ktorý vtedy predsedal Rade, že z dôvodu absencie dohody v Európskej únii nebude Taliansko predkladať uznesenie, ktoré malo opäť väčšinu. A teraz je situácia ešte šokujúcejšia.

Rozumiete, pán Antunes? V akej krajine by sme mohli rozprávať takúto rozprávku? Povedali ste, že 173 zo 192 členských krajín OSN zrušilo trest smrti fakticky aj právne. A ako vás to vyčerpal! Uznesenie ste mali predložiť na predchádzajúcom 61. zasadnutí, mali ste ho predložiť na začiatku tohto zasadania, teda včera, a správy, ktoré nám dnes prišli z New Yorku, hovoria opäť o odklade.

Uvedli ste ďalšiu malú alebo veľkú nepravdu: je pravda, že 95 krajín podpísalo vyhlásenie a že 28. decembra sme my talianska vláda mali už 85 signatárov, takže jediné, čo ste spoločne dosiahli, je teda len 11 ďalších. Takže ak chcete prehrať, do toho, ale je to hanba, urobíme...

(Predsedajúca prerušila rečníka.)

Konrad Szymański, v mene skupiny UEN. – (PL) Pani predsedajúca, snaha o humanizáciu pri vykonávaní spravodlivosti je jednou z hlavných úloh Európy. Musíme sa postaviť proti verejným popravám, v ktorých sú pozostatky popravených osôb chorobným vzrušujúcim predmetom pre davy. Musíme urobiť všetko, čo je v našich silách, proti popravám z politických dôvodov, ktoré vykonávajú vlády Číny alebo Iránu.

Nemôžeme však súhlasiť s úzkym chápaním celého problému. Najmä nemôžeme súhlasiť s ukončením diskusie na túto tému. Nemôžeme súhlasiť s cenzúrou, ktorú vo svojom prejave navrhol pán Schulz. Nezávisí od neho, ako dlho bude Lech Kaczyński poľským prezidentom, nech je jeho pranie akékoľvek. To závisí od

Poliakov, ktorí majú svoje vlastné pochybnosti. A nielen Poliáci majú pochybnosti o všeobecnom moratóriu alebo o propagandistických a sociálnych kampaniach, ktoré navrhuje Komisia.

Mám otázku: je skutočne možné apelovať z pohodlného vládneho kresla v Paríži alebo Lisabone na zrušenie trestu smrti v regiónoch plných krutosti a násilia? Nie je pokrytecké očakávať zrušenie trestu smrti v dnešnom Iraku alebo Afganistane a nerobiť nič pre nastolenie bezpečnosti a spravodlivosti v týchto krajinách?

Nepodporujem presvedčenie, že zrušenie trestu smrti v iných častiach sveta bude riešením násilností a brutality. V každom prípade Poľsko zrušilo trest smrti v roku 1988, teda takmer pred 20 rokmi. Urobili sme to vzhľadom na vlastnú verejnú mienku. Urobili sme to v mene európskej jednoty. Chceme toto rozhodnutie ďalej podporovať.

Môže sa stať, že v skutočnosti naša časť sveta sama prinesie alternatívy k trestu smrti. Chceme v tejto veci solidárne spolupracovať, a to aj na fóre OSN, ale nemôžeme súhlasiť s európskou cenzúrou týkajúcou sa trestu smrti, ako navrhuje pán Schulz.

Návrh uznesenia zbytočne odkazuje na otázku Európskeho dňa proti trestu smrti. Môžem vám pripomenúť, že trest smrti nie je jediný bod, kde sa v politike a práve dotýkame otázky života a smrti. Ak máme v Európe viesť dialóg o súčasných výzvach humanizmu, nemôžeme sa obmedziť na trest smrti, na ktorý máme v skutočnosti spoločný názor. Nemôžeme sa vyhnúť diskusii o dobrovoľných potratoch, čo je otázka, ktorú Parlament a klub pána Schulza nadšene obhaja v Európe a na celom svete. Nemôžeme sa vyhnúť diskusii o eutanázii, o zárukách ľudskej dôstojnosti alebo o prekvitajúcom rozvoji biomedicíny. Ak má byť deň v európskom kalendári dňom úvah nad humanitárnym aspektom práce zákonodarcov, teda aj nás, nemôžeme nad tým všetkým zatvárať oči, pretože to by bolo pokrytectvo.

Monica Frassoni, v mene skupiny *Verts/ALE*. – (IT) Pani predsedajúca, dámy a páni, rada by som sa pripojila k pánovi Pannellovi a chcela by som požiadať predsedníctvo o odpoveď, ak je to možné.

Zaujímam ma, prečo predsedníctvo stiahlo požiadavku alebo návrh na vytvorenie Európskeho dňa proti trestu smrti. Nikde nie je napísané, že tento návrh musí byť prijatý jednomyselne. Ak môžete uviesť právny predpis, kde je toto stanovené, budem vám vďačná – keďže diskutujeme o politickej spolupráci, som pevne presvedčená, že ak by ste boli chceli, dokázali by ste presadiť hlasovanie a získať prevažnú väčšinu, mínus jeden hlas. Som presvedčená, že pre Európu by to bol veľký deň. Takto sa premárnila príležitosť.

Po druhé, pán Antunes, som zmätená z vašej rekonštrukcie smutnej histórie rôznych predkladaní a sťahovaní uznesení o moratóriu. Chcela by som vás požiadať o odpoveď na jednu otázku: Vzhľadom na skutočnosť, že ako portugalské predsedníctvo ste sa rozhodli konať prakticky sami a vylúčili ste ostatné krajiny, ako aj moju krajinu, z rokovaní v Organizácii spojených národov – ale to nie je otázka pre toto fórum – zaujímalo by ma, kedy predložíte uznesenie. Táto otázka nie je jasná a ak ho predložíte príliš neskoro, bude to úplne zbytočné.

Po tretie, povedali ste dve veci, ktoré má znepokojili. Nesedela som na mieste, pretože som mala nejaký problém, ale počula som vás v origináli vo vašom krásnom jazyku. Povedali ste, že je nevyhnutné byť flexibilný a mať priestor na manévrovanie, a toto ma veľmi znepokojilo. Čo tým chcete povedať? Tiež ste hovorili o takzvanom fronte, ktorý chce zrušenie a neverí veľmi moratóriu. To je ešte znepokojujúcejšie, pretože práve z dôvodu takejto falošnej dichotómie sme doteraz prehrávali. Preto by som od vás chcela počuť konkrétne odpovede a dúfam, že ich budeme počuť skoro.

Luisa Morgantini, v mene skupiny *GUE/NGL*. – (IT) Pani predsedajúca, dámy a páni, práve som pozorne počúvala prejav pani Frassoniovej, ktorej otázky a zaujatie podporujem, a tiež súhlasím s tým, čo povedal pán Pannella.

Dnes som veľmi smutná, prejav pána Szymańského ma skutočne zarmútil. Je veľmi smutná predstava, že Európa, za ktorú sme všetci bojovali a verili v ňu, je vystavená takýmto prekážkam, takémuto postoj. Dnes som však smutná aj preto, lebo v Gaze zomrel na rakovinu veľký človek, historická palestínska osobnosť, a nebolo možné vyliečiť ho. Gaza je obliehaná, ale on by pravdepodobne umrel v každom prípade, pretože bol veľmi starý. Bol to muž, ktorý hlboko veril v mier, demokraciu a demokratickú a prastarú Palestínu bez násilia. Volal sa Haider Abdel Shafi a rada by som mu tu vzdala hold, pretože na svete je mnoho trestov smrti, proti ktorým musíme bojovať.

Aj ja podporujem prejavy ostatných poslancov. Zasadnutie sa začalo a dúfam, že 28. septembra, keď sa portugalské predsedníctvo a talianska vláda stretnú so všetkými, skutočne sa rozhodnú predložiť uznesenie v prospech všeobecného moratória na trest smrti.

Je pravda, že za posledných 14 rokov bolo uznesenie ohrozené omylmi a meškaniami, ak nie priamo obštrukcionizmom. Tentoraz môžeme a musíme uspieť. Taliansko spolu s Európou vybuduje sieť aliancií spájajúcich všetky kontinenty. Široká väčšina medzinárodného spoločenstva podporuje toto uznesenie, zatiaľ čo krajín podporujúcich trest smrti je veľmi málo. A určite by sa nemala využívať dichotómia medzi moratóriom a zrušením trestu smrti.

Sme za zrušenie trestu smrti, ale moratórium je to, čo nás dnes môže spojiť a dosiahnuť víťazstvo. Vieme, že je to ťažké, vieme, že to nemôžeme považovať za samozrejmé, a vidíme to aj na interných stanoviskách nielen Poľska, ale aj medzi obyvateľmi na celom svete aj medzi politickými vodcami, ktorí žiadajú trest smrti. Ak sa však náš pohľad na medzinárodné vzťahy opiera o morálny rámec hodnôt, v ktorých má hlavné slovo ľudský život, spravodlivosť a právo, potom musíme zvíťaziť. Preto bude nasledujúcich pár týždňov kľúčových a moratórium je skutočne základnou etapou v odmietnutí barbarských praktík medzinárodným spoločenstvom, praktík, ktoré zamieňajú pomstu za spravodlivosť. Musíme skutočne uspieť a izolovať hlasy, ktoré hovoria nie.

Jean-Claude Martinez, v mene skupiny ITS. – (FR) Pani predsedajúca, vážení členovia Rady, v roku 1977 boli za vlády prezidenta Cartera do vesmíru vypustené dve sondy, Voyager 1 a Voyager 2. Asi si myslíte, že to s našou diskusiou nesúvisí. Zosnulý fyzik Carl Sagan však do týchto dvoch sond umiestnil posolstvo prezidenta Waldheima, obrázok muža a ženy, hlavné matematické vzorce, ktoré na Zemi poznáme, a nahrávku so zvukmi vetra, traktora, džavotanim dieťaťa a úryvkami z diel Mozarta, Beethovena a Chucka Berryho. Minulý rok tieto dve sondy opustili slnečnú sústavu, teda heliosféru, a vydali sa na cestu dlhú 42 000 svetelných rokov k najbližšej hviezde, to znamená 200 000 kilometrov krát 3 600 krát 24 krát 365 krát 42 000.

Za 30 rokov tieto dve sondy nevyslali späť žiadny signál, ktorý by sme zachytili. V súčasnosti je život dokázaný len na Zemi. Z tohto hľadiska je jasné, že trestný zákonník Texasu alebo Číny, ktorý umožňuje ukončiť niečo také vzácné ako je život, je skutočný nezmysel. Naopak, portugalský návrh na konferenciu o živote a ľudskej dôstojnosti odráža perspektívu tohto národa objaviteľov, pretože byť proti trestu smrti je len jeden aspekt problému a politickej teológie.

Cieľom každej politiky môže byť len bohatý a mnohotvárný život. Byť proti trestu smrti je určite veľmi dobré, ale, tak ako eutanázia, je to len jeden aspekt základného politického problému: aký účel má politika? Vytvárať hospodárske, spoločenské a materiálne podmienky na rozvoj tej mysterióznej záležitosti, ktorú nazývame život, alebo maltuziánska politika typu *žiadna budúcnosť*, prísne zmluvy, prídellový systém, zákazy, vyrubovanie, takzvané Herodove prémie a britské bitúnky so slintačkou a krívačkou? To je podstata problému a skutočný rozmer trestu smrti: To je politická voľba medzi *žiadnou budúcnosťou* a životom.

Irena Belohorská (NI). – Jednoznačne podporujem iniciatívu na zavedenie Európskeho dňa proti trestu smrti, aj keď to nebude jednomyselné rozhodnutie 27 štátov.

Vítam zavedenie tohto zákazu, ktorý čiastočne aj na nátlak Európskej únie nedávno urobili niektoré štáty afrického kontinentu, nedávno napr. bol trest smrti zrušený v Rwande či Gabone. Aj tieto štáty prišli na to, že trest smrti v demokratickej spoločnosti nemá svoje miesto. Myslím si, že je potrebné vyvíjať tlak aj na ostatné štáty, ako napr. Amerika a Čína, aby zaradili tento inštitút do histórie. Na druhej strane je potrebné poukázať aj na niektoré európske krajiny, ktoré stále neratifikovali protokoly, ktoré zakazujú vykonávanie trestu smrti.

Protokol č. 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach, ktorý bezpodmienečne zakazuje trest smrti v čase mieru, ratifikovalo všetkých 27 členských štátov. Avšak protokol č. 13, ktorý zakazuje trest smrti vo všetkých prípadoch, síce podpísalo všetkých 27 štátov, avšak je tu ešte stále 5 štátov, ktoré tento protokol neratifikovali a to sú: Francúzsko, Taliansko, Poľsko, Španielsko a Lotyšsko. Takže, aj keď sa dnes hlavná kritika ohľadom zavedenia Európskeho dňa proti trestu smrti obrátila proti Poľsku, s čím ja plne súhlasím a podporím aj pána Schulza, aj pani Frassoni a Morgantini, je potrebné zdvihnúť ukazovák aj nad týmito krajinami.

Rada by som zdôraznila, že neexistuje dôkaz, ktorý by potvrdil, že trest smrti má odstrašujúci účinok na páchanie násilných trestných činov. Jeho nezvratiteľnosť znamená, že justičné omyly, ktorým sa nedá vyhnúť v žiadnom právnom systéme, nemôžu byť napravené.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – (PT) Rada by som pripomenula, čo povedal Victor Hugo o krvi, ktorá sa zmýva slzami, a nie krvou. Keď Európa stanovila svoje hodnoty a určila, že zrušenie trestu smrti bude podmienku príchodu do Európy a zotrvania v nej, definovala kódex princípov, ktoré ju určujú ako osvietené územie a oblasť, kde neexistuje právo bez morálneho základu vznešenej ľudskej dôstojnosti.

Boj proti trestu smrti je boj civilizácie proti barbarstvu. Boj proti oficiálnej, organizovanej, vykalkulovanej a chladnokrvnej smrti. Smrti podľa pravidla, nie podľa zákona, pretože trest smrti je mimo rámca zákona, ktorý si zasluhuje svoje meno. Smrť prostredníctvom brutálneho alebo nezákonného pravidla. Boj proti trestu smrti je otázkou univerzálnej spravodlivosti, pretože sa týka podstaty ľudskosti a určuje naše vzťahy so svetom. Európa preto nemôže prehliadať skutočnosť, že v krajinách ako Čína, Irán, Pakistan, Irak, Sudán a Spojené štáty tento barbarský mechanizmus existuje.

Európa nemá právo mlčať o tom. Tiež nemôže mlčať v súvislosti so svojou vlastnou internou dynamikou. Európa musí Poľsku pripomenúť, že boj proti trestu smrti patrí medzi najdôležitejšie princípy spravodlivosti, ktoré sú podmienkami *sine qua non* Európanov. V súvislosti s Európskym dňom proti trestu smrti by bolo vhodné pýtať sa, a ja sa pýtam portugalského predsedníctva, za akých podmienok je štát oprávnený prijať rozhodnutie proti spoločným hodnotám v článku 6 Zmluvy o Európskej únii? Rada by som sa opýtala portugalského predsedníctva, či by bolo možné jednomyselnosť použiť na oblasti konsenzu týkajúce sa pravidiel, ktoré sú základom Únie. Je jednomyselnosť určená skôr len pre otázky, ktoré nás rozdeľujú, ako pre základný konsenzus, na ktorom je Únia vytvorená?

To sú moje otázky pre predsedníctvo a moje úvahy na tému Európskeho dňa proti smrti.

Pasqualina Napoletano (PSE). – (IT) Pani predsedajúca, dámy a páni, Európsky parlament sa už po tretíkrát vracia k otázke moratória. Domnievame sa, že je možné dosiahnuť tento cieľ do konca roka, a preto naliehavo žiadame portugalské predsedníctvo, aby tento dokument predložilo v nasledujúcich niekoľkých hodinách príslušnému výboru Organizácie spojených národov. Požadujeme, aby tak vykonalo v úzkej spolupráci s Talianskom, krajinou, ktorá začala kampaň, a aby sa spojilo nielen so štátmi Európskej únie, ale tiež so všetkými tými, ktorí ukázali ochotu byť spolusponzormi a spoluautormi.

Rada by som ešte raz vysvetlila, že cieľom moratória nie je konflikt so všeobecnejším cieľom zrušenia a v každom prípade dnes chceme dosiahnuť moratórium, čiastočne ako prvý konkrétny krok k zrušeniu. Nesmieme dovoliť, aby niečo z uvedeného zakalilo vodu! A nakoniec sa pripájam k pochybnostiam svojich kolegov, že by sa taká dôležitá európska krajina ako Poľsko mohla sama oddeliť od vyhlásenia 10. septembra za Európsky deň proti trestu smrti a že by sa preto tento deň zrušil.

Pani predsedajúca, pán úradujúci predseda Rady, žiadame vás, aby ste tento cieľ nestratili zo zreteľa. Nepremárnite, prosím, tohto ducha, ktorého sa nám podarilo dostať do Európy, ktorá je príliš silne ovplyvnená hospodárskou politikou, merkantilizmom a monetarizmom.

Flautre (Verts/ALE). – (FR) Pani predsedajúca, každoročne sa zvyšuje počet krajín, ktoré trest smrti zavedú, alebo naň uvalia moratórium. Ľudia sú nerozhodní, dokonca aj v štátoch, ktoré si trest smrti zachovávajú, ako napríklad Spojené štáty, a v moslimských krajinách vznikajú koalície.

Každý deň sa podnikajú kroky na zrušenie trestu smrti. V mnohých krajinách sa smrťou trestá homosexualita a súčasná situácia v Európe nám, žiaľ, pripomína, že boj je stále veľmi ťažký.

V súvislosti s moratóriom a Valným zhromaždením OSN vás, pán úradujúci predseda Rady, Parlament už po tretíkrát a čo najslávostnejšie žiada: je nevyhnutné vykonať všetko preto, aby sme čo najskôr, a to do konca roka, dosiahli uznesenie Valného zhromaždenia OSN týkajúce sa moratória a stratégie na dosiahnutie zrušenia trestu smrti. Myslím, že všetci tu prítomní hovoríme to isté: teraz ste na rade vy.

V súvislosti s Európskym dňom proti trestu smrti, ako vysvetlíte, že ste sa vôbec nevyjadrili k súčasnej situácii v Európe? Je vari možné, aby jedna krajina využila túto otázku na politické ciele, aby sa nepripojila k zvyšným krajinám Európy, článku 2 Dohovoru o ľudských právach a možno najstarším spoločným cieľom jej zahraničnej politiky? Inštitúcia Európskej únie a vy ako úradujúci predseda Rady nemôžete tolerovať túto situáciu.

Svetovým dňom proti trestu smrti bude 10. september. Európsky parlament sa zíde na zasadnutí v Bruseli. Je dôležité, aby Parlament vyhlásil túto udalosť čo najslávostnejšie a najrozhodnejšie.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). Pani predsedajúca, s veľkou radosťou som privítala iniciatívu Komisie týkajúcu sa vyhlásenia 10. septembra za Európsky deň proti trestu smrti a plne ju podporujem a nalieham na všetkých kolegov, aby ju podporili, ako už v tejto diskusii niekoľkokrát zaznelo. Šokovalo ma, keď som zistila, že nie všetky krajiny EÚ podporujú túto iniciatívu. Stanovisko Poľska ohrozuje dôveryhodnosť EÚ ako základnej sily na zrušenie trestu smrti a úprimne dúfam, že poľská vláda svoj postoj ešte raz zväží.

Trest smrti je krutý a nehumánny trest. Ničí ľudskú dôstojnosť a neexistuje dôkaz, že by slúžil ako zstrašujúci prostriedok proti trestnej činnosti. Tendencie vo svete dnes, našťastie, smerujú k jeho zrušeniu. Na našej strane je už celá Európa okrem Bieloruska, a stále viac krajín zo všetkých kontinentov sa pridáva k stále sa rozširujúcemu zoznamu krajín, ktoré zrušili trest smrti.

Domnievam sa tiež, že by sme mali ďalej naliehať na našich amerických kolegov, aby raz a navždy tiež zrušili trest smrti. Prvým krokom k zrušeniu je moratórium na trest smrti. EÚ musí ďalej naliehať na všetky štáty, ktoré ešte majú trest smrti, aby pristúpili na moratórium. Dúfame, že uznesenie Valného zhromaždenia OSN proti trestu smrti bude v tomto smere hrať dôležitú úlohu.

Mali by sme myslieť na skutočnosť, že situácia sa nevyvíja rovnako ako v roku 1999, keď sa moja krajina, Fínsko, pokúsila prinútiť Valné zhromaždenie OSN, aby prijalo uznesenie o treste smrti. Bolo toľkokrát rozdrvené, že vec utrpela viac škody ako osohu. Teraz, keď Taliansko vrátilo otázku späť na program rokovania OSN, dúfam, že EÚ ako celok podporí návrh a Valnému zhromaždeniu OSN predložíme v tejto súvislosti uznesenie.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Pani predsedajúca, pán komisár, pán minister, svoj prejav začnem osobnou úvahou. Keď som pred chvíľou počúval prejav Konrada Szymańskiego, ktorý zastupuje poľské pravicové krídlo, spomenul som si na scénu z včerajšieho prejavu prezidenta Ahmadínedžáda na Kolumbijskej univerzite v New Yorku. Pán Szymański, vláda vašej strany Právo a spravodlivosť dostala moju krajinu do spoločnosti takých krajín ako Irán a Bielorusko. Prezident Ahmadínedžád sa včera hrdo odvolával na Ameriku ako na krajinu, ktorá stále vykonáva trest smrti.

Poľská verejná mienka je pobúrená tým, že sa vláde vo Varšave darí blokovať Európsky deň proti trestu smrti. V skutočnosti je to otázka, ktorá spája Európsku úniu, európsku verejnú mienku, európske politické strany a ktorá vytvára demokraticko-liberálny konsenzus, bez ohľadu na ideologické rozdelenie Európy. Domnievam sa, že blížiacie sa voľby v Poľsku ukážu poľskú spoločnosť ako spoločnosť, ktorá je presvedčená, že Európska únia by mohla spoločne vystúpiť na fóre OSN s iniciatívou proti trestu smrti.

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Moja krajina, Portugalsko, bola priekopníkom v otázke zrušenia trestu smrti, ktoré sa uskutočnilo v roku 1867, a preto som veľmi hrdá na to, že sa portugalské predsedníctvo chopilo tejto iniciatívy na ustanovenie Európskeho dňa proti trestu smrti v súlade s portugalskými aktivitami proti trestu smrti na medzinárodnej úrovni, v európskom rámci a v rámci OSN a na protest proti vládam, ktoré vykonávajú tieto nehumánne praktiky, najmä proti Číne, Spojeným štátom americkým a Iránu.

Bola som úplne šokovaná, keď som sa dozvedela, že poľská vláda sa snažila zablokovať túto iniciatívu takými oportunistickými a protikladnými argumentmi. Poľský ľud sa musí dozvedieť, že Kaczyńskiego vláda škodí nielen Európskej únii a jej základným hodnotám, ale tiež veľmi poškodzuje dobré meno a prestíž Poľska. V stávke sú najzákladnejšie hodnoty, ktorými sa civilizácia odlišuje od barbarstva. Portugalské predsedníctvo sa nesmie nechať zastaviť, nesmie sa nechať zstrašiť odporom poľskej vlády. Musí návrh udržať, čo najskôr ho predložiť na hlasovanie Rade pre všeobecné záležitosti a vonkajšie vzťahy, nechať poľskú vládu v izolácii, ktorú si zvolila, a pokračovať v oslave Európskeho dňa proti trestu smrti 10. septembra.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Pani predsedajúca, dištancujem sa od prejavu svojho kolegu, pána Konrada Szymańskiego, a úplne súhlasím s tým, čo povedal pán Pinior. Poľsko podpísalo Šiesty protokol, ktorý ruší trest smrti, a vzalo na seba právnu povinnosť odstrániť túto formu trestu zo svojho územia. 17. – 18. júna minulého roka sa európski ministri zahraničných vecí, všetci európski ministri zahraničných vecí vrátane poľského ministra, v Luxemburgu dohodli, že Európska únia predloží návrh uznesenia proti trestu smrti.

Čo sa stalo od 17. júna, že Poľsko v septembri zmenilo svoj názor? Je jasné, že to je určite domáca situácia a voľby. Skutočne však môžeme povedať, že Poľsko zmenilo názor? Nie Poľsko, ale poľská vláda. Poliacy nie sú barbari, nesúhlasia s trestom smrti. Poliacy sa postavili proti trestu smrti pri mnohých príležitostiach. A môžem vám povedať, najmä pánu poslancovi Szymańskemu, že výskumy verejnej mienky ukazujú, že 57 % Poliakov si nepraje trest smrti. Majte to na mysli, prosím, keď zastupujete Poľsko a berte tieto tendencie do úvahy, keď hovoríte o tom, čo si myslí poľská spoločnosť.

Manuel Lobo Antunes, úradujúci predseda Rady. – (PT) Ďakujem vám, pani predsedajúca, dámy a páni, za vaše názory, pripomienky a otázky.

Bola to, a vedel som, že bude, v Rade jednoduchá diskusia. Jednoduchá preto, lebo Rada a Európsky parlament sa dohodli na tom, čo je najdôležitejšie, a to získať na nasledujúcom zasadnutí Valného zhromaždenia OSN

uznesenie o moratóriu na trest smrti a o zrušení trestu smrti; pochopiteľne som rád, že sme jednotní v súvislosti s hlavným cieľom diskusie a že spoločne urobíme všetko preto, aby sa to podarilo.

Ako povedala portugalská poslankyňa, som tiež veľmi hrdý na to, že som súčasťou tejto diskusie ako predstaviteľ Portugalska, pretože sme boli prvou krajinou v Európe, ktorá zrušila trest smrti. Na túto tému, otázku, problém je Portugalsko veľmi citlivé a som hrdý, že to tu môžem povedať a že mám možnosť viesť snahu Rady v OSN s cieľom dosiahnuť cieľ, ktorý sme si stanovili.

Nie som tu preto, aby som hovoril o minulosti. Z minulosti sa, pochopiteľne, musíme poučiť, a preto sa musíme vyhnúť omylom, ktoré sme prípadne urobili a ktoré nám v minulosti zabránili dosiahnuť stanovený cieľ. Minulosť je minulosť; zamerajme sa na budúcnosť. Zamerajme sa na ňu s odhodlaním, rozhodne, s vedomím, že úloha nie je, politicky povedané, jednoduchá, ale možná. Keď hovoríme o flexibilitate, hovoríme o dôvere k práci predsedníctva. To, čo hľadáme a požadujeme – a sme si istí, že nám to Európsky parlament poskytne, pretože chápe, že je to politicky zložitá a niekedy aj ťažká otázka – je prirodzene dôvera Európskeho parlamentu k predsedníctvu a jeho úsilie, aby sme nakoniec mohli tento cieľ úspešne dosiahnuť.

Návrh uznesenia predložíme na začiatku októbra, do polovice októbra. Taký je náš zámer a môžem vám oznámiť, že mnoho prijatých opatrení a kontaktov nám dáva určitú nádej. Dúfame, že naša nádej sa časom zväčší, pretože naša vec je správna. Rád by som tiež nakoniec povedal, že Európska únia už má spoluautorov, ktorí tento návrh uznesenia podpíšu s nami; musím vám tiež povedať, že som veľmi hrdý na to, že medzi týmito spoluautormi sú portugalsky hovoriace krajiny z Afriky, Ázie a Latinskej Ameriky – krajiny, ktoré sa rovnako ako my Portugalci zaviazali k rešpektovaniu celkovej hodnoty života.

Opakujem, že sme presvedčení, že portugalské predsedníctvo s vašou pomocou a dôverou dosiahne cieľ, ktorý sme si stanovili pre 62. Valné zhromaždenie OSN, a že budeme mať uznesenie v znení, ktoré by chcel dosiahnuť Európsky parlament a Rada.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Pani predsedajúca, rád by som podľa článku 145 pridal osobnú pripomienku: Poľský poslanec, ktorý hovoril ako zástupca Skupiny UEN, ma v komentári k svojmu prejavu citoval úplne nesprávne a chcel by som to napraviť.

Pýtal som sa Rady, ako dlho bude znášať postoj poľskej vlády pána Kaczyńského. Citoval som pána Kaczyńského, ktorý chce dosiahnuť zlepšenie situácie na zavedenie trestu smrti v Európe. Moja otázka Rade teda bola: Ako dlho bude Rada toto znášať? Ako dlho bude o tom mlčať ostatných 26 vlád? Tým, čo som povedal, som si v žiadnom prípade nedovolil rozhodovať (ako by som mohol?) o tom, ako dlho bude pán Kaczyński prezidentom Poľska. Voľba vlády a prezidenta je absolútne zvrchovaným právom poľského ľudu. Vyzývam však poľský ľud, aby sa zachoval múdro a čo najskôr zbavil túto vládu moci.

Predsedajúca. – – Ďakujem vám za toto vysvetlenie.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (PT) Pýtala som sa na jednu konkrétnu vec. Zaujímalo by ma, z akého článku vychádza predsedníctvo, keď hovorí, že na tento druh otázok, ako je napríklad rozhodnutie o ustanovení Dňa proti trestu smrti, je nevyhnutný jednomyselný postoj a prečo netrvá na hlasovaní v Rade. Rada by som vedela, prečo sa predseda k tomuto bodu, o ktorom sa zmienili všetci rečníci, vôbec nevyjadril.

Manuel Lobo Antunes, úradujúci predseda Rady. – (PT) Vysvetlenie Rady je, že na prijatie rozhodnutia uvedeného druhu je nevyhnutná jednomyselnosť.

Predsedajúca. – Doručili mi päť návrhov uznesenia⁽³⁾ predložených v súlade s čl. 103 ods. 2 rokovacieho poriadku.

Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční v stredu, 27. septembra 2007.

(3) Pozri zápisnicu.

11. Vyjednávanie o medziregionálnej asociačnej dohode s Mercosurom a novom strategickom bilaterálnom partnerstve s Brazíliou (rozprava)

Predsedajúca. – Ďalším bodom sú vyhlásenia Rady a Komisie, ktoré sa týkajú rozhovorov o medziregionálnej dohode o pridružení so skupinou krajín Mercosur a novom dvojstrannom strategickom partnerstve s Brazíliou.

Manuel Lobo Antunes, úradujúci predseda Rady. – (PT) Chápeme, že dohoda o pridružení medzi Európskou úniou a skupinou krajín Mercosur musí byť vo všetkých smeroch vyčerpávajúca, t. j. politická i ekonomická, dohoda a spolupráca, ktorá má za cieľ nielen podporovať obchod a investície, ale aj významnou mierou upevniť strategické vzťahy medzi Európskou úniou a daným regiónom. Táto dohoda vytvorí najväčšiu oblasť voľného trhu medzi dvoma regiónmi so zhruba 700 miliónmi obyvateľov a zároveň umožní hospodársku a sociálnu integráciu, zjednoduší investovanie a významne podporí hospodársky rast v oboch regiónoch.

Je pravda, že postup rokovania ovplyvnili výsledky rokovania o programe rozvoja z Dauhy. Nemôžeme však dohodu o pridružení vidieť z čisto ekonomického hľadiska; musíme zdôrazniť jej politický rozmer.

V záujme zlepšenia vzťahov medzi Európskou úniou a skupinou krajín Mercosur, čo je našim spoločným cieľom, je nutné prihliadnúť na vyváženosť politických a ekonomických zložiek. Musíme si však uvedomiť, že po siedmich rokoch vyjednávaní sme sa ocitli v slepej uličke. Táto bezvýhodisková situácia je výsledkom nesúladu či rozporov v prezentovaných návrhoch.

Na jednej strane návrh predložený Európskou úniou zahŕňal všetky odvetvia, na druhej strane návrh skupiny krajín Mercosur nespomenul odvetvia, ktoré sú dôležité pre Európsku úniu. Portugalské predsedníctvo čaká na politický záväzok prednesený skupinou Mercosur predstaviť vylepšený návrh, aby Komisia mohla opäť začať rokovania s výhľadom na rýchle uzatvorenie dohody, ktorá bude spravodlivá a vyrovnaná pre obe strany.

Strategické partnerstvo medzi Európskou úniou a Brazíliou, ktoré bolo ustanovené na samite v Lisabone 4. júla, je potrebné považovať nielen za prostriedok na upevnenie vzťahov s Brazíliou, ale aj ako spôsob posilňovania strategických medziregionálnych vzťahov medzi Európskou úniou a Latinskou Amerikou, najmä pri rokovaniach so skupinou Mercosur.

Spoločné vyhlásenie vydané po samite s Brazíliou jednoznačne dokladá záväzok začať konečné rokovania o dohode o pridružení medzi EÚ a skupinou krajín Mercosur.

Pokiaľ ide o Brazíliu (nezabúdajúc na jej rastúci strategický význam na medzinárodnej scéne), partnerstvo uzavreté počas portugalského predsedníctva znamená začiatok nových vzťahov medzi Európskou úniou a Brazíliou, rovnako ako v prípade Ruska, Indie a Číny. Partnerstvo sa bude rozvíjať na základe akčného plánu, ktorý zahŕňa podporu dialógu a spolupráce v oblastiach spoločných záujmov predstavených v oznámení Komisie Rade o strategickom partnerstve EÚ a Brazílie, ktorého súčasťou sú aj rokovania o skupine Mercosur.

Ján Figel', člen Komisie. – Vážená pani predsedajúca, som vďačný za možnosť diskutovať o tejto závažnej téme. Ako bolo správne zdôraznené, rozhodnutie ustanoviť strategické partnerstvo s Brazíliou sa vracia k prvému oznámeniu Komisie o Brazílii, kde sme navrhovali postup vpred v našich vzťahoch s Brazíliou, a prvý samit EÚ a Brazílie v Lisabone tento nový vzťah potvrdil a upevnil.

Prečo potrebujeme užšie vzťahy s Brazíliou? Strategické partnerstvo EÚ a Brazílie je prirodzenou reakciou na geopolitické fakty. Brazília sa dnes stáva medzinárodným hráčom s dôležitým významom pre globálne témy ako sú zmeny klímy, boj proti chudobe, mier, bezpečnosť a multilateralizmus. Je uznávaná i v rozvojovom svete, ako to dokazuje jej predsedníctvo skupiny G20 v rámci WTO, a aktívne sa zasadzuje za rozhovory juh – juh.

Nadviazala partnerstvo so všetkými dôležitými krajinami: Čínou, Ruskom a Spojenými štátmi. Európska únia môže z užšieho partnerstva s Brazíliou získať veľmi veľa pri riešení globálnych tém, ktoré sa týkajú všetkých.

Strategické partnerstvo poskytuje príslušný rámec, ako ukazuje skúsenosť ostatných členov skupiny BRICS. Aký vplyv bude mať partnerstvo na Latinskú Ameriku a najmä na skupinu Mercosur? Podpora regionálnej integrácie je jedným zo základných pilierov partnerstva. To je jasne uvedené v oznámení Komisie a Brazília to tiež tak vníma. Prezident Lula to dôrazne potvrdil na prvom samite EÚ a Brazílie v júli.

Južný cíp je pre Európsku úniu nepochybne veľmi dôležitý. Okrem spoločných kultúrnych a politických hodnôt, ako sú demokracia, ľudské práva a sociálna spravodlivosť, predstavuje i obrovský ekonomický potenciál, ktorý môžu oba ekonomicky sa dopĺňajúce regióny využiť. EÚ je pre skupinu Mercosur najdôležitejším obchodným a investičným partnerom. Ročne putuje za oceán tovar a služby v hodnote 50 miliárd EUR. Celková hodnota investícií EÚ v skupine krajín Mercosur bola v roku 2005 zhruba 100 miliárd EUR.

Naozaj veríme, že potenciál hospodársky a politicky integrovanej skupiny Mercosur je obrovský. Nedávny vznik Štrukturálneho konvergenčného fondu a parlamentu Mercosuru je veľmi povzbudivým signálom. EÚ samozrejme tento proces integrácie podporuje nielen slovami, ale aj konkrétnymi činmi.

Európska únia bola a bude takmer výhradným sponzorom integrácie skupiny Mercosur. Za ostatných 5 rokov poskytla na podporu výstavby inštitúcií skupiny Mercosur, upevnenie občianskej spoločnosti a urýchlenie hospodárskej integrácie 50 miliónoch EUR a rovnaká suma je k dispozícii pre súčasný finančný výhľad (2007 – 2013).

Uzatvorenie dohody o pridružení medzi EÚ a skupinou krajín Mercosur by bolo obrovským krokom vpred v integračnom procese regiónu. Európska únia má preto veľký záujem na uzatvorení rokovaní a chce pokračovať až budú jasnejšie rokovania o rozvoji z Dauhy.

Strategické partnerstvo s Brazíliou je rozhodnutie výhodné pre Brazíliu i skupinu Mercosur. Obe roviny vzťahov – vnútroštátna a regionálna – sa budú vzájomne dopĺňať a podporovať. Partnerstvo v žiadnom prípade nenahrádza medziregionálne rokovania EÚ a skupiny Mercosur.

Úplne súhlasíme s Brazíliou, že skupina Mercosur je a zostane jedinou oblasťou našich dvojstranných hospodárskych a obchodných vzťahov. Som presvedčený, že vytvorením záväzkov s Brazíliou, najväčším členom skupiny Mercosur, môžeme regionálny integračný proces ešte viac podporiť. Skúsenosti, ktoré Brazília získala počas vzájomných rokovaní s EÚ jej dodajú odvahu širšie podporiť snahy skupiny Mercosur pri tvorbe spoločnej obchodnej a politickej únie.

PRESEDA: PÁN GÉRARD ONESTA

podpredseda

Daniel Varela Suanzes-Carpegna, v mene skupiny PPE-DE. – (ES) Vážený pán predsedajúci, úradujúci predseda Rady, páni komisári, dámy a páni, najskôr by som chcel poďakovať portugalskému predsedníctvu a pánovi komisárovi za dôležité komentáre k textu jednoznačnej otázky položenej Výborom pre medzinárodný obchod.

Je všeobecne známe, že Brazília je obrovskou a veľkolepou krajinou s veľkým potenciálom, ktorá je v rozhodujúcej fáze politického a hospodárskeho vývoja. Náš vzájomný vzťah je silný a mal by sa stále prehĺbovať. Mimoriadne väzby Brazílie na Portugalsko a Portugalska na Brazíliu sú taktiež známe, uznávané a všetkými rešpektované.

(PT) Veľmi dobre chápeme postavenie našich vážených portugalských priateľov spolu s ich záujmami a obavami, pretože sú totožné s našimi.

(ES) Európska únia, Komisia, Rada a Parlament však vždy vyjadrovali podporu upevňovania regionálnej integrácie skupiny Mercosur, rokovaniam s touto oblasťou a maximálnemu zlučovaniu regiónu.

Ako už bolo uvedené, Brazília v tom má nepochybne kľúčové postavenie. Ak sa oznámenie Komisie a navrhovaný strategický vzťah s Brazíliou uberajú týmto smerom, je to len dobre. To by podporilo Európsky parlament, ktorý sa v tejto rozprave vyjadril rovnako ako pri hlasovaní o správe o rokovaní EÚ a skupiny Mercosur, pre ktorú som mal tú česť byť spravodajcom, ktorá bola pred rokom prijatá a na ktorú sa odkazujem.

Vzhľadom na nejasnosti vyplývajúce z oznámenia Parlament potreboval získať istotu, že tento bod sa vysvetlí a že budeme informovaní.

Taktiež sme si vedomí, že očakávanie uzatvorenia ambiciózneho dohody medzi Európskou úniou a skupinou Mercosur nemôže trvať večne a že ak sama skupina Mercosur neurobí kroky smerom k integrácii a rokovaniam medzi Európskou úniou a skupinou Mercosur budú stagnovať (či už s dohodou z Dauhy alebo bez nej), rozhodnutie musí byť na nich a najdôležitejšou vecou bude opäť efektívna: dvojstranná dohoda s Brazíliou.

Ak sa tak ale nestane, pán predsedajúci, dámy a páni, cieľom je dosiahnuť dohodu so skupinou Mercosur. Stručne povedané: áno Brazílii, ale len ak nebudú narušené rokovania s celou skupinou Mercosur.

Erika Mann, v mene skupiny PSE. – (DE) Vážený pán predsedajúci, pán komisár, pán úradujúci predseda Rady, v mene Výboru pre medzinárodný obchod sme žiadali túto rozpravu, pretože sme veľmi znepokojení stavom, keď sa uzatvára stále viac a viac rozličných dohôd, ktoré ovplyvňujú našu prácu vo vonkajšom ekonomickom sektore a ktoré samozrejme obsahujú zložku týkajúcu sa zahraničnej politiky. Máme dvojstranné dohody o voľnom obchode, regionálne dohody o voľnom obchode, dohody o partnerstve a strategické dohody a my sa obávame, ako ich všetky skĺbime, aby sme zabezpečili konzistentný prístup Európy k výzvam, ktoré do zahraničnej politiky a vonkajšieho ekonomického sektora vnáša globalizácia.

Vážený pán komisár, správne ste uviedli, že Brazília je pre nás dôležitou krajinou. Som taktiež rada, že je prítomný úradujúci predseda Rady a všetci máme rovnaký názor. Brazília nie je len dôležitou krajinou; je v mnohých ohľadoch úžasnou krajinou. Otázka znie jednoducho: ako môžeme rozumne zlúčiť túto strategickú dohodu a zároveň myšlienku uzatvorenia regionálnej dohody so skupinou Mercosur, ktorá sama sa dostala do veľkých problémov? Nie je pravda, že rokovania prebiehajú výborne. Sú veľmi komplikované.

Okrem toho chceme uzatvoriť multilaterálnu dohodu pri kole rokovaní z Dauhy. Nezdá sa však vôbec pravdepodobné, že by sme túto dohodu nejakým významným spôsobom zachránili, ak ju vôbec zachránime. Ako teda chcete toto všetko v tejto chvíli spojiť? Tak znie naša otázka.

Samozrejme, že hovoríme aj o strategickej dohode. Čo je podstatou strategickej dohody? Ak si ju prezriete, obsahuje veľa. Veľa politických vyhlásení zameraných na Brazíliu, ktoré sú všetky veľmi rozumné. Opakujem, že naša skupina je veľmi potešená, že sú zahrnuté, ale ako ich chcete prepojiť na ostatných členov, napr. v Latinskej Amerike, s ktorou máme dohody o voľnom obchode? A ako chcete získať odozvu, aby naša obchodná politika bola prestúpená jednotnou európskou politikou do tej miery, že to všetci partneri tiež pochopia?

Ignasi Guardans Cambó, v mene skupiny ALDE. – (ES) Vážený pán predsedajúci, úradujúci predseda Rady, vážený pán komisár, Mercosur dlží Európskej únii veľa. Mercosur je bezpochyby plodom slobodného a zvrchovaného rozhodnutia svojich členov a je zrejmé, že namiesto štyroch plnoprávných členov bude mať čoskoro päť, ak, ako dúfame, nenastanú žiadne komplikácie pri očakávanej ratifikácii žiadosti o členstvo Venezuely.

Je samozrejmé, že je teda plodom svojich členov. Rovnako je zrejmé, že od svojho vzniku v roku 1985 deklaráciou z Foz de Iguazú a zmluvou z Asunciónu z roku 1991 bola táto organizácia vždy blízko Európskej únii, ktorá bola svedkom prerodu skupiny od prvých krokov k dnešnému stavu. Bola veľmi blízko, pomáhala a bránila samotnú existenciu skupiny Mercosur a jej ciele, pretože sme vedeli, že medziregionálny vzťah je prínosom tak pre ňu, ako aj pre nás.

Z tohto dôvodu Európsky parlament vždy vynakladal maximálne úsilie na dohodu o pridružení medzi Európskou úniou a skupinou krajín Mercosur. Dohoda, ktorá musí obstáť, ktorá je ambiciózna a vyvážená. Dohoda, ktorá okrem obchodného rozmeru, okrem prísne obchodného rozmeru, má taktiež rozmer politický a inštitucionálny, ako aj kapitolu zameranú na podporu udržateľného hospodárskeho a sociálneho rozvoja.

Toto sú hodnoty, ktoré Európsky parlament po celý čas trvania vzťahu so skupinou Mercosur obhajoval. Preto sú členovia Parlamentu, ktorí sa v rámci Výboru pre medzinárodný obchod zaoberajú problematikou vonkajšieho obchodu, súdiac podľa ich prejavov, prekvapení vyhlásením dvojstrannej dohody s Brazíliou.

Vždy sme boli presvedčení, že regionálny rámec je najefektívnejší spôsob, ako tieto ciele dosiahnuť, a zároveň základný pilier pre naše vzťahy. Je jasné, že upevňujúce sa pozície Brazílie si okrem rešpektu zaslúžia i blahoželanie. Prezident Lula s vládou upevňujú vedúcu úlohu štátu a prispievajú tak k väčšej stabilite oblasti a pokroku pre milióny ľudí. Pri pohľade na čísla si každý uvedomí, ako dôležitý je vplyv Brazílie na naše obchodné vzťahy s touto cennou časťou sveta a ako jeho význam bude stále rásť.

Strategický vzťah medzi Európskou úniou a Brazíliou, ktorý bol vyhlásený 30. mája, však nesie riziko, že sa naruší regionálny vzťah medzi Európskou úniou a skupinou Mercosur.

Minister zahraničia a pán komisár sa nás stále snaží upokojiť a dostali sme príslušné vysvetlenia. Napriek tomu žiadame, aby bol o týchto rokovaniach Parlament stále informovaný, pretože chápeme, že teoreticky je určitá dohoda s Brazíliou možná, ale neprijali by sme ani nepodporili nič, čo by oslabilo regionálne vzťahy.

Liam Aylward, v mene skupiny UEN. – Vážení pán predsedajúci, problém brazílskeho hovädzieho mäsa stále plní titulky novin, pretože to je záležitosť, ktorá sa týka poľnohospodárov a spotrebiteľov v celej Európe. Ako poslanec írskej vlády som sa v máji a ešte raz na konci augusta tohto roku stretol s veľvyslancom pri Európskej únii, aby som zdôraznil svoje obavy týkajúce sa vývozu brazílskeho hovädzieho mäsa do EÚ. Ide najmä o nelegálne odstraňovanie štítkov, pašovanie dobytku z oblastí postihnutých krívačkou a slintačkou a riadne testovanie dobytku.

EÚ úplne správne prijala politiku regionalizácie, vďaka ktorej je v prípade prepuknutia krívačky a slintačky vylúčená z exportu hovädzieho mäsa len postihnutá oblasť. Táto politika sa osvedčila v Írsku v roku 2001 a toho roku vo Veľkej Británii, pretože boli bezprostredne prijaté prísne pravidlá sledovania. Takáto úroveň sledovania v Brazílii neexistuje, čo je z pohľadu EÚ neprijateľné. V EÚ musia farmári dodržiavať prísne normy zavedené Komisiou. Nalieham na Komisiu, aby zabezpečila, že také isté normy a opatrenia zavedú aj v Brazílii, aby všetci získali rovnaké postavenie. Som rád, že pani komisárka Fischer Boelová navštívi budúci mesiac Brazíliu a dúfam, že po tejto návšteve nám bude môcť vyvrátiť oprávnené obavy, ktoré poľnohospodári a spotrebiteľia v Európe majú.

Alain Lipietz, v mene skupiny Verts/ALE. – (FR) Vážení pán predsedajúci, úradujúci predseda Rady, pán komisár, myslím, že by sme nemali chodiť okolo horúcej kaše. Problémom nie je rešpekt, ktorý dlžíme tejto úžasnej krajine – Brazílii. Problémom je smer, ktorým sa v súčasnosti uberajú medzinárodné vzťahy.

Pán Mandelson a zdá sa, že aj generálne riaditeľstvo pre obchod opustili myšlienku multilateralizmu a zaujímajú bilaterálny prístup ako Spojené štáty. Obchodnou značkou európskeho postavenia v medzinárodnom obchode bývalo, že sme aspoň chceli biregionalizmus, inými slovami, chceli sme diskutovať o problémoch región od regiónu. Počuli sme, že práve rokujeme s Brazíliou, práve rokujeme s Indiou: ako by sme určitým spôsobom chceli kompenzovať spomienku na britský imperializmus, spomienku na imperializmus portugalský či španielsky. India je dvaapokrát väčšia než Európa vrátane Turecka. India je trikrát väčšia než Latinská Amerika.

Naším cieľom je vytvoriť multipolárny svet. To znamená, že najskôr musíme pomôcť zjednoteniu skupiny Mercosur a Andského spoločenstva a následne zjednoteniu celého Juhoamerického spoločenstva národov.

V tomto smere nič nenamietame proti rozhovorom, či už s Bolíviou či Brazíliou, nesmieme však zabúdať, že chceme zjednocovať, nie rozdeľovať. Skupina Mercosur musí byť na našom zozname priorít pred Brazíliou a až začneme rokovania s Brazíliou, musíme zvážiť dôsledky, ktoré by mohli mať okrem iného na naše rokovania o cukre s organizáciou ASEAN.

Helmuth Markov, v mene skupiny GUE/NGL. – (DE) Vážení pán predsedajúci, úradujúci predseda Rady, pán komisár, napriek skutočnosti, že rokovania so skupinou Mercosur postupujú pomaly, by EÚ mala vyslať jasný signál brazílskej vláde a ďalším partnerom, že nebude uzatvárať žiadne dvojstranné dohody s jednotlivými vládami, ktoré odporujú integrácii príslušných regiónov: nie s Brazíliou, ktorá je členom skupiny Mercosur a v budúcnosti sa možno stane členom skupiny Unasur, nie s Kolumbiou či s Peru, ktoré sú členmi Andského spoločenstva a v budúcnosti možno budú členmi skupiny Unasur.

Problémy pri rokovaní so skupinou Mercosur nie sú malicherné. Budúcnosť poľnohospodárstva, nie len budúcnosť agrobiznisu a oblasti služieb, industrializácia, transfer technológií, prístup k liekom, to všetko sú otázky, na ktoré musíme spolu s juhoamerickými partnermi nájsť odpoveď, ak chceme s týmto regiónom skutočne spolupracovať. Naším cieľom by mala byť spolupráca, pri ktorej sú najdôležitejšie záujmy občanov. Spolupráca by sa nemala obmedzovať len na rozdelenie podielov na trhu a prístup k energiám a vode či na udeľovanie patentov týkajúcich sa duševného vlastníctva.

Moja skupina uvítala skutočnosť, že Brazília, rovnako ako Thajsko, podnikla významné kroky na zlepšenie prístupu k liekom, a to napriek námietkam farmaceutického priemyslu. Tieto kroky by Komisia a Rada mali podporovať. Rovnako vítame skutočnosť, že Brazília už oznámila svoje rozhodnutie hovoriť o probléme ničenia dažďových pralesov v oblasti Amazonky, pretože to je zásadné pre stabilizáciu klímy.

Hoci sa ničenie za posledné dva roky spomalilo, stále pokračuje. Ďalším nebezpečenstvom pre dažďové pralesy a zabezpečenie potravín je tlak Európskej únie, USA a ďalších dôležitých účastníkov na prístup k biopalivám, najmä k etanolu, namiesto dôkladnejšieho prieskumu správania sa spotrebiteľov.

Často počujeme od brazílskych predstaviteľov, že poľnohospodárska výroba v ich krajine sa musí rozširovať, aby vylepšila finančnú situáciu, najmä v súvislosti so zahraničným dlhom. Ako iste viete, nové vlády v tejto oblasti sa snažia hľadať ďalšie cesty, ako tento problém vyriešiť. Bolívia, Ekvádor, Nikaragua, Venezuela,

Paraguaj a Argentína spojili sily na vytvorenie Banky juhu, čím sa stali nezávislými od Svetovej banky a MMF. To je dobrá správa napriek tomu, že ako Európska únia sme akcionármi v ďalších bankách a týmto strácame pridelené úvery. Musíme si však prestať klásť podmienky.

Európska únia by nemala len pasívne prizerať, ale mala by byť aktívnejšia a rozvíjať tieto prístupy, ktoré sú úplne v súlade s našimi vlastnými cieľmi spolupráce a ochrany životného prostredia.

Bastiaan Belder, *v mene skupiny IND/DEM.* – (NL) Vážený pán predsedajúci, často počujeme, že nové dvojstranné strategické priateľstvo s Brazíliou sa dosiahlo počas portugalského predsedníctva. Oceňujem skutočnosť, že každý členský štát má priestor, aby počas svojho predsedníctva zanechal v politike EÚ svoju stopu. Rád by som však dodal, že členské štáty by tento voľný priestor mali využívať len po posúdení kontinuity súčasného programu rokovanií EÚ.

Práve z tohto dôvodu mám obavy týkajúce sa témy, o ktorej tu hovoríme. Európska únia chce už istý čas uzatvoriť medziregionálnu dohodu o pridružení so skupinou Mercosur. Táto vízia je marená dvojstranným strategickým partnerstvom s Brazíliou.

Po prvé, štáty skupiny Mercosur sa cítia podvedené Európskou úniou. Namiesto medziregionálnej dohody dáva Únia jasne prednosť dvojstrannej dohode. Preto by som sa rád Komisie spýtal, aké kroky podniká, aby rozptýlila tieto obavy v štátoch ako Argentína, Uruguaj alebo Paraguaj. Obchodné vzťahy s týmito štátmi sú pre Úniu rovnako dôležité.

Ďalším dôvodom mojich obáv týkajúcich sa skupiny Mercosur je stabilita a politické smerovanie tejto spolupráce. V ostatných rokoch je zrejmé, že sa Brazília snaží energetickejšie profilovať na celosvetovej úrovni ako prirodzený vodca kontinentu. Ukazuje sa to nielen v asertívnej úlohe napríklad vo WTO, ale aj v tom, že sa snaží získať členstvo v Rade bezpečnosti.

Brazília sa potom menej stará o svoju úlohu priamo na kontinente. Skupina Mercosur tvorí napokon len 10 % exportu Brazílie. Brazília potom nie je ochotná príliš investovať do ďalších štátov skupiny Mercosur. Vstupom na globálnu scénu dáva Brazília najavo, že zo svojej úlohy v regióne vyrástla.

Odvrátenou tvárou brazílskej politiky je ohrozenie stability a politického smerovania skupiny Mercosur. Po odstúpení Brazílie sa snaží v rámci skupiny Mercosur a tým aj celého kontinentu získať vodcovské postavenie Venezuela. Chávez sa pokúša posilniť svoju pozíciu v oblasti vďaka zásobám ropy a protizápadnou rétorikou. Venezuela realizuje ochranársku, vnútorne ekonomicky orientovanú politiku, kde sú dôležité odvetvia ohrozené opätovným znárodnením. Neexistuje pritom priestor pre voľný obchod a otváranie nových trhov. Domnievam sa, že Rada a Komisia sú si vedomé skutočnosti, že tento vývoj má dôsledky pre štáty Južnej Ameriky a určite taktiež dôsledky pre hospodárske a obchodné záujmy Únie v tejto oblasti.

Vyzývam preto Radu a Komisiu, aby využili skutočnosť, že existuje strategické partnerstvo s Brazíliou, a zvrátili tak trend, ktorý som práve popísal. Únia musí na Brazíliu naliehať, aby využila svoj nový politický význam vďaka bilaterálnemu partnerstvu s EÚ a dala najavo svoje vedúce postavenie v rámci skupiny Mercosur i na kontinente.

Na záver by som, vážený pán predsedajúci, rád okomentoval náplň partnerstva. Som toho názoru, že náplň partnerstva EÚ s Brazíliou sa nesmie sústrediť len na témy ako bioetanol, ale aj na začiatok rokovacieho kola z Dauhy. Predsa len Brazília dosiahla svoju doterajšiu pozíciu prevažne vďaka individuálnym úspechom v oblasti poľnohospodárstva, zatiaľ čo v skutočnosti nie je pripravená robiť kompromisy, pokiaľ ide o prístup na trh pre nepoľnohospodárske výrobky (NAMA) a služby.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). – (PL) Vážený pán predsedajúci, som presvedčená, že rokovania medzi Európskou úniou a skupinou Mercosur by pre našu prácu v nasledujúcich mesiacoch mali byť prioritné. Napriek mnohým problémom, na ktoré v súčasnosti narážame, prináša multilaterálna spolupráca v tomto regióne veľa výhod, pretože umožní spoluprácu v rámci všetkých pridružených štátov v skupine Mercosur, udrží ju a zároveň prehĺbi, bez ohľadu na ekonomické postavenie jednotlivých štátov v regióne.

Úspešné ukončenie rokovaní medzi Európskou úniou a skupinou Mercosur by mohlo viesť ku vzniku najväčšej zóny voľného obchodu na svete, ktorá bude mať za následok nárast objemu obchodu a posilnenie pozícií oboch partnerov, Európskej únie i štátov skupiny Mercosur, vo svetovom hospodárstve. Je zrejmé, že najväčší úžitok z tejto dohody budú mať malé a stredne veľké podniky v EÚ aj v Latinskej Amerike, a my všetci sme si vedomí toho, že ak malé a stredne veľké podniky prosperujú, zvyšuje sa ponuka pracovných miest a zlepšuje sa kvalita služieb a blahobyt v spoločnosti.

Myslím, že partnerstvo s naším najväčším partnerom v regióne – Brazíliou – je veľmi dôležité a že by sme ho mali rozvíjať, ale pod záštitou skupiny Mercosur, čo znamená, že najskôr musíme vytvoriť pridruženie v rámci skupiny Mercosur, a len na základe tejto skutočnosti by sme mali budovať ďalšiu bilaterálnu spoluprácu s jednotlivými krajinami Latinskej Ameriky. Budovanie spolupráce s jedinou krajinou v regióne môže zničiť zhodu, ktorá sa dosiahla, a môže sa stať činiteľom, ktorý zvráti úsilie vynaložené na dohodu o pridružení so skupinou Mercosur.

Preto si myslím a rád by som opätovne zdôraznil, že uzavretie ambiciózneho dohody so skupinou Mercosur je výhodné pre všetkých – EÚ i štáty Latinskej Ameriky, ktoré sa spojili v skupine Mercosur, a malo by pre nás byť prioritné a Brazília ako najsilnejší štát tohto regiónu by mala byť hnacou silou procesu rokovania.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Vážený pán predsedajúci, pán minister zahraničia, pán komisár, dámy a páni, strategické partnerstvo EÚ a Brazílie neohrozí regionálnu rovnováhu ani hospodárske a obchodné vzťahy EÚ a ďalších latinskoamerických partnerov. Môže byť naopak pre tieto vzťahy prínosné, ako je uvedené v spoločnom vyhlásení zo samitu EÚ a Brazílie 4. júla.

Dnešná otázka vyvoláva diskusiu na tému vzťahov medzi EÚ a Latinskou Amerikou a EÚ a Brazíliou, ktoré sú veľmi dôležité. Ako už bolo povedané, partnerstvo EÚ a Brazílie vyplní prázdne miesto. Nebolo prijateľné, aby strategické partnerstvo Európskej únie a krajín BRIC vynechalo písmeno B za Brazíliu. Portugalské predsedníctvo malo pravdu, keď podporovalo samit EÚ a Brazílie následne po samite EÚ a Indie v roku 2000, ktorý vzťahy v tomto regióne žiadnym spôsobom nenarušil.

Preto má EÚ lepšie podmienky pre nový impulz vo vzťahoch so skupinou Mercosur a pri rokovaniach z Dauhju. Posilňovanie rozhovorov medzi EÚ a Brazíliou má zmysel, pretože pozdvihne spoluprácu v dôležitých odvetviach ako zabezpečenie energií, udržateľný rozvoj, biodiverzita, zmeny klímy a boj s chudobou a sociálnym vylúčením, podporí demokraciu a ľudské práva atď. Vďaka veľkosti a hospodárskemu rozvoju predstavuje Brazília významného činiteľa na medzinárodnej scéne.

Európa môže len získať, ak bude považovať Brazíliu za svojho strategického partnera. Ako tu už povedal pán minister zahraničia, vzťahy medzi Európskou úniou a Brazíliou nemožno vidieť len z hospodárskeho hľadiska. To je príliš úzky pohľad, ktorý nezohľadňuje historické väzby, kultúrne a jazykové podobnosti, spoluprácu medzi univerzitami a množstvo spoločných záujmov v rôznych oblastiach.

Johan Van Hecke (ALDE). – (NL) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, veria Juhoameričania v medzinárodnú dohodu medzi EÚ a skupinou Mercosur? To je podľa môjho názoru otázka, ktorú si musíme položiť. Obchodná stratégia štátov skupiny Mercosur sa ubera dvoma rôznymi smermi: na jednej strane umožňuje skupine Mercosur ďalší rozvoj, na strane druhej, ako v prípade Brazílie, uzatvára čo najviac bilaterálnych obchodných dohôd, aby zaistila pozíciu na trhu pre jednotlivé štáty, ak je to nutné i na úkor ostatných členov skupiny Mercosur. Situácia niekedy pripomína argentínske tango a brazílsku sambu. Napriek tomu však za predpokladu, že EÚ aj skupina Mercosur stále veria v prínos, ktorý široká spolupráca prináša, aj napriek nátlaku amerického prezidenta Busha existuje nádej, že vznikne oblasť voľného trhu v oboch Amerikách. Nadšenie 34 štátov a skupiny Mercosur nie je príliš veľké. Sú sklamané nedostatočnou podporou, ktorú poskytli Spojené štáty počas nedávnej vážnej hospodárskej krízy. Teraz je najdôležitejším obchodným partnerom skupiny Mercosur Európa, stále je však v oboch obchodných blokoch obrovský potenciál rastu. Preto ak môžeme niečo urobiť, aby sme vyriešili vzájomnú nezhodu medzi štátmi skupiny Mercosur, napríklad spoluprácou pri multilaterálnych obchodných rokovaniach v rámci WTO, kde EÚ a skupina Mercosur majú často spoločné záujmy, snáď sa priblížime k dosiahnutiu medziregionálnej dohody.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Vážený pán predsedajúci, chcel by som uviesť jednu skutočnosť týkajúcu sa obchodu medzi Európou a Brazíliou, a to sú normy týkajúce sa produkcie mäsa a prísne pravidlá, ktoré sú pre európsky trh s mäsom stanovené. Bez ohľadu na ne prijímame mäso dovezené z Brazílie – miesta, kde takéto pravidlá neplatia. Myslím si, že je na čase, aby sa Komisia zaujímala o túto záležitosť a kladla si otázky. Prečo je tak veľký rozdiel medzi prísny normami dodržiavanými tu v Európe a normami v Brazílii, ktoré sa týkajú možnosti sledovania mäsa, štítkov a krívačky a slintačky? Nastal čas, aby sa Komisia týmito problémami začala zaoberať, pretože obrovský rozdiel v oblasti noriem je príčinou znepokojenia medzi spotrebiteľmi. Obchod je jedna vec, zdravie druhá.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Vážený pán predsedajúci, úradujúci predseda Rady, pán komisár, myslím si, že je jasné, že Brazília vďaka svojej veľkosti, populácii, prírodným zdrojom a predovšetkým svojej roli na medzinárodnej scéne – myslím na rolu, ktorú hrá v reforme OSN, rolu, ktorú hrá v oblasti klimatických zmien a diskusie o zdrojoch energie – úplne oprávňuje oznámenie predložené

Komisiou, ktoré sa týka možnosti získať prospech zo strategického partnerstva medzi Európskou úniou a takou veľkou krajinou ako Brazília.

Toto strategické partnerstvo sa podľa môjho názoru musí odohrávať na troch úrovniach: z globálneho, regionálneho a dvojstranného hľadiska.

Jedna vec však je zaobchádzať s Brazíliou tak, ako si zaslúži, druhá vec je, ak Európska únia nebude pokračovať vo svojich záväzkoch, ktoré prijala v záujme uzatvorenia dohody so skupinou Mercosur. Nemyslím si, že toto bolo zámerom oznámenia Komisie; verím, že z tohto oznámenia môžeme jasne vyvodiť, že tieto dve východiská sú úplne zlučiteľné: na jednej strane strategický rozmer s Brazíliou a na strane druhej odhodlaná podpora integračného procesu, ktorého je Európska únia dokonalým a jasným príkladom.

Ďalšou témou je, že dohoda o pridružení medzi Európskou úniou a skupinou Mercosur nebude uzatvorená za podmienok, ktoré by sme všetci uvítali a že táto dohoda sa už príliš oneskoruje. Úplne logická otázka znie: ako dlho bude Európska únia čakať na uzatvorenie tejto dohody?

Myslím si, že potrebujeme podporiť regionálnu integráciu, a to len s tou perspektívou a len v tom smere že pochopíme výhody zjednotenia a integrácie.

David Martin (PSE). – Pán predsedajúci, priority tejto snemovne pri obchodných rokovaniach sú jasné. Po prvé, požadujeme úspešné multilaterálne rokovania. Po druhé, požadujeme biregionálne usporiadanie a ako núdzové riešenie – ale skutočne len núdzové riešenie – očakávame zlepšenie bilaterálneho usporiadania.

Musím priznať, že keď som prvýkrát počul o prioritte udelenej dohode o strategickom partnerstve s Brazíliou, mal som pocit, ako by sme oceňovali krajinu, ktorá je jedným z našich najzložitejších partnerov pri multilaterálnom kole rokovaní z Dauhy. Mal som taktiež pocit, že by to zničilo skupinu Mercosur, pretože bez Brazílie nie je Mercosur. Ale po tom, ako som si dnes ráno vypočul Radu, ako hovorí k mojim portugalským kolegom, som presvedčený, že existuje možnosť, že úspešná dohoda o strategickom partnerstve s Brazíliou môže pri kole rokovaní z Dauhy všetko zjednodušiť, ak budeme rozvíjať porozumenie medzi nami a dôležitými účastníkmi z Dauhy.

Ak nájdeme riešenie niektorých zložitejších ekonomických problémov, môžeme jednoduchšie uzatvoriť dohodu so skupinou Mercosur a dobrá dohoda s Brazíliou by ukázala, že podporujeme v daných krajinách riešenie problémov ako sociálne vylúčenie a chudoba. Nie som teda úplne presvedčený, ale chápem, že dohoda medzi EÚ a Brazíliou je teraz potrebnejšia ako pred niekoľkými týždňami.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Vážený pán predsedajúci, pán komisár, dámy a páni, v tomto meniacom sa celosvetovom geopolitickom kontexte ukázal náš Parlament pri niekoľkých príležitostiach, že je pevne odhodlaný posilňovať partnerstvo medzi oboma kontinentmi.

Za prostriedok na dosiahnutie tohto cieľa považujem Mercosur. Môže nám pomôcť nájsť ambiciózne, vyvážené a politické riešenie problémov dodávok energií, znižovania skleníkového efektu či dokonca zlepšiť kvalitu poľnohospodárskych výrobkov.

Regionálna integrácia Južnej Ameriky nemôže získať podporu a nemôže byť účinná, ak uprednostníme rokovanie s jednou krajinou skupiny Mercosur pred partnerskou spoluprácou so skupinou ako celkom.

Pokiaľ ide o mňa, vediem kampaň za regionálnu integráciu, ktorú považujem za prostriedok na zabezpečenie stability a prosperity v tejto časti sveta i u nás a ktorá by mala byť podporovaná a sledovaná. Myslím si taktiež, že by bola hanba, keby skupina Mercosur musela od tohto veľkého projektu odstúpiť z dôvodu nášho nedostatočného politického úsilia a nevyužiť tak šance pre oba kontinenty, Latinskú Ameriku a Európu.

To by nás určite oddelilo od politiky USA, ktorá sa snaží o vytvorenie obrovskej ekonomickej oblasti voľného obchodu pre celý americký kontinent.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Ak si položíme otázku, aký prínos môže strategické partnerstvo medzi Európskou úniou a Brazíliou priniesť rozvoju vzťahov medzi EÚ a skupinou Mercosur, okrem iného z hľadiska uzatvorenia očakávanej a dlho odďalovanej dohody, myslím si, že existuje len jediná odpoveď: veľmi veľký prínos.

Súčasne musíme uviesť, že strategické partnerstvo medzi EÚ a Brazíliou by vždy malo byť zdôvodnené a že v tomto prípade je jedinou chybou čas, ktorý sa už premrhal. Zo štyroch krajín skupiny BRIC – Brazília, Ruska, Indie a Číny – bola Brazília jedinou, s ktorou nebolo do samitu 4. júla usporiadané stretnutie na vysokej úrovni. To je viac ako nezvyčajné, ak vezmeme do úvahy, že Brazília je hlavnou regionálnou

mocnosťou v Južnej Amerike. Je to demokracia so všetkými chybami nových demokracií, ktorá rešpektuje náš hodnotový systém. Je to tradičný a spoľahlivý spojenec a dôležitý hospodársky partner na regionálnej i globálnej úrovni.

Zo všetkých uvedených dôvodov je strategické partnerstvo s Brazíliou oprávnené, pretože tento štát je pre Európsku úniu vhodným strategickým partnerom. Existujú však ďalšie dôvody na posilňovanie vzťahov a rozvíjanie strategického partnerstva s Brazíliou. Ako bolo uvedené v oznámení Komisie, tento vzťah musí byť hnacou silou rozvíjajúceho sa dialógu so skupinou Mercosur. Partnerstvá nestoja v opozícii, ale dopĺňajú sa. Vzťah môže a musí byť faktorom, ktorý je potrebné zohľadňovať pri hľadaní riešení v rámci WTO. Práve tak ako musí byť známkou toho, že Európska únia uznáva mimoriadny význam tejto krajiny pre medzinárodné vzťahy a má v úmysle vziať túto skutočnosť do úvahy pri rokovaní o reforme OSN.

Vážený pán predsedajúci, pre Európsku úniu je stále dôležitejšie, aby konala ako partner na celosvetovej úrovni a strategické partnerstvo je známkou toho, že sa touto cestou chceme vydať. Preto musíme postupovať, ak chceme dosiahnuť dohodu so skupinou Mercosur. Vylúčenie Brazílie z výsadných bilaterálnych vzťahov by bolo nespravodlivé a predovšetkým absolútne politicky chybné.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Vážený pán predsedajúci, rada by som zdôraznila význam tohto dokumentu a ako členka delegácie EÚ-Mercosur by som chcela poukázať na význam tohto regiónu. Je to obrovský región s vysokým počtom obyvateľov, ktorý je veľmi nádejný a ktorému musíme pomáhať smerovať k hospodárskemu rastu.

Je to región s mnohými prírodnými zdrojmi a Európska únia v skutočnosti prijíma 25 % vývozu krajín skupiny Mercosur. Je dôležité pomáhať hospodárskemu a priemyslovému rozvoju regiónu, úloha, ktorú región má v súvislosti s klimatickými zmenami, je veľmi dôležitá, a preto musíme podporovať integráciu regiónu.

V stratégii na obdobie 2007 – 2013 bude jedna pätina rozpočtu určená na vzťahy so skupinou Mercosur financovať vzdelávanie a budovanie informačnej spoločnosti, čo je veľmi dôležité, ak vezmeme do úvahy, že miera negramotnosti v Brazílii je 90 %. Verím taktiež, že Brazília hrá dôležitú úlohu vďaka skutočnosti, že takmer polovica populácie regiónu Mercosur žije v tejto krajine. Opakujem, že klimatické zmeny sú veľmi dôležité a tento región hrá významnú úlohu.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Vážený pán predsedajúci, niet pochýb, že Brazília má dôležité obchodné postavenie na svetovej scéne. Je preto veľmi žiaduce, aby sa posilňovali hospodárske vzťahy medzi EÚ a Brazíliou.

EÚ je hlavným obchodným partnerom Brazílie, zatiaľ čo Brazília sa medzi obchodnými partnermi EÚ radí až na 12. miesto. Strategické partnerstvo medzi EÚ a Brazíliou by podľa môjho názoru nemalo byť príčinou rozporov v celkovom prístupe k regiónu skupiny Mercosur.

Tento vzťah však hrá doplňujúcu úlohu v dvoch oblastiach: multilaterálnych rokovaní pri WTO a oblasti voľného obchodu medzi EÚ a skupinou Mercosur. Táto oblasť bude najväčšou oblasťou medziregionálnej spolupráce; zdôrazní nedostatočný posun v zmienených multilaterálnych rokovaní a v medzinárodných rokovaníach. Posun v oboch oblastiach rokovania je do veľkej miery prepojený.

Oblasť voľného trhu medzi EÚ a skupinou Mercosur, rovnako ako kolo rokovaní z Dauhy pri WTO sa dostali k téme obchodu s poľnohospodárskymi produktmi. Rola Brazílie je tu zvlášť dôležitá: ak vezmeme do úvahy jej vplyv na hospodársku stabilitu a integráciu v širšom regióne. Brazília by sa mala aktívne podieľať na dosiahnutí vyrovnanej a ambiciózneho dohody medzi EÚ a skupinou Mercosur.

Na úrovni WTO nemôže Brazília očakávať, že sa budú ďalej otvárať len trhy s poľnohospodárskymi výrobkami rozvinutých členských štátov. Vážený pán komisár, úradujúci predseda Rady, Brazília ako všetky nové ekonomiky musí prijať príslušný podiel zodpovednosti za kolo rokovaní z Dauhy formou skutočných záväzkov a otvárania ochranných trhov a dodržiavania pravidiel stanovených WTO.

József Pinió (PSE). – (PL) Vážený pán predsedajúci, pán komisár, pán minister, na úvod by som rád vyjadril svoje presvedčenie, že portugalské predsedníctvo sa uberať správnym smerom, pokiaľ ide o dosiahnutie strategického partnerstva medzi Európskou úniou a Brazíliou. Myslím, že Európska únia by mala začať a čo najrýchlejšie doviest' do konca toto partnerstvo. Rola Brazílie v modernom globalizovanom svete je jasná, hospodárska aj kultúrna, rovnako ako rola, ktorú má Brazília v OSN.

Strategické partnerstvo medzi Európskou úniou a Brazíliou oživí vzájomné vzťahy a dobre poslúži dnešnému politickému a kultúrnemu usporiadaniu vo svete. Opakujem, že bude dobre slúžiť politickej harmónii vo svete.

Nemyslím si, že by sa toto partnerstvo prejavilo ako určitá prekážka rozvoja strategického partnerstva so skupinou Mercosur. Partnerstvo so skupinou Mercosur potrebuje strategické partnerstvo s Brazíliou.

Vasco Graça Moura (PPE-DE). – (PT) Od samého začiatku bol na programe portugalského predsedníctva samit s Brazíliou. Bolo zrejmé, že obe strany budú chcieť položiť základy strategického partnerstva. Nedáva preto príliš zmysel prejavovať úžas či obavy spojené so zanedbávaním skupiny Mercosur a nemiestnou či unáhlenou priazňou venovanou Brazílii.

Rozsah obchodného trhu Brazílie pre európskych vývozcov sa nesmie podceňovať. Európska únia nesmie prepásť príležitosť uzatvoriť strategické partnerstvo s Brazíliou. Skutočnosť ukazuje, že vzťahy Európskej únie so skupinou Mercosur, najmä s Brazíliou, sa budú uberať rozdielnou rýchlosťou. Nie je to síce ideálne, ale neexistuje žiadny dôvod k obavám, že ten, kto bude postupovať rýchlejšie, poškodí druhých. Mohol by sa naopak stať silným podnetom, ktorý by urýchlil chod vecí.

Brazília dnes predstavuje novú svetovú mocnosť. Jediný štát skupiny Mercosur, ktorého trh tvorí 85 % trhu všetkých členských štátov dohromady. Brazília je zastupiteľská demokracia. Je jedným z hlavných obchodných partnerov Európskej únie, je to krajina, ktorej 200 miliónov občanov hovorí jedným z najrozšírejších európskych jazykov – portugalčinou – a ktorého kultúra a hodnoty sú veľmi blízke Európe. Bez toho, aby boli dotknuté výhody, ktoré by skutočný postup vo vzťahoch so skupinou Mercosur preniesol EÚ, nemyslím si, že existuje pádný dôvod pre odklad posilňovania našich vzťahov s Brazíliou. Európska únia by nemala dozerať na vnútorné výkyvy medzi členmi skupiny Mercosur.

Pozerať na situáciu z iného hľadiska a odkladať na neurčito dosiahnutie cieľov dôležitých pre Úniu by sa, so všetkou úctou, rovnalo oddávaniu sa planej nádeji, ktorá je so súčasnou situáciou úplne nezlučiteľná, a predstieranie, že sa naše plány a želania splnili, hoci nevieme, kedy sa tak stane.

Sérgio Sousa Pinto (PSE). – (PT) Pokus o regionálnu integráciu skupiny Mercosur bol skutočným úspechom na hospodárskej i politickej úrovni. Prínos skupiny Mercosur k upevneniu demokracie v regióne a rastu objemu obchodu v tejto oblasti je nespochybniteľný.

Je pravda, že rokovania medzi EÚ a skupinou Mercosur sú v súčasnosti v slepej uličke, pretože sa nenaplnili očakávané záväzky a dohody vyplývajúce z kola rokovaní z Dauhy, ktoré by mohli slúžiť ako východisko pre naše bilaterálne obchodné rokovania. Nechcem vystupovať príliš pesimisticky, ale podstupujeme riziko, že jediným výsledkom kola rokovaní z Dauhy bude strata drahocenného času. EÚ by mala pomôcť úspechu regionálnej integrácie Južnej Ameriky tým, že všetko svoje úsilie venuje rokovaniam medzi oboma blokmi.

Naše vzťahy musia byť rozsiahlejšie ako len dohoda o voľnom obchode. Práve rokujeme o globálnej dohode, ktorá siaha oveľa ďalej ako počet a množstvo obchodovaného tovaru. Dohoda o pridružení zahŕňa aj spoluprácu a politický dialóg, čo sú základné piliere našich budúcich vzťahov.

Nikto dnes nepochybuje, že Európska únia potrebuje iberoamerickú oblasť a jej významný nástroj, Mercosur, aby splnila svoje predsavzatie vybudovať vyváženejšie a multilaterálne medzinárodné usporiadanie.

Spoločné vyhlásenie predsedu Európskej komisie a úradujúceho predsedu skupiny Mercosur, prezidenta Uruguaja Tabardé Vásqueza po stretnutí 19. septembra je príslubom spoločného verejného vyhlásenia oboch blokov na konci tohto roku, ktoré sa týka životného prostredia a klimatických zmien a ktoré je dôležitým príkladom takejto politickej spolupráce. Mercosur ponúka obrovskú nádej v súvislosti s hospodárskou integráciou a posilňovaním politickej úlohy Južnej Ameriky na medzinárodnej úrovni, neznamená to však, že môžeme prehliadať a ignorovať to, čo je pred nami – nezameniteľné politické vystupovanie Brazílie ako vedúcej mocnosti Južnej Ameriky, čo je nespochybniteľný fakt. Brazília je dušou a hnacou silou skupiny Mercosur. So 190 miliónmi obyvateľov a hospodárstvom, ktoré tvorí zhruba 75 % HDP skupiny Mercosur, je Brazília jedinou krajinou skupiny BRIC, s ktorou Únia ešte neusporiadala samit.

Vážené dámy a páni, bolo by nerozumné nazdávať sa, že Európska únia môže Brazíliu poučovať o význame skupiny Mercosur alebo sa považovať za dôležitejšieho partnera skupiny Mercosur ako Brazília. To je úplne smiešne. Brazília je jediným členom skupiny Mercosur, ktorý usiluje o miesto v Rade bezpečnosti, čo si určite zaslúži a čo zároveň dodá celej Latinskej Amerike právo vysloviť sa v tomto dôležitom orgáne.

Charles Tannock (PPE-DE). – Vážený pán predsedajúci, predtým som bol zástancom regionálnej integrácie Latinskej Ameriky riadenej Európskou úniou vďaka výhodnejšej podpore multilaterálnych blokov, ako je skupina Mercosur. Žiaľbohu, napriek kultúrnej podobnosti zakladajúcich členov (Argentína, Brazília, Paraguaj a Uruguaj) zostáva skupina Mercosur politicky príliš slabá voči národným záujmom, čím v regióne ohrozuje jednotný trh ako v EÚ – hoci ten by mal byť samozrejme naším dlhodobým cieľom.

Činnosť skupiny Mercosur zhoršuje nedávne rozhodnutie o pripojení Venezuely, pretože Chávezova rétorika namierená proti slobodnému trhu vede k ešte väčšiemu ochránárstvu v skupine Mercosur, ktorej rokovania s EÚ sa teraz zastavili. Vítam preto skutočnosť, že EÚ namiesto toho usiluje o strategické bilaterálne partnerstvo s Brazíliou – ako bolo odsúhlasené v júli – ktorá je ekonomickým obrom, aj keď jej podiel na celosvetovom trhu je stále malý v porovnaní s inými rozvojovými krajinami, najmä preto, že Brazília neuzatvorila výhodné bilaterálne dohody o voľnom obchode, pretože sa príliš spoliehala na skupinu Mercosur.

Na rozdiel od Mexika, ktoré už uzatvorilo dohodu s EÚ a stalo sa ďalším dôležitým hráčom súčasnej Latinskej Ameriky, Chávezova štedrosť založená na ropných dolároch smerujúca k Argentíne primala brazílskeho prezidenta Lulu ignorovať témy spojené so skupinou Mercosur a umožnila argentínskemu prezidentovi Kirchnerovi podporovať ochránársky postoj.

Populistický Ekvádor sa taktiež vyjadruje o pridružení ku skupine Mercosur napriek skutočnosti, že sa pridá k protiamerickému obchodnému zoskupeniu Bolívarska alternatíva pre Ameriku, v ktorého čele je Venezuela.

Nedávny spor medzi Argentínou a Uruguajom jasne dokazuje nedostatočnú efektivitu skupiny Mercosur pri riešení sporu medzi partnermi o výstavbu celulózky, ktorú stavia fínska spoločnosť Botnia z EÚ na brehoch rieky Uruguaj. Prezident Kirchner nedokázal projekt zastaviť a zároveň popudil susedný štát – a partnera skupiny Mercosur – Uruguaj tým, že nedovolil nadnárodným inštitúciám skupiny Mercosur tento spor rozhodnúť. Čo namiesto toho urobil? Povolal španielskeho kráľa, aby rozhodol.

David Casa (PPE-DE). – (MT) Vážený pán predsedajúci, máme dnes pred sebou dohodu, ktorá znovu potvrdzuje a upevňuje dôležitú úlohu Európskej únie na celom svete – úlohu, ktorej by sme mali prikladať veľký význam, pretože je súčasťou úspechu tejto únie štátov. Táto dohoda zdôrazňuje posilňovanie vzťahov nielen so susednými štátmi, ale aj so štátmi z iných kontinentov, najmä štátov, kde našli domov milióny osôb európskeho pôvodu, ako je Latinská Amerika a Stredná Amerika. Je v záujme oboch strán, aby sa tieto vzťahy posilňovali formou rozhovorov a výmeny myšlienok. Musíme však zabezpečiť, aby v krajinách, ktorým poskytujeme pomoc, bola zabezpečená demokracia. Mali by sme taktiež zaistiť, že všetka priama i nepriama pomoc smeruje na znižovanie chudoby, zvyšovanie rovnoprávnosti a v neposlednom rade na znižovanie nerovnosti medzi oboma svetovými regiónmi. To by malo prebiehať v hraniciach transparentnosti a zodpovednosti. Ochrana slobody slova a základných ľudských práv by taktiež mala byť prioritou pre všetky rokovania. Zatiaľ čo by Európska únia mala v príslušnom období poskytovať pomoc každému štátu, ktorý vyžaduje osobitnú pomoc, my musíme zabezpečiť, že sa tak deje prostredníctvom štruktúrovaného rámca, aby nikto nebol opomenutý a bohatstvo sa rozdeľovalo spravodlivo. Ako poslanci Parlamentu musíme maximálne podporovať vzťahy medzi Európskou úniou a skupinou Mercosur a určiť, ako zlepšíme všetky slabé miesta, aby sme čo najviac zabezpečili efektívnosť a úspech vzťahov. Tým, že v programe rokovaní získavajú stále väčší význam nové témy ako klimatické zmeny, mali by sme tieto vzťahy považovať za počiatok strategického partnerstva, ktoré povedie k riešeniu problematiky životného prostredia a udržateľného rozvoja a zaručí vzájomné bohatstvo.

Manuel Lobo Antunes, úradujúci predseda Rady. – (PT) Vážený pán predsedajúci, pán komisár, dámy a páni, veľmi ďakujem za vaše príspevky.

Už som mal príležitosť vysvetliť, zdôvodniť a oznámiť Európskemu parlamentu informácie o prvom samite EÚ a Brazílie, jeho výsledkoch a cieľoch. Navyše význam tohto strategického partnerstva s Brazíliou dnes dostatočne zdôraznili mnohí poslanci a ja môžem len uvítať skutočnosť, že tí poslanci, ktorí najskôr pochybovali a pôsobili nerozhodne v otázke portugalského podnetu, sú teraz naklonení tejto strategickému voľbe, ktorú predsednícky štát Portugalsko a zároveň celá Európska únia ako celok uskutočnili v súvislosti s Brazíliou.

Hovoríme a hovorili sme tu o politickom a hospodárskom význame Brazílie, pokiaľ ide o životné prostredie a energiu, čo sú rozhodujúce skutočnosti dnešného sveta, ktoré nemôžeme ignorovať. Bolo by zvláštne, ako tu už bolo uvedené, keby Európska únia udržiavala strategické partnerstvá s Ruskom, Indiou a Čínou, ale nie s Brazíliou. Veríme, že sme preklenuli túto medzeru a veríme tiež, že v priebehu niekoľkých rokov budú všetci jednoznačne súhlasiť s týmto podnetom portugalského predsedníctva. Taktiež sme jasne vysvetlili,

že strategické partnerstvo, ktoré by podľa nášho názoru Európska únia mala s Brazíliou uzatvoriť, v žiadnom prípade nevyklučuje ani neobmedzuje iné vzťahy, ktoré sme so skupinou Mercosur chceli prehľbovať na hospodárskej i politickej úrovni.

Vážené dámy a páni, musím povedať, že sa toho naozaj neobávam, pretože Portugalsko sa vždy radilo medzi tie štáty EÚ, ktoré usilovali o užší a hlbší solidárny vzťah s krajinami skupiny Mercosur vo všetkých smeroch. Preto neváhame a nechceme, aby vznikol dojem, že partnerstvo s Brazíliou vylučuje alebo by mohlo vylučovať úzke partnerstvo so štátmi skupiny Mercosur.

Prístup, ktorý namiesto dopĺňania vylučuje pre nás nie je žiadnym prínosom a predovšetkým nezodpovedá skutočnosti – práve naopak. Navyše, ako tu už bolo uvedené, sa v samotnom vyhlásení zo samitu EÚ a Brazílie celkom jasne a jednoznačne uvádza, že Európska únia a Brazília budú pracovať spoločne na tom, aby sa dohoda o pridružení so skupinou Mercosur stala skutočnosťou.

Sme si vedomí výkyvov, ktorými dohoda o pridružení medzi EÚ a skupinou Mercosur prešla. Skutočne sme v slepej uličke, ako všetci vieme, prevažne z dôvodu problémov obchodu medzi Európskou úniou a skupinou Mercosur. Medzitým začalo kolo rokovaní z Dauhy a tamojšie dianie zreteľne ovplyvnilo obchodný rozmer rokovania medzi EÚ a skupinou Mercosur.

Chcel by som vám však vysvetliť, že len čo portugalské predsedníctvo uváži, že sú stanovené minimálne podmienky pre opakované začatie rozhovorov a nadviazanie vzťahov, nemali by sme váhať. Taktiež vás ubezpečujeme, že ak sa tak nestane počas portugalského predsedníctva, potom Portugalsko ako členský štát – ako vždy robilo a vždy si kládlo za cieľ – neprestane upriamovať pozornosť svojich partnerov na potrebu znovu začať rokovania o dohode o pridružení so skupinou Mercosur na všetkých úrovniach.

Na záver vám musím oznámiť, že zvažujeme, ak to bude možné už počas portugalského predsedníctva, usporiadanie schôdzky na vysokej úrovni so štátmi skupiny Mercosur. Zvažujeme túto možnosť a, ako vravím, ako možnosť programu rokovaní portugalského predsedníctva, ktorý je, ako určite všetci viete, úplne zaplnený, ale mali by sme urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sme – aj na politickej úrovni – obnovili rokovania so štátmi skupiny Mercosur.

Ján Figel', člen Komisie. – Vážený pán predsedajúci, som taktiež veľmi vďačný za atmosféru, rozpravu a skutočnú otvorenosť pokiaľ ide o túto problematiku. Musíme vnímať existenciu času a našťastie si uvedomujeme, že dnes máme oveľa viac dôležitých partnerov pre multilaterálnu spoluprácu ako pred zhruba 10 či 20 rokmi. Skutočnosťou je aj fakt, že Brazília je jedinou chýbajúcou krajinou skupiny BRISK, jedným z piatich štátov, ktoré sa pravidelne pozývajú na samity G8 a štát, do ktorého prúdia investície EÚ, ktoré sa rovnajú narastajúcim investíciám štátov EÚ v Rusku, Číne a Indii, takže Brazília je skutočne dôležitý partner.

Je potrebné dodať, že strategické partnerstvo dopĺňa celkové širšie priority vrátane spolupráce s Latinskou Amerikou a skupinou Mercosur: v rámci samotného partnerstva je jedným zo spoločných strategických bodov podpora regionálnej integrácie a dohoda o pridružení medzi EÚ a skupinou Mercosur.

O význame i obavách už bolo povedané veľa. Zvládneme ich. Napríklad v oblasti bezpečnosti potravín sa v prvom polroku tohto roku zrealizoval intenzívny program inšpekcii zameraných najmä na hovädzie a rybacie výrobky a hydinu. Boli sme svedkami významného zlepšenia v oblasti bezpečnosti potravín a veľa nedostatkov sa odstránilo, samozrejme však budeme v práci pokračovať dokonca aj na politickej úrovni, ako už niektorí z vás uviedli. Pani komisárka navštívi na budúci mesiac Brazíliu, aby rokovala o tejto oblasti, ktorá je dôležitá pre užšiu spoluprácu.

Je našou spoločnou vecou a je v našom spoločnom záujme, aby kolo rokovaní z Dauhy bolo úspešne ukončené. Urobíme v tomto smere všetko, čo je v našich silách, aby sme to dosiahli, najlepšie ešte tento rok.

Rád by som sa krátko zmienil o tom, čo by sa dalo urobiť v záujme podpory spolupráce s ďalšími štátmi. Existuje oblasť, ktorá poslúži ako dobrý príklad. Brazília je prvým štátom Latinskej Ameriky, ktorý spolupracuje na výskumných programoch a vďaka tejto skúsenosti a spojeniu si myslím, že môžeme postupne urobiť viac v ďalších štátoch. Nie je to namierené proti nim; je to jedna z vedúcich ekonomík a partnerov v oblasti a spolupráca sa šíri všade. Významne to dopĺňa naše snahy o väčšiu integráciu na latinskoamerickom kontinente.

Komisia vás bude riadne informovať o priebehu, ako ste žiadali. Teraz očakávame politickú reakciu brazílskej strany na oznámenie. Na základe tejto reakcie sa vzájomne pokúsime navrhnuť akčný plán a následne ho odsúhlasiť a uskutočniť.

V neposlednom rade by som chcel vyjadriť poďakovanie predsedníctvu za jeho záväzok a veľmi pozitívny prístup nielen vo veci prvého historického samitu, ale aj rozvoja spolupráce medzi EÚ a Brazíliou a EÚ a skupinou Mercosur v širšej oblasti.

Predsedajúci. – Ďakujem vám, vážený pán komisár.

Rozprava sa skončila.

12. Zelená kniha o mestskej doprave (rozprava)

Predsedajúci. – Ďalším bodom je oznámenie Komisie o zelenej knihe o mestskej doprave.

Jacques Barrot, *podpredseda Komisie.* – (FR) Vážený pán predsedajúci, tieto návrhy týkajúce sa mestskej mobility som už predstavil kolégiu komisárov a som potešený, že ich môžem čerstvo uviesť aj pred Európskym parlamentom.

OSN sa pripravuje na medzinárodnú konferenciu o klimatických zmenách, ktorá sa bude konať v decembri na Bali. Včera bola v New Yorku usporiadaná prípravná schôdza hláv štátov a vlád, na ktorej Európska únia zverejnila svoj veľmi ambiciózny návrh: znížiť do roku 2050 emisie skleníkových plynov na polovicu.

Mestská doprava je jednou z oblastí, kde musíme vynaložiť úsilie. Znečistenie zo súkromnej, verejnej osobnej a nákladnej dopravy predstavuje 40 % CO₂ a 70 % ďalších znečisťujúcich látok pochádza z našich ciest.

Zelená kniha, ktorú vám dnes predstavujem, je výsledkom počítačovej intenzívnej diskusie, ktorá začala v januári a pokračovala až do júna a počas ktorej sa vyjadrili úrady, zástupcovia miest, zainteresované strany aj občania. V rámci diskusie sme uvideli obrovskú snahu zainteresovaných strán dostať tému mestskej mobility na európsky program rokování. Miestne úrady a mestá v Európe by nemali riešiť túto problematickú situáciu samotné.

Nemám v úmysle zavádzať centrálna riešenia, ktoré sa nehodia do miestnych pomerov. Úloha Únie je skôr v partnerstve so všetkými stranami, ktoré umožní odhaľovať problémy v mestskej mobilite a nachádzať ich riešenia. Európska únia musí zlepšovať informovanosť o tejto problematike a v prípade potreby určovať smer.

Akým spôsobom by sme mali prehodnotiť mestskú mobilitu? Osobne si myslím, že existuje päť základných cieľov. Po prvé, vážený pán predsedajúci, dámy a páni, plynulá dopravná premávka v mestách. Hustnúca doprava spôsobuje v celej Európe neustále dopravné zápchy. Hospodárske dôsledky tohto javu sa odhadujú na 1 % hrubého domáceho produktu EÚ. Skúsenosti ukazujú, že neexistuje jediné riešenie na zníženie počtu dopravných zápch. Alternatívy súkromného používania automobilov, napríklad hromadná doprava, chôdza či cyklistika, musia byť bezpečnejšie a prístupnejšie. Dopravnú priepustnosť miest môžu zvýšiť aj spoločné jazdy, zdieľanie automobilov a efektívnejší systém nákladnej dopravy.

Po druhé, zelenšie mestá vďaka efektívnejšiemu využitiu energií a využívaniu alternatívnych palív. Riešenie by mohli predstavovať dopravné obmedzenia v mestách a mestských centrách, vytvorenie zelených zón a spoplatnenie mestskej komunikácie, musí sa však rozvíjať a modernizovať infraštruktúra verejnej dopravy.

Mestá by mali byť inteligentné. Európske mestá v súčasnosti čelia rastúcemu dopytu po nákladnej a osobnej doprave. Inteligentný prepravný systém a systém na riadenie premávky ako aj satelitné navigácie ponúkajú dostatok možností na vylepšenie mobility, za predpokladu, že ich naozaj budeme využívať. Zabezpečovanie organizácie v mestách by sa mohlo zlepšiť využívaním informácií zo satelitnej navigácie. V súčasnosti ide o GPS, ale v budúcnosti to bude systém Galileo.

Po štvrté, mesto musí byť dostupnejšie. Dostupnejšie najmä pre postihnutých občanov, občanov so zníženou pohyblivosťou, rodiny s malými deťmi. Každý musí mať do našich miest prístup. Je nevyhnutne potrebné, aby bolo efektívne urbanistické plánovanie a všetko sa dôkladne zvažovalo. Ľudia žijúci na predmestiach samozrejme tiež potrebujú prístup, čo znamená zabezpečenie efektívnej nadväznosti mestskej a prímestskej dopravy. Potrebujeme podporiť vysokú kvalitu mestskej dopravy, dokonca aj chartu práv cestujúcich.

Po piate, potrebujeme bezpečnejšie mestá. Mal by som uviesť, že dve tretiny dopravných nehôd sa stanú v mestských oblastiach. Jedna tretina úmrtí – jedno úmrtie z troch – sa stane v mestskej oblasti. Ak chceme chrániť životy, potrebujeme prijať opatrenia na zvýšenie bezpečnosti správania sa, prostriedkov

a infraštruktúry. Potrebujeme zvážiť potrebu podpory ekologického aspektu vedenia vozidiel pri školeniach budúcich vodičov. Celkovo musíme zabezpečiť, aby sa prísnejšie dodržiavali pravidla cestnej premávky.

Vážený pán predseda, dámy a páni, táto zelená kniha nám umožní začať širšiu diskusiu s vládami, podnikateľmi a občanmi do 15. marca 2008. Dokument bude obsahovať 25 jasne položených otázok.

Po účasti na rozprave mám v úmysle na jeseň roku 2008 predložiť akčný plán navrhujúci konkrétne opatrenia a predstavujúci jasnú predstavu o úlohách a záväzkoch, pričom sa zohľadní zásada subsidiarity. Navrhmem taktiež príslušný kalendár.

V priebehu konzultačného procesu hrá dôležitú úlohu Európsky parlament a Výbor pre dopravu a cestovný ruch. Som presvedčený, že my všetci sme si vďaka tejto široko koncipovanej rozprave o mestskej mobilite vedomí toho, že je ňou naozaj ovplyvnený každodenný život občanov a že, aj keď by európske občianstvo znamenalo čokoľvek, musíme vykročiť smerom k mestskej mobilite, ktorá je viac v súlade s normami pre životné prostredie.

Vážený pán predseda, dámy a páni, dopredu ďakujem za vaše cenné príspevky. Teraz žiadam o vaše pripomienky. Prezentácia bola síce stručná, ale som presvedčený, že úplne jasná. Mal by som vysvetliť, že dokument bude k dispozícii všetkým poslancom EP. Práve ho prijalo kolégium komisárov. Prijal som všetky dostupné opatrenia, aby som zabezpečil, že sa všetko dozviete, len čo to bude možné.

Predseda. – Veľmi pekne vám ďakujem, vážený pán komisár.

Len zriedka býva rozprava taká aktuálna, vzhľadom na to, že ste práve prišli zo schôdze. Ďakujem, že ste mi dodali kópiu zelenej knihy tak rýchlo.

Dámy a páni, pravidlá poznáte: budeme pokračovať podľa postupu „catch-the-eye“.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Vážený pán predseda, pán podpredseda, dámy a páni, v mene svojej skupiny vám veľmi ďakujem. Je to výborný nápad – podporovať mobilitu prostredníctvom opatrení na zabráňovanie katastrofám a znečisťovaniu životného prostredia. Vy ste však uviedli, že sa chcete riadiť zásadou subsidiarity. Keď si knihu prečítame, prináša veľmi praktické návrhy, ktoré sa týkajú napríklad zavedenia mýtného a ďalších otázok. Ako chcete zaručiť, že vaše dobré návrhy a diskusia, ktorú očakávame a ktorá bude trvať celý rok, nepovedú k tomu, že budeme mestám prikazovať, čo majú robiť, ale len k tomu, že im budeme pomáhať, aby samé prijali tie najlepšie postupy? Zhodneme sa, že pre mestá musíme niečo urobiť a uplatniť najlepší postup. Je nám známa štatistika dopravných nehôd. V mnohých mestách a veľkomestách je vysoká nehodovosť, v iných však nie. To je spôsobené rozdielnym prístupom v príslušnej lokalite.

Ako potom chcete rozvíjať spoločné myšlienky, aby mestá a regióny nemali pocit, že ich Európa ovplyvňuje?

Saïd El Khadraoui (PSE). – (NL) Vážený pán predseda, pán komisár, chápeme, že sme stále na začiatku celého procesu, a ja sa preto teším na reakcie zainteresovaných strán a konkrétne činnosti, ktoré plánujete na budúci rok. Som však presvedčený, že je veľmi dôležité, aby sa téma dostalo na program rokovaní, aby bolo jasné, že je pre Komisiu a Európsku úniu ako celok prioritné, a aby sa dosiahla udržateľná mobilita a dohody týkajúce sa riadenia klímy. Myslím, že jednou z najdôležitejších vecí je ustanovenie nástroja, ktorého prostredníctvom by sa už existujúce dobré príklady v mnohých mestách mohli vymieňať tak, aby sme sa z nich mohli poučiť. Každé mesto je iné a každý problém je iný, napriek tomu verím, že sa podarí ustanoviť účinné mechanizmy, a som zvedavý, čo si o tom myslíte vy. Ako si môžeme vymieňať dobré nápady, ktoré sú základom združovania v malých aj veľkých mestách tak, aby sme sa z nich mohli poučiť?

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Vážený pán predseda, pán komisár, potešilo ma päť cieľov, ktoré ste práve definovali, napriek tomu, ako ste neskôr uviedli, konkrétne opatrenia vyplynú z diskusie, ktorá skončí v marci.

Pán komisár, dovoľte mi, aby som zopakoval, čo už uviedli členovia našej pracovnej skupiny pre mestské bývanie (Urban Housing Intergroup): konkrétne potrebu zaujať jednotný prístup nielen v mestách, ale (ako ste už povedali), aj na predmestiach.

Zdá sa nám, že v rámci jednotného prístupu (ak vezmeme na vedomie, že Európska únia financuje regionálne fondy – ERDF, ESF a EAFRD, z ktorých posledne uvedený pokrýva aj vidiecke a prímestské oblasti) musíte vy a kolegovia komisári ziať do úvahy tieto rozdielne aspekty, aby mohol byť jednotný prístup v mestách

a obciach skutočne realizovaný. Preto dnes znovu žiadam, aby sa zohľadnil jednotný prístup v súvislosti s problematikou mestskej dopravy.

Jacques Barrot, podpredseda Komisie. – (FR) Vážený pán Jarzembowski, toto sú návrhy. Nie sú úplné. V rámciku pod skupinou otázok sa pýtame, akú úlohu by mala mať Európska únia. Nebudem preto predvídať výsledok rozpravy. Otázka bola položená a prax musí ukázať, či existuje naozajstná európska pridaná hodnota. Nechceme si robiť nároky na kontrolu nad európskymi mestami a veľkomestami.

Vážený pán El Khadraoui, myslím, že ste trafili klinec po hlavičke: chceme, aby sa téma stala politickou prioritou. Vyjadrili ste moje myšlienky týkajúce sa tejto témy. Bol by som rád, keby zvolení zástupcovia vzájomnou podporou, vhodnými postupmi a výmenou tých najlepších skúseností presvedčili svojich krajanov, aby sa akýmkoľvek spôsobom zapojili do tejto odvážnejšej mestskej politiky prívetivejšej k životnému prostrediu.

Pán Beaupuy zhrnul, čo ste povedali, keď poukázal na to, že skutočne uspieť môžeme len vďaka jednotnému prístupu, čo tiež znamená, že mestskí plánovači budú do budúcnosti musieť navrhovať mestá a veľkomestá určitým spôsobom so zreteľom požiadavky na mobilitu a najmä budovanie prímestských oblastí: to by nemalo prebiehať náhodne. Rád by som poďakoval najmä pánovi Beaupuymu a skupine pre mestské bývanie, ktorá určite bude cenným prínosom.

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Vážený pán predsedajúci, najskôr by som rád poďakoval za záujem o tému mestskej dopravy. Ide o veľmi závažný a zložitý problém, najmä preto, že EÚ sa zaoberá mestskou politikou.

To, že sa téma týkajúca sa miest predstavuje na úrovni Európskej komisie, ukazuje, že sa tu zaoberáme veľmi zaujímavou interpretáciou zásady subsidiarity. Skutočne súhlasím s krokmi Komisie v tejto oblasti. Aby som podporil kroky Komisie v tomto smere, rád by som sa pána komisára spýtal (aj keď je táto otázka možno trochu predčasná), ako mám rozumieť usporiadaniu, podľa ktorého bude Komisia zavádzať princíp partnerstva v tejto oblasti, inými slovami, aké sú možné nástroje partnerstva? Hovoríme o výmene skúseností? Hovoríme o partnerovi, ktorý v určitom zmysle robí viac, než len navrhuje, ale v podstate aj požaduje?

V súvislosti s prejavom pána Jarzembowskeho by som taktiež rád požiadal o podporu Výboru pre regionálny rozvoj, ak sme podporili spoluprácu v tejto oblasti s Výborom pre dopravu a cestovný ruch.

Ulrich Stockmann (PSE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, pán komisár, mnohokrát ďakujem za vaše prejavy a za zelenú knihu, ktorej podrobnosti ešte nepoznáme. Je pravda, že stále viac ľudí žije v mestách a mestských aglomeráciách, objavujú sa však samozrejme problémy so zmenšujúcimi sa mestami, ktoré by sa nemali zanedbávať. Moja prvá otázka znie: sú tiež v centre našej pozornosti? Centrá sú preťažené, najmä pokiaľ ide o súkromnú individuálnu dopravu, čo má za následok zvyšovanie emisií, väčšie množstvo jemných častíc, hluku a taktiež problémy s bezpečnosťou.

Po druhé, ak chceme rozšíriť verejnú dopravu a vytvoriť siete, ktoré hrajú pri riešení dôležitú úlohu, samozrejme vyvstáva otázka, či vôbec budeme schopní využiť na tento účel peniaze zo štrukturálnych fondov.

Po tretie, pokiaľ ide o mnohé individuálne návrhy týkajúce sa logistiky nákladnej dopravy atď.: máme také fórum na výmenu najlepších postupov, v ktorom táto výmena môže organizovane prebiehať?

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, pán komisár, ďakujem za správu. Píšete tu, že chcete podporovať alternatívy k automobilom, konkrétne autobusovú a železničnú dopravu, bicykle a pešiu chôdzu. Viete však, že 95 % spolufinancovania EÚ, o ktoré mestá žiadajú, ide výhradne na automobilovú dopravu. Preto zvažujete, či by ste nemali stanoviť, že minimálne 50 % musí v budúcnosti smerovať na tieto alternatívy, pretože moje domovské mesto Berlín napríklad tvrdí, že peniaze z fondov EÚ by sa nemali utrácať za miestnu verejnú dopravu. Myslím, že to je nezmysel! Ak nezmeníte financovanie, nikdy nedosiahnete úspech. Ako potom chcete zabezpečiť, aby sme v budúcnosti uvažovali o alternatívach EÚ?

Jacques Barrot, podpredseda Komisie. – (FR) Vážený pán Olbrycht, partnerstvo môže byť vyjadrené zdieľaním dobrých postupov a na žiadosť miest aj prostredníctvom predpisov, ktoré sa týkajú napríklad využívania ústrednej infraštruktúry alebo prostredníctvom zjednotených informácií: niekedy sa dopravné značky pre motorové vozidlá v mestách alebo jednotlivých členských štátoch líšia. Mali by sme premýšľať, ako zjednotíme informácie. Myslím si preto, že toto partnerstvo vezme do úvahy zámery regiónov a že dosiahneme účinnosť pri vytváraní zdrojov.

Vážený pán Stockmann, štrukturálne fondy sú k dispozícii pre niektoré skúšobné podnety. V rozpočte transeurópskych sietí a v rozpočte generálneho riaditeľstva pre energetiku a opravu máme zdroje na sledovanie skúšobných projektov, najmä prostredníctvom iniciatívy Civitas, ktorú určite všetci poznáte. Je pravda, že tiež potrebujeme ďalej ujasniť ďalšie využívanie štrukturálnych fondov, čo ma núti uviesť, že pripomienka pána Cramera je oprávnená a že v niektorých prípadoch musíme pozornejšie sledovať, ako sa štrukturálne fondy využívajú.

Je pravda, že Európska únia nestanovila percento na využívanie štrukturálnych fondov: rozhodnutie závisí od miest, veľkosti a regiónov. Z tohto dôvodu verím, že vďaka zelenej knihe a rozprave sa nám podarí presvedčiť mestá, veľkomestá a regióny, aby fondy lepšie využívali. Myslím, že príklad, ktorý ste uviedli, je veľmi zaujímavý.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, pán podpredseda, úplne súhlasím s niektorými bodmi, ktoré ste uviedli. Zdôraznili ste modernizácii hromadnej dopravy, väčšiu bezpečnosť na cestách, problémy týkajúce sa životného prostredia pri výchove vodičov a satelitnej navigácie. To všetko je spojené s určitými problémami – je to veľmi drahé. Pán Cramer už predviedol jednu z podob dohodnutého konania. Rád by som navrhol ďalšie, ktoré ešte neboli uvedené. Máme v rukách zázračné riešenie. Máme pred sebou možnosť internalizácie externých nákladov. Počujeme, že tento spôsob kalkulácie je hotový a oblasti v mestskej doprave, ktoré nie je možné inak zaplatiť, môžu byť dotované a zaplatené prostredníctvom komplexnej internalizácie externých nákladov.

Dve otázky k tejto problematike: v akom časovom horizonte môžeme očakávať predstavenie predbežného modelu, ktorý môžeme následne rozširovať a rozvádzať? Môžete tiež načrtnúť využitie týchto peňazí na podobné projekty?

Gilles Savary (PSE). – (FR) Vážený pán predsedajúci, osobne som rovnako ako pán Jarzembowski zástancom toho, aby miestne úrady rozhodovali slobodne, a nemyslím si, že môžeme zavádzať akúkoľvek politiku týkajúcu sa dopravy pre nezávislých a riadne zvolených miestnych predstaviteľov. To by bola zlá cesta.

Zdá sa mi, že pridaná hodnota Spoločenstva je nespochybniteľná pri riešení skleníkového efektu. To, čo riešime, je produkcia znečisťujúcich látok, najmä na regionálnej úrovni, pochádzajúcich z dopravy, ktorá je, ako všetci vieme, hlavným zdrojom znečisťujúcich látok a skleníkového efektu. Preto si myslím, že nie je prehnané, keď sa Európska únia angažuje, a to aj z dôvodov ochrany prírody.

Na druhej strane však verím, že sa tak nemôže diať nátlakovou politikou. Mala by to byť politika motivačná, pán komisár. Myslím si, že by sme dosiahli veľký úspech napríklad s programom Urban pre dopravu; inými slovami, programom, ktorý by podporil miestnych predstaviteľov pri zapojovaní do udržateľnej mobility založenej na súbore predpisov pre udržateľnú mobilitu. Nevieť, či si to dokážete predstaviť.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Vážený pán predsedajúci, rada by som pánovi komisárovi pogratalovala k jeho politickej odvahe pri riešení týchto problémov a návrhu, že jednu z možností predstavuje decentralizácia. V Petičnom výbore sa neustále stretávame s petíciami občanov, ktorí na miestnej úrovni žiadajú o pomoc a ochranu Európskej únie, najmä pri riešení problémov, ktoré sa nedajú vyriešiť na mieste, pretože ide o problémy, ktoré sa musia riešiť globálne, ako je okrem iného problematika životného prostredia a bezpečnosti.

Rada by som sa pána komisára spýtala, či sa v rámci inteligentného systému berie do úvahy problematika poskytovania informácií občanom, ktoré by významne znížilo napätie týkajúce sa dezinformácií. A tiež, či sa berú do úvahy problémy spojené s bezpečnosťou na cestách pri každodennom dochádzaní, pretože to je jedna z najproblematickejších oblastí. Aké sú plány na dosiahnutie hospodárnejšieho rozvozu tovaru, čo taktiež často býva príčinou dopravných zápch?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Vážený pán predsedajúci, pán komisár, vývoj Európskej únie sa zakladá na mobilite a voľnom pohybe osôb a tovaru. 80 % európskych občanov žije v mestách a 40 % vo veľkomestách. 60 % z nich je presvedčených, že na miestnej úrovni dochádza k zápcham a znečisťovaniu a 70 % z nich očakáva, že EÚ podnikne príslušné kroky. Verím, že zelená kniha o verejnej doprave taktiež vyrieši, musí vyriešiť, problémy 40 % obyvateľov, ktorí nevlastnia automobil a žijú v mestách, a najmä zapojenie postihnutých občanov do hospodárskeho a občianskeho života.

Urbanistické plánovanie je veľmi dôležité a ja tiež žiadam využitie určitých fondov (štrukturálnych fondov, iniciatívy JESSICA, regionálnych fondov) na rozvoj mestskej dopravy. Podporujem využívanie a rozšírenie

projektov CIVITAS a CIVITAS+ najmä na pomoc členským štátom pri získavaní prostriedkov z týchto fondov na rozvoj mestskej dopravy.

Brigitte Douay (PSE). – (FR) Vážený pán komisár, púšťate sa do ambiciózneho projektu, ktorý sa týka nás všetkých.

Skutočne dúfam, že v tejto rozprave o doprave nezabudneme na dôležitú úlohu, ktorú doprava má pre územnú celistvosť. Hovorili ste o prístupe do miest a veľkomiest prostredníctvom mestskej dopravy. Dúfam, že v tejto významnej rozprave nezabudneme zmieniť vidiecke oblasti a, ako ste uviedli, podnety pre miestnych zástupcov týkajúce sa vidieckej dopravy, ktorá sa často zanedbáva.

Jacques Barrot, podpredseda Komisie. – (FR) Vážený pán predsedajúci, najskôr by som rád poďakoval všetkým poslancom EP, ktorí vyjadrili svoje prvé reakcie. Bolo veľmi zaujímavé počúvať ich.

Pán Leichtfriede, naozaj máme problém s regionálnym systémom časových poplatkov (disc scheme), tzv. euroznámkou, ktorá sa testuje v rámci štúdie plánovanej na rok 2008 v súvislosti so smernicou o euroznámke. Dátum je stanovené smernicou a práca už prebieha. Myslím si, že potrebujeme zvážiť mestské poplatky a využitie získaných výnosov. Myslím, že je to veľmi dôležitá téma, pretože ak budeme mať k dispozícii právny rámec, mohlo by to umožniť starostom tento nástroj v niektorých prípadoch využívať a zároveň sledovať rozdelenie získaných zdrojov.

Do určitej miery nám záverečná otázka nášho dotazníka dáva odpoveď na vystúpenie pána Savaryho. Citujem: „Z dlhodobého hľadiska, akú pridanú hodnotu je možné získať z cieľenej európskej podpory financovania čistej a energeticky úspornej mestskej dopravy?“ Otázka v podstate kopíruje otázku pána Savaryho; konkrétne, či je napokon možné dosiahnuť program pre Spoločenstvo. Na odpoveď je ešte skoro, ale je dôležité klásť si túto otázku. Rád by som pánovi Savarymu poďakoval za poznámku, že Spoločenstvo má určitú pridanú hodnotu pre túto dôležitú politiku v budúcnosti.

Pani Ayalo Senderová, verejná informovanosť je samozrejme veľmi dôležitým faktorom pre inteligentnú mobilitu a my vieme, že v tomto smere musí satelitná navigácia a rozvoj nových informačných a komunikačných technológií zabezpečiť, aby sa napríklad autobusová zastávka mohla stať informačným bodom pre cestujúcich. V tejto oblasti nás čaká veľa práce a je nutné, aby pre mestá a veľkomestá bola k dispozícii najefektívnejšia technológia. Uviedli ste taktiež hospodárnosť rozvozu tovaru v centrách miest: aj tu sa stále dá urobiť veľa práce.

Pani Ticauová, ďakujem za zmienku o probléme postihnutých občanov a všeobecne občanov so zníženou pohyblivosťou. Myslím, že to je ďalší dôležitý aspekt tejto témy. Európskemu občianstvu musíme dať obsah; osobne vidím len prínos, ak budeme mať chartu práv a povinností cestujúcich, ktorá by aj pre týchto občanov bola tiež prínosom.

Pani Douayová nám správne pripomenula, že mobilitu je nutné vnímať ako celok. Existujú ľudia, ktorí žijú v mestách a veľkomestách, ľudia, ktorí do miest jazdia za prácou, a musí existovať jednotný prístup. Zakončím však slovami k vám všetkým, vážená pani Douayová a všetci poslanci EP: vytvorili sme veľmi hrubý náčrt, pretože sme v tejto fáze nechceli ohraničiť odpovede určitými obmedzujúcimi pravidlami. Otázky sú zámerne otvorené. Zohľadňujem aj všetko úsilie, potrebné na dosiahnutie súdržného a efektívneho akčného plánu, pretože inak nemôžeme hovoriť žiadnej európskej pridanej hodnote.

Ďakujem, vážený pán predsedajúci, dámy a páni, a veľmi sa teším na pokračovanie tejto podnetnej rozpravy o mestskej mobilite v nasledujúcich mesiacoch.

PREDESDÁ: Diana WALLIS

podpredsedníčka

13. Hodina otázok (otázky pre Komisiu)

Predsedajúca. – Ďalším bodom je hodina otázok. (B6-0316/2007).

Nasledovné otázky sú určené pre Komisiu.

Prvá časť

Predsedajúca. – Otázka č. 32, ktorú predkladá **Richard Corbett** (H-0607/07)

Predmet: Rešpektovanie osobitosti športu

Súhlasí Komisia s tým, že podnet UEFA týkajúci sa miestnych hráčov vzbudí športovú solidaritu a bude pre európsky futbal určitou zárukou? Aké kroky Komisia plánuje pri príprave legislatívnych návrhov a výkladu platných predpisov EÚ týkajúcich sa rešpektovania osobitosti športu?

Ján Figel', člen Komisie. – Vážená pani predsedajúca, rád prispejem svojimi odpoveďami týkajúcimi sa osobitosti športu. Podrobnejšia diskusia o tejto otázke by bola aktuálna nie teraz, ale neskôršie, pretože 11. júla tohto roku Komisia prijala bielu knihu o športe. Bola významným príspevkom, ktorý zdôraznil význam podpory riadnych podmienok pre prípravu mladých ľudí, talentovaných športovcov a športovkyň, čo je pre udržateľný rozvoj športu na všetkých úrovniach zásadné. Táto kniha bola inštitucionálnym a veľmi politickým príspevkom k uvedenej otázke a spolupráci v tejto veci.

Citujem z tejto knihy: „Pravidlá požadujúce od tímov zavedenie určitých kvót stanovujúcich zastúpenie miestnych hráčov je možné prijať ako zlučiteľné s ustanoveniami Zmluvy o voľnom pohybe osôb, ak nepovedú k priamej národnostnej diskriminácii a ak bude prípadné dôsledky nepriamej diskriminácie z nich vyplývajúce možné obhájiť ako primerané vzhľadom na sledovaný legitímny cieľ, ktorým je napríklad zlepšenie a ochrana prípravy a rozvoja talentovaných mladých hráčov.“ Myslím, že toto jasne ukazuje, ako sa má táto otázka vykladať.

Komisia v súčasnosti hodnotí zlučiteľnosť opatrení UEFA týkajúcich sa miestnych hráčov s právom Spoločenstva, aby sme nastolili rovnováhu medzi potrebou dodržania právnych ustanovení Spoločenstva na jednej strane a autonómiou športových organizácií a záujmov európskeho futbalu na druhej strane.

Hodnotenie prebieha vo svetle vyhlásenia, ktoré je prílohou Amsterdamskej zmluvy, t.j. tzv. Deklarácie Európskej rady z Nice z roku 2000, a bielej knihy o športe, ktorá podobne ako akčný plán Pierre de Coubertin v bode 9 výslovne uvádza: „Dokončiť analýzu pravidiel zavedenia určitých kvót stanovujúcich zastúpenie miestnych hráčov v jednotlivých tímoch“. Toto obsérne porovnanie o futbalových akadémiách v členských štátoch a o miestnych hráčoch nie je v súčasnosti k dispozícii.

V roku 2006 zadala Komisia vypracovanie štúdie o športových akadémiách v členských štátoch vrátane otázky miestnych hráčov. Očakáva sa, že výsledky tejto štúdie vhodne prispedia k jej analýze.

Pokiaľ ide o druhú časť otázky – vzhľadom na to, že sa skladá z dvoch častí týkajúcich sa osobitosti športu – kapitola 4 bielej knihy pracuje s pojmom osobitosti športu v rámci hraníc súčasných právomocí EÚ. Ako je podrobnejšie uvedené v našom pracovnom dokumente a jeho prílohách, rozhodnutia Európskeho súdneho dvora a Komisie ukazujú, že osobitosť športu sa v minulosti uznávala a brala do úvahy. Komisia zastáva názor, že určité hodnoty a tradície európskeho športu je potrebné podporovať, a naďalej bude pri rešpektovaní právnych ustanovení EÚ uznávať osobitosť tohto odvetvia. Osobitý prístup k jednotlivým prípadom však zostáva základom pre kontrolu uplatňovania právnych nariadení EÚ, najmä pravidiel upravujúcich hospodársku súťaž a vnútorný trh zo strany Komisie. To je v súlade so súčasnými ustanoveniami Zmluvy.

Aby sme všetkým zainteresovaným účastníkom poskytli právnu istotu a prispeli ku zlepšeniu riadenia európskeho športu, vysvetľuje uvedený pracovný dokument a jeho dve prílohy podrobne otázku osobitosti. Týka sa športu a pravidiel EÚ upravujúcich hospodársku súťaž a športu a slobody vnútorného trhu a prvýkrát rekapituluje judikatúru Európskeho súdneho dvora a rozhodnutia Komisie v oblasti športu.

Chcem zdôrazniť, že prvýkrát sa v našom politickom dokumente poukazuje na osobitosť športu viac než kedykoľvek predtým v kontexte EÚ. To je najvýznamnejší príspevok k podpore športu v Európskej únii a dáva odpoveď na položenú otázku.

Richard Corbett (PSE). – Účelom pravidiel UEFA, ktoré vyžadujú, aby v kluboch hralo určité percento miestnych hráčov, je, aby sa kluby nespoliehali len na svoju finančnú silu na trhu s prestupmi, ale aby museli investovať do tréningu miestnych hráčov. To je základným zámerom. Napriek tomu Komisia v tejto otázke v bielej knihe neprekročila svoj tieň a nepovedala, že to je zámer, ktorý je v súlade so Zmluvou; a teraz, pán komisár, hovoríte, že by to tak mohlo byť, keby... – a stále túto otázku skúmate. Môžem sa spýtať Komisie, prečo to trvá tak dlho? Kedy bude Komisia schopná tento žiaduci zámer podporiť?

Ján Figel', člen Komisie. – Chcel by som viac, než len dať odpoveď, ale je to už určitý krok dopredu, ak si pamätáte naše rozpravy pred rokom, aspoň z pohľadu Parlamentu. Myslím, že odpoveď, ktorú som citoval, ktorá je súčasťou oznámenia – tohto politického dokumentu – je dôležitým ubezpečením, že chceme

podporovať osobitosť športu, najmä futbalu, pokiaľ ide o ochranu a podporu mladých ľudí, ich prípravu a investície do mladých.

Štúdia doteraz nebola dokončená, pretože ešte nemáme všetky údaje, ktoré by sme chceli. Dúfam, že sa nám podarí pomocou dodatočného dotazníka, na ktorom teraz pracujeme, získať chýbajúce údaje. Je veľmi dôležité, aby s nami spolupracovali partneri z asociácií, federácií, klubov a líg z členských štátov. Dúfajme, že v dohľadnej budúcnosti – bol by som rád, keby to bolo na začiatku budúceho roku – budeme schopní dať definitívnu odpoveď. Za dva týždne sa stretneme so všetkými zainteresovanými účastníkmi zo sveta športu v Bruseli, aby sme prerokovali obsah a realizáciu bielej knihy. Verím, že táto časť bude zásadná pre konkrétne akcie a podporu hodnôt športu.

Menom Komisie vám môžem povedať, že sa naďalej týmito otázkami dôkladne zaoberáme, ale je potrebné riešiť ich citlivo. Než prijmeme akékoľvek rozhodnutie, nielen v tejto oblasti, ktorá je úplne osobitná, musíme vykonať dôkladnú analýzu a potom prijať praktické rozhodnutia.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Vážený pán komisár, vonkoncom nemám v úmysle uraziť Komisiu či Súdny dvor, mám pocit, že ani naši sudcovia ani komisári či komisárky nie sú príliš často vidieť na futbalovom ihrisku. Keby sa tam vyskytovali častejšie, všimli by si, že začína sezóna európskych pohárov, kde hrajú tímy proti sebe a kde často len jeden hráč je členom národného tímu. Sme preto svedkami toho, ako sa zanedbáva starostlivosť o novú krv a všetkému sa prisudzuje len hospodársky rozmer.

Futbal je viac než len vnútorný trh a nie je len súťažou v právnom zmysle. Futbal je športová súťaž medzi tímami na celoštátnej, regionálnej a miestnej úrovni. Niečo sa tu musí stať, a to rýchlo. Môže Komisia sľúbiť, že sa niečo skutočne deje okrem toho, že sa vypracovávajú štúdie?

Ján Figel', člen Komisie. – Som si istý, že niečo sa naozaj urobí. Použijem ako výborný príklad futbal, pretože svojím spôsobom je Európa vo futbale najlepšia na svete. Myslím, že môžeme byť najlepší v mnohých iných oblastiach, napríklad vysokoškolskom vzdelávaní, ktoré sa zvyčajne v Európe nepovažuje za najlepšie. Nie, to, čo Európa potrebuje, nie je len odkaz na úspechy alebo odkaz na význam futbalu alebo športu pre jej historický vývoj a súčasné úspechy, ale aj do budúcnosti. Jedným z riešení je vyvážený prístup ku športovým aktivitám, čo znamená, že šport nie sú len peniaze, ale aj pravidlá a hodnoty, ktorými sa riadi svet, a peniaze majú len podporovať zdravé investovanie.

Viem o nevyváženosti, problémoch a pochybnostiach o dôveryhodnosti súťaží a o korupcii, ako aj o veľkých peniazoch, ktoré rozhodujú, kto je skutočne silný partner či silný konkurent.

Novým impulzom sa stala v 1999 Helsinská správa – vy si to možno pamätáte lepšie – a Deklarácia z Nice. Komisia nikdy nepredložila politický dokument. Ak nielen predložíme dokument, ale aj budeme konať (a podľa akčného plánu nesúceho meno Pierra de Coubertina je stanovených 53 akcií), môžeme urobiť veľa. Ak budeme dôslední pri ich realizácii, myslím, že môžeme taktiež pripraviť prvý článok Zmluvy o športe, pretože teraz nám chýba právny základ. Preto nemôžeme definovať niektoré akcie a musíme prijímať rozhodnutia o jednotlivých problémoch s osobitným prístupom k jednotlivým problémom.

K tejto odpovedi sa viaže veľa súvisiacich záležitostí, takže k väčšej dôveryhodnosti potrebujeme spoluprácu orgánov EÚ, zákonodarcov jednotlivých členských štátov, ako aj riadiacich orgánov v oblasti športu. Oni stanovujú pravidlá, oni riadia, a preto musia byť dôveryhodní pri riadení jednotlivých disciplín, hier či súťaží.

Povedal by som, že športové fóra, ktoré usporiadame pod portugalským predsedníctvom, by mohli byť jednou z odpovedí na stály či pravidelný transparentný a dôveryhodný dialóg o problémoch a možných riešeniach, či už v malom meradle, európskom meradle alebo v rámci širšej medzinárodnej spolupráce.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Vážená pani predsedajúca, pán komisár, predseda UEFA Michel Platini žiada vo svojom liste vedúcich predstaviteľov 27 členských štátov EÚ, aby zasiahli proti rastúcemu bohatstvu futbalových klubov, ktoré stále viac utrácajú za hráčov a iné nákupy, a vytvárajú z futbalu biznis, nie šport založený na hodnotách.

Vo vyhlásení, ktoré predchádzalo tomuto listu, však predseda UEFA žiadal politikov, aby do futbalu nezasahovali. Povedal, že EÚ a Európsky parlament by sa mali obmedziť na svoju politickú úlohu a zostať mimo športu.

Súhlasíte s názormi, ktoré zastáva predseda UEFA, a do akej miery? Bude biela kniha o športe dobrou príležitosťou na vysvetlenie nevyriešených otázok?

Ján Figel, člen Komisie. – Ďakujem za váš záujem a nepriamo aj za odkaz od predsedu UEFA, pána Michela Platiniho; viackrát sme sa stretli a mám k dispozícii aj popis návrhu o miestnych hráčoch.

Naliehame na spoločný postup, vrátane možného zahrnutia športu do reformnej zmluvy – je to v mandáte aj v návrhu. V bielej knihe nežiadame o právomoci, žiadame o spoluprácu pri konkrétnych akciách, ktoré sa líšia podľa jednotlivých oblastí (vzdelávanie, príprava, sociálne zapojenie, verejné zdravie), ako aj pri potlačovaní javov akými sú násilie, rasizmus, korupcia v športe alebo v jednotlivých organizáciách alebo pri jednotlivých udalostiach. Nemôžeme len čakať na ďalšiu zmluvu ani považovať dnes dosiahnutú zhodu za zaručenú pre zajtrajšok. V záujme lepšej budúcnosti by sme mali konať dnes, či už vo futbale alebo v iných oblastiach.

Myslím, že Európsky parlament, Komisia a Rada môžu vyriešiť mnohé z týchto problémov, a ako som povedal, spoločne môžeme dokázať veľa. Neznamená to, že musíme prijímať opatrenia na úrovni EÚ. Napríklad, ak sa v októbri dohodneme na ministerskej úrovni na zmene, doplnení či zlepšení kódexu pre antidopingové dohovory či pravidlá v rámci Svetovej antidopingovej agentúry, pôjde o akciu proti doping. Pripomínam, že pán Mavrommatis a mnohí kolegovia požadovali okamžitú akciu Únie proti doping, keď som sa stal komisárom v roku 2004, vtedy to bol problém olympijských hier.

Doping je v športe veľmi viditeľným, škodlivým a vplyvným javom. Môžeme v tejto oblasti veľa dokázať, ale musíme konať, nielen diskutovať a taký je teraz náš prístup.

Predsedajúci. – Otázka č. 33, ktorú predkladá **Chris Davies** (H-0618/07)

Predmet: Biopalivá

Kedy Komisia predpokladá prijatie návrhov na certifikáciu plodín určených na výrobu biopalív alebo samotných biopalív, aby sme zabezpečili, že dopyt po týchto produktoch nezvýši ničenie tropických pralesov?

Andris Piebalgs, člen Komisie. – Komisia v súčasnosti dokončuje práce na smernici o podpore energie z obnoviteľných zdrojov energie a mojím cieľom je, aby bola táto smernica prijatá do konca roka. Jednou z významných otázok v tejto smernici bude riešenie udržateľnosti biopalív, zásady a spôsoby, ako zabezpečiť, aby biopalivá nemali negatívny vplyv na životné prostredie. Z tohto dôvodu bude určite navrhnuté prijatie zvláštneho systému, ktorý bude možné použiť (a určite sa použije) pri biopalivách produkovaných tu, ako aj pri dovážaných biopalivách.

Chris Davies (ALDE). – Súhlasí pán komisár s tým, že naše záznamy o kontrole dovozu tropického dreva z ilegálnych zdrojov sú poľutovaniahodné – jednoducho strašné? Ako môžeme veriť (s ohľadom na skúsenosti a možnosti korupcie a falšovania dokumentov), že certifikáty plodín pre biopalivá budú pravé? Nemôže to skončiť tak, že problém len zhoršíme?

Andris Piebalgs, člen Komisie. – Po prvé, nemôžem potvrdiť, že sa do Európskej únie dováža veľa ilegálneho tropického dreva, ale čo môžem povedať určite je, že doteraz sa do Európskej únie dovážalo veľmi obmedzené množstvo biopalív. Nezaznamenali sme žiadny vplyv, pokiaľ ide o negatívne dôsledky pre dažďové pralesy. Systémy certifikácie, ktoré sa navrhujú, budú uplatnené. Nemám o nich pochybnosti, pretože všeobecne sú skúsenosti s colnou správou v Európskej únii veľmi dobré.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Vážený pán komisár, to, čo ste práve uviedli, je problém. Ďalším problémom zjavne je, že z dôvodu rastúcej spotreby biopalív začínajú rásť ceny výrobkov bežnej spotreby, najmä v krajinách, kde sa to môže skutočne stať problémom, a veľa ľudí, najmä v týchto krajinách, si už nemôže dovoliť kúpiť základné potraviny. Ste si tohto problému vedomý? Ak áno, čo si o ňom myslíte a čo s tým robíte?

Andris Piebalgs, člen Komisie. – (DE) Hlavným dôvodom súčasného rastu cien potravín je rastúci dopyt, najmä v Číne, Indii a iných štátoch. Ten je hlavným dôvodom zvyšovania cien. Môj kolega, ktorý bude mať slovo po mne, vysvetlí, aké opatrenia musíme prijať. Je jasné, že musíme viac vyrábať, pretože dopyt musí byť taktiež uspokojený.

Pokiaľ ide o biopalivá, v súčasnosti je ich vplyv na ceny potravín úplne okrajový, pretože v globálnom meradle je spotreba biopalív stále nízka. Samozrejme, že to musíme zohľadniť, pretože teraz sa v Spojených štátoch využíva na výrobu biopalív veľké množstvo kukurice. To môže mať vplyv na niektoré odvetvia, ale existujú spôsoby, ako uspokojíť rastúci dopyt. Mám za to, že Komisia musí nájsť riešenie týkajúce sa cien na svetovom trhu. Môj kolega už k tomu pripravil niektoré návrhy.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Vážená pani predsedajúca, pán komisár, objavuje sa názor, že rastúca výroba biopalív a obchodovanie s nimi môže absorbovať nadprodukciiu rozvojových krajín tak, že použijú biopalivá pre vlastnú potrebu alebo ich vyvezú.

Verí Komisia tomu, že by odvetvie biopalív mohlo odblokovať kolo rokovaní z Dauhy v rámci Svetovej obchodnej organizácie?

Andris Piebalgs, člen Komisie. – Sú samozrejme štáty, ktoré majú väčší záujem o medzinárodný obchod s biopalivami – najmä Brazília; to je pravda, ale rokovanie z Dauhy sa týka širšieho okruhu otázok než len tejto. Nerokuje sa len o biopalivách, ktoré tvoria iba malú časť. Mali by sme sa určite zhodnúť na širšom okruhu otázok. Povedal by som, že biopalivá stále budú mať len nepatrný vplyv na výsledok kola rokovaní z Dauhy.

Predsedajúca. – Otázka č. 34, ktorú predkladá **Brian Crowley (H-0630/07)**

Predmet: Súčasný stav rokovaní v rámci WTO

Môže sa Európska komisia podrobne vyjadriť k súčasnému stavu rokovaní v rámci WTO?

Mariann Fischer Boel, členka Komisie. – Je to bežný severský prístup, ktorý je stručný, ale ide priamo k veci.

Môžem celkom jasne povedať, že nasledujúce dva mesiace budú pre vývoj kola rokovaní z Dauhy zásadné. Na základe návrhov predložených v júli predsedníctvami rokovacích skupín o poľnohospodárstve a priemyslových výrobcoch teraz znovu začali rokovania.

Predsedovia pri vypracovaní návrhu pre rokovania urobili kus práce. Myslím, že môžeme povedať, že spravodlivo rozložili bremeno. Vytvárajú nátlak na každého kľúčového hráča, na každú otázku takzvaného rokovacieho trojuholníka – AMA, NAMA a domácej podpory – ktoré sú pre jednotlivých účastníkov veľmi citlivé.

Je taktiež jasné, že texty predsedníctva nie sú vytesané do kameňa. Členovia WTO mali pred letnou prestávkou možnosť predbežne reagovať na tieto texty.

Teraz sa rokovanie musí skutočne zamerať na osobitosti. Ďalšie kolo diskusií o metódach začne začiatkom septembra v Ženeve. Cieľom generálneho riaditeľa WTO Pascala Lamy a predsedov je, aby mohli v októbri vydať revidovaný dokument, ktorý najneskôr toho roku na jeseň poslúži ako základ pre konečnú dohodu o metódach. To, či sa tak stane, či bude predložený konečný dokument, úplne závisí od zapojenia jednotlivých účastníkov rokovania.

Spojené štáty by teraz mali prenieť politický záväzok prezidenta Busha zo samitu štátov APEC do konkrétnych návrhov na rokovania a pokúsiť sa o uzatvorenie dohody. Je nevyhnutne potrebné, aby bolo vidieť, že sa Spojené štáty angažujú a aby sme sa posunuli v otázke poľnohospodárskych subvencií, nielen pokiaľ ide o cieľ, ktorým je zabezpečenie prístupu na poľnohospodárske trhy rozvojových krajín.

Brazília, India, ako aj iné rozvíjajúce sa hospodárstva sa musia vydať správnym smerom a splniť svoje záväzky, čo znamená, že musia do určitej miery znížiť svoje súčasné clá na priemyslové výrobky.

Realita týchto rokovaní je taká, že vzdialenosť od cieľa, ak použijeme ekonomické termíny, je v tomto štádiu celkom krátka, a v porovnaní s cestou, ktorú sme doteraz prešli, určite veľmi krátka.

Význam zvyšných ústupkov, ktoré musia urobiť rozvinuté aj niektoré rozvojové štáty je v porovnaní s výsledkom dohody malý, najmä preto, že globálne podmienky na trhu sú čím ďalej tým neistejšie.

Ale hodiny tikajú. Ak sa nepodpíše dohoda o metódach do jesene, je veľmi nepravdepodobné, že sa rokovanie z Dauhy podarí ukončiť. Prezidentská kampaň v Spojených štátoch sa zintenzívni a rokovania by sa mohli na veľa rokov úplne pozastaviť.

Aby bolo toto kolo rokovaní úspešné, musia všetky strany ukázať flexibilitu a ochotu ku kompromisu. Európska únia bude pokračovať v tom, aby sa dostala aj do iných oblastí, ktoré rieši Svetová obchodná organizácia a jej hlavní členovia, a konštruktívne sa do nich zapojila.

Brian Crowley (UEN). – Chcel by som poďakovať pani komisárke za jej odpoveď. Bol by som rád, keby tu bol i pán komisár Mandelson, pretože viem, že mal minulý týždeň v Amerike schôdzku, a bol sklamaný tamojšou reakciou.

Ale budem veľmi stručný, uviedli ste rozvojové štáty, konkrétne Brazíliu a Indiu. Z hľadiska priemyslu a vývozu sa nedajú radiť k rozvojovým krajinám. Na druhej strane, z kultúrneho hľadiska sa radia k rozvojovým krajinám, vzhľadom na výhody, ktoré dostávajú.

Mala by Európa dať viac v oblasti poľnohospodárstva, najmä ak vidíme, že nový zákon Spojených štátov o poľnohospodárstve, ktorý nadobudol účinnosť, vyberá z balíka viac subvencií, ako bolo pôvodne dohodnuté. Zdá sa, že Európa tomu poskytuje voľný priechod, zatiaľ čo Amerika nevykladá žiadne úsilie? Je správne takto pokračovať?

A napokon, ak je lehota na jeseň, je koniec októbra jeseň? Zima začína 1. novembra. V akom časovom rámci možno očakávať dosiahnutie úspechu?

Mariann Fischer Boel, členka Komisie. – Podľa môjho kalendára začína zima v decembri, ale to je jedno. Po prvé, ak sa pozrieme na smer, ktorým sa ubera zákon Spojených štátov o poľnohospodárstve, nie je v súlade s dohodou dosiahnutou v rámci kola rokovaní z Dauhy, ale ťažko môžeme predvídať, ako napokon rozhodne Senát.

Nehodlám sa púšťať do diskusie, či je Brazília rozvinutá alebo rozvojová krajina, pokiaľ hovoríme o poľnohospodárstve a priemyslových výrobkoch, ale je zrejmé, že v oblasti poľnohospodárstva – a biopalív, o ktorých sme diskutovali pred niekoľkými minútami – je Brazília veľmi konkurencieschopný štát. Biopalivá z cukrovej trstiny sú na globálnom trhu veľmi konkurencieschopné.

Marian Harkin (ALDE). – Ďakujem vám za odpoveď, pani komisárka. Povedali ste, že je veľmi dôležité, aby Spojené štáty predniesli ponuku. V minulých dňoch sa zdôrazňovalo, že Spojené štáty v skutočnosti predložili veľmi významnú a veľmi zaujímavú ponuku v oblasti domácich podpôr trhu. Chcela by som sa len spýtať, či to tak je, a ak áno, mohli by ste o tom poskytnúť viac informácií?

Moja druhá otázka znie: Nemáte pocit, že sme to my, kto robí ústupky? Môžete potvrdiť, že pán komisár Mandelson navrhol zníženie podpory európskym poľnohospodárom o 70 % a ak je to tak, súhlasíte s týmto návrhom? Nemáte pocit, že by takéto škrtky zničili európske poľnohospodárstvo, najmä odvetvie hovädzieho mäsa?

Mariann Fischer Boel, členka Komisie. – Po prvé, keď sa pozrieme na dokumenty rokovania predložené oboma predsedami, pán Falconerem, ktorý je zodpovedný za odvetvie poľnohospodárstva, predložil dokument, ktorý má medzi číslami medzery. A keď sa pozrieme na domácu podporu, ktorá je pre Američanov najzložitejšou záležitosťou, je jasné, že teraz naznačili, že budú schopní fungovať v rámci medzier a v rámci dvoch čísel uvedených v dokumente pána Falconera.

Rokovania a diskusie pokračujú, preto je veľmi ťažké povedať, kedy skončia. Ale musím povedať, že pre Európsku úniu sú, aspoň pokiaľ ide o poľnohospodárstvo, zložitou otázkou samozrejme clá. Ale ešte dôležitejšie než clá je spôsob, akým nakladáme s našimi citlivými produktmi. Ten je jednoducho zásadný a dôležitejší ako zníženie cieľ v jednotlivých pásmach, v ktorých sa pohybujeme.

Môžem vás teda len vyzvať, aby ste dávali pozor na spôsob, akým nakladáme s citlivými produktmi, pretože to bude kľúčom pre rozhodujúcu bitku.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Chápem, že sa musíme zaoberať rokovaniami o výške kvót atď., ale to, čo mi tu chýba, sú rokovania o tom, čo Európa predstavuje, t. j. šírení nášho životného štýlu. Pani komisárka, moja otázka znie, či do týchto rokovaní vstupujete s tým, že hovoríte, že odmietame výrobky vyrábané deťmi! Že nechceme výrobky vyrábané prostredníctvom nútenej alebo otrockej práce! Že nechceme výrobky, pri výrobe ktorých neboli dodržané základné pracovné normy! Rokuje sa o tom a zasadzujete sa o to, aby sa o tom rokovalo?

Mariann Fischer Boel, členka Komisie. – Skutočne sme sa snažili začať diskusiu o tom, čo bežne nazývame neobchodné záujmy, ale bolo veľmi zložitú túto diskusiu s niektorými činiteľmi znovu začať. Som si úplne istá, že otázka produktov, pri ktorých žiadame určitú úroveň starostlivosti, pokiaľ ide o životy zamestnancov a samozrejme o ich zdravie, osobne si myslím, že je tu záväzok spoločností, ktoré z týchto štátov dovážajú tovar. Môžete hovoriť o uterákoch z Indie, ktoré sa farbja spôsobom typickým pre určitú oblasť. Myslím si teda, že ak všetci potiahneme za rovnaký povraz, môžeme nájsť rozumné riešenie.

Druhá časť

Predsedajúca. – Otázka č. 35, ktorú predkladá **Georgios Papastamkos** (H-0594/07)

Vec: Kolo rokovaní z Dauhy o poľnohospodárstve

Ako Komisia hodnotí priebeh kola rokovaní z Dauhy o poľnohospodárstve a „ponuky“ pri rokovaní zo strany partnerov EÚ?

Je pravda, že má EÚ v porovnaní s ponukou z októbra 2005 vypracovať veľkorysejšiu ponuku v odvetvi poľnohospodárstva, najmä čo sa týka prístupu na trh? Bola vykonaná štúdia vplyvu na európske poľnohospodárstvo?

Aké sú v prípade neúspechu rokovaní v rámci WTO priority Komisie pri dvojstranných rokovaníach a na (medzi)regionálnej úrovni v oblasti obchodu s poľnohospodárskymi produktmi?

Mariann Fischer Boel, členka Komisie. – Komisia stále zastáva stanovisko, že je tu nádej na to, že rokovania z Dauhy skončia v blízkej budúcnosti pozitívne, ako som uviedla v predchádzajúcej odpovedi.

Môžem len povedať, že ak nedôjde do konca roka k zásadnému pokroku v tejto veci, bude podľa môjho názoru vzhľadom na nadchádzajúce prezidentské voľby v Spojených štátoch veľmi ťažké rokovania dokončiť.

Súčasným ponukám zo strany našich partnerov pri rokovaní však stále chýba to, čo by bolo možné žiadať, aby sme dospeli k vyváženému výsledku rokovaní.

Ak ide o konečnú ponuku zo strany EÚ, existujúca reforma spoločnej poľnohospodárskej politiky výrazne obmedzuje mandát Komisie na rokovanie, čo znamená, že nemôžeme akceptovať dohodu, a musíme teda znovu zreformovať našu spoločnú poľnohospodársku politiku. Je to celkom v súlade s mandátom, ktorý dala Komisii Rada, a obmedzený mandát na rokovanie, ktorý budeme mať, si bude samozrejme vyžadovať príslušné ústupky zo strany našich partnerov vo WTO v oblasti poľnohospodárstva a inde, čo bude viesť k zlepšeniu trhových príležitostí pre našich exportérov.

Keď hovoríme o znížení cieľ, niekedy sa bojíme, že sa naše odvetvie poľnohospodárstva dostane pod obrovský tlak dovážaných komodít. Musíme mať na pamäti, že každá minca má dve strany, čo znamená, že dôjde aj k zníženiu cieľ na nových rozvíjajúcich sa trhoch, čo by mohlo, a som si istá, že bude veľmi zaujímať európskych producentov, ktorí budú môcť vstúpiť na tieto trhy, napríklad čínsky a indický. Stále sa teda ešte usilujeme o pozitívny výsledok kola rokovaní z Dauhy. Je zrejme, že dávame prednosť riešeniu prijateľnému pre všetky strany, kým riešenie prijateľné pre obidve strany by mohlo dopĺňať mnohostranné diskusie.

V tomto štádiu sa snažíme čo najviac, ale ak nájdeme riešenie, je dôležité, aby šlo o vyvážené riešenie – v rámci troch pilierov poľnohospodárstva, ale tiež medzi poľnohospodárstvom, priemyselnými výrobkami a službami.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Ďakujem vám za odpoveď, pani komisárka. Mám pocit, že hovoríte skôr ako komisárka pre medzinárodný obchod ako komisárka pre poľnohospodárstvo.

Je to aj stanovisko pána Mandelsona, komisára zodpovedného za medzinárodný obchod, že reforma spoločnej poľnohospodárskej politiky nebude škodlivá? Je to aj jeho názor, že prijatie modalít z júla 2007, ktoré sú nad rámec ponuky zo strany EÚ v októbri 2005, neprekročia rokovací mandát daný Radou ministrov v roku 2005? Ak áno, kým sa akokoľvek zaviazete voči našim obchodným partnerom, nemusíte žiadať o nový mandát od Rady.

Mariann Fischer Boel, členka Komisie. – Keď sa v roku 2003 ministri v Rade dohodli na reforme spoločnej poľnohospodárskej politiky, išlo o mandát daný komisárom zodpovedným za obchod a poľnohospodárstvo. V rámci tohto mandátu sme mohli rokovať. To, čo teraz predstavujeme, alebo to, čo predstavíme 20. novembra, je hodnotenie stavu poľnohospodárskej politiky. Nejde o novú reformu, preto nemám dojem, bez ohľadu na to, či v Dauhe dosiahneme dohodu alebo nie, že to bude mať vplyv na to, čo navrhujeme ako hodnotenie stavu spoločnej poľnohospodárskej politiky. Nebude to teda mať vplyv na mandát, ktorý už máme.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pani komisárka, genetické inžinierstvo v oblasti potravín mnoho ľudí v Európe znepokojuje, desí a naplňa obavami. Hrá táto téma opäť alebo bude naďalej hrať väčšiu úlohu v kole rokovaní v Dauhe?

Mariann Fischer Boel, členka Komisie. – Je jasné, že z toho, čo sme zaznamenali za posledných pár mesiacov v súvislosti s rastom cien v Európe, najmä ako bolo uvedené v novinách v Nemecku počas leta, vyplynulo

mnoho otázok. Ide o úplne nové otázky týkajúce sa európskej poľnohospodárskej politiky, kde sme predtým bojovali proti prebytkom, intervenčným zásobám a myslím si, že vďaka rozdeleniu priamych platieb poľnohospodárom tu máme vyváženejší trh, ktorý umožňuje poľnohospodárom udržať sa na trhu a nie počítat so šekom z Bruselu.

Je jasné, že v kole rokovaní z Dauhy nie je otázkou priorít samotné Spoločenstvo či zaistenie bezpečnosti dodávok potravín. Pre každého na svete je samozrejme dôležité, aby si mohol byť istý, že bude mať potraviny pre svoje obyvateľstvo, ale nejde o zvláštnu kapitolu našich rokovaní.

Jim Allister (NI). – Okrem toho, že by som chcel vyjadriť znepokojenie nad ďalšími ústupkami, ktoré poškodzujú naše záujmy v oblasti poľnohospodárstva, by som sa vás chcel spýtať, aká pozornosť bola pri rokovaní venovaná zlepšeniu štandardov produkcie hovädzieho mäsa v prípade tých, ktorí chcú získať prístup na náš trh, aby sme zabránili dovozu potravín, pri ktorých možnosť dokázať ich pôvod a kvalita zďaleka zaostávajú za štandardmi, ktoré očakávame od našich producentov?

Mariann Fischer Boel, členka Komisie. – Myslím si, že už to tu zaznelo. Možno sa mylím, ale pripomína mi to trochu otázku položenú írskym ministrom a niektorými írskymi poslancami týkajúcu sa dovozu z Brazílie, dokazovania pôvodu a názoru írskych poľnohospodárov na nedostatok dokazovania pôvodu. Je jasné, že tento prípad pozorne sledujeme a viem, že môj kolega, komisár Kyprianou, bude mať stretnutie s príslušným výborom Parlamentu.

Chceme zaistiť spravodlivý obchod, čo znamená, že dovozcovia do Európskej únie alebo vývozcovia z nej musia splňať rovnaké normy kvality ako naši producenti.

Budúci mesiac navštívim Brazíliu a presvedčím sa, či mi môžu ukázať to, čo chcem vidieť, t. j. ako v Brazílii funguje možnosť zistenia pôvodu produktov, ktoré sa dovážajú do Európskej únie.

Predsedajúca. – Otázka č. 36 je neprípustná, pretože jej autor už nie je poslancom. Otázka č. 37, ktorú predkladá **Ioannis Gklavakis (H-0636/07)**

Vec: Pozmeňujúci a doplňujúci návrh ku spoločnej organizácii trhu s vínom

Dňa 4. júla 2007 predložila Komisia návrh nariadenia Komisie o spoločnej organizácii trhu s vínom (KOM(2007)0372). Prostriedky určené pre národné rámce sa pridelujú podľa kľúča, ktorý je založený z 50 % na historickom vklade členských štátov, z 25 % na oblasti a z 25 % na produkcii. Navyše došlo k úpravám v prospech niektorých členských štátov.

Oznámi Komisia, aké kritéria boli použité pri výbere zvláštneho kľúča na pridelovanie a prečo sa prostriedky nepridelujú na základe historických platieb členských štátov v referenčnom období, ako to bolo v prípade všetkých spoločných organizácií trhu, pri ktorých už došlo k zmene? Ďalej vzhľadom na to, že celková výška prostriedkov je obmedzená, ako bolo rozhodnuté o úpravách v prospech niektorých členských štátov, ktoré nevyhnutne vedú k príslušnému zníženiu prostriedkov pre ostatných?

Mariann Fischer Boel, členka Komisie. – Aby bolo rozdelenie celkovej sumy, ktorá bude pridelená do národného rámca, a sumy na našu politiku rozvoja vidieka medzi členské štáty navrhnuté rovnomerne, používame vlastne tri rôzne kritéria: pri vinárskych oblastiach vychádzame zo všetkých dostupných historických údajov, ktoré máme k dispozícii; po druhé, pri produkcii vychádzame z objemu založeného na historických priemeroch; a po tretie, pri výdavkoch vychádzame z historického priemeru s výnimkou Bulharska a Rumunska, v prípade ktorých boli použité rozpočtové požiadavky vypočítané v rámci pristúpenia, pretože to boli jediné spoľahlivé údaje, ktoré sme mohli použiť. Váha prisúdená týmto rôznym faktorom je takáto: 25 % pripadá na oblasti, 25 % na produkciu a 50 % na prostriedky určené na finančné rámce a politiku rozvoja vidieka. 50 % zo sumy na oblasti a 50 % zo sumy na produkciu z tejto časti rámca je určených na podporu tretích krajín, čo považujem za novú a veľmi dôležitú prezieravú politiku pre vinárstvo. Keď sme diskutovali o prerozdeľovaní medzi rámce členských štátov, urobili sme korekcie v prospech troch členských štátov, aby sme obmedzili zníženie produkcie vzhľadom na ich podiel na výdavkoch v minulosti a ich podiel vzhľadom na ďalšie dve kritériá. Táto korekcia nebola v neprospech súm pridelených iným členským štátom, čo znamená, že sme ostatné sumy neznížili a na získanie peňazí pre tieto tri členské štáty sme jednoducho zvýšili rozpočet. Tak je možné spravodlivo rozdeliť podporu Spoločenstva a vziať do úvahy kapacity každého členského štátu a zároveň účinne uplatňovať nové opatrenia navrhnuté v rámci reformy.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Pani predsedajúca, pani komisárka, v dobe, keď Komisia verí, že je nevyhnutné v rámci právnych predpisov prijať v niektorých členských štátoch štrukturálne zmeny, zaoberá sa tiež tým, ako by bolo možné podobným spôsobom pomôcť gréckym vinárom, ktorých nedávno postihli

katastrofálne požiare? Ich príjem sa v nasledujúcich rokoch značne zníži. Obrovské oblasti s tisíckami hektárov viníc boli spálené; vinári teda utrpeli škodu a ich rastliny boli poškodené.

Zamýšľa Komisia s ohľadom na tieto skutočnosti ukázať svoju solidaritu a pomôcť týmto ľuďom?

Mariann Fischer Boel, členka Komisie. – Predovšetkým sa domnievam, že každý, kto v televízii videl ničivé požiare v Grécku, premýšľal, čo sa stane s poškodenými oblasťami. Keď som tam pricestovala, aby som našla riešenie, mala som možnosť o tom diskutovať s gréckymi poslancami, ministrami, ministerstvami, ako aj s gréckym ministrom hospodárstva.

Existujú rôzne riešenia, ktoré uvediem v odpovedi na ďalšiu otázku. Môžem len povedať, že nemôžeme problém lesných požiarov vyriešiť prostredníctvom spoločnej organizácie trhu s vínom. To je vylúčené. Poviem vám, že ak znovu prerozdělíme prostriedky medzi finančné rámce a členské štáty, bude to, ako keby sme otvorili Pandorinu skrinku, a ja nemám pre vinárske odvetvie k dispozícii viac peňazí ako tie, ktoré sú v súčasnej dobe v rozpočte, t. j. približne 1,3 miliardy EUR na každý rok.

Musíme nájsť riešenie následkov požiarov v rámci politiky rozvoja vidieka a financovania regiónov a som si istá, že sa nájde vhodné riešenie.

Predsedajúca. – Vzhľadom na to, že sa nasledujúce otázky vzťahujú na jednu tému, budú prerokované spoločne: Otázka č. 38, ktorú predkladá **Katerina Batzeli** (H-0655/07)

Vec: Vyplácanie podpory pre územia postihnuté požiarom v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky

Nedávne požiare v Grécku mali katastrofálne následky na poľnohospodársku činnosť, najmä na produkciu olivového oleja, ovocia, zeleniny a vína, ale aj na životné prostredie a rozvoj týchto oblastí, a predstavujú hlavnú hrozbu pre pokračovanie poľnohospodárskych činností.

Ako treba predefinovať žiadosti o krízové plnenie, aby sa zaistilo vyplácanie oprávnených oddelených platieb podpory postihnutým poľnohospodárom?

Ako bude zabezpečené vykonávanie novej organizácie trhu s vínom v oblastiach postihnutých požiarom, najmä čo sa týka návrhu Komisie na poskytnutie priamej podpory pestovateľom vinnej révy, ktorí používajú postupy ohľaduplné k životnému prostrediu?

Aké ďalšie ustanovenia a vysvetlenia sa vzťahujú na nový režim hroziakov, aby bolo možné okamžite prijať opatrenia na zvládanie krízy? Je možné zvýšiť zdroje fondov, aby bolo možné financovať tieto opatrenia v prípade výnimočných udalostí?

Je možné vypracovať zvláštny národný program na podporu poľnohospodárov, ktorý bude financovaný zo spoločnej organizácie trhu s ovocím, zeleninou a vínom?

Otázka č. 39, ktorú predkladá **Georgios Karatzaferis** (H-0661/07)

Vec: Financovanie mimovládnych organizácií a subjektov s cieľom okamžitého zalesnenia v Grécku po požiaroch

Pred nedávnym zasiahla Grécko najväčšia prírodná katastrofa v jeho histórii. Mnoho gréckych inštitúcií na ochranu životného prostredia a kláštorov nachádzajúcich sa na spálenom území má k dispozícii know-how a vedcov na zorganizovanie opätovného rýchleho zalesnenia týchto oblastí pomocou rozsiahlych výsadiel.

Akým spôsobom môže Komisia poskytnúť prostriedky priamo mimovládnym organizáciám, kláštorom, inštitúciám na ochranu životného prostredia atď. (t. j. mimo tretieho Rámca podpory spoločenstva – CSF), aby mohli okamžite obnoviť prostredie gréckych lesov poškodených požiarom?

Aká iniciatíva Spoločenstva možno použiť na tento účel?

Mariann Fischer Boel, členka Komisie. – Predovšetkým môžem len znovu vyjadriť sústrasť všetkým ľuďom, ktorí sa stretávajú s dôsledkami požiarov.

Myslím si, že treba povedať, že jednotné poľnohospodárske platby – priame platby poľnohospodárom – nie sú ohrozené. Možné zničenie úrody, zvierat či budov nemá žiadny vplyv na oddelené platby, pretože neexistuje povinnosť produkovať.

Čo sa týka krízového plnenia, je jedným dôležitým pravidlom, že o zníženie priamych platieb v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky v súlade s krízovým plnením môže byť rozhodnuté len na základe

konania či zanedbania poľnohospodárstva. Preto nebudú mať lesné požiare, ktoré sme zaznamenali toto leto v Grécku, za následok zníženie priamych platieb.

Pokiaľ ide o víno, v prípade čiastočného zničenia môžu vinice získať podporu v rámci režimu reštrukturalizácie podľa existujúceho nariadenia a v rámci národných finančných rámcov, ktoré budú stanovené v novej úprave spoločnej organizácie trhu.

Reformovaná spoločná organizácia trhu s ovocím a zeleninou počíta s novými nástrojmi na predchádzanie krízam a riadenie. Toto nové nariadenie vstúpi do platnosti až v roku 2008 a neobsahuje ustanovenie o spätnej pôsobnosti.

Pokiaľ ide o poslednú otázku, finančné pravidlá neumožňujú Komisii previesť prípadné úspory z rozpočtu určeného na organizáciu trhov do zvláštnych programov určených na podporu gréckych poľnohospodárov.

S ohľadom na konkrétnu otázku týkajúcu sa mimovládnych organizácií, kláštorov či inštitúcií na ochranu životného prostredia Komisia nemá možnosť poskytnúť im priamu podporu na činnosti určené na obnovu životného prostredia. Pomoc Európskej únie je možná len prostredníctvom zvláštnych cieľových programov, ktoré vypracovávajú členské štáty podľa zásady subsidiarity a predkladajú ich Komisii na spolufinancovanie.

Chcem spomenúť len niektoré konkrétne možnosti našej politiky rozvoja vidieka, ktoré je možné takisto použiť. Uviedla som ich v predchádzajúcej odpovedi. Prvá možnosť sa týka programu 2000 – 2006 a môže zahŕňať zmeny programov, ktoré dopĺňajú národné operačné programy a regionálne operačné programy na obnovu poľnohospodárstva popri vnútroštátnych opatreniach na zvládanie katastrof. To môže napríklad znamenať, že poľnohospodár môže získať peniaze určené na kúpu dobytky, ovocia a olivovníkov, či na obnovu zničených budov.

Musím však dôrazne zopakovať, že nie je možné v rámci politiky rozvoja vidieka nahradiť poľnohospodárom ušlý zisk.

Druhou možnosťou je nový program rozvoja vidieka 2007 – 2013, ktorý obsahuje opatrenia na obnovu možností poľnohospodárskej produkcie a možností lesníctva po prírodných katastrofách.

Treba poznamenať, že zásahy prostredníctvom týchto dvoch možností by sa obmedzili na opätovné zalesňovanie a obnovu produkčného potenciálu, a opäť ich nie je možné použiť na náhradu ušlého zisku.

Chcela by som svoje vystúpenie uzatvoriť pripomenutím možností v rámci režimu štátnych podpôr. Katastrofa, akou boli požiare v Grécku, sa normálne považuje za výnimočnú udalosť, ktorá umožňuje členským štátom poskytnúť podporu s cieľom náhrady hmotných škôd.

Pomoc určená poľnohospodárstvu a lesníctvu financovaná z prostriedkov členských štátov môže byť poskytnutá po oznámení plánov štátnej podpory, ktorý vyžaduje následné schválenie zo strany Komisie.

Chcela by som tiež pripomenúť, že existuje oveľa jednoduchšia možnosť, ktorú nazývame štátna podpora *de minimis*, čo znamená, že členské štáty môžu po zavedení nových zmien vyplatiť poľnohospodárom 6 000 EUR – a tú je možné využívať každé tri roky. Takže bez toho, aby sme sa kohokoľvek pýtali, môžeme v skutočnosti vyplatiť poľnohospodárovi priamo až 6 000 EUR na okamžitú pomoc, ak je to nevyhnutné.

Stavros Arnautakis (PSE), v zastúpení autora. – (EL) Pani komisárka, chcel by som sa spýtať, či ste dostali konkrétny plán obnovy oblastí postihnutých požiarom.

Ako bude vyzeráť postup schvaľovania takého plánu?

Mariann Fischer Boel, členka Komisie. – Ako som už uviedla, v rámci programov existujú dve možnosti. V rámci programu rozvoja vidieka je možné získať podporu na kúpu nových olivovníkov a vínnej révy. Ďalej tu je regionálna politika, ktorá spadá do právomoci mojej kolegyne, komisárky Hübnerovej. Viem, že je možné sa na komisárku Hübnerovú obrátiť, pretože bola menovaná, aby držala opraty. Som si istá, že prebieha množstvo konštruktívnych diskusií.

Predseda júca. – Otázka č. 40, ktorú predkladá **Maria Panayotopoulos-Cassiotou (H-0601/07)**

Vec: Financovanie výskumu

Ktoré odvetvia výskumu považuje Komisia za odvetvia, ktoré zaostávajú za ustanoveniami o financovaní podľa plánov pre programové obdobie 2007 – 2013? Aké kritéria určujú priority financovania? Ako hodnotenie užitočnosti a účinnosti výskumu, ktorý bol financovaný podľa šiesteho rámcového programu

pre výskum, ovplyvňuje výber nových výskumných projektov? Aké kritériá určujú priority financovania v jednotlivých odvetviach výskumu?

Janez Potočnik, člen Komisie. – Pani predsedajúca, som rád, že som tu znovu. Chcel by som sa poďakovať váženej pani poslankyni za otázku týkajúcu sa financovania výskumu. Jej otázka sa jendoznačne týka predovšetkým výskumu financovaného Európskou úniou a v mojej odpovedi sa budem týmito stránkami zaoberať. Potreba zvýšených investícií do výskumu na úrovni členských štátov aj na úrovni EÚ, súkromných ešte viac ako verejných, je na dosiahnutie lisabonských cieľov zásadná. Zároveň sa musíme presvedčiť, či tieto prostriedky budú vynaložené tak, aby sa dosiahol čo najväčší účinok.

Otázka sa v podstate skladá zo štyroch častí, a ja na všetky odpoviem. Zároveň musíme mať na mysli, že je príliš skoro na vykonanie konečných záverov a ponaučenia sa zo šiesteho a siedmeho rámcového programu. Ale skôr ako odpoviem na štvrtý aspekt otázky váženej pani poslankyne, chcel by som pripomenúť, že politika súdržnosti Európskej únie, najmä Európsky fond pre regionálny rozvoj a Európsky sociálny fond takisto výrazne prispievajú k rozvoju oblasti európskeho výskumu. Komisia odhaduje, že podpora výskumu a podpora inováciám poskytovaná podľa politiky súdržnosti sa v programovom období 2007 – 2013 v porovnaní s obdobím 2000 – 2006 viac ako strojnásobí.

Vrátim sa teraz k prvej časti otázky, ktoré odvetvia výskumu považuje Komisia za odvetvia, ktoré zaostávajú za ustanoveniami o financovaní podľa plánov pre programové obdobie 2007 – 2013? Komisia verí, že medzi tematickými oblasťami uvedenými v programe zhora nadol a inými uvedenými zdola nahor v rámcových programoch, akými sú hraničný výskum a spoluúčasť, existuje rovnováha. Nebolo by vhodné vybrať konkrétne oblasti, ktoré obzvlášť potrebujú prostriedky. Čím bližšie sa pozrieme na našich 10 tematických priorít, tým je jasnejšie, že potrebujeme viac prostriedkov a výskumu prakticky vo všetkých z nich. Ale aby som vám uviedol príklad, uvediem výskumné infraštruktúry celoeurópskeho záujmu, pri ktorých je objem pridelených prostriedkov podľa siedmeho rámcového programu oveľa menší, ako pôvodne navrhovala Komisia. Je to významná oblasť, kde Európa skutočne získava pridanú hodnotu. Usilujeme sa o kombináciu financovania z množstva zdrojov, najmä celoštátnych a regionálnych zdrojov a z Európskej investičnej banky. Je tiež zrejmé, že po prvej výzve Európskej rady pre výskum na podávanie návrhov sme zavalení návrhmi. Dostali sme oveľa viac výborných návrhov týkajúcich sa základného výskumu, ako sme schopní financovať.

Ak sa pozrieme na tematicky orientovaný výskum, jasne vidíme potrebu lepšej podpory oblastí výskumu, akými sú energetika a klimatické zmeny. Tu môžu členské štáty pomôcť nielen zvýšením investícií do výskumu, ale aj preskúmaním spôsobov, ako kombinovať výskumné úsilie a nedovoliť jeho roztrieštenie. To je tiež jedna z oblastí, ktoré sme podporovali v našej Zelenej knihe o Európskom výskumnom priestore.

Keď sa pozrieme na všeobecné kritériá, tematické priority financovania sú stanovené v osobitnom programe Spolupráca. Tieto oblasti výskumu sú oblasti, ktoré získajú podporu prostredníctvom výziev na predkladanie návrhov konaných v období 2007 – 2013. Návrh sme vypracovali po obsiahlych konzultáciách s dotknutými stranami v priebehu roku 2004 vrátane internetových konzultácií o témach spolupráce a príspevkov subjektov z oblasti priemyslu prostredníctvom európskych technologických platforiem. Návrh je tiež založený na širokom predchádzajúcom hodnotení vplyvov. Výsledky následného hodnotenia sledovania sú tiež významným prvkom na určenie priorít financovania výskumu. Toto poučenie z predchádzajúcich skúseností bolo naozaj kľúčovým prvkom na vymedzenie priorít v rámcovom programe, ako naznačujete v tretej časti vašej otázky, na ktorú teraz odpoviem.

Pýtali ste sa, ako hodnotenie užitočnosti a účinnosti výskumu financovaného prostredníctvom šiesteho rámcového programu ovplyvňuje výber nových výskumných projektov. Tu musíme rozlišovať dva rôzne spôsoby. Predovšetkým existuje podrobnejšia operačná úroveň, v rámci ktorej útvary Komisie sledujú niekoľko tisíc projektov podľa šiesteho rámcového programu. Títo kolegovia sú často v kontakte s výskumnou obcou a ich preniknutie do problematiky projektov významne prispieva k príprave pracovných programov podľa siedmeho rámcového programu. Ale je tu aj globálnejšia úroveň, na ktorej bude Komisia v roku 2008 organizovať následné hodnotenie šiesteho rámcového programu. Toto hodnotenie celkového vplyvu rôznych výskumných činností budú vykonávať odborníci na vysokej úrovni. Výsledky následného hodnotenia šiesteho rámcového programu budú hlavným príspevkom pre nadchádzajúci prieskum siedmeho rámcového programu v polovici obdobia v roku 2010.

Nakoniec, keď prejdeme k poslednej časti otázky, ak zoberieme do úvahy priority financovania v každom odvetví výskumu, témy, ktoré sú predmetom financovania, sú stanovené v programoch a výzvach na predkladanie návrhov. Každoročne ich konzultujeme pri príprave programov s množstvom rôznych subjektov. Vyzývame aj na podporu zo strany poradných skupín, kľúčových špecialistov v tejto oblasti, ktorí

zabezpečia, že pracovné programy budú obsahovať najdôležitejšie oblasti výskumu a zoberú do úvahy prebiehajúce projekty, ktoré boli financované v predchádzajúcich súťažiach. Hneď ako dostaneme jednotlivé návrhy do súťaže, hodnotia ich odborníci pomocou štandardného súboru hodnotiacich kritérií. Financované sú potom tie návrhy, ktoré získajú celkovo najlepšiu známku v súťaži alebo v časti súťaže, na ktorú sa zameriavajú.

Na záver, považuje za správne povedať, že pre výskum financovaný nástrojmi Spoločenstva máme transparentný systém, ktorým sa pridelujú prostriedky najvýznamnejším oblastiam a zaisťuje ich smerovanie k najlepším návrhom.

Maria Panayotopoulos-Kassiotou (PPE-DE). – (EL) Ďakujem vám za poučnú odpoveď. Vzhľadom na to, že žijeme v globalizovanom svete, by som sa chcela spýtať, či pri prijímaní rozhodnutí o rôznych akciách beriete do úvahy medzinárodný pokrok vo výskume. V akom rozsahu sú mladým ľuďom poskytované prostriedky, aby sa mohli podieľať na výskume?

Janez Potočnik, člen Komisie. – Samozrejme, neexistuje iný spôsob, než sa na túto otázku pozeráť v globálnych súvislostiach. Ak sa v praxi pozriete, na čo iné hlavné spoločenstvá na svete sústreďujú svoj výskum, uvidíte to isté, čo v našom prípade. My navyše vyvíjame úsilie v mnohých oblastiach. Jednou z vecí, ktoré sme posilnili v siedmom rámcovom programe, bola práve medzinárodná spolupráca. Financujeme a podporujeme ju a v budúcnosti ju budeme financovať a podporovať ešte viac, pretože veríme, že v globalizovanom svete sú výzvy, ktoré ležia pred nami, bez ohľadu na to, či sú to potraviny, zdravie, pitná voda, zmena klímy, bezpečnosť alebo energetika, ktoré sú globálne a je na nás všetkých, aby sme na ne odpovedali správne.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – Pán komisár, medzi základnými prioritami ste spomenuli tematické okruhy energetiky a zmeny klímy. To sú správne priority, a Európska únia potrebuje dosiahnuť prielom v tejto oblasti. Ako má Komisia v úmysle organizovať spoluprácu medzi najlepšimi mozgami v EÚ, ktoré majú pracovať v tejto oblasti alebo skôr, ako má v úmysle podporovať spoluprácu medzi najlepšimi mozgami na svete? Pretože táto otázka je zásadná.

Janez Potočnik, člen Komisie. – Áno, naozaj sa na to zameriavame. Išlo v podstate o túto filozofiu, ktorá sa objavuje v existujúcom rámcovom programe, ale je pravda, že sa teraz zameriavame na prípravu strategického technologického plánu pre Európu. Komisia by ho mala prijať do konca roku. Pritom samozrejme v Európe konzultujeme s každým v tejto oblasti.

Takto sme konzultovali všetky technologické platformy, ktoré už existujú. Hovorili sme s nimi veľmi otvorene. Prakticky všetky sú zahrnuté v našich činnostiach a snažíme sa nájsť vhodný spôsob ich koordinácie.

Správne ste povedali, že je tiež dôležité, aby sme čo najlepšie riešili tieto otázky v medzinárodnom meradle. Ale v tomto ohľade sú podstatné dve veci: ak sa snažíte riešiť tieto otázky aj z pohľadu súkromného sektora, musíte to robiť vyvážené a skôr ako začnete spolupracovať alebo súťažiť, prípadne počas spolupráce alebo súťaže, a to je presne to, čo sa snažíme zväziť.

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Pán komisár, Rada znížila na rok 2008 financovanie výskumu. Ako sa pripravujete na hodnotenie stavu finančných perspektív a ich prieskum v polovici obdobia? Veríte, že v tejto oblasti môžeme predkladať nové iniciatívy a návrhy, ktoré budú odrážať význam výskumu aj v európskom rozpočte?

Janez Potočnik, člen Komisie. – Myslím si, že je to skôr otázka princípu, ako ďaleko by mal tento prieskum v polovici obdobia zájsť. Myslím, že je to otázka, na ktorú musíme odpovedať. Ak je odpoveď, že vzhľadom na naliehavosť musíme riešiť niektoré otázky, ktoré sa týkajú už schváleného finančného obdobia, potom som si istý, že oblasť vedy a výskumu bude jedným z kandidátov.

Predsedajúca. – Otázka č. 41, ktorú predkladá **Esko Seppänen (H-0640/07)**

Vec: Projekt ITER

ITER je ambiciózný projekt, pri ktorom nás nepochybne stretlo určité vedecké šťastie: môžeme nájsť veci bez toho, aby sme vedeli, ako ich hľadať. Do projektu je zapojené aj množstvo krajín, ktoré nie sú členmi EÚ. Splnili už partneri riadne svoje záväzky, bez ohľadu na to, či hospodárske alebo iné?

Janez Potočnik, člen Komisie. – Projekt ITER, ako vážený pán poslanec vie, je medzinárodný pilotný projekt svetového programu jadrovej syntézy. Od doby, kedy sa začalo o tejto myšlienke hovoriť na samitoch na konci 80. rokov 20. storočia, hrala Európa vedúcu úlohu v nasledujúcich prípravných štádiách projektu.

Komisia môže byť právom hrdá na dôveru, ktorú do nej vložili partneri v projekte ITER, a na ústrednú úlohu Európy ako hostiteľa tohto projektu.

Zariadenia JET, ktoré boli navrhnuté a zriadené spoločnou akciou Euratomu, sú výborným príkladom toho, čo je možné dosiahnuť, ak vedúce organizácie zaoberajúce sa výskumom jadrovej syntézy dajú dohromady svoje skúsenosti a zdroje. Projekt ITER rozširuje túto zásadu z európskej úrovne spolupráce na globálnu.

Technické ciele projektu ITER a jeho plány sú založené na stálom a vedecky dôslednom procese rozvoja výskumu jadrovej syntézy na celom svete, ktorý v posledných desaťročiach zaznamenal ohromný nárast počtu zariadení, ktoré pracujú v atmosfére medzinárodnej vedeckej spolupráce prekračujúcej politické bariéry.

Okrem projektu JET rozširuje projekt ITER experimentálnu stránku na úroveň, na ktorej je možné preukázať vedecké a technologické možnosti energie získanej jadrovou syntézou.

Od podpisu dohody o projekte ITER v novembri 2006, si všetci partneri riadne plnili svoje záväzky, ktoré prijali v rámci rokovaní o tomto projekte.

Na politickej úrovni sa všetci partneri usilovali o splnenie svojich ústavných požiadaviek nevyhnutných na ratifikáciu či prijatie dohody, ktorá už je prijatá a má oficiálne vstúpiť do platnosti v októbri tohto roka.

Partneri medzitým riadne poctili svoj záväzok riadiť sa v čo najväčšej miere ustanoveniami dohody, kým nevstúpi do platnosti.

Teraz sa s predstaviteľmi všetkých súčasných partnerov vyberá personál medzinárodného tímu ITER a buduje lokalita ITER v Cadarache vo Francúzsku.

Partneri poskytujú svoje finančné príspevky do rozpočtu organizácie ITER a svedomito pracujú na nevyhnutných spoločných technických prípravách na technické a vedecké príspevky, ku ktorým sa zaviazali.

V Európskej únii bol spoločný podnik pre projekt ITER a rozvoj energie z jadrovej syntézy zriadený rozhodnutím Rady zo dňa 27. marca 2007. Jeho úlohou je pripraviť a koordinovať činnosti výstavby demonstračného reaktora na jadrovú syntézu a súvisiacich zariadení.

Doteraz sa jeho dozorná rada a správna rada zišli dvakrát a prijali prvý pracovný program a administratívne rozhodnutia potrebné na to, aby mohol na začiatku roku 2008 spoločný podnik začať fungovať. Najmä bola so Španielskom podpísaná dohoda o sídle. Správna rada tiež vymenovala riaditeľa, hlavného vedúceho predstaviteľa, spoločného podniku.

Projekt ITER je naozaj ambiciózny projekt. Aby sme využili jeho výhody, budeme musieť odstrániť prekážky vyplývajúce zo skúseností vo vedeckej, technologickej a organizačnej oblasti. Pre pokusy je vlastné, že ich výsledky nie je možné s istotou odhadnúť. Ale projekt ITER nie je podnik, do ktorého sme vstupovali s ľahkosťou alebo v očakávaní toho, že budeme mať šťastie. Projekt ITER spočíva na dlhodobých medzinárodných partnerstvách a záväzkoch, ktoré spájajú partnerov zastupujúcich viac ako polovicu svetového obyvateľstva, aby sa v záujme ľudstva zaoberali otázkami, ktoré sú zásadné pre našu budúcnosť a rozvoj udržateľných a neznečisťujúcich zdrojov energie. Budúcnosť projektu ITER spočíva na silných vedeckých a technických základoch a na nadšení a oddanosti všetkých našich partnerov, či skôr všetkých nás. Na svete nikdy nedochádzalo k takej spolupráci, aká je v projekte ITER.

Esko Seppänen (GUE/NGL). – (FI) Pán komisár, naše skúsenosti s jedným konkrétnym projektom spolupráce, Galileo, sú zlé. Oproti pôvodnému plánu ho Európska únia musela financovať, kým nie všetky strany sa podieľali na financovaní, ako bolo plánované.

Máme si vysvetľovať odpoveď pána komisára tak, že nemôžu nastať problémy s projektom ITER, pokiaľ ide o splnenie vykonaných záväzkov, t. j. nebudeme mať s projektom ITER rovnaký problém, aký sme mali s projektom Galileo, teda že dotknuté strany zanedbajú svoje povinnosti, ku ktorým sa zaviazali?

Janez Potočnik, člen Komisie. – To je iste správne. Môžem vám to v krátkosti vysvetliť. Záväzky, ktoré boli vykonané, vykonali vlády. Vo všetkých prípadoch ide o verejné záväzky. Teda záväzky, ktoré sa týkali projektu Galileo, ktoré vykonali verejnoprávne subjekty, nikdy neboli spochybňované. Problém, ktorý nastal pri projekte Galileo, naozaj pri projekte ITER nenastane.

Predsedajúca. – Otázka č. 42, ktorú predkladá **Carl Schlyter** (H-0643/07)

Vec: Nanotechnológia

Nanotechnológia je nové odvetvie technológie, ktoré poskytuje mnoho príležitostí, ale nesie so sebou aj zvýšené riziká. Podľa projektu NanoDialogue chce 48 % ľudí v EÚ moratórium na používanie nanotechnológií pri výrobkoch určených spotrebiteľom, pokiaľ nebudú známe ich účinky na ľudí a životné prostredie.

Aké právne predpisy sa pripravujú pre odvetvia, v ktorých sa používajú výrobky obsahujúce nanomateriály a sú už na trhu, napr. kozmetické výrobky, výrobky na starostlivosť o pleť, liečivá, čistiace prostriedky a iný spotrebný tovar? Predpokladá Komisia prístup zameraný na jednotlivé odvetvia alebo horizontálne právne predpisy týkajúce sa nanotechnológií pri výrobkoch určených spotrebiteľom?

Janez Potočnik, člen Komisie. – Predovšetkým by som chcel poďakovať za vašu otázku týkajúcu sa oblasti nanotechnológií. Komisia berie otázku bezpečnosti a ochrany spotrebiteľa veľmi vážne a pracuje na tom, aby že verejnosť mala prospech z inovácií, ktoré so sebou môžu priniesť nanotechnológie, a zároveň bude ochránená pred ich škodlivými účinkami.

Veľká pozornosť sa venuje otázkam bezpečnosti. Okolo 28 miliónov EUR z piateho rámcového programu a šiesteho rámcového programu bolo vynaložených na projekty, ktoré sa výslovne zameriavajú na zdravotnú a ekologickú stránku nanotechnológií, a plánuje sa rozšírenie tohto výskumu aj v rámci siedmeho rámcového programu, čo sa týka veľkosti i rozsahu. Ako viete, Komisia prijala akčný plán pre nanovedy a nanotechnológie pre Európu na obdobie 2005 – 2009 a Parlament o ňom prijal uznesenie, v ktorom bol akčný plán dobre prijatý.

V oznámení zverejnenom tento mesiac o vykonávaní akčného plánu o nanotechnológiách, dávame jasnú odpoveď na druhú časť vašej otázky. Používa sa široký rozsah európskych a medzinárodných prístupov, najmä prístupov OECD a ISO, ktoré sú regulačné, ako aj neregulačné, aby sme sa vyrovnali s možným negatívnym účinkom nanotechnológií.

Komisia vykonáva v súvislosti so zdravím, bezpečnosťou a životným prostredím hodnotenie regulačných aspektov pri výrobkoch obsahujúcich nanotechnológie. Predbežné výsledky ukazujú, že súčasný regulačný rámec Spoločenstva dostatočne pokrýva nanotechnologické výrobky, ktoré sa teraz vyvíjajú.

Rôzne aspekty výroby a výrobkov, napríklad tých spomenutých v otázke, teda kozmetických výrobkov a liečiv už upravujú právne predpisy Spoločenstva, aj keď sa netýkajú osobitne nanotechnológií. Takže sa dnes zdá, že nie je potrebné prijímať nové právne predpisy, ktoré by regulovali riziká spojené s nanotechnológiami, alebo predkladať pozmeňujúce a doplňujúce návrhy. Avšak na základe vedeckého vývoja či potreby právnej úpravy v jednotlivých oblastiach, ktoré Komisia pozorne sleduje, môžu byť prípadne predložené pozmeňujúce a doplňujúce návrhy. Ani nie nanotechnológia ako taká, ale nanotechnologické výrobky by mali byť predmetom právnych predpisov.

Komisia je presvedčená, že moratórium uvalené na nanotechnológie by bolo kontraproduktívne. Okrem toho, že by boli spoločnosti odňaté prípadné výhody týchto technológií, mohlo by to viesť k tomu, že mimo Európy, kde nie sú inovácie ani výskum zviazané regulačným rámcom, by vznikali technologické raje.

Na záver by som chcel spomenúť ďalší prieskum Eurobarometra týkajúci sa nových technológií vykonaný na 25 000 ľuďoch. Ak si ho porovnáte s výsledkami prieskumu NanoDialogue, ktorý ste spomenuli vo vašej otázke, ten bol založený na 700 odpovediach. Eurobarometer zistil, že celkovo Európania podporujú vývoj nanotechnológií približne na 55 %. Tieto technológie sú vnímané ako užitočné pre spoločnosť a morálne prijateľné. Pochopiteľne až 42 % opýtaných si nebolo istých účinkami nových technológií, ale podľa prieskumu takmer 70 % opýtaných, ktorí sa vyjadrili k ich účinkom, bolo optimistických.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Myslím, že sme sa zhodli na tom, že pre nanotechnológie by bolo najhoršie, ak by výrobky, ktoré produkuje v súčasnosti, neboli dostatočne sledované, a poškodili tak povesť tejto technológie na úplnom začiatku.

Neverím, že tradičné testy toxicity vyhodnotia riziká nanotechnológií dostatočne spoľahlivo, práve naopak. Myslím si, že testy toxicity vyžadované platnými právnymi predpismi je potrebné aktualizovať. Myslím, že potrebujeme systém označovania, aby si spotrebiteľia mohli sami vybrať, a mňa by zaujímalo, či má Komisia prijatie takýchto právnych predpisov v pláne.

Janez Potočnik, člen Komisie. – Úplne súhlasím s vami a s prvým výrokom. Najhoršie by bolo, keby sa niečo stalo, preto tomu musíme zabrániť a musíme zaistiť bezpečnosť. To je základ a ja s vami úplne súhlasím.

Predkladanie legislatívnych návrhov nespadá do mojej právomoci, ale do právomoci mojich kolegov z Komisie zodpovedných za ochranu. Som si istý, že túto otázku riešia veľmi dôkladne. Môžem povedať len to, že robíme v oblasti výskumu všetko pre to, aby sme analyzovali možné riziká, ktoré ste spomenuli, čo sa vykonáva v rámci mojej zodpovednosti.

Paul Rübige (PPE-DE). – (DE) Pán komisár, kde bude ohnisko odvetvia nanotechnológií v siedmom rámcovom programe pre výskum? Obyvateľstvo má veľké očakávania, najmä v rámci zdravého životného štýlu. Vidíte aj úplne nové možnosti v oblasti lekárstva na predĺženie života a vylepšenie zdravia?

Janez Potočnik, člen Komisie. – Áno, odpoveď je celkom určite kladná. Je to jedna z oblastí. Nanotechnológia, ak potrebujete porovnanie, je trochu ako informačné technológie, pretože horizontálne ovplyvňuje mnoho odvetví. Jedným z odvetví, kde sú výsledky veľmi sľubné, je zdravotníctvo, preto je aj to súčasťou nášho výskumu, ktorý sa nepochybne orientuje aj týmto smerom.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – Pán komisár, ďakujem za vaše odpovede. Veľmi ma potešilo, keď som počula, že si myslíte, že spoločný regulačný rámec sa vyvíja správnym smerom, a tiež, že spochybňujete projekt NanoDialogue a závery jeho štúdie, ktorých sa táto otázka týka. Myslím, že Eurobarometer jasne ukazuje, že európski občania sú za rozvoj nanotechnológií.

Ako uviedol vo svojej otázke pán Schlyter, nanotechnológie predstavujú zvýšené riziko, moja otázka na vás teda znie, či máte k dispozícii nejaké údaje, ktoré by ukazovali, že nanotechnológie predstavujú také riziko, ktoré, ako sa zdá, považuje pán Schlyter za existujúce?

Janez Potočnik, člen Komisie. – Nepochybne je to oblasť, ktorej je potrebné venovať pozornosť nielen, pokiaľ ide o možné riziko. Ak vstupujeme do oblastí, ktorým je tento potenciál vlastný, musíme byť opatrní. Ak nechceme, aby ľudia zavrhlí niečo, čo im pri uvážlivom používaní prinesie určité úžitok, musíme urobiť všetko pre to, aby sa to nestalo. Presne taký je náš prístup. Doteraz samozrejme nedošlo v tejto oblasti k žiadnym nehodám, ale ide očividne o oblasť, v ktorej je lepšie zaujať opatrný prístup. Opatrnosť je tou správnou cestou vpred.

Predseda júca. – Otázky 43 a 44 budú zodpovedané písomne. Otázka č. 45, ktorú predkladá **Sarah Ludford** (H-0059/07)

Vec: Autobusová doprava v Londýne

Podľa údajov, ktoré v júni uverejnilo Londýnske zhromaždenie, sa takzvané kĺbové autobusy (dlhé jednopodlažné autobusy s dvoma časťami), ktoré fungujú v mnohých európskych mestách a ktoré boli v Londýne zavedené v roku 2002, sa v roku 2006 podieľali na 1 751 nehodách. Je to o 75 % viac než v prípade iných typov autobusov, čo znamená, že v priemere dochádza takmer k piatim nehodám denne a viac než piatim nehodám ročne v prípade každého kĺbového autobusu v londýnskom vozovom parku.

Vzhľadom na túto absolútne neprijateľnú situáciu, najmä v porovnaní s inými typmi autobusov, aké kroky podniká Komisia, aby zabezpečila prijatie vhodných bezpečnostných opatrení na prevádzku kĺbových autobusov a náležité školenia vodičov? Ako sa môžu považovať za bezpečné pre premávku v preplnených mestských podmienkach?

Jacques Barrot, podpredseda Komisie. – (FR) Komisia si nie je vedomá znepokojujúcich štatistík z iných európskych miest, v ktorých sa používajú kĺbové autobusy. Právne predpisy Spoločenstva však tento problém riešia niekoľkými spôsobmi.

Smernica 97/27/ES týkajúca sa hmotností a rozmerov určitých kategórií motorových a ich prípojných vozidiel stanovuje všeobecné normy pre manévrovaciu schopnosť autobusov, ako aj zvláštne normy pre kĺbové autobusy.

Cieľom smernice 2003/59/ES o základnej kvalifikácii a pravidelnom výcviku vodičov určitých cestných vozidiel nákladnej a osobnej dopravy je zlepšenie prípravy vodičov. V tejto súvislosti by pri transponovaní smernice do vnútroštátnych predpisov bolo žiaduce prijať ustanovenie o zvláštnych prípravných programoch pre vodičov kĺbových autobusov.

Pokiaľ ide o výhľad vodiča, európske právne predpisy riešia problém ťažkých nákladných vozidiel v smernici 2007/38/ES o dodatočnej montáži zrkadiel na ťažké nákladné vozidlá evidované v Spoločenstve.

Komisia si však uvedomuje potrebu vziať do úvahy iné kategórie vozidiel, napríklad mestské autobusy. Z tohto dôvodu, ako vyžaduje vyššie uvedená smernica, Komisia vo vhodnom čase predloží správu o získaných výsledkoch, ktoré bude prípadne sprevádzať návrh zmien existujúcich právnych predpisov.

Toto sú moje odpovede pani barónke Ludfordovej.

Sarah Ludford (ALDE). – Myslím si, že moja otázka je dobre načasovaná, keďže práve dnes uverejnila Komisia svoju Zelenú knihu o mestskej mobilite.

Neočakávam, že Komisia bude riešiť moju nostalgiu po malebných poschodových londýnskych autobusoch, ktoré boli nahradené týmito nízkopodlažnými kontinentálnymi harmonikami (či kľbovými autobusmi, ako ich nazýva Komisia), ale ďakujem vymenovanie jednotlivých právnych predpisov, ktoré by sa na ne mali vzťahovať.

Môžem vás požiadať, aby ste sa spojili so starostom Londýna a londýnskym dopravným podnikom a zistili, prečo je pri týchto autobusoch o 75 % vyššia nehodovosť než v prípade iných autobusov a či sú tieto smernice v Spojenom kráľovstve, a najmä v Londýne, riadne uplatňované?

Jacques Barrot, podpredseda Komisie. – (FR) Je správne, že poukazujete na bezpečnosť týchto autobusov. Ak súhlasíte, opýtame sa londýnskych úradov na tento problém.

Je pravda, že je jednoduchšie šoférovať kľbové autobusy než bežné autobusy, ale hneď ako šofér zistí, ako vozidlo funguje, má tendenciu ísť trochu rýchlejšie a pri odbočovaní cíti viac istoty, niekedy, žiaľ, až príliš istoty.

Upozornili ste na tento problém a my sa pokúsime, ako som uviedol, zistiť, či je potrebné zmeniť existujúce právne predpisy. Mali ste tiež pravdu, že v praxi dochádza k dvom tretinám nehôd v mestách, a že je preto potrebné zaoberať sa príčinami týchto nehôd. Na jednu z nich ste poukázali.

Predseda júca – Otázka č. 46, ktorú predkladá **Silvia-Adriana Ticăuová** (H-0598/07)

Vec: Zapojenie miest Bukurešť, Konstanca a Sofia do európskej siete vysokorychlostných železníc

Jedným z 30 prioritných projektov transeurópskej dopravnej siete je prioritná os č. 22, ktorá zahŕňa tieto železničné úseky: Atény – Sofia – Budapešť – Viedeň – Praha – Norimberg/Drážďany. Rumunsko je súčasťou tohto projektu so 480 km železničného úseku z Curtici do Brašova.

Vzhľadom na to, že prístupím Rumunska a Bulharska získala Európska únia prístup k Čiernemu moru a počet jej obyvateľstva sa zvýšil približne o 30 miliónov obyvateľov, chcela by som sa opýtať Komisie, čo musí Rumunsko a Bulharsko urobiť, aby boli mestá Bukurešť a Konstanca v Rumunsku, a Sofia v Bulharsku pripojené na európsku vysokorychlostnú železničnú sieť pre cestujúcich a tovar?

Jacques Barrot, podpredseda Komisie. – (FR) Vážená pani Ticăuová, prioritná železničná os č. 22 musí naozaj spojiť Nemecko s Gréckom cez Prahu, Viedeň, Budapešť a Sofiu. Odbočka severne od tejto osi povedie cez Curtici a Brašov do Bukurešti a Konstanca.

Rumunsko a Bulharsko a iné dotknuté krajiny vyvíjajú značné úsilie, aby vybudovali túto železničnú trasu na pripojenie hlavných miest a prístavu Konstanca na železničnú sieť zvyšku Európskej únie. V tomto úsilí by mali pokračovať aj v období 2007 – 2013. Tieto projekty môžu byť prípadne financované z prostriedkov Spoločenstva z Kohézneho fondu alebo zo štrukturálnych fondov, ba dokonca z prostriedkov určených pre transeurópske siete.

Pre Rumunsko je konkrétnou prioritou rozvoj železničnej trasy Curtici – Bukurešť – Konstanca. Úsek dlhý 92 km na sever od Bukurešti bol už postavený. Pripravujú sa projekty trate medzi Bukurešťou a Konstancou. Tieto by mali byť postupne dokončené do roku 2010. Rumunsko vo svojom dopravnom operačnom programe na roky 2007 – 2013 naznačilo, že plánuje rozvoj trasy Curtici – Brašov – Predeal s pomocou 1,1 miliardy EUR získanej z Kohézneho fondu.

Pokiaľ ide o pripojenie Sofie na sieť EÚ, hlavný krok bol vykonaný podpísaním zmluvy o výstavbe cestného a železničného mostu cez Dunaj Vidin – Calafat, ktorý je financovaný z predvstupového fondu ISPA. Most by mal byť dokončený v roku 2010. Bulharsko navyše plánuje vo svojom dopravnom operačnom programe na obdobie 2007 – 2013 rozvoj trasy Vidin – Sofia. Náklady na stavebné práce do roku 2013 budú vo výške 320 miliónov EUR, pričom celá trasa bude stáť 1 380 miliónov EUR.

Rumunsko sa zaviazalo dokončiť do roku 2013 všetky prípravné štúdie pre modernizáciu trasy Craiova – Calafat severne od mostu cez Dunaj, aby mohlo dokončiť stavebné práce krátko po roku 2013.

Toto je moja odpoveď. Ospravedlňujem sa, že vám poskytujem tieto informácie ústne, ale v prípade potreby ich môžeme doplniť aj písomne, pokiaľ to pani Ťicáúová požaduje.

Silvia-Adriana Ťicáú (PSE). – (RO) Vážený pán komisár, pokiaľ je to možné, naozaj by som rada dostala tieto informácie aj písomne. Chcela by som vás požiadať o usporiadanie seminára o štrukturálnych fondoch v Rumunsku, lebo si myslím, že je potrebné podporovať nové členské štáty, aby boli schopné získať prístup k štrukturálnym fondom a rozvinúť vlastnú dopravnú infraštruktúru.

Prístup Európskej únie k Čiernemu moru je dôležitý, a preto verím, že rozvoj železnice je dôležitý aj pre mobilitu cestujúcich a tovaru. Vraciam sa k otázke týkajúcej sa vysokorychlostných vlakov: mobilita cestujúcich je dôležitá, a preto požadujem otvorenie dialógu, aby sme postupne dosiahli, čo je pre dôležité projekty nevyhnutné.

Jacques Barrot, podpredseda Komisie. – (FR) Vážená pani Ťicáúová, som rovnako znepokojený ako vy. Bol by som skutočne rád, pokiaľ by nové členské štáty, v tomto prípade najmä Rumunsko a Bulharsko, čo najlepšie využili prostriedky z Kohézneho fondu. Samozrejme musíme uprednostniť železničnú dopravu, kedykoľvek to bude možné, čo nám neskôr umožní vyhnúť sa veľkým problémom v oblasti životného prostredia a problémom s kolónami na európskych diaľniciach.

Ďakujem vám za otázku. Požiadam kolegov, aby vám odpovedali podrobnejšie. Len čo budem mať možnosť navštíviť tieto krajiny, budeme samozrejme môcť poskytnúť viac informácií.

Predseda júca. – Otázka č. 47, ktorú predkladá **Berns Posselt (H-0600/07)**

Vec: Vysokorychlostné železnice Paríž – Budapešť a Štrasburg – Brusel

Aký je po dosiahnutí dohody o projekte Stuttgart 21 názor Komisie na časový rozvrh výstavby jednotlivých úsekov Európskej magistrály z Paríža cez Štrasburg a Mníchov do Viedne a Bratislavy alebo Budapešti?

Ako vidí Komisia možnosť rozšírenia tejto trasy vysokorychlostnej železnice medzi tromi hlavnými mestami Európy, Štrasburgom, Luxemburgom a Bruselom?

Jacques Barrot, podpredseda Komisie. – (FR) Odpoviem pánovi Posseltovi. Železničná trať Paríž – Štrasburg – Stuttgart – Viedeň – Bratislava č. 17 je jedným z 30 prioritných projektov transeurópskej dopravnej siete. Projekt 21 Stuttgart, ktorý ste spomenuli, je hlavným úsekom tohto prioritného projektu.

Dňa 19. júla 2007 bola podpísaná dohoda medzi pánom Tiefenseem, nemeckým ministrom dopravy, a orgánmi spolkovej krajiny Bádensko-Würtenbersko, regiónom a mestom Stuttgart a Deutsche Bahn. Táto dohoda je kľúčovou fázou pre odstránenie dopravnej prekážky, ktorú predstavuje úsek Stuttgart – Ulm, keďže zahŕňa finančné prostriedky umožňujúce začať stavebné práce v roku 2010.

Komisia starostlivo sleduje modernizáciu úsekov medzi Stuttgartom a Ulmom. V júli roku 2005 menovala európskeho koordinátora pre túto trasu, pána Pétera Balázsa, ktorý už predložil druhú správu. Táto správa bola poslaná predsedovi parlamentného Výboru pre dopravu a cestovný ruch. K dispozícii je na internetových stránkach Generálneho riaditeľstva pre energetiku a dopravu. Koordinátor Balázs ďalej venuje veľkú pozornosť úseku Stuttgart – Ulm, kde je potrebné odstrániť prekážky. Vo svojej správe analyzuje pokrok dosiahnutý v projekte Paríž – Bratislava a dospel k záveru, že veľká časť projektu by mohla byť dokončená v roku 2015. Avšak vzhľadom na zložitost úseku Stuttgart – Ulm, nebude tento úsek vybudovaný do roku 2019.

Je zrejmé, že súčasťou prioritného projektu nie je pokračovanie do iných cieľových miest. Ďalšie prioritné projekty, napríklad os Atény – Sofia – Budapešť – Viedeň – Praha – Norimberg – Dráždany rozšíri projekt Paríž – Bratislava až k Čiernemu moru a do Grécka, kým prioritou projektu Eurocaprail č. 28 spojí Brusel so Štrasburgom cez Luxemburg.

V júli 2007 predložili členské štáty návrhy na spolufinancovanie zo strany Spoločenstva. Tieto návrhy sa teraz hodnotia. V závislosti od tohto hodnotenia navrhne Komisia Európskemu parlamentu a Rade pridelenie prostriedkov z rozpočtu RTE-T na obdobie 2007 – 2013.

Toto sú dve odpovede, ktoré som vám chcel dať, pán Posselt. Osobne sa mimoriadne zaujímam o os Paríž – Budapešť a môžem vám povedať, že pán Balázs a ja vyvíjame obrovské úsilie na dokončenie tohto dôležitého projektu.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Vážený pán komisár, patrí vám historická zásluha za to, že uskutočňujete to, o čom rozhodli páni Kohl a Mitterrand v roku 1982, a čo sa teraz stáva skutočnosťou.

Mám dve stručné otázky. Po prvé: cezhraničné projekty Štrasburg – Kehl – Appenweier a Mníchov – Mühldorf – Salzburg sú veľmi komplikované. Je v týchto projektoch niečo nové?

Po druhé: môžete ešte raz apelovať na železničné spoločnosti – keď už vynakladáme toľko európskych prostriedkov na cezhraničné trasy – a požiadať ich, aby prestali obmedzovať cezhraničné spojenia? Pomocou našich peňazí rozširujeme železnice a zároveň železničné spoločnosti kúsujú dopravu svojimi vnútroštátnymi cestovnými poriadkami.

Jacques Barrot, podpredseda Komisie. – (FR) Samozrejme, som pripravený zasiahnuť.

Môžete mi túto otázku podať písomne, aby som sa mohol obrátiť na Deutsche Bahn? Pozriem sa, ako by sme mohli v tomto štádiu veci zlepšiť, lebo toto je taktiež súčasť mojej práce: nielen plánovať hlavné koridory pre budúcnosť, ale aj zlepšiť súčasnú situáciu.

Budem sa tešiť na vaše oznámenie, aby sme mohli začať konať.

Predsedajúca. – Otázka č. 48, ktorú predkladá **Dimitrios Papadimoulis (H-0606/07)**

Vec: Právoplatné rozhodnutie gréckeho súdu vo veci spoločnosti Olympic Airways (OA)

V diskusii o mojej ústnej otázke H-009/07 z 13. marca 2007 o rozhodnutí súdu o započítaní pohľadávky gréckeho štátu voči Olympic Airways (OA) povedal komisár Jacques Barrot toto: - „Rozhodnutie súdov je novým aspektom, ktorý teraz skúmame“. A nedávne správy v gréckej tlači (3. jún 2007) uvádzajú, že komisár Barrot v styku s vysokými úradníkmi gréckeho ministerstva hospodárstva a financií počas svojej poslednej návštevy v Grécku umožnil do istej miery započítanie pohľadávok za predpokladu, že v privatizácii OA dôjde k nejakému pokroku“.

Čo presne Komisia analyzuje? Skúma, či je právoplatné rozhodnutie rozhodcovského súdu v súlade s právom Spoločenstva? Môže Komisia potvrdiť, že rokuje o uznaní rozhodnutia súdu, pokiaľ budú grécke orgány pokračovať v privatizácii Olympic Airways?

Jacques Barrot, podpredseda Komisie. – (FR) Pán Papadimoulis mi položil otázku, na ktorú teraz odpoviem.

Komisia vzala na vedomie rozhodnutie gréckeho rozhodcovského súdu z 13. júla 2006 o letoch uskutočňovaných vo verejnom záujme a rozhodnutie zo 6. decembra 2006 o presťahovaní sídla Olympic Airways na aténske medzinárodné letisko. Grécke orgány už v súvislosti s týmito rozhodnutiami o odškodneniach, ktoré boli predmetom predbežného vyšetrovania, neformálne rokovali s Komisiou.

Na základe tohto predbežného vyšetrovania a dokumentov predložených v tomto štádiu gréckymi orgánmi Komisia stále nebola schopná podľa pravidiel EÚ o štátnej podpore zaujať postoj týkajúci sa povahy týchto rozhodnutí. Pokiaľ by bola na základe týchto rozhodnutí poskytnutá ďalšia podpora, musela by sa oznámiť podľa článku 88 ods. 3 Zmluvy.

Útvary Komisie informovali grécke orgány o tomto predbežnom hodnotení a teraz čakáme na odpoveď.

Zhruba povedané, Komisia robí všetko, k čomu má oprávnenie, aby zaistila, že podpora, ktorú prikázala vrátiť, bude skutočne vrátená. To je informácia, ktorú vám, pán Papadimoulis, môžem poskytnúť.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Vážená pani predsedajúca, pán komisár, nie sú to len Olympic Airways, ktoré dlžia štátu. Štát taktiež dlží peniaze Olympic Airways, a to veľmi vysokú čiastku. Celkovo Olympic Airways požaduje od gréckeho štátu viac než 1 miliardu EUR.

Chcel by som sa vás opýtať, či má Komisia v úmysle čakať na právoplatné rozhodnutie príslušných gréckych súdov, a najmä, či sa ich chystá rešpektovať.

Mám informácie, že budúci týždeň sa máte stretnúť s príslušným gréckym ministrom, s ktorým budete túto záležitosť rokovať. Môžete nám naznačiť, v akých bodoch sa v tejto veci s gréckou vládou zhodujete a v akých sa nezhodujete?

V Grécku panuje značné znepokojenie a značná časť verejnej mienky obviňuje z likvidácie Olympic Airways Komisiu, ktorá ju predala za symbolickú cenu konkurentom, kým ešte fungovala. Ako nám na toto odpoviete?

Jacques Barrot, *podpredseda Komisie*. – (FR) Zatiaľ čakáme na to, až grécke orgány vysvetlia rozhodnutie rozhodcovského súdu.

V poslednej dobe sme neboli v kontakte s gréckymi orgánmi v súvislosti s privatizačnými plánmi

Otázkou nie je, či rozhodcovský súd prijal správne rozhodnutie, ale či zmluvné vzťahy, na ktorých sa zakladalo, sú v súlade s právom Spoločenstva. Nemôžem k tomu povedať viac, pán Papadimoulis, keďže, ako ste sám uviedli, sme sa práve dohodli na stretnutí s novým gréckym ministrom. Myslím, že budeme mať príležitosť o tom rokovať.

To je všetko, čo môžem v tejto chvíli povedať. Skôr než prijmeme nevyhnutné rozhodnutia, budeme potrebovať od gréckych orgánov viac informácií.

Predsedajúca. – Ďakujem, pán komisár, a ďakujem za odpoveď na poslednú otázku.

Otázky, ktoré neboli zodpovedané pre nedostatok času, budú zodpovedané písomne (pozri prílohu).

Týmto sa skončila hodina otázok.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, dovoľte mi prosím, aby som sa vyjadril o Rokovacom poriadku. Hovoril som so svojou kolegyňou, pani Madeirovou, a samozrejme sme počúvali aj odpovede pána komisára. Otázky predkladáme už tri roky, ale nepodarilo sa nám, aby sme dostali ústnu odpoveď čo i len na jednu otázku. Samozrejme, že je písomná odpoveď taktiež veľmi podrobná a správna, ale je ľahšie pýtať sa a klásť otázky ústne a aj výsledok je oveľa zaujímavejší. Môžete nám poskytnúť nejakú radu alebo odporúčanie, ako to môžeme v budúcnosti dosiahnuť?

Predsedajúca. – Vážení pán Leichtfried, ďakujem vám za pripomienky. Všetko, čo môžem povedať je, že v Pracovnej skupine pre vnútornú reformu Parlamentu sa priebeh hodiny otázok veľmi starostlivo skúma a vaše pripomienky tam budú prednesené.

(Rokovanie bolo prerušené o 19.30 a pokračovalo o 21.00)

PRESEDÁ: PÁN VIDAL-QUADRAS

podpredseda

14. Európsky technologický inštitút (rozprava)

Predsedajúci. – Ďalší bod programu je správa pána Reina Paasilinnu, v mene Výboru pre priemysel, výskum a energetiku, o návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa zakladá Európsky technologický inštitút (KOM(2006)0604 - C6-0355/2006 - 2006/0197(COD)).

Ján Figel, *člen Komisie*. – Vážení pán predsedajúci, som rád, že som dnes tu a môžem podniknúť veľmi dôležitý krok nielen s vaším súhlasom, ale taktiež s vašou účasťou v súvislosti s navrhnutím a založením Európskeho technologického inštitútu (ETI).

Ako všetci viete, v minulom mesiaci sa v súvislosti s týmto návrhom vďaka spoločne vynaloženému úsiliu dosiahol veľký pokrok. Chcel by som poďakovať najmä pánovi Paasilinnovi, ktorý vypracoval o tejto veci správu; predsedníčke Výboru pre priemysel, výskum a energetiku, pani Nieblerovej; pani Hennicotovej-Schoepgesovej z Výboru pre kultúru a vzdelávanie; a taktiež pánovi Bögemu z Výboru pre rozpočet za ich vytrvalé úsilie a veľmi hodnotné príspevky. Bez nich by sme nikdy nedosiahli terajšie postavenie a možné výsledky.

Správa prijatá Výborom pre priemysel a text všeobecného prístupu prijatý Radou majú očividne ten istý smer. Myslím si, že to je veľmi dôležité. Bezpochyby je vďaka tomu jednoduchšie postupovať ďalej ku kompromisnému textu. Inštitút ETI poskytne prostredie, v rámci ktorého môžu partneri z podnikateľskej, výskumnej a akademickej sféry, ktorí majú vynikajúce výsledky vo svojej oblasti, pracovať spoločne a podporovať svoj inovačný potenciál.

Zhodli sme sa na tom, že ETI by sa mal rozvíjať postupne. V takzvanej počiatočnej fáze budú ustanovené dve až tri znalostné a inovačné spoločenstvá. Potom sa v druhej fáze rozvinú ďalšie znalostné a inovačné spoločenstvá, ktoré budú podliehať hodnoteniu ETI a budú patriť pod činnosti znalostných a inovačných

spoločenstiev. Parlament a Rada poskytnú prostredníctvom prijatia strategického inovačného plánu dlhodobé strategické činnosti či politické vedenie.

Vaša parlamentná správa obsahuje užitočné pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktoré tento návrh zreteľne obohacujú, a ja vám za ne ďakujem. Aby som uviedol príklad, vítam návrh podávať správu Európskemu parlamentu a Rade v súvislosti s postupom výberu členov rady, aby sa zaistil jeho transparentný priebeh. Taktiež je tu návrh pozmeniť názov ETI na „Európsky inovačný a technologický inštitút“, avšak ponechať jeho zavedené označenie „ETI“.

Vítam taktiež pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktorých cieľom je zmodernizovať finančné riadenie ETI, a v ktorých sa objasňuje, že sa na toto založenie uplatňuje postup stanovený v článku 47 medziinštitucionálnej dohody.

Komisia taktiež môže podporiť mnoho vašich pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, či už v ich navrhovanej podobe, alebo v súvislosti s ich významom, keď musíme upraviť ich znenie. Máme však obavy v súvislosti s niektorými vašimi pozmeňujúcimi a doplňujúcimi návrhmi, ktoré navrhol Výbor pre priemysel. Zameriam sa na štyri hlavné problémy.

Po prvé, ide o hľadisko vzdelávania. Musíme byť opatrní a zabrániť oslabeniu vzdelávacieho rozmeru ETI, ktorý je základným kameňom a predstavuje jeden z najinovatívnejších prvkov návrhu. Stotožňujeme sa s názorom Parlamentu, že mobilita vedeckých pracovníkov a mobilita študentov bude mať najväčší význam, a preto by sa na ňu mal klást najväčší dôraz. Pevne však verím, že znenie spojené so stupňami vzdelávania a diplomami ostane nedotknuté.

Po druhé, prezentácia ETI je založená na základe pilotnej fázy. Domnievam sa, že sa všetci zhodneme na tom, že ETI by sa mal postupne rozvíjať a mal by podliehať neustálemu hodnoteniu. Nemali by sme však pochybovať o dlhodobej vízii a záväzku Európskej únie súvisiacich s touto iniciatívou. Neistota týkajúca sa tohto bodu – a najmä v počiatočnej fáze – úplne ohrozí životaschopnosť projektu.

Po tretie, účasť tretích krajín: úplne súhlasíme so zásadou umožniť účasť tretích krajín v rámci ETI – to je jedna z veľmi dôležitých podmienok. Musí ísť však ruka v ruke so zásadou prednosti členských štátov EÚ. ETI je iniciatívou pod vedením Európy a mal by ňou zostať

Po štvrté, účasť ETI a znalostných a inovačných spoločností na programoch Spoločenstva: tento bod by mal byť bez tieňa pochybností. Inštitút ETI sa nesmie uchádzať o účasť na programoch Spoločenstva, ani nimi nebudú financované jeho administratívne náklady. Na druhej strane znalostné a inovačné spoločenstvá budú oprávnené žiadať o finančné prostriedky, ale nebudú mať v nijakom ohľade prospech z privilegovaného prístupu – žiadne prednostné zaobchádzanie. Aby som to však uviedol na správnu mieru, domnievam sa, že správnym prístupom je, aby sa orgány na tento účel dohodli na politickom prehlásení, ktoré sa pripojí k návrhu.

Financovanie ETI je teraz zásadnou nedoriešenou otázkou. Ako viete, minulý týždeň prijala Komisia návrh na preskúmanie viacročného finančného rámca na uspokojenie potrieb programu Galileo a ETI. Dúfam, že tým vznikne pevný základ pre diskusie a do konca tohto roka aj dohoda rozpočtového orgánu. Toto v júni požadovala Európska rada.

Teším sa na diskusiu.

Reino Paasilinna (PSE), spravodajca. – (FI) Vážený pán predsedajúci, Európsky technologický inštitút sa viac než rok pripravuje a čas plynul, lebo pôvodný návrh Komisie musel byť výrazne vylepšený. Parlamentné výbory, v čele s Výborom pre priemysel, výskum a energetiku, tento návrh prepracovali do novej podoby. Parlamentu a Rade bol v tejto súvislosti zaručený väčší vplyv bez toho, aby bola ohrozené autonómne postavenie ETI. Voľba riadiacej rady ETI zrejme do značnej miery pripomína spôsob, akým sa volila Európska rada pre výskum, a tak vedecký svet viedol spory o tomto postupe. Boli podniknuté pokusy na zvýšenie príležitostí prípadnej účasti malých a stredných podnikov. Presne v tomto spočíva najväčší vplyv na zamestnanosť a práve tu rýchlo nachádzame pružnosť na uskutočňovanie inovácií.

Európsky inovačný a technologický inštitút sa bude, ako názov napovedá, zameriavať na inovácie. Ďalšie dva prvky „znalostného trojuholníka“, vzdelanie a výskum, tu ostanú, avšak inovácie sú samozrejme vrcholom tohto trojuholníka a prioritou. Inováciám treba venovať zvláštnu pozornosť, lebo práve inovácie sú Achillovou päťou Európy.

Je neuveriteľné, že Američania predkladajú Európskemu patentovému úradu, nášmu vlastnému patentovému úradu, aspoň o tretinu viac žiadostí o udelenie patentu než my. Tu by sme mohli začať. Skeptici by sa mohli pýtať, či bude Únia konkurencieschopná bez inovácií alebo bez pribúdajúcich inovácií. Hovoríme teda o vynálezoch a procesoch, ktoré môžu byť do veľkej miery zavádzané vo svete podnikania. Potrebujeme viac? Mali by sme pokročiť ďalej, keďže Spojené štáty idú rázne dopredu a Čína nie je ďaleko za nami. Rýchlosť si žiada aj lisabonská stratégia. Ako to, že neveríme ani vlastným strategickým rozhodnutiam?

Výskum a vývoj predstavujú stále menší podiel HNP Únie než v ostatných svetových hospodárskych veľmociach. Vynaložíme naň menej než 2 %, kým Spojené štáty naň dávajú takmer 3 %, Japonsko viac než 3 % a samotné Švédsko a Fínsko takmer 4 %.

Naše vysoké štandardy vzdelávania, odbornej prípravy a výskumu majú však príliš málo komerčného využitia, alebo sa aspoň nerealizuje v Európe, ale v Spojených štátoch – tam predovšetkým. Tento problém má samozrejme mnoho hľadísk a čiastočne súvisí s tým, do akej miery sú vysoké školy a zariadenia vyššieho vzdelávania ochotné spolupracovať so svetom podnikania, ale aj s tým, že náš patentový systém je ťažkopádny a tak ďalej.

ETI samozrejme tieto problémy neodstráni, môže ich však do určitej miery zjednodušiť. Mali by sme brať vážne odliv mozgov. Prečo? Lebo usilujeme o to, aby sme sa stali poprednou svetovou ekonomikou založenou na znalostiach a dochádza u nás k odlivu mozgov!

ETI ponúkne súkromnému sektoru nový spôsob kontaktov so vzdelávacou a výskumnou komunitou. Vďaka nemu vzniknú nové príležitosti komerčného využívania výsledkov výskumu a prehĺbi sa obojsmerná spolupráca. Inštitút sa nestane superuniverzitou, ktorá bude okrádať špičkové univerzity o najlepších výskumníkov a vedcov. Postarajú sa o to pozmeňujúce a dopĺňujúce návrhy Parlamentu. ETI bude môcť najlepším vysokým školám a zariadeniam vyššieho vzdelávania poskytovať novú trvalú príležitosť úzko spolupracovať so spoločnosťami, ktoré prahnú po inováciách. Môže pomôcť najlepším vysokým školám pritiahnuť najlepších a najschopnejších študentov, vedcov a výskumníkov, aby mohli rozvinúť a využiť výskum a inováciu, postupy a metódy používané pri jeho riadení v spolupráci so poprednými spoločnosťami.

Nedá sa poprieť, že sú návrh obsahuje oblasti, ktoré sa prekrývajú s existujúcimi nástrojmi. Technologické platformy v rámci siedmeho rámcového programu a rozsiahlejšie spoločné technologické iniciatívy sú, za predpokladu, že sú uvedené do prevádzky, do značnej miery založené na tých zásadách, ktoré sú načrtnuté pre ETI. To isté platí pre rámcový program pre konkurencieschopnosť a inovácie.

Možno tu do určitej miery dochádza k prekrývaniu, ale Európa nie je svedkom príliš veľkého množstva inovácií, skôr naopak, a tak je tu priestor pre nový konkurenčný podnik. Všetko záleží od toho, ako ETI zapadne do existujúcej mozaiky. Domnievam sa, že sa dá zariadiť, aby zapadol do európskeho prostredia výskumu bez toho, aby ho narušoval. K projektu sme pridali skúšobnú fázu s hodnoteniami a väčšou právomocou Parlamentu.

Pred týždňom Komisia oznámila návrh odobrať finančné prostriedky administratívnej byrokracii a podporovať poľnohospodárstvo, alebo ak chcete víno a zemiaky, a dať ich do inovácií. Mali sme to vari nerobiť? Je to zaujímavá myšlienka. Zásadnou otázkou osudu ETI je ochota členských štátov, teda členských štátov, ktoré neinvestujú dostatočne, finančne ho podporovať.

Stojíme všetci za lisabonskými cieľmi? Týmto sa to preverí. ETI by mohol prinášať pridanú hodnotu, čo sa týka lisabonských cieľov, ale len v prípade, že nerozloží lisabonské programy. Únia potrebuje inovácie, dámy a páni. Ľudia ich potrebujú; potrebuje ich naša budúcnosť. Prečo by sme nemali podporovať to, čo je nevyhnutné?

Nina Škottová (PPE-DE), *spravodajkyňa Výboru pre rozpočet požiadaneho o stanovisko*. – (CS) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, Európsky inštitút technológie je predložený Komisiou ako projekt významnej európskej inštitúcie integrujúcej výskum, vzdelávanie a inovácie a umožňujúci transformovať inovatívne objavy do komerčných príležitostí.

Výbor pre rozpočet preto veľmi pozorne skúmal návrh financovania. Ukázalo sa, žiaľ, že návrh kombinovaného financovania obsahuje niekoľko rizík a nejasností. Hlavný problém spočíva v tom, že financovanie nebolo explicitne uvedené vo viacročnom finančnom rámci pre roky 2007 až 2013. Ide o sumu 308 miliónov EUR. Ďalšie pochybnosti, a to o prísune 1,5 miliardy, vznikli s návrhom financovať inštitúciu z iných programov, a to najmä zo štrukturálnych fondov a zo siedmeho rámcového programu pre výskum.

Aj keď sa po prijatí stanoviska Výboru pre rozpočet uskutočnilo množstvo diskusií s Komisiou aj Radou, financovanie inštitútu nie je dosiaľ uspokojivo vyriešené. Dodatočné finančné prostriedky by sa však mohli objaviť, ako už bolo naznačené, len v rámci revízie finančného rámca.

O výkonnosti a úspešnosti ETI sa samozrejme nedozvieme, pokiaľ nebude založený. Svoju životaschopnosť však musí dokázať aj tým, že pritiahne, ako navrhuje aj Komisia, finančné prostriedky zo súkromnej sféry a to sa môže podariť len na základe kvality a aktuálnosti projektov a úspešnosti výsledkov. A to by som inštitútu skutočne priala.

Umberto Guidoni (GUE/NGL), spravodajca Výboru pre kontrolu rozpočtu požiadaneho o stanovisko. – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, Európsky parlament vo svojej správe o politických stratégiách na rok 2007 vyjadril nedôveru voči Európskemu technologickému inštitútu, zdôraznil pritom riziko zdvojenia už existujúcich štruktúr a obával sa, že by tento inštitút mohol konkurovať už tak obmedzenému finančnému rozpočtu na výskum.

Určite je potrebné zlepšiť úsilie Spoločenstva, čo sa týka výskumu, inovácií a vzdelávania, vytvárať partnerstvo súkromného a verejného sektora a predovšetkým uľahčiť prístup malých a stredných podnikov k novým poznatkom. Nemôžeme však zabudnúť na rýchlosť, akou bol navrhnutý inštitút, čo bude mať dlhodobé následky. To sú všetko tie očividnejšie prvky, čo sa týka súčasného zavedenia nových strategických nástrojov ako Európska rada pre výskum.

Taktiež by sme si mali uvedomiť, že finančné prostriedky siedmeho rámcového programu boli na základe dohody o finančnom výhlade znížené o 30 %. Vzhľadom na obmedzenie financovania výskumu na európskej úrovni je potrebné zaistiť, aby Európsky technologický inštitút nezáískaval prostriedky, ktoré by inak boli určené pre iné činnosti v tomto odvetví. Financovanie by malo byť pridané ako dodatok k existujúcemu finančnému výhladu a nové prostriedky by mali pochádzať z rôznych zdrojov – zo Spoločenstva, z vnútroštátnych, regionálnych a súkromných zdrojov.

Po prvé, je potrebné zabezpečiť postup výberu do riadiaceho výboru, v rámci ktorého by mala byť v správnej chvíli prizvaná Komisia, aby informovala ostatné orgány. Okrem toho musí mať Európsky parlament a Rada možnosť vyjadriť pred konečným schválením Komisie svoj súhlas so strategickými prioritami Európskeho technologického inštitútu.

A taktiež by malo byť účtovníctvo inštitútu úplne dostupné Európskemu parlamentu a Dvoru audítorov. Som presvedčený, že len po dôkladnom preskúmaní pilotného programu na základe nezávislého vonkajšieho hodnotenia bude možné určiť, či je vhodné založiť Európsky technologický inštitút ako stálu inštitúciu Spoločenstva, alebo či by Európa mala väčší prospech z toho, že nasmeruje finančné prostriedky do iných činností Spoločenstva spojených s výskumom a vývojom.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE), spravodajkyňa Výboru pre kultúru a vzdelávanie požiadaneho o stanovisko. – (FR) Vážený pán predsedajúci, je hanba, že Komisia začala projekt Európskeho technologického inštitútu bez toho, aby preň zabezpečila financovanie. Výbor pre kultúru a vzdelávanie schválil tento návrh po tom, ako objasnil niektoré body, napríklad udeľovanie odborných kvalifikácií. Toto v skutočnosti ostane v právomoci členských štátov a partnerských inštitúcií vysokoškolského vzdelávania. Tieto odborné kvalifikácie budú niesť označenie ETI ako európskej značky vynikajúcej úrovne, hoci cieľom odbornej kvalifikácie bude zohľadňovať rozmanité prostredie vysokoškolského vzdelávania v Európskej únii.

ETI musí navyše konštruktívne prispieť k mobilite študentov. V tejto súvislosti je ešte potrebné vyriešiť problém prevoditeľnosti grantov. Žiadam poslancov, aby hlasovali za pozmeňujúci a dopĺňujúci návrh 36 a podporili tak mobilitu študentov. Vedeli ste, že len 3 % študentov európskych vysokých škôl využili dosiaľ mobilitu?

ETI je fascinujúci projekt budúcej spolupráce, inovácií a výskumu a súkromný sektor pomôže zabezpečiť, aby boli do neho zapojené inštitúcie vysokoškolského vzdelávania. Toto bude skutočná výzva pre budúcnosť európskej konkurencieschopnosti. Chcela by som zablahoželať pánovi spravodajcovi Paasilinnovi a rada by som poďakovala Komisii a nemeckému predsedníctvu, ktoré mi naozaj pomohli s textom pokročiť.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), spravodajkyňa Výboru pre právne veci požiadaneho o stanovisko – (PL) Vážený pán predsedajúci, myšlienka založiť Európsky technologický inštitút, ktorá bola predložená v roku 2005, si vo všetkých smeroch zaslúži podporu. Navrhovaná štruktúra siete znalostných a inovačných spoločenstiev má nádej stať sa vynikajúcim stimulátorom inovácií v celej EÚ.

Mojou prioritou ako spravodajkyne Výboru pre právne veci požiadaneho o stanovisko bolo poskytnúť náležitý právny základ inštitútu a následne umožniť jeho stále financovanie. V tejto súvislosti udelením štatútu agentúry pre inštitút na základe medziinštitucionálnej dohody zo 17. mája 2006, a konkrétne jej časti C a článku 47, má nesmierny význam, rovnako ako návrh výboru týkajúci sa zvýšenia rozpočtia v oddiele 1A rozpočtu na obdobie 2007 – 2013, čím sa inštitútu zabezpečí 309 miliónov EUR.

Vznik ETI je obzvlášť dôležitý pre vedecké prostredie novej časti zjednotenej Európy, ktorá má neodmysliteľne veľký a dosiaľ nevyužitý potenciál. Preto srdečne podporujem rozhodnutie orgánov mesta Vroclav, ktoré sa snaží povzbudiť správna radu či jedno zo znalostných spoločenstiev, aby si zriadili kancelárie v tomto meste, v ktorom študuje až 140 000 študentov

Na záver by som rada vyjadrila svoje úprimné blahoželanie a vďaka Reinovi Paasilinnovi za vynikajúcu spoluprácu a taktiež blahoželanie ku skvelej správe.

Romana Jordan Cizelj, v mene skupiny PPE-DE – (SL) Vážený pán predsedajúci. Náš prehľad začala správa Wima Koka. Jeho oznámenie bolo jasné. Máme zodpovednosť za vedenie lisabonskej stratégie v ústrety jej najdôležitejším cieľom a za to, aby nadobudla náležitý obsah. Spoločne sme navrhli siedmy rámcový program a rámcový program pre konkurencieschopnosť a inovácie. Tým sme dodali výskumu a podnikaniu európsky rozmer.

Nie sme si však istí, či to pre nárast európskych inovácií postačuje. Sme si vedomí, že v Európe je nedostatok inžinierov a výskumníkov, že ich chýba približne 100 000 a že nemôžeme stimulovať inovácie ako také len priamymi podnetmi a projektmi. Stále nemáme spojenie s vysokými školami, a teda ani riadenie ľudských zdrojov.

Tento nedostatok rieši ETI. Jeho pridanou hodnotou je spojenie, ktoré vytvára medzi výskumným sektorom a akademickým a podnikateľským svetom. Výskumné a akademické skupiny, ktoré sa stanú členmi znalostného a inovačného spoločenstva v rámci ETI, budú musieť preukázať svoje vynikajúce schopnosti. Značka ETI, ktorú budú môcť účastníci používať, sa tak stane vonkajšou značkou kvality tejto skupiny. Očakávam, že účastníci budú toto označenie používať na svoj prospech ako značku svojej kvality.

Zároveň by značka ETI mala taktiež pomáhať možným obchodným zákazníkom. Musí poskytovať kritickú mieru náležite odborne vyškolených zamestnancov a reagovať na krátkodobé a dlhodobé problémy spojené s projektmi výskumu a vývoja. Značka ETI uľahčí výber partnerov alebo vedúcich pracovníkov v súvislosti s projektmi odbornej prípravy a výskumu.

Poskytovanie primeraných finančných prostriedkov na prevádzku ETI je bodom, na ktorom uviazli predchádzajúce rokovania. Veríme, že pri zabezpečení finančných prostriedkov budeme úspešní, ale je to len malá časť. Čoskoro príde rad na podniky, súkromný sektor, aby reagovali na globalizáciu s rovnakým záväzkom, aký sme preukázali my.

Hannes Swoboda, v mene skupiny PSE. – (DE) Vážený pán predsedajúci, pán komisár, dámy a páni, samozrejme by som najskôr rád poblahoželal svojmu kolegovi, pánovi Paasilinnovi, k tejto namáhavej práci. Je to naozaj neľahký zdroj – nielen pokiaľ ide o vznik správy pre Parlament, ale aj o vznik samotného inštitútu.

V skutočnosti je smutné, že ETI musí začať takú dôležitú úlohu s takým malým nadšením, najmä zo strany niektorých členov Rady a možno aj zo strany Komisie. Úplne súhlasím s podstatou pripomienok pána komisára a to aj s tými, ktoré sa týkajú znalostných a inovačných spoločenstiev. Ako pán Paasilinna, ktorému úprimne blahoželám k jeho práci, navrhol, potrebujeme obmedzený počet, aby sme vôbec dali dokopy nejaké pilotné projekty. Toto je úplná pravda. Dúfam, že projekty prinesú aj pozitívne výsledky.

Čo sa týka financovania, s tým taktiež súhlasím. Niektorí členovia Rady veľmi ľahkovážne povedali: chcete robiť niečo nové, dobre, ale nedostanete nič z nových financií. Jednoducho si zoberte prostriedky, ktoré máte k dispozícii v rámci rozpočtu. Ak sa musí vytvoriť niečo nové, nemalo by sa k tomu pristupovať ľahkovážne.

Skutočnosť, že využívame v zásade finančné prostriedky na výskum, je úplne prijateľná, avšak je celkom správne hľadať nové príležitosti financovania, a to ako pre tento projekt, tak napríklad aj pre Galileo, čiastočne v súvislosti s nadbytočnými rozpočtovými prostriedkami, teda prostriedkami, ktoré sa nemusia minúť, a čiastočne s novými záväzkami jednotlivých členských štátov.

Jedným dôležitým bodom – a pán Paasilinna to tiež uviedol – je skutočnosť, že ETI a znalostné a inovačné spoločenstvá nám pomohli, aby sme si v Európe ponechali, ale taktiež získali naspäť kvalitných zamestnancov.

Z množstva rozborov vieme, že ľudia neodchádzajú nevyhnutne pre financie, ale za príležitosťami. Ak dokážeme prostredníctvom týchto inštitúcií opäť vytvoriť nové príležitosti tak, aby kvalitní zamestnanci zostali v Európe alebo sa vrátili z Ameriky či iných krajín, bude to pre Európu podstatný prínos a opäť sa stane centrom nových technológií.

Jorgo Chatzimarkakis, v mene skupiny ALDE. – (DE) Vážený pán predsedajúci, najskôr by som chcel poďakovať pánovi Paasilinnovi za jeho veľmi efektívnu spoluprácu. Bola to veľmi náročná práca, ale vy ste boli vždy ochotný spolupracovať. Taktiež by som rád poďakoval pánovi komisárovi za húževnatosť, ktorú prejavoval po mnohých mesiacoch, a jeho oddanosť tomuto projektu. Uvidíte, pán komisár, že sa vaša vytrvalosť nakoniec oplatí, napriek všetkému odporu, s ktorým ste sa od samého začiatku stretávali, najmä čo sa týka sveta vedy.

Vzhľadom na to, že sa predseda Barroso očividne inšpiroval Massachusettským technologickým inštitútom a rozšieval myšlienku vytvoriť Európsky technologický inštitút, bol tento nápad, tento projekt, pretvorený. Jeho dnešná podoba je veľmi odlišná od tej pôvodnej. To je len dobre, lebo na počiatku sme si neboli v súvislosti s jeho štruktúrou celkom istí. Teraz tu vznikol európsky projekt a vyvinulo sa niečo nové. Sme kontinentom myšlienok. Sme si toho vedomí. Sme veľmi dobrí vo výskume; sme veľmi dobrí vo vede; máme však ťažkosti s premenou týchto úžasných myšlienok, ktoré zásadne prevrátili svet, na hmatateľné produkty. V tom spočíva náš problém.

Preto pokiaľ definujeme výskum ako finančnú investíciu do znalostí, bola by inovácia opačným procesom. Zo znalostí vzíde produkt, licencia, patent, ktorý sa zasa premení na peniaze. To je v Európe naša slabina a presne v tom by nám ETI, Európsky technologický inštitút, mohol pomôcť. Znenie tohto nariadenia samozrejme nepredstavuje bezvýhradný úspech. To môžeme povedať hneď. Je to však dobrý kompromis a teraz je na nás, aby sme ho predložili ľuďom a najmä ho so všetkými zúčastnenými objasnili.

Spravodajcom sa spolupracovalo veľmi dobre. Tento skvelý cieľ by sme ako celok nemali spustiť zo zreteľa, lebo cieľovými subjektmi inštitútu ETI sú konkrétne malé a stredné podniky. Zámerom je taktiež sprístupniť znalosti vo vysokoškolských inštitúciách, ale predovšetkým to zahŕňa tento proces vytvárania sietí, ktorý nám nefunguje príliš dobre.

Rád by som reagoval na niekoľko sporných bodov. Komisia navrhuje, že by sama mala stanoviť strategický program ETI. K tomu by som chcel povedať, že by sme to tak nemali robiť. Aj tu musí existovať autonómia, rovnako ako v prípade Európskej rady pre výskum. Inak má súkromný sektor len malú šancu.

Potom je potrebné vyriešiť otázku duševného vlastníctva, a to takým spôsobom, aby aj pre stredný podnik bolo výhodné zúčastniť sa projektu ETI. Samozrejme potrebujeme ETI, čo je značka a obchodný názov. Chceme, aby ETI bol významný a nechceme len pilotný projekt, lebo by to odradilo množstvo investorov a my investorov potrebujeme.

Dovoľte mi, aby som v súvislosti s otázkou financovania ešte niečo dodal. Osobne sa už nejaký čas zaoberám otázkou „lisabonizácie“ nášho rozpočtu. To znamená, že môžeme „lisabonizovať“ veľký rozpočet, ktorý máme v odvetví poľnohospodárskej a regionálnej politiky, a očividne sa nachádzame v bode, keď hovoríme o projektoch Galileo a ETI ako o celku. Toto je už veľmi blízko „lisabonizácii“, najmä pokiaľ ide o naše investovanie do inovácií.

A preto v tom pokračujeme. Vyzývam Parlament, aby tento kompromis zajtra podporil veľkou väčšinou. Ešte raz vám, pán Paasilinna, blahoželám k vašej práci.

Konrad Szymański, v mene skupiny UEN. – (PL) Vážený pán predsedajúci, je výborné, že máme teraz napriek predošlým pochybnostiam v Parlamente príležitosť vyjadriť sa o konštruktívnych pripomienkach vo veci otázky založenia Európskeho technologického inštitútu. Veľmi by som si želal, aby to bola skutočne európska iniciatíva.

Domnievam sa, že by sme mali klásť dôraz na zásadu rovnakého zemepisného rozmiestnenia znalostných a inovačných spoločenstiev. Mali by sme sa snažiť zabezpečiť, aby európske financovanie tohto projektu bolo prioritou z celého množstva dôvodov, najmä však pre slabú ochranu patentov v Európe. Toto bremeno nebudeme môcť presunúť na súkromné podnikanie.

Európa túto inštitúciu potrebuje. Najlepším dôkazom sú živé reakcie podnikateľov, miestnych orgánov a vedeckej komunity v Dolnom Sliezsku. Skôr než sa v súvislosti s touto otázkou zavíši legislatívny postup, máme tu už zvlášť založenú spoločnosť ETI+, sme ochotní zapojiť štrukturálne fondy, máme k dispozícii predbežné dohody od najväčších podnikov Dolného Sliezska a máme aj 35 000 podpisov ľudí, ktorí žijú

v Dolnom Sliezsku a ktorí požadujú, aby tento inštitút alebo inštitúcia, ktorého sú súčasťou, malo sídlo vo Vroclave.

David Hammerstein, v mene skupiny *Verts/ALE*. – (ES) Vážený pán predsedajúci, naozaj nás to mrzí, ale tento návrh nie je seriózný. Európa si opäť želá konať, ale nemôže. Zelení boli za projekt inštitútu, ale za skutočný projekt a návrhy, ktoré nám boli predložené, sú neprimerané a nesúrodé.

Po našich rokovaníach nie je stále vyriešená otázka financovania. Európsky návrh 308 miliónov EUR je očividne neprimeraný a okrem toho je to oveľa nižší údaj ako samotná Európska komisia navrhovala na základe svojich štúdií. Máme tu teda pred sebou výzvu na pohltenie a oslabenie ďalších európskych projektov ako je napríklad siedmy rámcový program pre výskum.

Ak chce Európska komisia naozaj inštitút založiť, ako to chceme aj my, bude potrebné opäť začať rokovania o finančnom výhlade a vytvoriť reálny rozpočet, teda veľký rozpočet presahujúci 2 miliardy EUR, lebo toľko prostriedkov je na to potrebných. Skrátka, ak chceme presadzovať výskum a technológie, musíme ich podporovať. Nemôžeme dávať euroskeptikom muníciu proti nám, ako prostredníctvom takéhoto nesúrodého projektu robíme.

Existujú tu aj problémy s obsahom tohto návrhu. Odstránili sme hornú hranicu administratívnych výdavov; pre všetky projekty sme požadovali hornú hranicu, ale v tomto prípade sme ju odstránili. Vynechali sme taktiež jednu z najdôležitejších životných otázok – zmeny klímy – ktorá mala byť jednou z otázok, v skutočnosti jednou z tých hlavných, a bola odstránená. To je veľmi šokujúce, veľmi šokujúce. Jednoducho máme pred sebou projekt, ktorý očividne nemá žiadne ambície, nestoja za ním žiadne prostriedky ani súvislý projekt, čo veľmi ľutujeme.

Derek Roland Clark, v mene skupiny *IND/DEM*. – Vážený pán predsedajúci, pridať k existujúcim univerzitám technologický inštitút znie ako dobrá myšlienka, ale toto nie je ten prípad. Navrhuje sa založiť inštitúcia, ktorej radu má preverovať Komisia, ktorá má vyberať znalostné a inovačné strediská, s ktorými bude najskôr pracovať, ale ktoré časom zahrnie do svojej štruktúry. Dokonca bude vydávať kvalifikácie s logom EÚ bez toho, aby odkazovala na univerzity, ktoré využila. Samozrejme, tu ide o inovácie, ale tie nedosiahneme na základe želania. Najmä touto skutočnosťou, zasahovaním do univerzít, sa podnikanie potlačí a nepodporí.

Ak chcete povzbudiť inovácie, všimajte si jednotlivcov, ktorí prechádzajú vysokými školami. Obracajte sa na jednotlivcov v malých a stredných podnikoch a ponúknite im prostriedky na rozvinutie a presadenie ich myšlienok. Ak navrhujete sieť, v rámci ktorej by sa podporovali a rozširovali myšlienky, neobťažujte sa tým. Spoločenstvo už komunikuje s celým svetom. Dobré myšlienky sa rýchlo dostávajú na medzinárodnú úroveň. Odhodte, preboha, tento pokus o zladenie vysokých škôl a zväzte hodnotu rôznorodých príspevkov týchto rôznych inštitúcií.

Ak máte peniaze navyše, podporujte nimi inovátorov. Pracujú jednotlivo alebo v rámci malých kolektívov. Európanov, ako bol Archimedes, Newton, Pasteur, Ehrlich, Röntgen, Fermi, Teller a Watson-Watt, neprinesol žiaden inštitút. Potrebovali len čas a priestor, aby mohli premýšľať a realizovať svoj výskum.

Lydie Schenardi, v mene skupiny *ITS*. – (FR) Vážený pán predsedajúci, dámy na páni, jednou z niekoľkých oblastí, v súvislosti s ktorými uznávame, že by Európska únia mohla ponúknuť skutočnú pridanú hodnotu v porovnaní s vnútroštátnymi iniciatívami, je výskum. Z tohto dôvodu sme za založenie Európskeho technologického inštitútu.

Taktiež sa s pánom spravodajcom delíme o obavy alebo skôr otázky. Budúci ETI musí byť doplnkový a nesmie konkurovať iniciatívam, ktoré už na európskej úrovni v oblasti výskumu a inovácií prebiehajú. Predovšetkým nesmie vyčerpávať rozpočet pridelený siedmemu rámcovému programu pre výskum a technologický rozvoj, ktorý je už tak či tak skromný, ale mali by sa mu prideliť ďalšie finančné prostriedky.

Vzhľadom na jeho navrhovanú podobu, ktorá spočíva v združovaní partnerov zo súkromného a verejného sektora, by bolo oveľa lepšie, keby prostriedky naň pochádzali predovšetkým zo súkromného financovania a z jeho prevádzkových príjmov. To by bola známka jeho užitočnosti a efektivity.

Európska únia by mala okrem toho skôr dávať podnety, než vytvárať ďalšiu byrokratickú organizáciu, ktorá zaťažuje európskych daňových poplatníkov.

Z týchto dôvodov sa ako lepší nápad javí označenie ETI než možnosť, aby inštitút vydával vlastné tituly a diplomy. V tejto súvislosti EÚ musí taktiež ponúkať pridanú hodnotu a nie sa snažiť nahrádzať niečo, čo už existuje

Navyše tento strach z nezmyselného zdvojenia, ako aj finančná a funkčná konkurencia s inými programami, nás viedlo k podpore hodnotenia v skoršej fáze než v tej, ktorú navrhuje Komisia, hoci sa frekvencia po sebe nasledujúcich hodnotení, predĺžená na každých sedem rokov, zdá príliš dlhá. Ak by sa premenili naše obavy na skutočnosť, museli by sme konať rýchlo a podniknúť potrebné úpravy alebo dokonca podstatné pozmeňovacie a doplňovacie návrhy k nariadeniu. Alebo, hoci to nie je pre Európu bežná situácia, by sme tento experiment museli ukončiť.

Roger Helmer (NI). – Vážení pán predsedajúci, opäť sme pri tom: ďalšia arogantná snaha s ešte väčšou pretvárkou o napodobnenie Ameriky. Spojené štáty majú dolár, a tak my musíme mať euro; Spojené štáty majú systém GPS, my musíme mať Galileo; Spojené štáty majú MIT, my teda musíme mať ETI. Možno sme zabudli, že Massachusettský technologický inštitút je financovaný zo súkromných zdrojov a nie štátom, čo je hlavný dôvod jeho úspechu.

Veľké akademické inštitúcie rastú zdola nahor, nie zhora nadol. Neobjavujú sa z ničoho nič v úplnej podobe jedným ťahom pera nejakého byrokrata.

Nikto v Európe nepochybuje o potrebe inovácií a výskumu, ale toto je zlé riešenie. Štátom vnútené riešenia nebudú fungovať. Navrhovaný ETI bude zdvojením existujúcich programov EÚ, ako je rámcový program pre výskum, program pre konkurencieschopnosť a inovácie a program celoživotného vzdelávania, a bude s nimi v rozpore.

Tento návrh je mimo existujúceho finančného výhľadu a jeho financovanie nie je žiadnym spôsobom zabezpečené. Niet divu, že zavedené a vynikajúce akademické inštitúcie v Európe majú obavu, že by stratili finančnú podporu, že by stratili kľúčových zamestnancov, a že by prišli pre inštitút ETI o výskumné projekty.

Úplne chápem predsedu Barrosa, že pomýšľa na svoj odkaz, ale my nesmieme dovoliť, aby jeho odkaz poškodil európske vysoké školy a výskumné zariadenia.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – Vážení pán predsedajúci, v celej Európe musíme podporovať inovácie a výskum. Je to zásadná úloha života podnikov, vysokých škôl a výskumných inštitútov, členských štátov a Únie. Bude vyžadovať oveľa viac finančných prostriedkov na výskum a inovácie. Preto by som chcel zdôrazniť to, čo komisár spomenul skôr – že v súvislosti s inštitútom ETI je teraz zásadnou otázkou financovanie a finančná podpora. Musíme totiž zabezpečiť nielen financovanie inštitútu, ale aj to, aby nebol financovaný a nezískaval financie zo zdrojov, ktoré by inak boli určené na financovanie výskumu a inovácií v súvislosti s inými programami a projektmi.

Zdôraznenie tejto skutočnosti sa nedá preceniť, lebo finančné prostriedky na ETI musia pochádzať z iných rozpočtových položiek než z tých, ktoré v súčasnosti prispievajú k snahe spojenej s inováciami a výskumom v siedmom rámcovom programe, programe pre konkurencieschopnosť a inovácie alebo ďalšími položkami v rámci kapitoly 1A.

Ak to dokážeme, môžeme potom na inovácie a výskum v Európe poskytnúť ďalšie prostriedky a prispieť k inováciám. Z pohľadu mojej skupiny by som chcel poukázať na to, že ide o rozhodujúcu skúšku, ktorú musí Komisia splniť, a ku ktorej musíme prispieť, lebo ak sa tak stane, môžeme do Európy prispieť početnejšími a lepšími inováciami. Ak sa nám to podarí, budeme mať úspech aj s inováciami.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Vážení pán predsedajúci, zdôvodnenie Európskeho technologického inštitútu je dobré: teda, že výskum je nevyhnutný pre celkový hospodársky pokrok. Výskum závisí od vedcov, ktorí sa vzdelávali na popredných univerzitách. Vysoké školy musia mať možnosť počítať s výrazným a predvídateľným verejným a súkromným financovaním.

Vo všetkých týchto oblastiach je Európa pozadu. Naše financovanie výskumu je, v priemere celej EÚ, ďaleko za rozpočtom výskumu z verejných – a predovšetkým súkromných – prostriedkov Japonska a Spojených štátov. EÚ – s 500 miliónmi obyvateľov – má 1,2 miliónov zamestnancov vo výskume. Spojené štáty – s 300 miliónmi obyvateľov – ich má 1,3 miliónov. V Európe verejné a súkromné financovanie vysokoškolského vzdelávania predstavuje v priemere 1,3 % HDP v porovnaní s 3,3 % v Spojených štátoch. Európa vynaloží na jedného študenta menej než 10 000 EUR, Spojené štáty viac než 35 000 EUR. Na druhej strane Atlantiku však tiež nemajú na ružiach ustlaté. Z 2 500 univerzít je len približne 100 naozaj výborných a tie sa každoročne delia o finančné prostriedky na výskum vo výške 32 miliárd EUR. Tento údaj by sa mal porovnať s úbohými finančnými prostriedkami, ktoré sa navrhujú pre ETI. Ak naše vlády nevyčlenia na výskum viac prostriedkov, nebudú ETI a iné programy úspešné. V Spojených štátoch každoročne pribudne približne

40 000 doktorov. Jedna tretina z nich pochádza zo zvyšku sveta. Čo sa týka fyzikálnych a prírodných vied, podiel osôb nepochádzajúcich z Ameriky je viac než 50 %.

Prečo je to tak? Pretože Spojené štáty stále veria na vedecký pokrok. Tam, kde Európania vidia hneď riziká a so strachom sa schovávajú za zásadu obozretnosti, Američania vidia nové príležitosti. To platí pre biotechnológie, nanotechnológie a dokonca aj pre riešenie klimatických zmien. Kým sa Európa sústreďuje na ľútosť, Spojené štáty vychvaľujú vedecko-technický pokrok. Jadrom európskych zlyhaní je strach z budúcnosti a strach z pokroku. Ak nezmeníme svoj postoj, pán predsedajúci, potom ETI nič nezmení.

Grażyna Staniszevska (ALDE). – (PL) Vážený pán predsedajúci, rada by som vyjadrila svoje želanie, aby znalostné a inovačné spoločenstvá, ktoré tvoria Európsky technologický inštitút, boli rozložené rovnomerne po celej Európskej únii. Toto je obzvlášť dôležité, lebo tento inštitút by mal byť nástrojom, ktorým sa jednotne mobilizuje celé Spoločenstvo, a mal by podporovať konkurencieschopnosť a technický pokrok s následným hospodárskym rozvojom celej Európskej únie a nie len starých členských štátov.

Túto príležitosť by som taktiež chcela využiť na vyjadrenie plnej podpory poľskému návrhu umiestniť kancelárie riadiacej rady vo Vroclave. Je to rýchlo sa rozvíjajúce mesto na hraniciach medzi starou a novou Európou, na hraniciach štyroch štátov: Poľska, Nemecka, Rakúska a Českej republiky. Je to mesto so skutočne výbornými inštitúciami vysokoškolského vzdelávania a takmer 150 000 študentmi. Poľská vnútroštátna správa aj miestna správa vo Vroclave, ale aj poľský akademický svet sú na realizáciu tejto úlohy úplne pripravení.

Chcela by som zdôrazniť, že umiestnenie riadiacej rady inštitútu a znalostného a inovačného spoločenstva do Vroclavu nebude nijako v rozpore so zásadným kritériom ETI, kritériom odbornosti; v skutočnosti to bude práve naopak. Poľský výskum a vysokoškolské vzdelanie sú na vysokej európskej úrovni a v mnohých prípadoch majú vo svete popredné postavenie.

Inštitút sa musí stať nástrojom, ktorým sa presadzuje vyššia úroveň inovácií v celej Európskej únii. Toto je pre nás jediný spôsob, ako získať príležitosť splniť výzvy svetovej ekonomiky založenej na znalostiach.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Vážený pán predsedajúci, ešte predtým, ako Európsky technologický inštitút vôbec vznikol, bolo už zmenené jeho meno na Európsky inovačný a technologický inštitút. Ak to má napomôcť jeho vzniku, som si istý, že proti tomu nebude nikto nič namietat.

Treba zdôrazniť, že súbežne s prácou prebiehajúcou vo Výbore pre priemysel, výskum a energetiku sa niektoré dôležité otázky spojené s Európskym inovačným a technologickým inštitútom dostali aj do nášho Výboru pre rozpočet. Bolo dohodnuté, že na tento účel bude na budúci rok vyčlenených približne 400 miliónov EUR a do roku 2013 bude tento rozpočet šesťnásobne vyšší. Problém je však tento: komu odoberieme prostriedky, aby sme ich mohli dať na tento inštitút, lebo v rámci sedemročného rozpočtu nebolo prijaté žiadne ustanovenie; nebolo pridelené jedno jediné euro. Je to, ako by sme si mysleli, že lisabonská stratégia, ktorej podstatnou časťou mal byť tento inštitút, je nejaký ďalší papier, a že sú to len ďalšie rozprávky politikov. Komisia teda vopred informovala Parlament, či už formálne alebo neformálne, o úmysle založiť inštitút a my sme naň zároveň nepridelili ani päť euro. To potvrdzuje určitú nedostatočnú zlučiteľnosť, xxx alebo dokonca akúsi schizofréniu.

Moje mesto Vroclav spĺňa všetky kritériá, aby sa stalo ústredím riadiacej rady Európskeho technologického inštitútu. Európska komisia by v tejto súvislosti mala čo najskôr prijať rozhodnutie.

Alyn Smith (Verts/ALE). – Vážený pán predsedajúci, v modernej politike je určite pre politika jednou z najťažších vecí, aby povedal – okrem „mýlil som sa“ – „zamyslime sa nad tým znova“. V tejto rozprave by to bolo vhodné. V prvom rade uznávam tvrdú prácu, ktorá bola vykonaná v tejto snemovni, ale aj inde na tomto návrhu a tejto správe, a k mojej veľkej ľúlosti ju konečný výsledok neospravedlňuje.

Osobne mi je to veľmi ľúto, lebo som na začiatku bol z tohto návrhu nadšený. Sám som o ňom presviedčal naše vysoké školy v Škótsku, naše malé a stredné podniky, rôzne ďalšie strany a pozeral som sa, ako je návrh čím ďalej tým slabší, rozdrobenejší, zmatenejší, neistejší a aký je v jeho súvislosti stále väčší nedostatok financií.

Určite sa v tejto rokovacej sále všetci zhodneme, že Európa náš výskum dostatočne obchodne nevyužíva. Zhodli sme sa na potrebe s tým niečo urobiť, ale logika „musíme s niečo urobiť, toto je niečo, a preto to musíme urobiť“ je celkom určite nesprávna a na jej základe vznikne umelý, slabý výtvor EÚ, ktorý nenaplní naše nádeje. Buďme teda statoční, roztrhajme tento návrh a začnime znova, inovujme a vyskúmajme inštitút ETI, ktorý by bol pre budúcnosť Európy lepší.

Angelika Niebler (PPE-DE). – (DE) Vážení pán predsedajúci, pán komisár, dámy a páni, najprv úprimne ďakujem nášmu pánovi spravodajcovi, môjmu kolegovi poslancovi, pánovi Paasilinnovi, všetkým tieňovým spravodajcom a kolegom poslancom vo výboroch, ktorí boli požiadaní o stanovisko, ktorí v posledných mesiacoch veľmi konštruktívne pracujú, aby ETI nadobudol podobu, o ktorej všetci môžeme zajtra veľkou väčšinou rozhodnúť.

Európsky inovačný a technologický inštitút má šancu a potenciál stať sa európskym majákom. Som o tom pevné presvedčená a ľutujem, že sme naplánovali rozpravu o tomto významnom projekte na tak neskorú dennú dobu. Táto záležitosť si skutočne zaslúžila diskusiu v ranných hodinách. Veľmi však dúfam, že pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktorými sa odmieta celý návrh Komisie, zajtra nezískajú väčšinu.

Pri stanovení cieľov spojených s Európskym technologickým inštitútom sme boli vždy zajedno: chceme podporiť inovačnú schopnosť Európy. Musíme taktiež zlepšiť prenos technológií a know-how z výskumu a odbornej prípravy do priemyslu a hospodárstva – aj v tomto bode sme boli vždy zajedno. Kľúčovou otázkou vždy bolo: môže k tomu Európsky technologický inštitút hodnotne prispieť?

Domnievam sa, že ETI v tej podobe, akú má dnes v správe pána Paasilinnu, má naozaj možnosť túto úlohu splniť a vytvoriť európsku pridanú hodnotu. Urobili sme to jednoducho po svojom, nie ako Američania, a inštitút sme sa rozhodli postaviť na zelenej lúke a investovať doň veľké finančné prostriedky. Nie, my to robíme svojím spôsobom, európskym spôsobom, tým, že staviame štruktúru siete a presadzujeme a podporujeme vysoké školy, vysoké technické školy, výskumné zariadenia a pedagogické inštitúcie, ktoré tu už máme. Potom, dúfajme, vytvoríme prostredníctvom inteligentnej sieťovej štruktúry európsku pridanú hodnotu.

Som presvedčená o tom, že inštitút ETI bude úspešný a som rada, že k tomu môžem prispieť. Nebudem sa tu teraz prihovárať za Mníchov, ktorý, samozrejme, tiež lobuje za ústredie ETI. Dôležité je, aby sme zajtra dali tomuto projektu veľkou väčšinou svoje požehnanie.

Gyula Hegyi (PSE). – Vážení pán predsedajúci, vedci v Los Alamos, ktorí počas druhej svetovej vojny v Spojených štátoch vyvinuli v rámci projektu Manhattan atómovú bombu, vraj medzi sebou hovorili po maďarsky. Angličtinu používali len v prítomnosti Roberta Oppenheimera. Edward Teller, E. P. Wigner a Leó Szilárd sa naozaj narodili v Uhorsku a študovali v Budapešti.

My Maďari sme pomerne malý národ, ale sme hrdí, že máme 50 nositeľov Nobelovej ceny, najmä v prírodných vedách. Vzhľadom na to, že je náš jazyk izolovaný, mladí talentovaní Maďari, ktorí sa zaujímajú o prírodné vedy, sa snažia uskutočňovať činnosti, v súvislosti s ktorými neexistujú jazykové bariéry.

Naši vedci a mladí výskumníci, najmä čo sa týka matematiky, fyziky, chémie a prírodných vied, sú po celom svete veľmi rešpektovaní. Preto moja zem, moji krajanovia a ja sme radi, že môžeme ponúknuť Budapešť ako sídlo rady a centrum Európskeho technologického inštitútu (ETI). Samozrejme nalieham na to, aby bolo rozhodnutie o sídle prijaté čo najskôr.

Ako hlavné mesto nového členského štátu, v ktorom nesídlia žiadna inštitúcia EÚ, a predsa má veľmi bohaté skúsenosti v oblasti prírodných vied, by bola Budapešť ideálnym sídlom pre ETI.

Úplne podporujem správu pána Paasilinnu. Nepotrebujeme veľkú byrokratickú organizáciu, iba sieť znalostných spoločností. Veľmi dôležitý je tiež otvorený a transparentný postup výberu týchto spoločností založený na konkurencieschopnosti. Vysokoškolské výskumné centrá a podniky by mali spolupracovať a my sa musíme snažiť zo všetkých síl, aby sme do práce ETI podniky zapojili. Zviditeľniť ETI označením kvalifikácií získaných prostredníctvom takýchto znalostných spoločností pravdepodobne prinesie ďalšiu pridanú hodnotu.

Čo sa týka financovania, nepodporujem myšlienku financovať ETI z fondu spoločnej poľnohospodárskej politiky, lebo nikto nemôže predvídať poľnohospodársku úrodu v budúcom roku.

Kyösti Virrankoski (ALDE). – (FI) Vážení pán predsedajúci, najprv by som chcel poďakovať pánovi Paasilinnovi za jeho výbornú správu. Myšlienka Európskeho technologického inštitútu vznikla v Komisii až potom, čo bol prijatý viacročný finančný rámec EÚ. Preto bolo jeho financovanie sporadické a formulácia jeho hlavného cieľa neurčitá. Po parlamentnej rozprave bol návrh výrazne vylepšený, hoci je v ňom potrebné ešte mnohé objasniť.

Problematické je aj naďalej financovanie EÚ. Ako uviedla pani Škottová, väčšina financií má pochádzať zo štrukturálnych fondov a výskumných programov EÚ. Toto však vôbec nie je jasné, lebo o tom, na čo sa

štrukturálne fondy využívajú, rozhodujú členské štáty na základe svojich priorit. Väčšina finančných prostriedkov na výskum je udeľovaná prostredníctvom hospodárskej súťaže. Napriek zabezpečeniu zo strany Komisie však bude ťažké dodržiavať princípy spravodlivej hospodárskej súťaže, ak je dotýčným subjektom niečo „dieťa“.

Aj financovanie znalostných a inovačných spoločenstiev ETI je v podstate otvorené. Ak sa majú finančné prostriedky zabezpečiť z programov EÚ, mali by znalostné a inovačné spoločenstvá poskytovať aj vlastné financie. Peniaze z rozpočtu EÚ na to nemôžu byť použité – prostriedky musia prísť odinakiaľ. Ani to, ako sa to uskutoční, nie je jasné. Čiastočným riešením týchto problémov je pozmeňujúci a doplňujúci návrh finančného výhľadu, ktorý minulý týždeň navrhla Komisia. Dúfajme, že všetko môže byť len lepšie.

Rozvoj EÚ na životaschopnú európsku inštitúciu bude stáť veľa práce. To sa nedá dosiahnuť len peniazmi. Preto tomuto projektu želim do budúcnosti úspech.

Vasco Graça Moura (PPE-DE). – (PT) V marci 2006 Rada uznala, že Európsky technologický inštitút navrhovaný predsedom Barrosom bude predstavovať dôležitý krok na prekonanie priepasti medzi vysokoškolským vzdelávaním, výskumom a inováciami. To je pochopiteľné. Vzhľadom na to, že o európskom výskume a inováciách sa vie, že sú horšie než v Severnej Amerike, bolo by vhodné vymyslieť nástroje, ktoré nám umožnia v tejto oblasti Spojeným štátom efektívne konkurovať

Všetci vieme, že výskumníci majú v Spojených štátoch oveľa lepšie pracovné podmienky, platy a tiež, že investície do verejného sektoru, najmä v súvislosti s odvetvím obrany, vysokých škôl a súkromného sektoru sú neporovnateľne vyššie ako v Európe. Na to, aby sme mohli byť konkurenciou, teda potrebujeme skutočný európsky motor, s ktorým bude možné tento cieľ dosiahnuť, a tomuto motoru musíme dať dostatok paliva, teda dostatočné rozpočtové prostriedky. Plánovalo sa preto určiť a vybrať verejných a súkromných investorov, pričom časť bude pochádzať z vlastných zdrojov EÚ, ale Parlament sa tohto návrhu zľakol. Prestal brať do úvahy základné ciele a obrátil svoju pozornosť na tento bod, do istej miery šiel na vec z opačného konca. Čo sa týka príspevku Únie, mali by sme dať Rade zodpovednosť za zabezpečenie prostriedkov potrebných pre ETI. Celú diskusiu sprotivil odvážny rozpočet a pravdepodobne nejaké firemné akademické záujmy. Keby sa základné otázky spojené so vznikom inštitútu MIT riešili takýmto spôsobom, žiaden takýto inštitút by dodnes neexistoval.

Preto sa, pán predsedajúci, veľmi obávam, že kým Komisia navrhovala vysoko výkonné Ferrari, Parlament dodal len malú trojkolku. Budem hlasovať za toto uznesenie, lebo je to jediné uznesenie, ktoré máme, pretože nám žiadne iné neostalo, ale je mi ľúto, že sa nedostalo oveľa ďalej do podoby, v akej by nám mohlo priniesť pridanú hodnotu navyše, dámy a páni, pretože budova, kde usporadúvame naše zasadnutie, by sa stala sídlom ETI a tým by sa navždy skoncovalo s politickým, súdnym, funkčným a finančným zmätkom spojeným s tým, že musíme každý mesiac chodiť do Štrasburgu na tieto plenárne zasadnutia.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Vážený pán predsedajúci, dúfam, že budem môcť hovoriť dve minúty. Blahoželám pánovi spravodajcovi k vyrovnanej správe a ďakujem pánovi komisárovi za dva a pol roka tvrdej práce. Tento projekt sa v porovnaní s počiatočnou podobou výrazne zmenil a tieto zmeny sú veľmi pozitívne. Najdôležitejšími otázkami každého predsedníctva boli v poslednej dobe konkurencieschopnosť a inovácie v Európe. A my tu hovoríme presne o tejto budúcej konkurencieschopnosti Európy, ktorú má vznik Európskeho technologického inštitútu presadzovať. V tejto súvislosti mám štyri poznámky.

Po prvé, Európska únia už má Spoločné výskumné centrum, má vlastnú radu pre výskum a v súčasnej dobe podnecuje spoločné technologické iniciatívy. Je veľmi dôležité, aby sme nedopustili, aby sa európska veda a inovácie na európskom trhu rozdrobili. Tieto inštitúcie nesmú začať pracovať len sami za seba, oddelene. Toto je veľmi dôležitá úloha pre Európsku komisiu.

Po druhé, musíme mať na pamäti, že inštitúcie, o ktorých som hovoril, nemôžu zmazať rozdiely, ktoré medzi nimi sú. Nezabúdajme teda, že Európsky technologický inštitút má slúžiť celému znalostnému trojuholníku. Je potrebné klásť zvláštny dôraz na spoluprácu v súvislosti so vzdelaním/inováciami, lebo tomuto sa vlastne žiadna európska inštitúcia nevenuje. To znamená, že musíme presadzovať vzdelanie pre inovácie, lebo výskum koniec koncov nie je pre jednotlivé zvláštne inovácie požadovaný. Niekedy je potrebný len dobrý inžinier.

Po tretie, podporujem vytvorenie inštitútu, ale všetky tieto vedecké, výskumné a vývojové inštitúcie nebudú môcť vyriešiť každý problém, pretože slúžia len na to, aby sa čerpali inovácie do hospodárstva. Je potrebné venovať pozornosť zabezpečeniu, aby tento mechanizmus fungoval v inom smere, a to závisí na tom, či je

náš trh otvorený, či budeme mať rozumne regulovanú podporu z verejných prostriedkov. Inými slovami, záleží na tom, ako bude fungovať spoločný a voľný európsky trh.

A po štvrté, veda, výmeny študentov, výmeny kvalifikovaných inžinierov a inovácií boli vždy základom integrácie národov a zemí. To isté sa môže stať aj v tomto prípade, a preto by mali mať inštitúcie spojené s Európskym technologickým inštitútom sídlo v nových členských štátoch. Naliehavo žiadam, aby sa tak stalo.

Teresa Riera Madurell (PSE). – (ES) Vážený pán predsedajúci, blahoželám pánovi Paasilinnovi k jeho vynikajúcej práci. Nebolo to ľahké. Bolo vynaložené obrovské úsilie na navrhnutie životaschopného inštitútu, ktorý je inšpirovaný inými modelmi vynikajúcej úrovne, avšak s nevyhnutným prispôbením zložitosti a rozmanitosti Európy.

Výsledkom je, že teraz môžem vyjadriť svoju podporu ETI vzhľadom na to, že je to nový sľubný nástroj na integráciu troch osí znalostí: vzdelávania, výskumu a inovácií, ktorý, ako dúfame, pridá hodnotu existujúcim nástrojom.

Inštitút ETI by mal byť aj ohniskom odbornosti založenom na modeli integrácie výskumných inštitúcií so spoločnosťami, ktorý, ako dúfame, bude slúžiť ako katalyzátor kultúry inovácií, ktorá je taká nevyhnutná na zvýšenie našej konkurencieschopnosti.

Financovanie ETI predstavuje veľkú zhodu, ku ktorej ešte musíme dospieť. Súhlasím s tým, že počiatočné financovanie a jeho riadiaca štruktúra by mali vziť z rozpočtu Spoločenstva, a že príspevky z verejných zdrojov členských štátov a zo súkromných zdrojov by sa mali použiť na rozvinutie znalostných a inovačných spoločností, ktoré sú v súlade s prioritami inštitútu.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Vážený pán predsedajúci, my vo Výbore pre priemysel, výskum a energetiku sme prostredníctvom výbornej spolupráce a konzultácií pridali k názvu inštitútu inovácie, takže teraz má podobu Európsky inovačný a technologický inštitút. Toto je vynikajúce. Komisár Figel' mi tiež vysvetlil, že by to chcela prijať aj Komisia. Naozaj tu celkovo ide o zavedenie a) vzdelávania, akademických pracovníkov, inžinierov a b) inovácií zo znalostných inštitúcií a spoločností na trh. Režazec tvorený znalosťami, schopnosťami a pokladňou sa stretáva so stále silnejšou celosvetovou konkurenciou a vyžaduje stále inteligentnejšie usporiadanie. Musíme uzavrieť túto európsku medzeru inováciami a nesmieme dopustiť, aby sme uviazli len pri vzdelávaní. Pán Paasilinna upútal našu pozornosť pri diskusii o tejto téme ohromným nadšením.

Druhou pripomienkou je, že nie je zlé, že sa teraz rozhodujeme pre obmedzené usporiadanie a obmedzený finančný základ. Ak bude tento plán úspešný, uvidíme taktiež z podnikateľského spoločenstva, keď partner z verejného sektoru spoločne s partnerom z verejného sektoru členských štátov poskytovať finančnú podporu prostredníctvom štrukturálneho financovania alebo inak. Titul ETI musí byť žiadaný. V tomto prípade „odbornosť“ znamená „svetové prvenstvo“. Sem chceme patriť a pre toto je tu aj podpora. Ak budete počúvať osoby z vysokých škôl, z odvetvia nanotechnológie a novovznikajúcich odvetví spojených s klímou, zistíte, že túto myšlienku podporujú. Počul som tu mnoho argumentov v prospech Vroclavu a pýtam sa, či už bolo rozhodnuté v súvislosti so založením kontrolného strediska na efektívnom mieste v strednej Európe. Všimol som si, že v tomto smere panuje nadšenie na mnohých miestach.

A nakoniec, pán predsedajúci, je tu skutočná medzera, rozdiel v rámci toho, čo máme v predchádzajúcich nástrojoch a vzdelávacích programoch, medzi rôznymi programami. Musí byť vytvorený s odvahou a ambíciami. Je potrebný silné vedenie. Niečo z toho musí naozaj vzniknúť a potom, v roku 2010, si povieme: bol to skutočne dobrý krok. Investícia sa postupom času vyplatí.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Vážený pán predsedajúci, pán komisár, najprv blahoželám pánovi spravodajcovi Paasilinnovi, ktorý takmer úplne prepísal dokument Komisie, vďaka čomu je funkčný.

Znalostný trojuholník – inovácie, výskum a vzdelávanie – tvorený vysokými školami, výskumnými centrami, inštitúciami a spoločnosťami je nevyhnutný na dosiahnutie cieľov lisabonskej stratégie, konkrétne, aby boli 3 % HDP investované do výskumu, z ktorých dve tretiny by mali pochádzať zo súkromnej sféry. Znalostné a inovačné spoločenstvá budú mostom medzi súkromným sektorom a akademickým a výskumným spoločenstvom.

Som presvedčená, že pilotné projekty, ktoré pán Paasilinna navrhuje, sú nevyhnutné a dúfam, že takýto pilotný projekt budeme mať aj v Rumunsku. Celý proces od výroby po šírenie a používanie výsledkov výskumu a inovácií vyžaduje investície. Financovanie tohto inštitútu je prvým krokom, ale potrebujeme

taktiež investície v oblasti malých a stredných spoločností a v súkromnom sektore, lebo tam sú ľudia a prostriedky na spolufinancovanie výskumných projektov.

Potrebujeme dlhodobú stratégiu. Duševné vlastníctvo je dôležité, ale musíme byť opatrní, aby sa táto iniciatíva neprekryvala so spoločnými iniciatívami, spoločnými podnikmi. Dúfam, že tento inštitút bude viac pôsobiť v oblasti klimatických zmien, informačnej spoločnosti a nanotechnológií.

PRESEDÁ: LUISA MORGANTINIOVÁ

podpredsedníčka

Józef Piniór (PSE). – (PL) Vážená pani predsedajúca, pán komisár, plánovaný Európsky technologický inštitút, o ktorom sa často hovorí ako o vlajkovej lodi európskych inovácií, spája tri prvky trojuholníku znalostí: inovácie, výskum a vzdelávanie. Kľúčom úspechu tohto podniku je, podľa môjho názoru, dobrá spolupráca akademických centier a podnikateľského prostredia. Európsky technologický inštitút musí byť na prvom mieste v pozícii, vďaka ktorej nazhromaždí veľké sumy financií zo súkromných zdrojov.

Dnes by som chcel obrátiť pozornosť Európskeho parlamentu k prípravám spojeným s tým, aby sa Vroclav stal strediskom inštitútu alebo jedným z centier jeho znalostných a inovačných spoločenstiev. Vroclav by mohol byť symbolom európskej histórie; často sa označuje ako Štrasburg strednej a východnej Európy. Vo Vroclave v súčasnej dobe študuje viac ako 140 000 študentov, toto mesto je Poľsku jedným z hlavných výskumných centier. Vzniklo v ňom Centrum pre inovácie a technológie ETI+, ktoré lobuje za to, aby mal inštitút sídlo vo Vroclave. Ešte posledná poznámka. Za posledných desať rokov sa z Vroclavu stalo mesto moderných finančných služieb, miesto, ktoré priťahuje kapitál z celého sveta, symbol európskej tvorivej energie a rozvoja, a pozitívny symbol globalizácie.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Vážená pani predsedajúca, máme tu ďalší nový inštitút. To by tiež mohol byť záver dnešného večera. Okrem Európskej rady pre výskum a okrem technologických platforiem, spoločných technologických iniciatív, iniciatívy Eureka, programu pre konkurencieschopnosť a inovácie, siedmeho rámcového programu a spoločného výskumného strediska tu máme ďalší znalostný inštitút. Jeho pridanou hodnotou sú inovácie, pretože to nám chýba v porovnaní so Spojenými štátmi, Japonskom a Čínou. Myšlienkou tohto projektu je to, že v Európe je veľa dobrých nápadov a vedecký prehľad, ale nevytvárajú sa z nich konkrétne produkty. Otázkou samozrejme je, či v tomto procese môže nový inštitút niečomu pomôcť. Ďalšou otázkou je, či si malé a stredné podniky môžu medzi všetkými týmito znalostnými a výskumnými inštitútmi nájsť cestu. Nedostatok inovácií sa mal možno vyčítať skôr zložitej legislatíve, ktorá bráni inováciám, ako nedostatku inštitútov. Nový inštitút by však so svojimi znalostnými a inovačnými spoločenstvami mohol prispieť a ja dúfam, že ETI môže prispieť zásadným spôsobom, a že bude vynikať v oblasti klimatickej politiky, pretože v tejto oblasti je potrebných veľa reforiem a inovácií. Napriek týmto pochybnostiam prajem ETI skvelý štart a úspešnú budúcnosť.

Ján Figel', člen Komisie. – Vážená pani predsedajúca, ďakujem za slovo, ale aj za možnosť byť pri tejto zaujímavej rozprave, pretože keď sa pozrieme dva roky dozadu alebo aspoň o rok a pol, môžeme skonštatovať úplný rozdiel. Chcem len reagovať na niektoré body a pripraviť sa na ďalšiu spoluprácu, pretože nie sme na konci. Sme ďaleko od konečného založenia, ale v Rade aj v Parlamente sme už dosiahli niečo veľmi významné.

Najskôr o menšom bode, ktorý spomenuli niektorí kolegovia zo skupiny Verts/ALE: podľa pána Hammersteina boli otázky týkajúce sa klimatických zmien vypustené. To si nemyslíme. Do súčasnej podoby návrhu sa okrem iného zahŕňa aj oblasť obnoviteľných energií a zmien klímy. Nechceme byť neústupní, nechceme to vymedzovať príliš úzko, pretože rozhodnutie a definovanie je na správnej rade. Svetové problémy alebo veľmi náročné záležitosti, ktorým teraz čelíme, sú jedným z dôvodov, prečo o ETI hovoríme, pretože je potrebné, aby sme nazhromaždili prostriedky a spojili všetky sily, ktoré máme na to, aby sme nejakým spôsobom reagovali.

Pán Smith, navštívil som a prednášal v Kráľovskej spoločnosti v Edinburhu o vysokoškolskom vzdelávaní a v súvislosti s ETI tam prebiehala veľmi živá a zaujímavá debata, ktorá bola inšpiráciou pre obe strany. Nenechal by som sa odradiť takými správami z Edinburhu alebo rektormi, ktorých som stretol, ale tento plán je samozrejme vo fáze príprav. Účasť je dobrovoľná a ja sa domnievam, že by sme to mali chápať ako spoločnú zodpovednosť, avšak s plnou slobodou zaujímať stanoviská.

Pokiaľ ide o celkový obsah, chcel by som poznamenať štyri veci. Po prvé, ďakujem inovatívnej nálade v tomto parlamente, pretože niektorí z vás povedali, že tu ide o inovácie a s inováciami sa musí začať tak, že uchopíme

spôsob, ako s nimi zaobchádzať. Nepochádza k nim len prostredníctvom technológií, najskôr musia prísť ako nový prístup, nový spôsob komunikácie a združovania inštitúcií, podmienok mobility pre uznanie kvalifikácii a tak ďalej – a samozrejme ide o peniaze, ale to nie je rozhodujúci prvok. Nie je to prvoradý prvok. Tým je mentalita, prístup, samozrejme, spolu s určitým primeraným financovaním.

Od jari 2005 sme od nápadov dospeli ku koncepcii a návrhu a vy ste vždy boli pri tom. Nejde len o Komisiu a byrokratov a podobne, je to určitá spoločná práca, a preto by sme si mali uvedomiť, že ak sa budeme snažiť niečo dosiahnuť spoločne, budeme úspešnejší, než bez takého odhodlaného prístupu, ktorého sme tu svedkami.

Ak si spomínate, pred dvoma rokmi sa v médiách hovorilo o Štrasburgu alebo o niečom nesprávnom a nie o skutočnom odhodlaní Európy inovovať. Teraz máme veľa vážnych kandidátov. Len dnes večer boli spomenuté mestá Vroclav, Budapešť, Mníchov a veľa ďalších – nechcem na ne zabudnúť. Dostal som viacero správ z rôznych vysokých škôl. To je dobré, pretože sa ukazuje, že teraz tomuto nápadu aspoň veríme, alebo chceme ponúknuť niečo veľmi dôležité. To Európa potrebuje. Nie sme Spojené štáty európske. Nie sme v Massachusetts. Ide o vytvorenie lepších podmienok a jedného konkrétneho projektu pre inovatívnejšiu Európu. ETI nie je absolútnym riešením. Je to jedno z riešení. Niektorí ľudia povedali, že je to vlajková loď. Ja by som povedal, že je to skôr ľadoborec smerujúci k inovatívnejšej Európe, k vytvoreniu lepších podmienok pre duševné vlastníctvo – viete ako dlho to trvá a akí sme slabí – a pre lepšie prijímanie a uznávanie diplomov atď., čo je veľa záležitostí.

Ak sa tieto tri spomenuté mestá nestanú sídlom, mali by byť aspoň znalostnými a inovačnými spoločenstvami. Chcem ale povedať, že nebolo dobré na začiatku tvrdiť, že ide o peniaze a miesto. Nie, to bude súčasť návrhu, ale nie jeho najdôležitejšia časť. Riešenie príde do 12 mesiacov po tom, ako sa definitívne dohodneme na založení. Som naozaj rád, že teraz máme veľmi dôveryhodných kandidátov, ale to príde, až keď sa dohodneme na právnom základe. Rada sa bude snažiť vybrať z navrhnutých vážnych kandidátov toho najlepšieho.

Po druhé, o finančných prostriedkoch: minulý týždeň sme navrhli spôsob, ako by sme sa mohli dostať do konečného bodu, keď budeme môcť určiť nie len objem finančných prostriedkov, ale aj pomenovať zdroj na financovanie tejto inštitúcie do roku 2013. Tieto prostriedky budú určené na základné činnosti, ale musí sa, tak ako povedali viacerí z vás, mobilizovať oveľa viac peňazí. Nie sú, povedal by som, rozhodujúce z pohľadu celkového objemu, ale ako presvedčivý príspevok Únie. Nemôžeme čakať, že nám niekto dá biano šek alebo nám niečo sľúbi, ak neprinesieme niečo presvedčivé. Je tu však niekoľko konkrétnych reakcií, zámerov investovať, dokonca aj zo strany podnikov a združení podnikov, ale my musíme vytvoriť úplný návrh.

Alebo ako povedal pán Buzek k iniciatívam či spoločným technologickým iniciatívam, sieťam a platformám, tento návrh nie je konkurenčný. Je to návrh, ktorým sa dopĺňajú existujúce politiky a iniciatívy, a dokážeme si predstaviť, že niektoré existujúce modely spolupráce posilnia intenzitu spolupráce a spoja sa s niektorými inými partnermi, či už z vysokých škôl či podnikov, a budú sa uchádzať o svoje miesto v rámci ETI. Domnievam sa, že dostať platformy, iniciatívy, siete do integrovaného partnerstva je zmena zodpovedajúca spôsobu, akým inovujeme.

Nakoniec som chcel spomenúť krok k novej kultúre inovácií. To je ten správny postup. ETI až tak nesúvisí s miestom, jedným sídlom a radou, ale s novou a lepšou kultúrou pre inovácie v Európe. Myslím si, že to sú všetky body, ktoré som mohol alebo chcel vo svojej odpovedi zdôrazniť, ale veľmi vám ďakujem za pozitívnu a konštruktívnu atmosféru na tomto plenárnom zasadnutí. Opäť ďakujem spravodajcovi, pánovi Paasilinnovi, pretože viem, že to nebolo a stále nie je jednoduché a že ešte nie sme na konci. Tento návrh ale môžeme dokončiť. Teším sa na to.

(potlesk)

Správa, ktorú predložil Reino Paasilinna(A5-0293/2007)

Komisia podporuje pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 3, 12, 14, 18, 20, 23, 38, 44, 45, 46, 48, 49, 50, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 72 a 73.

Komisia podporuje podstatu pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov 7, 16 a 28.

Komisia po preformulovaní podporuje pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 2, 15, 17, 26, 39, 29, 30, 32, 36, 37, 41, 42, 43, 51, 52, 53, 54, 56, 57, 59, 60, 61, 62, 70 a 74.

Komisia sa zdržiava vyjadrenia k pozmeňujúcemu a doplňujúcemu návrhu 21 o finančných hľadiskách až do dohody o financovaní.

Komisia nepodporuje pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 1, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13, 19, 22, 24, 25, 27, 31, 33, 34, 35, 47, 55, 58, 69, 71, 75, 77, 78 a 79.

Predseda. – Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční v stredu.

Písomné vyhlásenia (článok 142)

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), písomne. – (RO) Európsky technologický inštitút má schopnosť zmenšiť rozdiely spojené s inováciami medzi Európskou úniou a jej vonkajšími konkurentmi a pritiahnúť záujem miliónov mladých výskumníkov z celej Európy. Aby sme tieto ciele dosiahli, je potrebné zaistiť, aby bol tento projekt realizovateľný.

ETI v podobe, akú navrhuje Komisia, využije na dosiahnutie cieľov lisabonskej stratégie 1,2 miliardy z fondov určených na kohéznu politiku a bude čerpať prostriedky z programov, ktoré úspešne fungujú. Predpokladom je sústrediť prostriedky na výskum do jedného európskeho projektu a obmedziť finančné možnosti otvorené súkromným spoločnostiam. ETI by mal byť v Európe doplnkovou inovačnou inštitúciou a nie náhradou malých výskumných a vývojových centier. Preto musíme spoločne s Radou nájsť pre tento projekt iné finančné riešenie.

V jednom z ustanovení správy sa uvádza, že je potrebné, aby sa inštitút založil v krajine EÚ „v blízkosti existujúcich centier európskej excelentnosti a akademickej prestíže“. V Rumunsku, ako krajine s veľkou tradíciou výskumu a inovácií, sú významné centrá vysokoškolského vzdelania a vysoko kvalifikovaných absolventov v odbore technológií. Zvolenie Rumunska za krajinu, v ktorej bude sídliť Európsky technologický inštitút, by stimulovalo hospodársky rozvoj celého regiónu a prispelo k vyrovnaniu rozdielov, ktoré v Európskej únii stále pretrvávajú.

Alexander Stubb (PPE-DE), písomne. – Vzdelávanie, výskum a inovácie sú oknom do budúcnosti. Sú to stavebné kamene takzvaného znalostného trojuholníka. Je potrebné, aby sme boli konkurencieschopní. Znalostný trojuholník je jedným z kľúčov. Preto vnímam Európsky technologický inštitút (ETI) ako investíciu do budúcnosti.

Panuje tu skepticizmus v súvislosti s tým, akú pridanú hodnotu by ETI mohol priniesť. Sieťová štruktúra, ktorá sa podporuje v správe pána Paasilinnu, bude dobrým riešením. Odbornosť poskytnú zúčastnené univerzity a inštitúcie vysokoškolského vzdelávania. Preto sa ETI bude snažiť byť nie takzvanou vlajkovou loďou, ako ju označil predseda Komisie, pán Barroso, ale skôr značkou európskeho výskumu. Túto myšlienku podporujem.

So zreteľom na spomienky na moje vysokoškolské roky takisto podporujem myšlienku uvedenú v správe, aby „znalostné a inovačné spoločenstvá“ ETI boli autonómne. Týmto spôsobom znalostné a inovačné spoločenstvá ETI lepšie naštartujú európske inovácie.

15. K spoločnej európskej zahraničnej politike v oblasti energie (rozprava)

Predseda. – Ďalší bod programu je správa pána Jaceka Saryusza-Wolského, v mene Výbor pre zahraničné veci o smerovaní k spoločnej európskej zahraničnej politike v oblasti energie (2007/2000(INI)) (A6-0312/2007).

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE), spravodajca. Vážená pani predsedajúca, predkladám správu z vlastnej iniciatívy, ktorú odporúča Výbor pre zahraničné veci drvivou väčšinou. V našej správe podporujeme spoločnú európsku zahraničnú politiku EÚ v oblasti energie, aby sme mohli čeliť problémom týkajúcim sa zabezpečenia energie. Prinieslo by to potrebnú a podstatnú pridanú hodnotu úsiliu vynakladanému na vnútroštátnej úrovni v súlade so zásadou subsidiarity, a umožnila by sa tak lepšia ochrana záujmov Európy spojených s energetikou.

Ako by mala vyzeráť táto politika? Mala by byť založená na týchto štyroch zásadách: diverzifikácia; jednotné definovanie záujmov EÚ a jednotný hlas EÚ; solidarita počas krízy; a prehĺbená spolupráca s partnermi.

Je potrebné, aby sme vyvinuli proaktívnu rozsiahlu diplomaciu v oblasti energetiky zameranú na prehĺbenie našej spolupráce so všetkými veľkými krajinami výroby, tranzitu a spotreby energie a vytvorili trh s energiou založený na zásade vzájomnosti.

V správe vítame návrhy tretieho energetického balíčku, ktorý Komisia prijala minulý týždeň a ktorý sa zameriava na tieto obavy a je v súlade s touto správou. EÚ musí byť aktívna, odhodlaná a zjednotená. Geopolitický rozmer zabezpečovania energie sa až doteraz zanedbával a teraz je najvyšší čas tento rozpor vyriešiť. Dúfajme, že nová Zmluva dá EÚ právny základ energetickej solidarity, a tým umožní inštitucionálnej právomoci EÚ rokovať v rámci zabezpečovania energie s tretími krajinami. V správe sa odporúča zahrnúť do našich dohôd s krajinami výroby a tranzitu takzvanú doložku o energetickej bezpečnosti, v ktorej sa stanoví kódex správania a výslovne sa uvedú opatrenia, ktoré sa majú uplatniť v prípade prerušenia dodávok.

Mali by sme nahradiť uprednostňovanie jednostrannosti súčasných členských štátov EÚ vo vzťahu k energii novou spoločnou politikou energetickej solidarity založenej na mnohostrannom prístupe. Na druhej strane je potrebné zaviesť osvedčené postupy vzájomnej konzultácie členských štátov o strategických rozhodnutiach, ktoré by mohli mať vplyv na EÚ alebo na jedného z jej členov.

Nová spoločná zahraničná politika v oblasti energie musí byť v súlade so všetkými politikami EÚ, ktoré majú zahraničné hľadisko, pokiaľ ide napr. o vnútorný trh, hospodársku súťaž, dopravu, obchod, životné prostredie, ochranu spotrebiteľov, rozpočtu a ďalších. Nemôžeme vytvoriť novú spoločnú politiku zo dňa na deň. Preto navrhujeme, aby sme zaujali postupný prístup a aby to bolo efektívnejšie, túto novú politiku by mali dopĺňať náležité nástroje.

Navrhujeme, aby sa potom, čo nová Zmluva – dúfajme – vstúpi do platnosti, vytvoril nový post vysokého predstaviteľa pre zahraničnú politiku v oblasti energie. Tento úrad by umožnil koordináciu všetkých spomenutých odvetvových politík Únie, a hlavne tých hľadísk, ktoré sú spojené s vonkajšou stranou zabezpečovania energie, a jeho činnosť by prebiehala pod vedením vysokého predstaviteľa pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku, ktorý by bol v budúcnosti aj podpredsedom Európskej komisie. Tým by sa podporila spolupráca v rámci Únie.

Táto inštitucionálna novinka teda predstavuje dôležité ukotvenie nového prístupu. Takisto navrhujeme vypracovať presný plán, v ktorom sa stanovujú krátkodobé, strednodobé a dlhodobé ciele so zvláštnym časovým rozvrhnutím ich naplnenia a ktorý bude samozrejme podliehať kontrole Európskeho parlamentu.

Aby sme boli úspešní, musíme zapojiť vnútornú dynamiku EÚ a zaistiť potrebnú podporu verejnosti. V záujme občanov je istá a cenovo dostupná energia. Tento záujem našich občanov by mal byť ťažiskom tohto projektu, a tým pádom aj jedným z cieľov nášho prístupu „Európa výsledkov“.

Na základe spoločného ohrozenia zabezpečovania energie pre Európu by teda malo dôjsť k spoločnej reakcii. Mohli by sme však dosiahnuť viac: nová spoločná politika sa môže stať spúšťačom ďalšej európskej integrácie, dať jej nový impulz a novú silu EÚ ako svetovému činiteľovi. Ambíciou Európskeho parlamentu by mal byť náročný a odvážny prístup.

Súčasná Európska únia začala s energetikou pred mnohými rokmi. Vtedy dalo našej rekonštrukcii počiatočný popud uhlie. Nemali by sme zmeškať príležitosť, aby k tomu znovu došlo. Pre Európu skutočne potrebujeme energiu, čo platí ako doslovne, tak aj obrazne.

Andris Piebalgs, člen Komisie. – Vážená pani predsedajúca, veľmi vítam iniciatívu Výboru pre zahraničné veci, najmä pána predsedu Saryusza-Wolského, ktorý navrhol správu o spoločnej európskej zahraničnej politike v oblasti energie. Posledný vývoj potvrdil, že ide o veľmi príhodnú iniciatívu. Správa slúži na zdôraznenie rastúceho významu energetických otázok v súvislostiach Spoločenstva, najmä vonkajších energetických otázkach jedným hlasom.

Oceňujem, že sa v správe kladie jasný dôraz na to, že za posledný rok Európska únia a jej orgány urobili veľký pokrok smerom k cieľu hovoriť jednotne. K tomu patrí aj založenie siete kontaktných subjektov v oblasti energetickej bezpečnosti (NESCO), okrem existujúcej koordinačnej skupiny pre zemný plyn a skupiny pre dodávku ropy. NESCO funguje od začiatku roka, čím sa umožnila veľmi užitočná a včasná výmena informácií spojených s energetikou medzi členskými štátmi.

Avšak stále by sa veľmi vítala včasnejšia výmena informácií týkajúcich sa plánovaných iniciatív jednotlivých členských štátov. Ako je uvedené v správe, zostáva nám ešte veľa práce.

Žiadosť spojená s vhodným základom Zmluvy, pokiaľ ide o energetiku a zabezpečovanie energie, je obzvlášť dôležitá a príhodná, rovnako ako požiadavka konkrétnych ustanovení v Zmluvách, ktoré prispievajú k vytvoreniu spoločnej európskej zahraničnej politiky v oblasti energie. Tento prístup veľmi vítam vrátane návrhu Výboru pre priemysel, výskum a energetiku, aby sa zásady spoločnej politiky v oblasti energie zahrnuli do Zmluvy ES na nadchádzajúcej medzivládnej konferencii, aby tak vznikol pevný základ pre spoločnú činnosť v energetike voči tretím krajinám.

Takisto som zaznamenal, že Výbor ďalej uvažuje o návrhu, ktorý sa týka pevnejšieho zakotvenia zahraničných politik v oblasti energie ako v Komisii, tak aj v Rade. o tejto dôležitej téme bude potrebné ešte ďalej uvažovať.

Domnievam sa, že táto verzia správy je vyrovnaná aj zo zemepisného hľadiska, keďže sa v nej priznáva význam prehĺbeniu našich energetických vzťahov nielen s východnými susedmi, ale aj s našimi partnermi z oblasti Stredozemného mora, Stredného východu, Ázie a ďalšími.

Už teraz ma teší skutočné energetické partnerstvo so Spojenými štátmi, ale verím, že v tejto oblasti toho môžeme dosiahnuť ešte viac. Takisto sa domnievam, že je potrebné, aby sme pokračovali v spolupráci s podobne zmýšľajúcimi energetickými partnermi, ako sú Nórsko, Kanada a Austrália, aby sme podporili konsenzus týkajúci sa hodnoty otvorených, transparentných a konkurencieschopných medzinárodných trhov s energiou.

Uznávam hodnotu Zmluvy o energetickej charte a súhlasím s Výborom, že jej ratifikácia Ruskom by bola veľmi významná. Zároveň som však pevne presvedčený, že zásady charty sa musia zahrnúť aj do väčšej dohody o energetike v rámci dohody s Ruskom, ktorá nadväzuje na dohodu o partnerstve a spolupráci.

Mám však praktické obavy spojené s počtom správ, ktoré sa odporúča v Komisii vypracovať. Viem, že každá z nich je sama o sebe dôležitá, ale myslím si, že sa väčšina spomenutých otázok pokryje v rámci pravidelného preskúmania akčného plánu pre energetiku alebo sú už zahrnuté vo výročných správach Komisie o uplatňovaní práv týkajúcich sa hospodárskej súťaže.

Uprednostňujem však väčšie zapojenie Parlamentu a preskúmam návrhy kolegov z kolégia, aby som presne zistil, čo môže Komisia urobiť prakticky na vyriešenie spomínaných obáv.

Na záver, so zreteľom na podstatu, má Komisia v úmysle pokračovať v práci, na ktorej sa zúčastňujeme od začiatku minulého roku a v ktorej je zahrnutá väčšina priorít vymedzených v správe, najmä pokiaľ ide o štúdiu uskutočniteľnosti, aby sa prešetrili existujúce právne opatrenia v EÚ v prípade, že odvetvie energetiky susedných krajín nedosahuje danej úrovne, a toho, ako tieto opatrenia podporiť.

Takisto je dôležité predložiť konkrétne návrhy týkajúce sa vzájomnosti a ja vítam skutočnosť, že sa vo vašej správe uznáva význam opatrení o vzájomnosti zameraných na ochranu nášho vnútorného trhu s energiou.

Je to veľmi príhodná správa, ako z politického hľadiska, tak aj pokiaľ ide o jej obsah. Za posledný rok a pol Komisia aktívne pracovala na posilnení zahraničnej politiky EÚ v oblasti energie a ako sa uvádza v správe na dosiahnutí niekoľkých úspešných výsledkov.

Naozaj musíme ísť ďalej, a preto podporujem požiadavku tejto správy spojenej s konkrétnymi ustanoveniami v Zmluvách, ktorých výsledkom bude spoločná európska zahraničná politika v oblasti energie.

V prípade energetickej bezpečnosti hovoríme o bezpečnosti našich ekonomík a nášho spôsobu života. Vzhľadom na to, že EÚ je stále viac závislá od dovozu energie, je dôležité, aby sme na problémy, ktoré so sebou takáto závislosť prináša, reagovali premyslene a priamo, najmä čo sa týka našich vzťahov s hlavnými zahraničnými dodávateľmi energie. To sa už zahrnulo do posledného balíka Komisie o vnútornom trhov s elektrickou energiou a zemným plynom a ja veľmi vítam vaše ocenenie tohto návrhu.

Môžem tiež oznámiť, že Komisia bude zastávať rýchly a podrobný prieskum širších hľadísk zahraničnej politiky EÚ v oblasti energie a že výsledky tejto práce určite zverejníme.

Chcel by som poďakovať Výboru pre zahraničné veci, hlavne jeho predsedovi pánovi Saryuszovi-Wolskému, že na seba prevzal túto iniciatívu a že dal Parlamentu príležitosť diskutovať na tému, ktorá je pre Európu nesmierne dôležitá. Teším sa na našu ďalšiu spoluprácu v budúcnosti.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), spravodajca Výboru pre medzinárodný obchod požiadaného o stanovisko. – (FR) Vážená pani predsedajúca, pán komisár, dámy a páni, moje prvé slová budú určené môjmu kolegovi a priateľovi, pánovi Saryuszovi-Wolskému, ktorému blahoželám k vynikajúcej práci.

Je načase, aby Európa hovorila o energetike jedným hlasom, pretože čelíme vážnym hrozbám spojeným so zabezpečením dodávok, prepravou a investíciami.

Je však škoda, že odsek 62 tejto správy je príliš kategorický, pokiaľ ide o plné vlastníctvo oddelené od výroby energie, prenosu a rozvodu, pretože existujú iné riešenia na zladenie vytvorenia európskeho trhu s energiou so zásadnou politickou bezpečnosťou, ktorú musíme v rámci našich sietí zachovať.

Pokiaľ ide o medzinárodný obchod, je potrebné, aby sme trvali na začlenení kapitol týkajúcich sa energetiky do každej novej obchodnej dohody. Na medzinárodnej úrovni sa musí zaistiť spravodlivá hospodárska súťaž, najmä prostredníctvom a na základe dohľadu Svetovej obchodnej organizácie.

A musíme takisto podporovať medzinárodné vedecké iniciatívy ako program pokusného termojadrového reaktoru ITER, do ktorého je okrem Európskej únie takisto zapojených aj niekoľko ďalších partnerských krajín z celého sveta.

Umberto Guidoni (GUE/NGL), spravodajca Výboru pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín požiadaneho o stanovisko. – (IT) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, vyčerpanie fosílnych palív a zmeny geopolitickej situácie postavili zabezpečovanie energie na vrchol politického programu Európskej únie.

Kvôli stále väčšej závislosti Európskej únie od vonkajších dodávok energie, najmä z nestabilných krajín, narastajú obavy spojené s hospodárskymi a politickými záujmami členských štátov, ale aj s celkovou bezpečnosťou EÚ. Neverím však, že na tieto výzvy a problémy môžeme reagovať len zvýšením výroby a dodávok zo zahraničia, ale odozvu na dopyt energie by sme mali hľadať skôr v rámci Európy.

Práve preto Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín vyzýva na to, aby sme sa v nasledujúcich desiatich rokoch zamerali na energetickú účinnosť a obnoviteľné zdroje energie ako na hlavný spôsob zmenšenia závislosti od ropy a zemného plynu. Vzhľadom na to, že výroba a spotreba energie sú hlavnými zdrojmi emisií skleníkových plynov, na dosiahnutie cieľov udržateľnej politiky v oblasti energie sa vyžaduje integrovaný prístup k životnému prostrediu a energetike.

Preto by boj proti zmenám klímy nemal zostať doménou politik životného prostredia, ale mal by byť v jadre politik Európskej únie, a to ako vnútorných, tak aj obchodných. Pokiaľ ide napríklad o biopalivá, je potrebné, aby Európska únia zaistila, že neohrozí zabezpečenie dodávok potravín po celom svete a nevznikne v ich dôsledku tlak na hospodárstvo krajín Juhu, v dôsledku ktorého sa v nich bude rozširovať monokultúra a odlesňovanie.

Podpora rozvoja a využívania obnoviteľných zdrojov môže zaistiť spravodlivý prevod technológií do krajín mimo EÚ a priniesť výhody, pokiaľ ide o vedúce postavenie Európy v rozvoji medzinárodných trhov. Návrh partnerstva s Afrikou v energetike je teda dôležitý a mali by sme pridať podobné partnerstvo s Čínou a Indiou s ohľadom na rast týchto krajín. Prioritou je dosiahnutie cieľov milénia pre rozvojové krajiny.

Lena Ek (ALDE), spravodajkyňa Výboru pre priemysel, výskum a energetiku požiadaneho o stanovisko. – Vážená pani predsedajúca, základnými kameňmi energetickej politiky Európskej únie sú transparentnosť, vzájomnosť a zákonnosť. a ako sme všetci za posledné dva roky zažili, ide takisto o životne dôležitú tému, pokiaľ ide o energetiku a zahraničné vzťahy.

V Európe už máme problémy v súvislosti so zabezpečením dodávok, práv spotrebiteľov a životné prostredie, a musíme takisto niečo urobiť so skleníkovým efektom.

Ide takisto o vážne narušenie trhu, na ktoré vo svojej správe veľmi jasne poukázala Neelie Kroesová a vzniesla v nej potrebu oddelenia vlastníctva, čo je rovnako záležitosť zahraničných vzťahov. To je veľmi dôležitý aspekt tohto problému. V Európe teda musíme prebudovať náš systém energetiky s ohľadom na výrobu, rozvod a spotrebu.

Rada by som sa poďakovala pánovi spravodajcovi Saryuszovi-Wolskému za veľmi dobrú spoluprácu. Vzal do úvahy všetky texty Výboru pre priemysel, výskum a energetiku. Jeho dodatok týkajúci sa nového úradu podobného tomu, ktorý zastáva pán Solana, sa mi však až tak veľmi nepáči, konkrétne možnosť hovoriť za Európsku úniu jedným hlasom. Táto nová inštitúcia by podľa mňa spôsobila neistotu vo vnímaní úloh, situáciu podobnú princípu „rozdeľuj a panuj“ a ide o prístup, ktorý je v úplnom protiklade k základným kameňom našej energetickej politiky. S takouto inštitúciou nemôžeme preverovať vzájomnosť, zabráňuje sa transparentnosti a právomoci Parlamentu sú zmenšené, čo takisto v plnej miere protirečí tomu, čo chceme dosiahnuť vo všetkých ostatných oblastiach. Preto sme požiadali, aby zajtra o tejto téme prebehlo oddelené hlasovanie.

Na záver chcem povedať, že súhlasím s pánom komisárom, že je nesmierne dôležité, aby sme otázku energetiky pridali do novej Zmluvy.

Christopher Beazley, v mene skupiny PPE-DE. – Vážená pani predsedajúca, táto správa predstavuje serióznú, precíznu a inšpiratívnu prácu. Spravodajca zhromaždil podporu celého Výboru pre zahraničné záležitosti, ale aj ostatných štyroch výborov, ktorých zástupcovia práve hovorili. Podľa môjho názoru sa zajtra stretne so všeobecným súhlasom vrátane mojej podpory, a k mojej veľkej radosti aj mojich britských kolegov.

Pán komisár Piebalgs, váš úvod bol veľmi dôležitý pre podporu iniciatívy, ktorú predseda Výboru, pán Saryusz-Wolski, rozšíril, ako hovorím, o mnoho inovácií a znalostí, pretože pre mnohých to predstavovalo problémy.

Mám dve konkrétne otázky, na ktoré by ste mi možno mohli odpovedať. Uviedli ste, v súvislosti s jedným z našich hlavných dodávateľov, Ruskom, že sa tešíte na novú dohodu v rámci akčného plánu. Čo je zlé na starej dohode, ktorú Rusko naozaj podpísalo, na Energetickej charte vrátane protokolu o tranzite? Pretože ak naši susedia a dodávatelia, s ktorými nás viaže vzťah vzájomnej závislosti, neustále nedodržia dohody, akú môžeme mať dôveru v budúcnosti? Snažíme sa o harmonické vzťahy, ale musíme si brániť svoje miesto, a nie len súhlasiť s tými, ktorí sú v pozícii dodávateľa.

Nesúhlasím s pani Ekovou a jej výhradami – možno ma počúva – s ohľadom na vysokého predstaviteľa. Mám pocit, že pán Saryusz-Wolski má úplnú pravdu, že musíme mať inštitucionálneho zástupcu, či už ide o vás, alebo ako plánujeme, o dvojitú zodpovednosť – Komisie a Rady. S pani Ekovou absolútne nesúhlasím. Tým sa zväčší transparentnosť, pretože Parlament by mal priame kontakty v podobe podpredsedu Komisie v úlohe tohto vysokého predstaviteľa.

Mohli by ste sa vo svojej odpovedi venovať tejto inštitucionálnej téme, ktorá je z môjho pohľadu nesmierne dôležitá a na ktorú bude Parlament klásť veľký dôraz?

Justas Vincas Paleckis, v mene skupiny PSE. – (LT) Vážená pani predsedajúca, chcel by som pográtulovať spravodajcovi a vyjadriť vďaka za dobrú spoluprácu pri koordinácii zmien správy o tejto novej odvážnej téme.

Európska únia vykonáva spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku s problémami a práve začína s vytváraním energetickej politiky. Navrhuje ísť ešte ďalej, a teda vytvoriť spoločnú európsku zahraničnú politiku v oblasti energetiky. Domnievam sa, že je to správny krok, pretože previazanosť zahraničnej a energetickej politiky je stále zrejmejšia a my sa musíme pozeráť do budúcnosti.

Krajiny, ktoré spravujú zdroje energie, môžu podľahnúť pokušeniu riadiť celý svet alebo aspoň mať zvláštny vplyv na určité regióny. v tejto správe sa predstavujú spôsoby, ako tomu zamedziť, a to uplatnením oprávneného opatrenia EÚ – solidarity. Som si istý, že vytvorenie postu vysokého predstaviteľa pre zahraničnú politiku v oblasti energie s dvojitou podriadenosťou je veľmi dôležité. Pripomeniem známy výrok Henryho Kissingera, úradníci krajín dodávajúcich zdroje, krajiny tranzitu a zástupcovia veľkých spoločností by mu zavolali a on by nebol schopný zastaviť telefonáty z hlavných miest členských štátov EÚ.

Poslanci Európskeho parlamentu by očakávali od Európskej komisie správy o uplatňovaní navrhovanej politiky a hodnotenie, ako tretie krajiny plnia zásady transparentnosti a vzájomnosti. Ak bude táto politika pre Európsku úniu prijateľná, vyhneme sa všetkým zakopnutiam pri uzatváraní dvojstranných dohôd a obchádzaniu ich susedov v Európskej únii.

EÚ a Rusko sú od seba z hľadiska dovozu a vývozu energie vzájomne závislé. Obaja hľadajú možnosti diverzifikácie a s tým neprestanú. Zostanú však na dosť dlhú dobu prirodzenými partnermi vo vzájomných dodávkach. Je veľmi dôležité, aby dohody medzi EÚ a Ruskom boli založené na medzinárodnom práve a boli transparentné a jasne kontrolované. Cesta k tomu sa v tejto správe takisto predstavila.

(potlesk)

István Szent-Iványi, v mene skupiny ALDE. – (HU) Vážená pani predsedajúca, pán komisár, najskôr by som chcel pográtulovať pánovi Saryuszovi-Wolskému k tomu, že napísal vynikajúcu správu o veľmi dôležitej a aktuálnej téme, a chcel by som vám poďakovať za spoločnú prácu, za vašu spoluprácu a vôľu dosiahnuť kompromis.

Niet pochyb, že otázka zabezpečovania energie je jedným z najväčších problémov, ktorým Európska únia čelí. v súčasnej dobe nejde v prvom rade o technickú stránku, hospodársku stránku, dokonca ani záležitosť spojenú s riadením odvetvia energetiky. Vo svojej podstate je to strategický problém.

Celá Európska únia teraz plní 50 % zo svojich požiadaviek na energiu z krajín mimo EÚ. Podľa odhadov odborníkov bude do roku 2030 dovážať 70 % požadovanej energie. To znamená, že jej závislosť od zdrojov energie je veľmi veľká. Aj teraz viacero členských štátov závisí oveľa viac od dodávok energie zo zahraničia a väčšina nových členských štátov je závislá od jedného vonkajšieho dodávateľa. Okrem toho tento dodávateľ stále viac využíva energiu ako prostriedok presadzovania svojich vlastných politických záujmov. Niekedy sa rozhodne trestať členské štáty, inokedy ich zase rozdeľovať. Dámy a páni, hovorím o Rusku.

Naliehavo potrebujeme spoločnú politiku v oblasti energie, energetickú politiku založenú na jednote a solidarite, presne ako pán Saryusz-Wolski práve vysvetlil. Je nevyhnutné, aby sme diverzifikovali naše zdroje a dopravné koridory, pretože oblasti sveta, ktorými sa zaoberáme, sú v oboch prípadoch nestabilné, alebo do značnej miery nestabilné, a to znamená aj ohrozenie nášho zabezpečovania dodávok.

V správe sa navrhuje vymenovať vysokého predstaviteľa pre zahraničnú politiku v oblasti energie, ale skupina ALDE to nepodporuje. Máme obavy, že by to mohlo viesť k sporom o právomoci, obávame sa, že právomoc Európskeho parlamentu spojená s kontrolou by bola obmedzená, a bojíme sa, že by to nepredstavovalo skutočnú pridanú hodnotu.

Zároveň sa však domnievame, že veľmi dôležitým hľadiskom správy je to, že zdôrazňuje význam energetických projektov, najmä projektu Nabucco, ako hlavného energetického podniku Európskej únie, čo by mohol byť prvý krok k skutočnej spoločnej zahraničnej politike v oblasti energie.

Správa a takisto pán Saryusz-Wolski si zaslúži zvláštne uznanie za to, že upozorňuje na obavy spojené s plynovodom Nord Stream. Tieto obavy sú sčasti spojené so životným prostredím, ale prinajmenšom rovnakou mierou takisto s politikou a tento plynovod sa bude môcť postaviť, ak nájde pre všetky tieto obavy uspokojivé riešenia a uspokojivé odpovede. Zmluva o energetickej charte je obzvlášť dôležitá, pretože ide o základ európskej spolupráce na poli energetiky a Rusko ju musí takisto ratifikovať. Ďakujem vám.

Konrad Szymański, v mene skupiny UEN. – (PL) Máme veľkú šancu dosiahnuť spoločnú politiku v oblasti energie. v najnovšom oznámení Komisie sa naznačuje, že sme na správnej ceste. Správa pána Saryusza-Wolského je takisto dôležitým krokom týmto smerom.

V prvom rade tu máme zodpovedajúci prehľad problémov obchodu s energiou v súvislosti so zahraničnou politikou. Európska únia sa tomu dlho vyhýbala. Kvôli nepriateľskému zneužitiu energie Ruskom sme si uvedomili, že obchod s energiou sa stal úzkym politickým nástrojom. Touto správou sa zabezpečovanie energie začleňuje do bezpečnostných priorit EÚ.

Nachádzame v nej dobre vymedzenú zásadu solidarity a požiadaviek na diverzifikáciu dodávateľov a dopravných koridorov. Takisto nachádzame veľmi pochopiteľné pochybnosti s plynovodom Nord Stream, požiadavku, aby Rusko dodržiavalo zásady politiky v oblasti energie, zapojenie WTO a rozšírenie našej politiky v oblasti energie do súvislostí presahujúcich členské štáty Európskej únie.

Vzhľadom na všetky tieto dôvody naša politická skupina rada podporí túto správu. Blahoželám pánovi spravodajcovi.

Rebecca Harms, v mene skupiny Verts/ALE. – (DE) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, súhlasím s hodnotením pána spravodajcu Saryusza-Wolského, pokiaľ ide o problém závislosti od dovozu a stále väčšej závislosti od dovozu palív, a do určitej miery s ním nesúhlasím – v správe je to veľmi dobre popísané. Nesúhlasím však s riešeniami, ktoré sa v tejto správe predkladajú, a som toho názoru, že do tejto správy sa mali zahrnúť dôležité strategické ciele vnútornej európskej politiky v oblasti energie.

Podľa môjho názoru je najdôležitejším nástrojom zníženia tejto rastúcej závislosti od dovozu zníženie spotreby energie vo všetkých oblastiach, a som toho názoru, že 20 % nárast energetickej účinnosti, ktorý sa Európa zaviazala dosiahnuť do roku 2020, musí byť cieľom, ktorý sa musí podpísať na strategickej zahraničnej politike v oblasti energie. Ak si uvedomíme, že v samotnom odvetví stavebníctva v Rusku sa zbytočne spotrebuje toľko zemného plynu, koľko sa ho inak z Ruska do Európskej únie dováža, je potom jasné, koľko toho môžeme získať, ak budeme u nás uplatňovať stratégie účinnosti a ak potom zmeníme našu vonkajšiu stratégiu Európskej únie v realizovateľnú metódu pre Rusko. To by takisto zahrňovalo ovplyvnenie vnútornej energetickej politiky Ruska prostredníctvom príkladu.

Čo sa týka ropy – závislosť od organizácie OPEC je vždy nevýhodou, pokiaľ ide o živé diskusie o Rusku – domnievam sa, ak sa Európe podarí vyrábať hospodárne, účinné automobily na pilotnom modeli a zaviesť daň na letecké palivá pre letecký benzín, získame tým viac než v rámci živých diskusií s organizáciou OPEC, pokiaľ ide o trhy a exportné príležitosti.

Pán Saryusz-Wolski, niektoré časti podporujeme, ale niektoré nie!

Tobias Pflüger, v mene skupiny GUE/NGL. – (DE) Vážená pani predsedajúca, táto správa je v niektorých ohľadoch veľmi otvorená. Jej znenie je jasné. Doteraz nemáme základ tejto energetickej politiky v žiadnej zmluve. Správne! Potom je pre mňa otázkou, prečo túto iniciatívu podnikáme.

Túto iniciatívu podnikáme – teraz sme to počuli v ústnych príspevkoch jasnejšie, ako je možné dočítať sa v samotnej správe – kvôli energetickej politike Ruska. Presne táto línia sa tiahne ako niť celou správou. Ide o protiruskú správu – ako sa jasnými pestrými spôsobmi v rôznych bodoch formuluje – a je to správa, v ktorej sa jasne uvádza, že Európska únia chce byť svetovým aktérom, a že vonkajšia energetická politika je prakticky prostriedkom na dosiahnutie tejto pozície. To je v niektorých ohľadoch takisto otvorené a to by mohlo či nemuselo byť žiaduce z politického hľadiska. To nechceme!

V súvislosti s niektorými projektmi sa predkladajú jasné požiadavky. V tejto správe takisto narazíme na politiku lobovania za projekt plynovodu Nabucco, ktorá sa rovnako uplatňuje tu v Parlamente. o krajinách sa rokuje súborne: Turecko sa takmer výhradne vníma ako tranzitné centrum dodávok energie. Turecko je však viac než len to. Znenie týkajúce sa USA považujem za obzvlášť dobré. Tu sa uvádza: „zdôrazňuje najmä význam rozšíreného dialógu o energetických otázkach s USA a ďalšími kľúčovými energetickými partnermi, ktorí s Európskou úniou zdieľajú rovnaké hodnoty“. Chcel by som vám len pripomenúť, že USA vedie vojnu v Iraku s niekoľkými spojencami, okrem iného pre záležitosti spojené s energetikou. Ak ide o tie isté hodnoty, musíme tomuto vývoju veľmi jasne povedať „nie“!

Znenie je jasné v tom smere, že rôzne zúčastnené členské štáty G8 podporia záujmy v odvetví energetiky a vytvorí sa vzťah s vojenskými zložkami. Ako som povedal: v niektorých ohľadoch je to veľmi otvorená správa. Jeden z mojich kolegov ju popisuje takto: táto správa má v sebe závan studenej vojny. Domnievam sa, že je to pravda, a preto moja skupina túto správu zamietne.

Bastiaan Belder, v mene skupiny IND/DEM. Vážená pani predsedajúca, čas nás tlačí k podniknutiu konkrétnych krokov k európskej zahraničnej politike v oblasti energie. v správe pána Saryusza-Wolského sa nepresadzuje najmä projekt Nabucco bez dobrého opodstatnenia. Náš komisár pre energetiku, pán Piebalgs, tento plynovod výrečne prezýva „stelesnenie existencie spoločnej európskej politiky v oblasti energie“. Za slovami však celkom určite musia nasledovať skutky, a práve preto takisto veľmi vítame menovanie Joziasa van Aartsena na pozíciu koordinátora EÚ projektu Nabucco.

Nedávna britská a rakúska misia, ktoré boli zamerané na potenciálneho dodávateľa zemného plynu pre Nabucco, Turkmenistan a Azerbajdžan, môžu byť takisto dôkazom európskej rozhodnosti. V každom prípade kladné reakcie Ašhabadu a Baku nám ponúkajú perspektívu. Zásadný význam pre efektívne pokračovanie projektu Nabucco, ktorého náklady dosahujú výšky miliárd EUR, obsahujú dve otázky. Po prvé, medzi existujúcimi spoločnými vlastníckmi musí panovať súlad. Stručne povedané, rakúsky manažér projektu OMV musí okamžite prestať s tvrdohlavými pokusmi o agresívne prevzatie partnera skupiny, maďarskej ropnej a plynárenskej spoločnosti MOL. Pre nového koordinátora projektu Nabucco pána Van Aartsena v mene EÚ bude skutočne naliehavou úlohou byť v strehu, pokiaľ ide o ďalšie pokusy Ruska preniknúť do tohto zaujímavého projektu zameraného na diverzifikáciu energie.

Pani predsedajúca, ak bude projekt Nabucco a podobné európske plány neúspešné, bude diverzifikácia energie pre nové členské štáty EÚ nedostatočná. v dôsledku tohto dôjde k roztriedeniu európskeho trhu s energiou a za európskou zahraničnou politikou v oblasti energie, žiaľ, spadne diplomatická opona. Európske orgány nesmú dopustiť, aby k tomu došlo.

Alessandro Battilocchio (NI). – (IT) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, spoločne s pánom spravodajcom sa takisto domnievam, že je potrebné a dôležité prepojiť zahraničnú politiku s energetickou politikou.

Dúfam, že nie je potrebné rozvádzať, ako by náležitá súdržnosť týchto dvoch politík, ktorou by sa prostredníctvom spoločnej stratégie obidve prehlbili, viedla k hospodárskemu rastu a prosperite európskych občanov, ale aj k väčšej politickej stabilite na celom svete a pravdepodobne aj k dominovému efektu u našich hlavných európskych partnerov.

Priorita by sa však nemala spájať výhradne so zabezpečením dodávok, ale mali by sme sa zároveň sústrediť na udržateľnú účinnú energetickú politiku, vďaka ktorej bude Európa stále viac sebestačná, pokiaľ ide o energiu, a tak aj nezávislá od vonkajších tlakov, ktoré by mohli mať vplyv, niekedy aj silný vplyv, na záväzok EÚ spojený s presadzovaním demokracie, ľudských práv a mieru.

Účinná spoločná politika sa musí založiť na vyšších prostriedkoch na výskum obnoviteľných energií aj na investíciách do jadrovej energie, a preto by sme sa mali zamerať na to, čo máme: znalosti, profesionalitu a technológie. Ak k tomu pridáme politickú vôľu, môžeme premeniť európsku energetickú krízu na jedinečnú príležitosť: získať plnú výhodu technológií k tomu, aby sme v tomto hospodárskom probléme, hneď ako dôjde k hroziacej energetickej kríze, porazili našich hlavných konkurentov.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Vážená pani predsedajúca, dnešná rozprava by sa pokojne mohla nazvať ako „Kto bude mať vedenie nad vykonávaním zahraničných politík EÚ?“ Budú to veľké korporácie a tretie krajiny, alebo to budú orgány EÚ?

Vďaka vytvoreniu spoločnej energetickej politiky, ako navrhuje pán Saryusz-Wolski, sa EÚ stane oveľa silnejším hráčom na svetovej scéne a bude mať lepšie podmienky na hájanie záujmov všetkých svojich členských štátov. Spoločná politika v oblasti energie sa musí stať zásadnou súčasťou našej spoločnej bezpečnostnej politiky.

Až v januári 2006 si krajiny EÚ začali uvedomovať, že Rusko energiu používa a bude používať ako hlavný nástroj svojej zahraničnej politiky. Prezident Putin túto úlohu otvorene prisúdil štátom vlastnenej spoločnosti Gazprom. Pre moju krajinu, Estónsko, to nie je nič nové: Pred 16 rokmi zažilo Estónsko totálnu blokádu energie, keď Rusko trestalo svoju bývalú kolóniu za to, že sa pokúša dosiahnuť úplnú nezávislosť.

V tejto správe sa ukazuje, že je najvyšší čas zaujať jednotný prístup. Dvojstranné dohody v skutočnosti príliš často vedú k odklonu od demokratických štandardov a spôsobujú skutočné poškodzovanie jednoty a dôveryhodnosti EÚ. Napríklad projekt plynovodov v Baltskom mori by mal byť v prvom rade vnímaný ako politický nástroj, ktorý by umožnil Putinovmu Rusku naďalej rozdeľovať EÚ tým, že stavia určité štáty proti ostatným.

Preto dôrazne podporujem dve hlavné myšlienky tejto správy: vytvorenie zvláštneho úradníka EÚ na koordinovanie vonkajších politík v oblasti energie a zahrnutie doložky o energetickej solidarite do budúcich Zmlúv. Obzvlášť ma ale povzbudzuje pán komisár Piebalgs svojím vysoko profesionálnym, konštruktívnym a vrelým prístupom a teším sa na našu dobrú spoluprácu.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, najskôr by som chcel poďakovať pánovi spravodajcovi Saryuszovi-Wolskému za príležitosť, že som s ním mohol dobre pracovať a že sme spolu mohli dospieť ku kompromisu. Jeden z týchto kompromisov sa práve spomenul a znepokojuje tých, ktorí sú zodpovední za zahraničnú politiku v oblasti energie. Viem, že ide o zložitú oblasť, kontroverznú a pán komisár jej bude musieť venovať ešte oveľa viac práce. Pokiaľ ide o to, budú sa musieť zapojiť nielen politici pre zahraničné veci, ale takisto politici Komisie pre otázky energetiky.

Jedným z dôležitých cieľov našej zahraničnej politiky v oblasti energie je diverzifikácia. To neznamena, že chceme podniknúť kroky proti krajinám, od ktorých získavame nespracovanú ropu alebo zemný plyn, ale naozaj chceme odčerpávať iné zdroje. Dokonca aj Rusko sa snaží získať prístup k zdrojom, aby mohlo dodávať nespracovanú ropu alebo zemný plyn do Európy. Je naším opodstatneným právom pokúsiť sa takýto prístup takisto získať. Okrem toho je dôležitým hľadiskom súvisiacim s Ruskom otázka vzájomnosti. Pre našu skupinu to neznamena politiku voči Rusku, ale politiku rovnakých práv. Ak Rusko otvára svoje trhy, urobíme to tiež. Nemôžu ale od nás chcieť, aby sme všetko otvorili, kým Rusko všetko zatvára. To nedáva zmysel.

Posledný bod, ktorý by som chcel spomenúť, je veľmi zložitá téma, ktorá je takisto obsiahnutá v pozmeňujúcom a dopĺňujúcom návrhu, a tým je vzťah energetickej politiky a politiky ľudských práv. Keď som bol so svojimi kolegami na krátku dobu Azerbajdžane, hovorili sme o tom. Väčšina našich zdrojov dodávok sa, žiaľ, nachádza v krajinách, kde otázka ľudských práv nie je najväčšou prioritou. Kvôli tomu nemôžeme povedať, že odteraz nebudeme zabezpečovať zdroje z týchto krajín. Musí to však znamenať – ak chceme byť naďalej dôveryhodní – že urobíme oboje: energetickú politiku ale aj politiku ľudských práv a zlepšíme stav ľudských práv v týchto krajinách. Nemôže to znamenať, že si povieme „čerpáme energiu, nič iné nás nezaujíma“. Musíme ponúknuť súbežnú stratégiu. Len to je dôveryhodné.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Vážená pani predsedajúca, ja by som takisto zablahoževal pánovi Saryuszovi-Wolskému k vynikajúcej správe o veľmi dôležitej téme. v správe sa ukazuje, že Únia má k vytvoreniu spoločnej politiky v oblasti energie pred sebou ešte veľa práce.

Chcel by som poukázať na význam obnoviteľnej energie ako cesty k zlepšeniu sebestačnosti v súvislosti s energiou, diverzifikáciou zdrojov energie a potlačením zmien klímy. Ak chceme zvýšiť podiel energie z obnoviteľných zdrojov, je stále potrebné, aby sme výrazne investovali do výskumu a vývoja produktov.

Členské štáty musia mať možnosť zachovať si právo rozhodovať o energetike a využívať vlastné zdroje energie, ale zároveň je potrebné, aby sme spolupracovali, vymieňali si osvedčené skúsenosti a mali aj spoločné predpisy a nariadenia na podporu vytvorenia spoločnej energetickej politiky.

Je rovnako dôležité, aby sme vytvárali spoločné projekty týkajúce sa obnoviteľnej energie v spolupráci s susednými krajinami Únie, aby bolo možné všetky obnoviteľné zdroje energie Európy využívať účinnejšie, efektívnejšie a udržateľnejšie.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Dámy a páni, najskôr by som chcela poďakovať pánovi spravodajcovi Saryuszovi-Wolskému za jeho veľmi podrobnú a nesmierne aktuálnu správu. Energetika je oblasťou, v súvislosti s ktorou sa EÚ delí o právomoci s členskými štátmi. Je jasné, že za týchto okolností nie je snaha o spoločnú zahraničnú politiku v oblasti energie ľahkou úlohou. Čo najrýchlejšie vyriešenie tejto situácie nás však robí závislými, z hľadiska našich dodávok energie, od nestabilných krajín s pochybnými demokratickými odporúčaniami. Zabezpečovanie dodávok energie je dôležitým prvkom celkovej bezpečnosti. Zo skúseností sa nám doteraz potvrdzuje, že energetika môže byť veľmi účinným nástrojom politického nátlaku. Jediným protiopatrením je spoločná politika a solidarita. Jedným z najväčších dodávateľov Európskej únie je Rusko, s ktorým sa v súčasnej dobe pripravuje nová dohoda o partnerstve a spolupráci. Do tejto dohody sa musia zapracovať zásady energetickej charty a Rusko samozrejme musí chartu ratifikovať. Pokiaľ ide o krajiny mimo EÚ, v ktorých je možné badať rastúcu potrebu energie, Európska únia by mala zaistiť, že sa im technológia spojená s obnoviteľnými zdrojmi energie dodáva za preferenčných podmienok. To sa v budúcnosti v mnohých smeroch rozhodne vyplatí. Minulý týždeň Komisia zverejnila návrh ďalšej liberalizácie trhu. To sa, bohužiaľ, okamžite stretlo s odporom niektorých členských štátov a Ruska. Je príznačné, že odpor vychádza z tých krajín, v ktorých sa podniky v nedávnej dobe pokúsili ťažiť z vytvorenia zvláštnych dvojstranných vzťahov a zabúdali pri tom na práva a záujmy iných členských krajín, ako je tomu napríklad v prípade projektu severoeurópskeho plynovodu. Rada by som dúfala, že sa napriek tomu budeme môcť dohodnúť a že vďaka tomu budeme silnejší, pokiaľ ide o zahraničné vzťahy. Ďakujem vám.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Vážená pani predsedajúca, chcela by som poďakovať nášmu spravodajcovi. Energetika sa znovu stala geostrategickou záležitosťou. Je to takisto aj Achillova päta Európskej únie. Vzhľadom na to, že EÚ nemôže sama splniť svoje potreby spojené s energiou, snaží sa diverzifikovať zdroje dodávok v rámci obchodných dohôd podpísaných s krajinami Latinskej Ameriky, Afriky a Eurázie.

Nedávna nehoda medzi Európskou úniou a Ruskom, ktorá sa týkala energetickej charty, je znamením toho, že zabezpečovanie energie vstupuje do novej éry. Vzhľadom na to, že čelíme stenčujúcim sa zásobám ropy, všadeprítomnému jadrovému riziku nástupu energetických veľmocí, ako je Rusko a Brazília, je takisto nevyhnutné lepšie sformulovať politiku udržateľného rozvoja EÚ. v tomto smere bude súdržná zahraničná politika odrážať ciele obnoviteľnej energie stanovené na jarnom zasadnutí Európskej rady. v dôsledku toho bude takisto predpokladom našich vonkajších vzťahov energetická účinnosť. Nestačí trvať na zárukách neprerušovaných dodávok z iných krajín, najmä susedných krajín. Musíme takisto zaistiť, že medzi 27 členskými štátmi skutočne funguje koordinácia.

Zabezpečovanie energie v skutočnosti znamená stratu suverenity v európskom odvetví, ktoré sa teraz stalo energetickým bodom. Tlak, ktorý dodávky energie kladú na vlády, by nás nemal nútiť k tomu, aby sme sa náhlili s týmito rozhodnutiami, alebo zabúdali na zásady, na ktorých spoločne pracujeme. Ako predchádzajúci predseda Európskemu parlamentu pripomenul prezidentovi Putinovi, ľudské práva sa nemôžu rokovaniami vymeniť za naše potreby spojené s energiou. Naopak, naše dodávky musíme podmieňovať dodržiavaním ľudských práv.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) v tejto správe sa na začiatku uvádza skutočný problém – závislosť Únie od energie – ale dospelo sa v nej k chybnému záveru. Nepriateľom nie je Rusko, nech už je náš názor na Putina akýkoľvek, ani Alžírsko, nech už jeho ozbrojené zložky schvaľujeme alebo nie. Zmeny klímy, bremeno fosílnych palív a spôsob života spojený s veľkou spotrebou energie, to sú naši protivníci – vnútorní aj vonkajší. Neporazíme ich tak, že sa sústredíme na otázky bezpečnosti spadajúce do obdobia studenej vojny.

Posadnutosť bezpečnosťou podryva spoluprácu a vedie k vnútornej politike „všetko je prijateľné“: od jadrovej fúzie po spoliehanie sa na biopalivá. Len včera sa v denníku Le Monde objavili závery Paula Crutzena: liter agropaliva môže prispieť ku skleníkovému efektu až dvojnásobne viac ako ten istý objem fosílného paliva.

Na záver by som rád parafrázoval Josého Sócratesa. Možno by skôr stálo za to znovu začať poslúchať vedcov a ekonómov ako geostratégov usadených na pohovke.

Thomas Wise (IND/DEM). – Vážená pani predsedajúca, ak EÚ hovorí o spoločnej zahraničnej politike v oblasti energie, musíme si byť dobre vedomí toho, s kým presne chceme obchodovať. Prezident Putin na záznam povedal: „Komisia by nemala mať žiadne ilúzie. Ak chce nakupovať ruský zemný plyn, musí rokovať s ruským štátom.“

Gazprom nie je súkromná spoločnosť. Je to štátom kontrolovaný nástroj ruskej zahraničnej politiky. Okrem toho je v rukách politických stúpcov prezidenta Putina a údajne aj subjektov organizovanej trestnej činnosti. Vezmime si napríklad Ališera Usmanova. Tento džentlmen, syn komunistického aparátika, je predsedom Gazprom Invest Holdings, skupiny, ktorá ovláda obchodné aktivity spoločnosti Gazprom mimo Ruska. Práve s týmto človekom obchodujeme. Je to človek, ktorý odstaví dodávky zemného plynu, ak sa zákazník odváži spochybníť požiadavky spoločnosti Gazprom. Údajne je to gangster a podvodník, v osemdesiatych rokoch si v Sovietskom zväze odpykával šesťročný trest odňatia slobody a nakoniec došlo k jeho omilosteniu na rozkaz šéfa uzbeckej mafie a heroínového vládcu Gafura Rachimova, ktorý sa označuje ako Usmanov radca.

Usmanov kúpil noviny Kommersant. o tri mesiace neskôr novinár Ivan Safronov, kritik Putinovho režimu, ktorého len niekoľko týždňov predtým dôrazne vypočúvala FSB, ako sa teraz volá KGB, zomrel za záhadných okolností po páde z okna svojho bytu, pričom v ruke stále zvieral tašku s nákupom, ktorú si chvíľu predtým priniesol.

Podľa Craiga Murraya, bývalého britského veľvyslanca v Uzbekistane, práve Usmanov prikázal neskôr v tom roku odstaviť dodávky do Gruzínska. Všimnite si, prosím, pani predsedajúca, že Kremľ teraz odmieta schváliť stavbu plynovodu cez gruzínske územie do EÚ. To sú ľudia, s ktorými chcete obchodovať. To sú ľudia, okolo ktorých chcete utvárať svoju vonkajšiu politiku v oblasti energie. Veľa šťastia, pán komisár. Budete ho potrebovať.

Godielieve Quisthoudt-Rowohl (PPE-DE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, najskôr by som chcela zložiť poklonu pánovi spravodajcovi Saryuszovi-Wolskému. z tejto veľmi veľkej účasti v takej pokročilej hodine vidíte, ako dôležitá je táto správa a je takisto možné počuť, aká je tu citovo nabitá atmosféra, keď počujeme rôzne príspevky ľudí rôznych národností a skupín. Preto je poklonou, že správa bola skutočne spísaná a prijatá.

Ako spravodajkyňa pre obchodné a hospodárske vzťahy medzi EÚ a Ruskom by som chcela spomenúť dve hľadiská, a potom predniesť všeobecnú pripomienku.

Prvé hľadisko sa týka dvojstranných dohôd o energetike. Ak to chápem správne, správa pána Saryusza-Wolského je „k spoločnej európskej zahraničnej politike v oblasti energie“. Inak povedané, táto spoločná zahraničná politika v oblasti energie ešte neexistuje. Ak doteraz ešte neexistuje, musí byť teda možné nájsť iné spôsoby, ako o energetike hovoriť. Členské štáty sú skutočne schopné sa medzi sebou dohodnúť – je to veľmi žiaduce, nie je to povinnosť. Nie je možné vetovať dvojstranné dohody. Slúži to ku cti spravodajcovho realistického prístupu – pretože viem, že si prial niečo iné - že túto správu napísal týmto spôsobom.

Po druhé: spojenie energetickej charty s členstvom Ruska vo WTO. Spojenie energetickej charty so vstupom do WTO je krokom späť. Pre EÚ bude vždy výhodné, ak bude Rusko členom WTO. Navyše nie sme o tom schopní rozhodnúť sami.

Spravodajcova správa v prospech spoločnej energetickej politiky sa prikláňa k Rusku, ale to je skrátka v súlade s dnešnou situáciou.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Dámy a páni, Európska únia je stále viac závislá od dodávok tradičných energií, predovšetkým ropy a zemného plynu. Aby bolo možné túto závislosť obmedziť a znížiť, je potrebné zaviesť mnoho dôležitých opatrení. Musíme napríklad zaviesť výrazné úspory energií aj posilnenie výskumu v tejto oblasti. Treba zaviesť výraznejšie využívanie alternatívnych palív od vetra, vody, biomasy až po atómové reaktory. Treba previesť teritoriálnu diverzifikáciu zdrojov dodávok medzi viacerými krajínami a viacerými trasami.

Všetky tieto výzvy a úlohy nie je možné riešiť samostatne ale len na úrovni jednotlivých národných štátov. Ukazuje sa, a začínajú to chápať aj politici v mnohých euroskeptických krajinách, že riešenie musíme hľadať spoločne, prostredníctvom spoločných európskych politík, a nie je tomu inak ani na poli spoločnej európskej zahraničnej politiky v oblasti energie.

Vítam preto správu Saryusza-Wolského ako nevyhnutný krok a základ pre debatu o vytvorení tejto politiky. Správa obsahuje dôležité zásady a odporúčania, ktorými by sa Európska únia mala riadiť, aby bola schopná jednotne hájiť záujmy svojich členov, aby bola schopná, a to aj navonok, hovoriť jedným hlasom. Medzi tieto zásady a dôležité princípy patrí aj veľmi dôležitý princíp solidarity – solidarity v krízových situáciách. So všetkými týmito zásadami a princípmi sa dá súhlasiť. k ich naplneniu však potrebujeme aj nový, posilnený zmluvný základ – inými slovami potrebujeme reformnú zmluvu. Ja si myslím, že aj tento aspekt by sme mali mať na pamäti pri diskusiách o vytvorení spoločnej zahraničnej politiky v oblasti energie.

Henrik Lax (ALDE). – (SV) Vážená pani predsedajúca, ďakujem pánovi spravodajcovi za to, že sa snaží urobiť z rusko-nemeckého projektu Nord Stream spoločný záujem EÚ. Tak tomu v skutočnosti naozaj je. EÚ potrebuje zemný plyn a Rusko potrebuje príjmy z vývozu. Zároveň tento projekt vzbudzuje obavy a úzkosť obyvateľov baltského regiónu, ktorí ho chápu ako hrozbu. Na rozptýlenie tejto nedôvery potrebujeme opatrenia na zvýšenie dôvery. Rusko nemôže ďalej rozduchávať plamene nepriateľstva, ktoré panuje medzi ním a národmi v okolí jeho najvýznamnejšej vývozného cesty. Len zjednotená EÚ však môže premeniť to, čo sa teraz vníma ako hrozba, na príležitosť a krok dopredu v rámci vzťahov s Ruskom.

Aby tento projekt dostal zelenú, EÚ musí požadovať: spoľahlivé hodnotenie jeho dôsledkov pre životné prostredie, záruky náhrad v prípade nehôd spojených s plynovodom a plný dozor nad činnosťami prevádzanými kontrolným orgánom so zástupcami krajín pri Baltskom mori.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Vážená pani predsedajúca, pán komisár, chce by som poukázať na to, že z hľadiska jednotlivých krajín a spoločností sú prvoradé tri typy zabezpečení: zabezpečovanie energie, zabezpečovanie potravín a osobná bezpečnosť. Moja vďaka patrí autorovi správy o európskej zahraničnej energetickej politike, pánu Saryuszovi-Wolskému za to, že vypracoval tento zložitý sled myšlienok týkajúcich sa zabezpečovania energie v Európskej únii. Zároveň mi dovoľte vyjadriť nádej, že sa spoločná politika v oblasti energie zapracuje do reformnej zmluvy Európskej únie.

Poľsko, ktoré zastupujem, samo zažíva účinky rozdielnych názorov na energetickú politiku medzi jednotlivými členskými štátmi. Toho je pozoruhodným príkladom spôsob, akým Rusko a Nemecko prevádzajú svoje investície do plynovodu v Baltskom mori na úkor záujmov Poľska ale aj ostatných pobaltských štátov.

Pred dvoma rokmi na schôdzi Rady EÚ, Poľsko oznámilo návrh spoločnej energetickej politiky, ktorý by sa dal opísať heslom „jeden za všetkých a všetci za jedného“. Je dobré, že sa správa, o ktorej tu dnes diskutujeme, uberá týmto smerom a ponúkajú sa v nej spoločné riešenia, ktorými by sa spomínaná zásada realizovala. Koniec koncov nemôže byť pochyb o tom, že bez jednotného chránenia záujmov Európskej únie spojených s energetikou, bez dodržovania zásady solidarity v krízových situáciách nebude Európska únia vnímaná ako jediná inštitúcia.

Jana Hybášková (PPE-DE). – Vážená pani predsedajúca, pán komisár, chcel by som vám a pánu Saryuszovi-Wolskému poďakovať za vašu doterajšiu prácu a úspechy a pográtulovať vám k nim.

Dovoľte mi dnes začať rozpravu týkajúcu sa nového návrhu, nie postu vysokého komisára, ale celkom novej záležitosti. Vytvoríme európsky fond pre alternatívne zdroje energie. Možno vás prekvapuje, prečo o tejto veci hovorím. Počuli ste už niekedy o jednej desivej noci roku 1965 v zmrznutých Spojených štátoch, ktorá viedla k baby boomu? Celkom určite si vybavujete začiatok mája 1986 v Černobyle a hodiny, dni a mesiace, ktoré potom nasledovali. Pán komisár, pravdepodobne ste asi nemali príležitosť pristáť a byť v roku 1991 v Kuvajte, kde horelo 300 ropných polí.

To všetko sú prípady nedostatočnej energetickej bezpečnosti. Prečo máme takúto nedostatočnú energetickú bezpečnosť? Pretože nemáme slobodu voľby; sme veľmi závislí. Ako vnučka zakladateľa spoločnosti ČEZ viem, že môžeme povedať, že Česká republika už nie je „Česká“, ale „ČEZká“!

Keď ste do roku 2020 žiadali 20 % energie z obnoviteľných zdrojov, prišiel k nám premiér Topolánek a povedal, že by to mohol podpísať, pretože je to totálny nezmysel. s týmto prístupom naďalej nebudeme zabezpečený, pretože nebudeme mať slobodu voľby. Ako to dosiahnuť? Samozrejme nielen vnútornou diverzifikáciou – my Európania si musíme nájsť svoje vlastné zdroje. Preto nám môže pomôcť používanie sadzovníkov energie k vytvoreniu európskeho fondu pre alternatívne zdroje energie, a nie k vytvoreniu

ďalšej lisabonskej stratégie na rok 2020, ale k tomu, aby sme sa skutočne spojili s takými ľuďmi ako pán Topolánek a získali možnosť mať nové zdroje, a teda nebyť závislí.

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Toto uznesenie odhaľuje do očí bijúce nedostatky európskych politík týkajúcich sa energetiky. Európska únia v skutočnosti v týchto súvislostiach nie je svetovým činiteľom. Tí, ktorí sa ako ja domnievajú, že by si Európska únia mala zaistiť minimálnu strategickú autonómiu so zdesením sledujú našu zraniteľnosť v týchto záležitostiach. Nie je to otázka snaženia sa o utopickú sebestačnosť, ale skôr uznania potreby lepšej koordinácie vnútroštátnych politík, zaistenia, že medzi členskými štátmi panuje solidarita, a rozvíjanie vzťahov so svetovými partnermi, ktorí sú menej asymetrické, avšak predvídateľné a majú základ v skutočne európskom prístupe. Napríklad je na nás Európanoch pôsobiť proti prístupu „rozdeľuj a panuj“, ktorý poznamenal vzťahy s Ruskom v tejto oblasti.

V správe sa zdôrazňuje politický rozmer európskeho trhu s energiou. Kým členské štáty, s prístupom porovnateľným s tým, ktorý sa prijal pre európsky trh s obranným vybavením, budú naďalej trvať na vnútornom presadzovaní zvrchovaného a anachronického protekcionizmu a externom liberalizme, ktorý je skôr smithovský, ako by bol liberalizmom Adama Smitha, bude mať Európa aj naďalej iné názory vo svete, v ktorom všetci hlavní činitelia vnímajú energetiku ako nesmierne politickú a strategickú záležitosť. Návrh spravodajcu na vytvorenie postu vysokého predstaviteľa je teda užitočný a mali by sme podľa neho konať čo najrýchlejšie.

V tejto oblasti však EÚ čelí nielen strategickému imperatívu záruk zabezpečovania dodávok. Skutočná udržateľnosť európskej energetickej politiky a dôsledky nedostatočnej diverzifikácie našich zdrojov energie pre životné prostredie vyžadujú naliehavú zmenu smeru. Európa preto nemôže naďalej podporovať skorumpované a utlačateľské režimy krajín vyrábajúcich ropu. Vonkajšia energetická politika EÚ musí zahŕňať požiadavky spojené s ľudskými právami, riadnou správou verejných vecí a udržateľnosťou životného prostredia.

A na záver, znečistenie a scenár nasledujúci po Kjótskom protokole, ceny ropy, požiadavky na morálne a ľudské práva, politická a hospodárska nestabilita v dôsledku závislosti od uhlíkovodíkov, potenciál nových technológií šetrných k životnému prostrediu na povzbudenie novej priemyselnej revolúcie v Európe a na celom svete, to všetko okolo nás znamená, že EÚ musí vyvinúť mnohotvárnú, ale napriek tomu súdržnú vonkajšiu politiku.

Na záver by som, pani predsedajúca, rada pogratulovala pánovi spravodajcovi Saryuszovi-Wolskému.

Šarūnas Birutis (ALDE). – (LT) Dámy a páni, chcel by som sa poďakovať pánovi spravodajcovi za vynikajúcu správu. Budem sa znovu opakovať a poviem, že je veľmi potrebná a prichádza v pravý čas, ak už nie je príliš neskoro. Už niekoľkokrát som zdôraznil otázky spoločnej energetickej politiky a zabezpečovania dodávok energie, pretože pre Litvu a ostatné pobaltské krajiny ide o záležitosti rozhodujúceho významu.

Spomeňte si na správu pani Laperrouzeovej týkajúcu sa hlavného smeru transeurópskych sietí, o ktorej sa uvažovalo pred dvoma rokmi. Tu v Parlamente sa, bohužiaľ, stretla s úplne iným pochopením a v niektorých krajinách je tomu tak doteraz, napríklad pokiaľ ide o projekt Nord Stream. Život nám ukáže, kto má pravdu.

Dnes je potešiteľné, že sa situácia mení a Európska komisia prijala odvážne iniciatívy. Dňa 19. septembra začal balíček obsahujúci túto správu konečne naplňať naše očakávania.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – (SV) Pani predsedajúca, dovoľte mi, aby som najskôr poblahoželala pánovi spravodajcovi za jeho správu, ktorá nie je len veľmi dobrá, ale aj veľmi príhodná. Pán Saryusz-Wolski urobil nesmierne dôležitú prácu tým, že presunul pozornosť z vnímania energetiky ako záležitosti vybavenia energie na otázku geopolitického významu. Ide práve o geopolitický a bezpečnostný rozmer, ktorý je na prvom mieste zmýšľania tých z nás, ktorí sme sa narodili za železnou oponou, ale ktorý západná Európa dlhú dobu zanedbávala. Preto možno ide o najdôležitejší prvok, ktorý pán spravodajca prináša do tejto rozpravy.

Je potrebné, aby sme vyvinuli spoločnú politiku k lepšej ochrane svojich spoločných záujmov v tejto nesmierne dôležitej strategickej oblasti. Som pánu Saryuszovi-Wolskému vďačný za to, že mal tú odvahu predložiť správu, ktorá obsahuje niekoľko dôležitých a inovatívnych nápadov. Mali by sme mať naozaj na pamäti, že bezpečné dodávky energie sú v životne dôležitom záujme stoviek miliónov občanov Európy.

Pán Saryusz-Wolski má takisto úplnú pravdu, keď hovorí, že o tejto záležitosti musíme hovoriť jedným hlasom, a to preto, že otázka energetiky je takisto úplne jasne otázkou bezpečnosti. Všetky naše skúsenosti spojené so zahraničnou a bezpečnostnou politikou nám ukazujú, že zakaždým keď nehovoríme jednotne,

na to doplácame a naši občania musia za to vždy zaplatiť. Preto môžem len požiadať, aby sme správu pána Saryusza-Wolského ako celok podporili.

Adrian Severin (PSE). – Vážená pani predsedajúca, správa pána Saryusza-Wolského je dôležitá a príhodná. Energetika je dnes pre Európsku úniu strategickou záležitosťou, ako tomu bolo pred desiatkami rokov v prípade uhlia a ocele. Áno, Európska únia potrebuje spoločnú európsku zahraničnú politiku v oblasti energie. v súvislosti s týmto prehlásením sa domnievam, že sa tu vynárajú dve podstatné otázky.

Po prvé, ako by sme mohli mať spoločnú vonkajšiu politiku v oblasti energie bez spoločnej vnútornej politiky v oblasti energie? Potrebujeme spoločnú agentúru pre rozvoj technológií v tejto oblasti; potrebujeme európsky rozpočet financovaný náležitým spôsobom a z náležitých zdrojov; potrebujeme súdržnú stratégiu výroby energie; potrebujeme integrovanú sieť dopravy energie, zlučiteľné systémy rozvodu a politiku Európskej únie na vyrovnanie spotreby a výroby. Potrebujeme skutočný voľný vnútorný trh s energiou.

Po druhé, ako by sme mohli mať spoločnú vonkajšiu politiku v oblasti energie bez všeobecne spoločnej zahraničnej politiky? Ruský faktor je zásadný. Bohužiaľ, Rusko vníma akúkoľvek spoločnú európsku energetickú stratégiu tak, že je namierená proti jeho záujmom. Ako môžeme v rámci našich vzťahov s Ruskom nájsť presvedčivú zaručene úspešnú energetickú stratégiu? Súčasné správanie Ruska je neprijateľné. Nemali by sme však Rusku len hovoriť, ako sa má správať, musíme ho k určitému správaniu motivovať. Preto sa domnievam, že by sme mali privítať správu pána Saryusza-Wolského, ale mali by sme ju vnímať ako jeden nevyhnutne dôležitý krok na dlhej ceste k nášmu spoločnému cieľu.

Alejo Vidal-Quadras (PPE-DE). – (ES) Paní predsedajúca, mali by sme zagratulovať pánu Saryuszovi-Wolskému, pretože v jeho správe jasne uvádza zásadné body, ktoré by Únia mala brať do úvahy pri vytváraní skutočnej spoločnej zahraničnej politiky v oblasti energie: vzájomnosť s dovážajúcimi krajinami, potreba lepšej koordinácie našej diplomacie spojenej s energetikou na európskej úrovni a význam vytvorenia integrovaného a konkurencieschopného trhu.

Pokiaľ ide o zahraničnú energetickú politiku, je zásadné pamätať na to, že podnik, ktorý má pod kontrolou trh od výroby až po konečný predaj, ako je tomu v prípade elektriny, nie je ten istý podnik, ktorého produkt závisí od faktorov, ktoré do značnej miery nemá pod kontrolou, ako je tomu v prípade zemného plynu.

Okrem toho by sme nemali zamieňať protekcionizmus, ktorý odsudzujeme, za ochranu, čo je opatrné opatrenie. Je potrebné, aby sme sa na tento problém zamerali inak, z hľadiska vzájomnej závislosti, pretože Únia predstavuje približne 500 miliónov spotrebiteľov, vďaka čomu máme značný vplyv na svetovom trhu.

Opakujeme však tú chybu, že diplomatickú činnosť na vnútroštátnej a európskej úrovni nezladíme, čo nás hospodársky i geopoliticky oslabuje. Musíme zaistiť, aby dvojstranné dohody medzi členskými štátmi a tretími krajinami neohrozovali činnosť na európskej úrovni. Značný počet členských štátov závisí od dovozu, čo sa týka viac ako 90 % ich spotreby energie, vzhľadom na to musíme uchovávať dobre fungujúce a stabilné vzťahy s výrobnými krajinami.

Niekedy sa však kvôli neočakávaným udalostiam vzťahy oslabia, čo obvykle vedie k negatívnym dôsledkom na obchod medzi regiónmi, ktorými teraz trpíme v Španielsku a ktorých sme boli svedkami vo veľmi nedávnej dobe v Poľsku a ďalších členských krajinách.

Na záver by som chcel, pani predsedajúca povedať, že podobným situáciám sa budeme môcť v budúcnosti vyhnúť len vďaka skutočnej európskej zahraničnej politike v oblasti energie, a preto každý nový právny základ a každý nový inštitucionálny nástroj, ktorý napomáha jej vytvoreniu, musí byť...

(Predsedajúca prerušila rečníka)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). – (RO) Dámy a páni, najskôr by som chcela poblahoželať pánovi spravodajcovi za jeho namáhavú prácu a otvorenosť, akú preukázal svojím prístupom k početným aspektom spoločnej európskej politiky týkajúcej sa energetiky.

Jedným z týchto aspektov, o ktorom by som sa chcela vo svojom príspevku zmieniť, je význam čiernomorského regiónu pre uvedenú budúcu politiku. v posledných rokoch sme boli svedkami niekoľkých energetických kríz, ktoré takisto zasiahli Európsku úniu. Ciele spojené so zaisťovaním stabilných dodávok energie ale aj transparentný trh sú teraz nespochybniteľnou prioritou Európskej únie.

V tejto súvislosti predstavuje čiernomorský región dôležitý kľúč k zabezpečeniu európskeho odvetvia energetiky prostredníctvom diverzifikácie zdrojov energie a tranzitných sietí a s týmto cieľom by sa mala

európska iniciatíva uplatňovať do najvyššej miery na konsolidovanie regionálnej spolupráce v čiernomorskej oblasti pomocou vytvárania synergií. Obzvlášť zdôrazňujem strategický význam projektov Nabucco a Konstanca–Terst.

Ďalej vítam, že sa týmto projektom, rovnako ako nedávnomu menovaniu európskeho koordinátora projektu Nabucco, venuje pozornosť v správe pána Saryusza-Wolského. Nemenej dôležité sú aj ciele spojené s konsolidáciou siete energetických koordinátorov a uplatňovaním Zmluvy o energetickom spoločenstve. Dúfam, že za týmito iniciatívami budú nasledovať ešte pevnejšie kroky v rámci utvárania spoločnej politiky v oblasti energie, pri ktorej sa dobre využije čiernomorský región a vďaka ktorému sa položia základy dialógu s zahraničnými partnermi, a to na základe vzájomnosti a vzájomnej dôvery, spoločných hodnôt a samozrejme aj v súlade s medzinárodnými záväzkami.

Bogdan Klich (PPE-DE). – (PL) Vážená pani predsedajúca, touto výbornou správou pána Jaceka Saryusza-Wolského sa ukazuje, že najdôležitejším hľadiskom energetickej politiky EÚ je v súčasnej dobe zabezpečovanie dodávok. Sme už z polovice závislí od zahraničných dodávok: v prípade zemného plynu je to v skutočnosti 57 % a v prípade ropy 82 %. To znamená, že akákoľvek kríza, ktorá zasiahne jedného z dodávateľov a Európsku úniu alebo jedného z dodávateľov a tranzitnú krajinu, by mohla mať katastrofálny dopad na naše hospodárstva a našich občanov. Vzhľadom na to je ešte oveľa dôležitejšie zavedenie zásady solidarity medzi členským štátmi v prípade krízy spolu s reformnou zmluvou do nášho právneho poriadku.

Na to, aby sa táto zásada dala pozorovať v praxi, je však nevyhnutné, aby sme vytvorili systém strategických zásob, zvýšili počet spojov medzi dopravnými sieťami a skrátka vybudovali fungujúci mechanizmus reakcie, vďaka ktorému by mali technickú podporu krajiny, ktoré v dôsledku krízy trpia najviac. Solidarita medzi členskými krajinami sa musí takisto prejavovať v podobe spoločnej zahraničnej politiky v oblasti energie a je dobre, že nás Komisia uisťuje o tom, že má v úmysle takúto politiku vytvoriť, ako sme počuli z úst pána komisára Piebalgsa. Ešte je potrebné, aby sa o tom členské štáty presvedčili, aby upustili od svojich vlastných záujmov v prospech spoločného prístupu a spoločného dobra.

Je dôležité, aby bola táto politika založená na zásade diverzifikácie zdrojov a dodávateľov, ale takisto ciest a spôsobov dodávok energie. Preto je nevyhnutné zaistiť politickú a finančnú podporu novým projektom infraštruktúry ako je plynovod Odesa – Brody – Plock alebo plynovod Nabucco. Sme však povinní zakročiť proti rozvratným projektom, ako je napríklad baltský plynovod. Navyše by nemenným prvkom v hre, ktorú Európska únia hrá so svojimi susedmi, najmä s tými najbližšími, mala byť ako súčasť európskej susedskej politiky doložka o energetike založená na modeli protiteroristických doložiek, v súvislosti s ktorými tu, v Európskom parlamente trváme na tom, aby sa začlenili do dohôd s tretími krajinami.

Andris Piebalgs, člen Komisie. – Pani predsedajúca, na začiatok chcem poďakovať pánovi spravodajcovi.

Myslím si, že viete, o aký zložitý problém ide, a je veľmi ťažké zaoberať sa všetkými hľadiskami, ale je dobré pokúsiť sa zaoberať týmto problémom v celej jeho zložitosti. Vo svojej práci nepredstieram, že som „Pán Energie“. Pokiaľ ide o vonkajšie energetické vzťahy, tvoria sa troma piliermi: Prvým je tranzit dodávok (a na tom spolupracujem so svojimi kolegami Benitou Ferrerovou-Waldnerovou a Peterom Mandelsonom); druhým pilierom je čistá energia a energetická účinnosť ako zavedenie svetovej platformy energetickej účinnosti (na tom spolupracujem so Stavrosom Dimasom a Janezom Potočnikom); a v rámci tretieho piliera sa zaoberáme energetickou chudobou (na tej spolupracujem s Louisom Michelom).

Tým sa potvrdzuje, o akú zložitú otázku ide, a k tomu tu máme ešte členské štáty. v Zmluve, ale aj v reformnej zmluve sa uvádza veľmi dôležitá vec: každý členský štát je zodpovedný za svoj energetický mix. Domnievam sa, že práve z tohto dôvodu sa v správe požaduje, aby sme hovorili jedným hlasom. To je z môjho pohľadu hlavné poslanie, ktoré som so zo správy vzal. To zďaleka nie je jednoduché a my sme to ešte zďaleka nedosiahli. Myslím si, že táto správa dáva celej Únii dobrú príležitosť na tejto ceste ďalej pokročiť.

Teraz sa dostávam k otázke pána Beazleyho, pretože si myslím, že sa to týka jadra celého procesu. Prečo je potrebné zaoberať sa otázkami energetiky v rámci dohody o partnerstve a spolupráci, dohody s Ruskom nadväzujúcej na dohodu o partnerstve a spolupráci, ak máme energetickú chartu?

Energetická charta je mnohostranný nástroj. Pokiaľ ide o Rusko, naše vzťahy spojené s energetikou sú rozhodne oveľa dôležitejšie. Investujeme v Rusku. Rusko investuje tu. v Bielorusku sa možno postaví ruský jadrový reaktor. To znamená, že je potrebné, aby sme na oboch stranách vybudovali dôveru, a tú je možné dosiahnuť, ak existujú veľmi jasné zákonné požiadavky popisujúce povinnosti, ale aj práva oboch strán.

Ak sa popíšu, môžeme rovnako dospieť k záveru, že existujú oblasti, v ktorých je potrebný vonkajší zástupca pre otázky energetiky. Som si vedomí tejto žiadosti ďalších partnerov spojených s vysokým predstaviteľom. Ak budeme mať ustanovenia Zmluvy, ktorými sa zaistí vývoj Únie, mali by sme sa dohodnúť na mandáte – a mandátom myslím na základe podobnom ako výbor 133 pre zahraničnú obchodnú politiku – a na základe tohto mandátu by mohla delegovaná osoba hovoriť s vonkajšími dodávateľmi, tranzitnými krajinami alebo všetkými ostatnými účastníkmi trhu s energiou.

Ak sa tým budeme zaoberať oddelene, rozhodne sa tým stratí akákoľvek moc. Mali by sme to chápať ako symbiózu, pretože to nie je záležitosť oddelená od toho, aby sme hovorili jedným hlasom. Ak sa nehovorí jedným hlasom, posol nie je potrebný. Ak sa hovorí jedným hlasom, potom posla rozhodne potrebujeme.

Zostanem teda pri takomto postoji. Chcel by som sa vám poďakovať za veľmi dobrú rozpravu. Bola veľmi zaujímavá. Potom, čo Komisia vytvorí túto správu o vonkajších energetických vzťahoch, myslím si, že sa Parlament k tejto záležitosti vráti, pretože tento problém sa nedá vyriešiť len jednou správou. To by bolo príliš optimistické. Ešte raz by som sa rád poďakoval pánovi spravodajcovi za veľmi dobrú prácu.

Predseda júca. – Rozprava je ukončená.

Hlasovanie sa bude konať v stredu.

Písomné vyhlásenia (článok 142)

John Attard-Montalto (PSE), písomne. – Dnes sa viac než kedykoľvek predtým hospodárske veľmoci ženú za zdrojmi energie. Čína poskytuje nesmiernu podporu rozvojovým krajinám výmenou za dodávky energie bez akýchkoľvek podmienok. Rusko uplatňuje svoju moc spojenú s ropou a zemným plynom, aby sa znovu stalo svetovým aktérom. Spojené štáty si plánujú budúcnosť s väčšou závislosťou od jadrových technológií. Kedy to opustí Európsku úniu?

Pre dodávky a zabezpečovanie energie začalo byť nevyhnutné uzatvárať spojenectvá. Problémy, ktorým čelia krajiny EÚ, ktoré majú potenciál stať sa dodávateľom energie, ako je Malta, musí Európska únia riešiť ako celok. Rovnako ako v prípade nezákonného prisťahovalectva aj v záležitostiach spojených s energetikou by EÚ mala zasahovať. Spoločná zahraničná politika v oblasti energie by sa nemala obmedzovať len na dodávku a zabezpečovanie, ale musí takisto zahŕňať dva zásadné prvky: emisie skleníkových plynov, ale aj hľadanie alternatívnych energií. Spoločná zahraničná politika v oblasti energie môže mať zmysel len v týchto širších súvislostiach, v rámci trojuholníku s dodávkou a zabezpečením v hornej časti a so základňou, ktorú tvoria zmeny klímy a alternatívne zdroje.

Avril Doyle (PPE-DE), písomne. – v rámci našich snáh o riešenie zmien klímy by sme nemali ohrozovať úsilie spojené s ochranou biologickej rozmanitosti, ekosystémov a zabezpečovania potravín v Európe. v záveroch zasadania Rady v dňoch 8. – 9. marca sa uvádza, že 10 % cieľ pre biopalivá je primeraným cieľom, len ak je spojený s udržateľnou výrobou. Vplyvy biopalív prvej generácie môžu byť horšie, ako sa pôvodne predpokladalo, napríklad v dôsledku želania USA používať bioetanol sa značne zvýšilo používanie obilnín v rámci výroby biopalív. Tento dopyt má negatívny účinok na európske dodávky obilnín a predpokladá sa, že sa to ešte viac zhorší, hneď ako sa v Spojených štátoch zníži prebytok obilnín. OECD a FAO predpokladajú výrazný vplyv výroby biopalív na ceny poľnohospodárskych komodít s možnými reťazovými reakciami v krajinách dovážajúcich potraviny. Preto je potrebný komplexný medzinárodný systém osvedčenia pre biopalivá – ako sa uvádza v správe pána Saryusza-Wolského, ale aj pani Thomsenovej – v rámci ktorého by sa udeľovali osvedčenia na vývoz aj dovoz EÚ. Kritériá udeľovania osvedčenia by sa mali navrhnuť tak, aby sa zaistilo, že biopalivá prinášajú v rámci celého životného cyklu podstatné úspory skleníkových plynov a že ich výroba nevedie k stratám biologickej rozmanitosti alebo výrazným sociálno-hospodárskym problémom ako závažná inflácia cien potravín.

András Gyürk (PPE-DE), písomne. – (HU) v správe nazvanej k spoločnej európskej zahraničnej politike v oblasti energie sa uvádza dôležitá skutočnosť, že dodávky energie do Európy závisia do stále väčšej miere od nestabilných a nedemokratických krajín. Táto stále zjavnejšia závislosť sa zhoršuje tým, že sa energia čím ďalej tým častejšie používa ako prostriedok vyvíjania politického nátlaku.

Vzhľadom na tieto procesy je oveľa naliehavšie vyvinúť spoločnú európsku politiku v oblasti energie založenú na solidarite.

Rozsiahle európske projekty hospodárenia s energiou by mohli predstavovať cestu k uplatňovaniu spoločnej politiky v praxi. Nedávne menovanie koordinátora vedenia najdôležitejšieho z týchto projektov, projektu Nabucco, Európskou úniou by sme teda mali uvítať. To by spoločne s tým, že sa doteraz neochotná maďarská

vláda rozhodla podporiť stavbu plynovodu, mohlo znamenať, že plynovod spájajúci európskych spotrebiteľov so zdrojmi energie v regióne Kaspického mora by sa teraz namiesto toho, že bol znakom zaváhania, mohol stať symbolom úspešnej spoločnej politiky v oblasti energie. Do niekoľkých rokov by sa v súvislosti s plynovodom Nabucco, ktorý predstavuje diverzifikáciu ako v zmysle zdrojov, tak aj dopravných koridorov, mohlo potvrdiť, že spoločná činnosť znamená väčšie zabezpečenie dodávok a ceny dostupné pre spotrebiteľa. To je v záujme všetkých členských štátov, ale obzvlášť dôležité pre Maďarsko, ktoré je v súčasnej dobe závislé výhradne od ruského zemného plynu.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), písomne. – (RO) Európska politika v oblasti energie je zameraná na vytvorenie, stabilizáciu a reguláciu vnútorného trhu, čo je takisto očividný trend spojený s najnovším energetickým balíčkom Európskej komisie.

Panovalo tu presvedčenie, že vďaka liberalizácii vnútorného trhu sa EÚ stane významným hráčom na medzinárodnej scéne energetiky, ale v skutočnosti sa zistilo, že Únii chýba vonkajšia a rovnorodá dimenzia politiky v oblasti energie.

V novej realite, v súvislosti s ktorou je hospodárska súťaž a liberalizácia spojená so zmenami klímy a zabezpečovaním zdrojov, vznikajú nielen vonkajšie problémy (strach z energetickej závislosti od jediného dodávateľa, ktorý svoje postavenie využíva ako politickú zbraň), ale takisto vzniká aj dôležitý vnútorný problém, prostredníctvom ktorého sa skúša schopnosť členských štátov klásť svoje štátne záujmy na druhé miesto, aby vznikli predpoklady pre rozvoj spoločnej a súdržnej energetickej politiky.

Ďalším krokom je diverzifikácia zdrojov prostredníctvom prehĺbenej spolupráce so susednými krajinami, najmä s krajinami východnej Európy a strednej Ázie. Týmto spôsobom sa zaisťujú konvergentný rozvoj členských štátov a ich susedných krajín a povzbudí sa regionálna a medziregionálna spolupráca, ktorá je nevyhnutná na zefektívnenie európskej zahraničnej politiky v oblasti energie.

Rozšírenie Európskeho energetického spoločenstva smerom na východ by podnietilo dovŕšenie liberalizácie energetiky, a to by zároveň prinieslo spoločnú výhodu budúcemu možnému rozšíreniu Európskej únie.

Gay Mitchell (PPE-DE), písomne. – Je nevyhnutné, aby sme zaistili, že prostredníctvom opatrení plánovaných v rámci energetiky a zahraničnej politiky sa zásady a ciele rozvojovej politiky EÚ dodržiavajú a podporujú. Prístup k energii je zásadný činiteľ, ktorý umožňuje hospodársky rast a zaisťuje základné životné podmienky pre všetky ľudské bytosti.

Členské štáty EÚ a európske energetické spoločnosti v rámci energetickej do značnej miery spolupracujú s rozvojovými krajinami, avšak nie je vždy jasné, do akej miery majú občania z týchto zdrojov skutočne prospech. Z tohto dôvodu podporujem všetky kroky smerujúce k presadzovaniu transparentnosti, zákonnosti a lepšej správy v rámci odvetvia energetiky.

Hospodársky rozvoj nemusí predpokladať opakovanie činností priemyselných krajín, ktoré vedú k znečisťovaniu. Viacero rozvojových krajín je do veľkej miery závislých od zdrojov energie spojených s vysokými emisiami uhlíka. Potrebujú pomoc na to, aby diverzifikovali zdroje energie na dosiahnutie udržateľnejšej skladby týchto zdrojov. Odsudzujem rozsiahle využívanie uhoľných elektrární v Číne. Mali by sme podniknúť všetky potrebné primerané kroky na podporu ich prechodu na čisté technológie prostredníctvom budovania udržateľnej energetickej kapacity a uľahčenie prevodu čistých technológií.

16. Vyňatie pôdy z produkcie stanovené na rok 2008 (rozprava)

Predsedajúca. – Ďalší bod programu je návrh nariadenia Rady odchyľujúceho sa od nariadenia (ES) č. 1782/2003, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov, pokiaľ ide o vyňatie pôdy z produkcie stanovené na rok 2008 (KOM(2007)0523 - C6-0302/2007 - 2007/0194(CNS)), ktorý preskúmava Výbor pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka.

Mariann Fischer Boel, členka Komisie. – Vážená pani predsedajúca, môžem vám povedať, že vyhladky spojené s trhom s obilím sú v našom zmýšľaní jednoznačne na prednom mieste, pretože sa teraz nachádzame v situácii, kedy v posledných mesiacoch došlo k neveriteľnému nárastu cien. To neplatí len pre Európsku úniu, ale aj pre celý svet.

Vzhľadom na to, že v niektorých častiach Európy príliš pršalo a v iných častiach Európy boli suchá, neboli v tomto roku klimatické podmienky našich regiónov priaznivé pre výrobu obilia a s odhadovanou produkciou

v výške 258 ton bola úroda v roku 2007 podpriemerná. Povinné vyňatie pôdy z produkcie, ktoré v súčasnej dobe odpovedá 10 % v starých členských štátoch, EÚ-15, sa nedá zlúčiť s existujúcou situáciou na trhu. v týchto súvislostiach Komisia navrhla stanoviť 0 % vyňatie pre úrodu na jeseň 2007 a pre siatie na jar 2008. Podľa našich odhadov to bude znamenať v rámci Európskej únie dodatočnú výrobu 10 až 17 miliónov ton a ja sa domnievam, že pre toto odvetvie to bude pozitívny signál, a dúfam, že to takisto prispeje k stabilizácii odvetvia obilia.

Samozrejme je potrebné v tejto záležitosti urobiť rýchle rozhodnutie, aby poľnohospodári mohli rozhodnúť o budúcom výrobnom roku a v tejto súvislosti som skutočne veľmi vďačná za to, že Parlament očividne pochopil naliehavosť tejto záležitosti a súhlasil s rýchlym postupom. Skutočne som veľmi vďačná.

Náš právny návrh bude čo najkratší a najjednoduchší a nebude predpokladať žiadnu novú administratívnu záťaž.

Ak sa pozrieme do budúcnosti, je v rámci kontroly stavu nevyhnutné dobre prešetriť, či je ešte vyňatie pôdy z produkcie za súčasných a budúcich podmienok na trhu vhodným nástrojom. Musíme rovnako zvážiť, ako môžeme v rámci nášho systému vyňatia pôdy z produkcie zachovať prínosy pre životné prostredie, ako je zachovanie stálych pastvín, ochrana pobrežných pásov a opatrení, ktoré sa takisto týkajú zmien klímy.

Ďakujem vám teda za rýchlu reakciu. Je milé vidieť, že Parlament sa skutočne môže pohnúť, ak je to naliehavo potrebné.

Neil Parish (PPE-DE), predseda Výboru AGRI. – Pani predsedajúca, pani komisárka, áno, Parlament naozaj vie konať veľmi rýchlo. Myšlienka, že by Parlament mohol byť obviňovaný z toho, že poľnohospodári nebudú vedieť, čo tento rok na svojej pôde sadiť, samozrejme našu myseľ dosť zamestnávala, a tak sme mali radosť, že môžeme s vami pracovať a dosiahnuť toto pevné rozhodnutie. Rovnako blahoželám svojmu výboru, Výboru pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka, za jeho jednomyselné rozhodnutie.

Chcel by som poukázať vlastne na to, aký význam má jeden rok. Pred dvanástimi mesiacmi sme hovorili o 90 EUR/tona za pšenicu. Teraz hovoríme o 250–270 EUR, tá cena je teda trojnásobná. Preto je teraz načase vážne sa zaoberať znížením vyňatia pôdy z produkcie na 0 %. Dokonca by som šiel ešte ďalej. Niečo cez 20 rokov v Európe v podstate hovoríme o prebytku potravín, že poľnohospodári nie sú potrební, že musíme premeniť pôdu na niečo iné a že na zabezpečovaní potravín vlastne nezáleží. Zrazu na zabezpečovaní potravín záleží.

Domnievam sa, že tu ide aj o morálnu stránku veci. Ak má svet dostatok potravín, možno Európa nepotrebuje mať svoj podiel produkcie, ale ak má svet nedostatok potravín a ceny rastú, je Európa morálne povinná potraviny vyrábať. Európa nebude nikdy trpieť hladom, nech už bude cena potravín akákoľvek, pretože my jednoducho máme peniaze, aby sme za ne zaplatili, ale v mnohých častiach sveta budú trpieť hladom. Zrazu sa nachádzame v inom svete, ktorému musíme takisto čeliť. Komisia navrhuje na rok 2008 vyňatie pôdy z produkcie vo výške 0 % a na začiatku hospodárskeho roku 2008, ako som uviedol, má trh neuveriteľne vysoké ceny.

Ako povedala pani komisárka, v niektorých častiach Európy bolo sucho a v iných zase boli povodne. v celom svete sme svedkami toho, ako sa mení stav obilnín, kedy v Austrálii pôdou stúpa soľ a je tam veľmi ťažké vysádzať plodiny. Pozorujeme takisto Čínu a Indiu, kde prijímajú vzhľadom na ich rast hospodárstva nesmierne množstvá potravín a požadujú viac potravín. To všetko si vyberá svoju daň po celom svete na produkcii pšenice a obilnín. Teraz sme pravdepodobne na približne polovici zásob, ktoré historicky máme, a zásoby sa stenčujú, a tak je teraz načase to urobiť.

Domnievam sa, pani komisárka, a som si istý, že vy takisto, že ak budeme mať spoločnú poľnohospodársku politiku oddelenú od produkcie, nemôžeme v mnohých ohľadoch skutočne dosiahnuť vyňatie pôdy z produkcie, pretože pokiaľ by kedy nejaká politika mala byť spojená s produkciou, potom to musí byť vyňatie pôdy, takže je teraz najvyšší čas ho odstrániť.

Hneď ako odstránime vyňatie pôdy z produkcie, musíme mať na pamäti, že malo isté prínosy pre životné prostredie, a musíme takisto pamätať na to, že poľnohospodári tak budú mať na výber, či vyňatú pôdu zorať alebo nie. v rámci systému jednotných platieb poľnohospodárskych podnikov by ju aj naďalej mohli používať, pokiaľ sa tak rozhodnú, ale ekonomické výhody vlastného pestovania obilnín predpokladajú, že väčšina z ich pôdu zorie. Stále môžeme mať šesť metrové pruhy okolo polí a živých plotov v záujme životného prostredia a ja si myslím, že je to takisto veľmi dobré.

Nejde o niečo, o čom by sme mali dnes večer diskutovať, ale domnievam sa, že v rámci kontroly stavu sa budeme zaoberať tým, že nepochybne budeme musieť prejsť na biopalivá druhej generácie a nepoužívať pšenicu a repku olejnu ako biopalivá. Áno, pred rokom som toho naozaj bol veľkým zástancom, keď boli ceny nízke, ale teraz sú ceny vysoké, takže k tomu len doslova pridáme palivo.

Odporúčam Parlamentu, aby sme túto záležitosť rýchlo vyriešili. Ďakujem všetkým skupinám za ich podporu a veľmi ďakujem pani komisárke za jej rýchlu reakciu. Domnievam sa, že spoločne môžeme dôjsť k správne mu riešeniu. Máme tu niekoľko pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov skupiny PSE a skupiny Verts/ALE, z ktorých väčšinu budeme môcť podporiť. Nemôžem však prijať jeden z nich – a tým je daň z vývozu obilnín, pretože poľnohospodári v minulosti trpeli nízkymi cenami. Keď vzrastú ceny, neuvažujte na ne prosím daň, pretože to by podľa môjho názoru nebolo celkom správne. Ak sa máme zaoberať trhovými silami, budeme musieť čeliť realite života.

Esther de Lange, v mene skupiny PPE-DE. – (NL) Vážená pani predsedajúca, najskôr by som chcela poďakovať pani komisárke za to, že tu dnes ráno bola s nami, a že tu s nami je teraz pri tejto rozprave, ktorá sa pridala do programu na poslednú chvíľu. Najviac by som jej však chcela poďakovať za jej návrh odstrániť povinné vyňatie pôdy z produkcie na budúce obdobie. Gratulovala nám k našej rýchlosti, ale Komisia takisto ukázala, že je schopná reagovať pomerne rýchlo na vývoj trhu, ktorý teraz prechádza obdobím stenčujúcich sa dodávok obilnín v EÚ. Očakáva sa, že na konci tohto obdobia zásoby dosiahnu rekordné minimum takisto aj vo svete.

Nástroj na kontrolu dodávok, ktorým bolo povinné vyňatie pôdy z produkcie zavedené v roku 1992, už teda nemá žiadny zmysel. v dôsledku toho je len logické, že Komisia navrhuje, aby sa tento záväzok teraz odstránil. Je takisto logické, že Komisia zachováva systém vyňatia pôdy z produkcie a len znižuje povinný podiel z existujúcich 10 % na 0 %. Vďaka tomu pôjde rozprava ďalej správnou cestou. Koniec koncov až v okamžiku, kedy je čas na kontrolu stavu, je čas na diskusiu o možnej zmene existujúcich predpisov a štruktúr.

Ďalej chápem, že ak sa dohodneme na tomto návrhu a Rada prijme rýchle rozhodnutie, pravdepodobne zlomíme rekord v rýchlom prijímaní právnych predpisov. Tým takisto vyšleme signál občanov, a najmä poľnohospodárom, že ak je to potrebné, EÚ dokáže prijímať rýchle rozhodnutia.

Chcela aby som sa však vyspovedať z jednej veci, pani predsedajúca – nie ako hovorkyňa za PPE, ale ako členka CDA v Európskom parlamente z Holandska. Existujú ešte ďalšie odvetvia, v ktorých by sa s ohľadom na existujúci vývoj trhu zdala byť vhodná určitá miera pružnosti. Pozrime sa napríklad na odvetvie mlieka, v ktorom prudko narastá dopyt a Európa zrejme nevyužíva najlepšie jeho plný potenciál. Jednou z možností je pravdepodobne urobiť kvóty, ktoré niektoré členské štáty plne nevyužívajú, predajnými cez hranice alebo 1. apríla 2008 kvótu ešte zvýšiť o niekoľko percent.

Na záver by som teda, pani predsedajúca, chcela osobne vyzvať Európsku komisiu, aby prejavila takisto v ďalších odvetviach rovnaký elán, aký je očividný v súvislosti s obilninami, hneď ako to bude potrebné.

Luis Manuel Capoulas Santos, v mene skupiny PSE. – (PT) Ja som takisto rád, že tu pani komisárku vidím, a chcel by som povedať, že existujúce podmienky trhu s obilninami nás nútia k tomu, aby sme uvažovali, ale predovšetkým rokovali, a blahoželám Komisii k jej proaktívnemu prístupu.

Skupina sociálnych demokratov v Európskom parlamente súhlasí s analýzou pani komisárky v súvislosti s existujúcou situáciou a s tým, že v rámci kontroly stavu budeme mať príležitosť túto záležitosť do hĺbky preskúmať a prijať vhodnejšie konečné rozhodnutia v budúcnosti. Sme si takisto plne vedomí, že problém, ktorému čelíme, nie je možné vyriešiť len odstránením vyňatia pôdy z produkcie v súvislosti s prechodnými opatreniami, ktoré sa chystáme prijať, ale súhlasíme, že by mohli v budúcom roku do značnej miery pomôcť s nápravou rovnováhy trhu.

Súhlasíme s názorom, že týmto opatrením by sa mohla, v pesimistickej variante, minimálne polovica existujúcich 3,89 miliónov hektárov vrátiť do produkcie, čo by mohlo v roku s normálnymi klimatickými podmienkami predstavovať ďalšiu produkciu vo výške prinajmenšom 5 až 10 miliónov ton, aj napriek tomu, že niektoré typy pôd sú menej úrodné, preto ich poľnohospodári prirodzene vynímajú z produkcie.

Myslíme si však, že na to, aby sme tieto ciele dosiahli, by bolo vhodné, aby Komisia túto odchýlku nepatrne rozšírila, to znamená, aby predĺžila platnosť tohto opatrenia z jedného roku na dva, a je pochopiteľné, že by sa malo predĺžiť, pretože v poľnohospodárstve očividne chýba plánovanie a na začiatku budúceho obdobia jeseň-zima ešte nebudeme mať konečné rozhodnutie o výsledku rozpravy, ktoré sa bude konať v rámci

kontroly stavu. Preto vyzývam Komisiu, aby vzala do úvahy pozmeňujúci a doplňujúci návrh, ktorý na tieto účely predložíme a ktorý si, ako som si istý, zaslúži väčšinu na zajtrajšom plenárnom zasadnutí.

Na druhej strane sme si všetci vedomí toho, že vrátenie celej tejto oblasti do produkcie bude mať jasné negatívne vplyvy, pokiaľ ide o uvoľňovanie CO₂ zo zeme, ale aj biologickú rozmanitosť, pretože teraz každý uznáva pridanú hodnotu pre životné prostredie, ktorú prinieslo vyňatie pôdy z produkcie. Preto sa domnievame, že by bolo vhodné, aby Komisia čo najskôr zrealizovala štúdiu vplyvu, aby sme mali k dispozícii všetky príslušné faktory pre prijatie rozhodnutia o tejto záležitosti, ktorú do roka budeme musieť prijať.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka, áno, konali sme rýchle, ale Komisia sa takisto oneskorila s predložením návrhov. O tejto záležitosti sa dlho diskutovalo a netrpelivosť pestovateľov do značnej miery podnecovala otázka, kedy to už konečne bude za nami. Nič sme nezdržovali, to je pravda, ani sme nič zdržovať nechceli.

Vaše odôvodnenie je také, že ceny sú vysoké a je tu potrebná určitá stabilizácia. Dúfam, že sme obaja veľmi spokojní – a najmä váš manžel so svojím podnikom – že sa nakoniec dostanú peniaze k podnikom. Už dlho sa s tým mešká a mali by sme byť opatrní s tým tu hovoriť, že niečo musíme urobiť a znížiť ceny. Navyše je to do istej miery v rozpore s vaším dnešným prehlásením týkajúcim sa cukru. Určite si spomínate, že ste povedali: pri existujúcej cene obilia sa teraz ľudia dajú možno rýchlejšie na obilniny a upustia od cukru. Ak teraz znovu stlačíte ceny obilia, vaša logika a váš zámer by sa tým mohli narušiť.

Uvádzate to, že v dôsledku toho sa striedajú plodiny. Áno, to je pravda. Pôvodne bolo toto opatrenie spojené so striedaním plodín, pretože striedanie plodín takisto vyžadovalo vegetáciu. To znamená, že musíme venovať pozornosť hľadisku životného prostredia, aj napriek tomu, že sa naň v posledných rokoch zabúdalo, jednoducho tým, že sa umožní trvalé vyňatie pôdy z produkcie, čím by sa značný podiel dostal do produkcie energetických výrobkov.

V pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu vás žiadame, aby ste sa nielen zaoberali tým, čo máte v pláne na rok 2008, ale takisto aby ste nám tu v Parlamente povedali, ako má prebiehať striedanie plodín so zreteľom na ochranu životného prostredia.

Vincenzo Aita, v mene skupiny GUE/NGL. – (IT) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, domnievam sa, že Parlament by mal túto záležitosť chápať ako nový prvok, ktorý otvára nové obdobie reflexie a novú rozpravu o poľnohospodárskej produkcii v Európe. Nejde len o to, že dochádza k zmenám klímy a že v niektorých oblastiach vidieka sprevádzajú produkciu problémy. Ide len o to, že celý systém poľnohospodárskej produkcie v tejto oblasti sa mení, pretože – padlo o tom niekoľko poznámok v predchádzajúcej rozprave – sa dnes veľa plodín vyrába za použitia rôznych systémov produkcie, ako sme počuli.

Mali by sme totiž teraz preskúmať politiku uplatňovanú pre poľnohospodársku produkciu v Európskom spoločenstve v posledných rokoch. Problémom nie len obilie, ale do niekoľkých mesiacov budeme musieť riešiť rovnaký problém pri produkcii mäsa a produkcii mlieka, pretože aj v tejto oblasti už dochádza k zmenám a poklesu produkcie. Preto sa domnievam, že by pani komisárka a Komisia mali mať dôkladné obdobie reflexie a umožniť Parlamentu na tieto problémy definitívne reagovať, aby sme sa vyhli tejto situácii: nárast nákladov na potraviny, ktoré pre veľa rodín v Európe aj inde predstavuje problém.

Jim Allister (NI). – Vážená pani predsedajúca, v dobe špirálovo stúpajúcich a trestných nárastov cien krmív, ktoré toľko škodia nášmu intenzívnemu odvetviu, by bolo trestuhodné oddeliť pôdu, vďaka ktorej by sme mohli znížiť našu závislosť od dovozu zo zahraničia, od produkcie. Preto musí vyňatie pôdy z produkcie zmiznúť a musí k tomu dôjsť teraz.

Je toho však treba viac, nevynímajúc proaktívny plán na riešenie vynárajúcej sa krízy v našich intenzívnych odvetviach. Z môjho pohľadu to musí zahŕňať praktický tlak na mnohonárodné reťazce supermarketov, aby upustili od stratégie tvorby cien, ktorou sa utláčajú ceny výstupov poľnohospodárskej produkcie. Ak k tomu nedôjde, stojí pred nami zrovnanie so zemou veľkej časti nášho intenzívneho odvetvia. To by bola najväčšia prehra poľnohospodárskej politiky našej doby a tým sa, pani komisárka, musíte naliehavo zaoberať.

Esther Herranz García (PPE-DE). – (ES) Vážená pani predsedajúca, na úvod chcem povedať, že vítam rozhodnutie Európskeho parlamentu prijať v rámci naliehavého postupu okamžité zrušenie povinného vyňatia pôdy z produkcie.

Domnievam sa, že hlavnými obeťami obrovského nárastu cien poľnohospodárskych surovín sú európski spotrebiteľia a poľnohospodári. Myslím si, že existujúca situácia by nás mala viesť k tomu, že podnikneme

podrobnú diskusiu o zmene, ku ktorej dochádza v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky, a mali by sme zaistiť, že rozhodnutie prijaté v tejto oblasti je v súlade so svetovými súvislosťami, kedy narastajú ohromujúcou mierou požiadavky tretích krajín, najmä kvôli zväčšujúcej sa spotrebe v krajinách ako India a Čína, ktoré hrajú rozhodujúcu rolu vo svetovom hospodárstve.

Ak bude tento schodok pokračovať, mala by Európska únia podľa môjho názoru zväziť vytvorenie nových mechanizmov na zamedzenie neudržateľných nárastov cien potravín.

Už roky počúvame, že spoločná poľnohospodárska politika prináša nadmerné náklady pre európskych daňových poplatníkov, ale ja by som teraz chcela, aby vlády občanom vysvetlili, prečo teraz budú musieť platiť viac za chlieb a mlieko. Rada by som takisto chcela, aby vlády vysvetlili opatrenia, ktoré plánujú prijať na to, aby zaručili spotrebiteľom spravodlivé ceny a zamedzili nadmerné zaťaženie výrobcov, ktoré by ohrozilo ziskovosť viacerých poľnohospodárskych podnikov.

Svet potrebuje stále viac potravín a exponenciálny nárast spotreby sa nevyrieši poľnohospodárskou politikou, ktorá by bola čím ďalej skúpejšia a lakomejšia voči európskym výrobcom. Myslím si, že európski predstavitelia by sa mali ešte raz zamyslieť, než dostanú výrobcov medzi mlynské kamene.

Európska únia by mala podľa môjho názoru na spoločnú poľnohospodársku politiku uplatniť kontrolu stavu na zavedenie mechanizmov, prostredníctvom ktorých sa do budúcnosti zamedzia závažné schodky, ak nechceme, aby svetoví výrobcovia na medzinárodných trhoch získali monopol.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Vážená pani predsedajúca, je pravda, že zásoby obilnín sa v posledných rokoch zmenšili, a počuli sme už niektoré dôvody spojené s nadchádzajúcou klímou – rastúca spotreba v rozvíjajúcich sa krajinách, nepriaznivé klimatické podmienky vo výrobných krajinách alebo vymedzenie produkcie vo vyvážajúcich krajinách pre domácu spotrebu. Nemôžeme takisto zabudnúť ani na vplyv niektorých špekulatívnych aktivít na dotýčajúcich sa trhoch, ako napríklad v Paríži alebo Chicagu. Všetky tieto problémy prispievajú k tomu, že ceny dosahujú historicky najvyššie hodnoty.

Podľa údajov Medzinárodnej rady pre obilniny (International Cereals Council) máme však okrem problému dodávok aj problém zásob: svetových zásob, ktoré sú nižšie ako 17 %, a ktoré sú podľa organizácie FAO zárukou zabezpečovania potravín, a zásob Spoločenstva, ktoré sa prakticky vyčerpávajú trhom, ktorého ceny presahujú medzinárodnú úroveň.

Z môjho pohľadu, pani komisárka, by sme mali, pokiaľ ide o kontrolu stavu, premýšľať o úlohe neexistencie nástrojov Spoločenstva na reguláciu trhu v rámci tejto krízy.

Európska únie je posadnutá nákladmi na riadenie zásob a tlakom Svetovej obchodnej organizácie; preorientovala svoju poľnohospodársku politiku na zahrnutie produkcie a liberalizáciu trhu a otočila sa chrbtom k výrobcom a spotrebiteľom, pričom upustila od hlavnej zásady SPP: zaistenie sebestačnosti.

Bernadette Bourzai (PSE). – (FR) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka, dámy a páni, najskôr by som chcela vyjadriť svoju podporu rekultivácii pôdy, dobrovoľnej povahy, ktorá je teraz vyňatá z produkcie na podporu európskej produkcie obilnín a olejnin, na doplnenie zásob, a teda aj na zaistenie sebestačnosti.

Zdá sa však, že poľnohospodári potrebujú na to, aby sa tejto zmene prispôbili, dva výrobné a hospodárske roky. Je rovnako dôležité, aby sme uplatnili kvóty na vývoz obilnín, aby sa najskôr uspokojili potreby Európy.

Naopak som obozretnejšia, pokiaľ ide o návrh opatrení, ktorými sa zrušia dane na krmivá. Som si dobre vedomá, že nárast cien potravín prináša poľnohospodárom veľké problémy, ale nechcela by som, aby sa týmto opatrením otvorili možnosti dovozu geneticky modifikovanej sóje a kukurice. Podporujem však presadzovanie a podnecovanie rozvoja európskeho odvetvia krmív neobsahujúcich geneticky modifikované organizmy, ktoré by získalo lepšie postavenie na zaistenie nášho zabezpečovania potravín a našej nezávislosti.

Rada by som takisto poukázala na to, že napriek tomu, že vyňatie pôdy z produkcie už nie je z hospodárskeho hľadiska opodstatnené, je nevyhnutné pre biologickú rozmanitosť a ochranu pôdy a riek, a to by sa malo uznať a zachovať. Skupina sociálnych demokratov preto žiada Komisiu, aby zrealizovala štúdiu účinkov vplyvu zrušenia systému vyňatia pôdy z produkcie na životné prostredie. Premýšľam predovšetkým o dôsledkoch, ktoré by malo zrušenie vyňatia pôdy z produkcie na nevyhnutnú rozmanitosť zdrojov peľu a nektáru pre včely v dobe, kedy toto odvetvie prechádza vážnou krízou.

Terajšie zrušenie vyňatia pôdy z produkcie nám takisto nepomôže vyriešiť všetky problémy v rámci prieskumu SPP v rokoch 2008 a 2009.

Mariann Fischer Boel, *členka Komisie*. – Ďakujem vám, pani predsedajúca, a veľmi rada by som poďakovala poslancom za všetky pozitívne pripomienky, za všetky snahy stabilizovať náš trh s obilninami. Teraz sa cítim dosť dobre pripravená na to, aby sme v tejto rozprave zajtra pokračovali s členskými štátmi v Rade, a dúfam, že právny akt budeme môcť rýchlo zverejniť. Som si celkom istá, že zajtra budú poľnohospodári sledovať, aké rozhodnutie v Parlamente a v Rade zajtra prijímeme.

Poviem len krátko o štyroch rôznych skupinách pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov. Pokiaľ ide o myšlienku predĺžiť toto ročné 0 % vyňatie pôdy z produkcie na dva roky, musím povedať, že budeme mať možnosť o oznámení diskutovať v zime a o právnych návrhoch budúcu jar a leto, keď budeme vedieť, akým smerom sa uberáme. Nápad predĺžiť ročnú lehotu teda nebudem môcť podporiť, ale k tejto záležitosti sa vrátíme.

Pokiaľ ide o prínosy z vyňatia pôdy z produkcie pre životné prostredie, je zrejmé, ako som uviedla v mojom prvom príspevku, že sa tým budeme musieť zaoberať v rámci kontroly stavu, aby sme zistili, či sa nám podarí nájsť riešenie k zachovaniu prínosov otázky biologickej rozmanitosti životného prostredia v rámci vyňatia pôdy z produkcie.

Pokiaľ ide o sledovanie trhu s obilninami, je zrejmé, že urobíme všetko pre to, aby sme udržiavali prehĺbený dialóg s členskými štátmi, zúčastnenými subjektmi a širokou verejnosťou, aby sme vedeli, akým smerom sa trh vyvíja.

Pokiaľ ide o pozmeňujúci a doplňujúci návrh 8 týkajúci sa obmedzenia a možného zavedenia vývozných dane, musím povedať, že touto cestou sa nechceme uberať. v dôsledku toho by sme trhu vysielali celkom odlišné a zlé signály. Dostali by sme sa tak do situácie podobnej v Rusku a na Ukrajine, ktoré sme vinili z toho, že tento nástroj používajú na to, aby si nechali svoju produkciu pre seba, a preto by sme sa touto cestou nemali vydať.

Pokiaľ ide o ďalšie spomenuté myšlienky spojené s dovozom, pozrieme sa na prerušenie dovozných daní z obilnín – a v skutočnosti sme s tým už začali. Nezapadajú do súčasnej situácie. Zmena celej politiky, politiky zásob, by pre nás, podľa môjho názoru, bola možnosťou, o ktorej budeme diskutovať v rámci kontroly stavu, aby sme zistili, ako nájsť riešenia na mieru ako pre poľnohospodárov, tak aj pre subjekty zúčastnené na produkcii obilnín, pre odvetvie obilnín.

Ešte raz vám veľmi ďakujem. Skutočne si cením nadšenie, s akým Parlament a Výbor pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka v tomto prípade koná.

Predsedajúca. – Rozprava je ukončená.

Hlasovanie sa bude konať v stredu.

Písomné vyhlásenia (článok 142)

James Nicholson (PPE-DE), *písomne*. – Prostredníctvom rastúcich cien obilia v celej Európskej únii, ku ktorému došlo v dôsledku vysokých cien vo svete, postupne došlo k závažnej situácii. Je nevyhnutné, aby sme v našom zabezpečovaní potravín mali istotu. Tu už nemáme. Ceny obilia sa naďalej šplhajú hore. To sa dá riešiť jedine zvyšovaním cien pre spotrebiteľa. Austrálska vláda minulý týždeň uviedla, že austrálska produkcia bude tento rok o 30 % nižšia. Musíme mať prístup na trh substitútov obilnín zo Spojených štátov, alebo budú dodávky hovädzieho, jahňacieho a kuracieho mäsa zložitejšie. Vyzývam Radu v zložení pre poľnohospodárstvo a odborníkov EÚ, aby rýchlo schválili nové obilniny a zaistili nám tak zabezpečovanie dodávok.

17. Program rokovania na nasledujúci deň: pozri zápisnicu

18. Skončenie rokovania

(Rokovanie sa skončilo o 00.00 hod.)